

4127

॥ श्री गणेशाय नमः ॥

विद्यार्जुन न भद्र

033, 62eL
L7R

7

नामः

॥ श्री गणेशाय नमः ॥

YA
2

033,6x1

577

L7R

Rajashekarappa.

Vishvajyoti vira-
bhadrā.

L7R

● ● ● ● ●

[illegible]

033,6x1

577

L7R

Rajashekarppa.
Vishvajyoti vira-
bhadrā.

ವಿಶ್ವಜ್ಯೋತಿ ವೀರಭದ್ರ

ಸೂರ್ಯ ಸಿಂಹಾಸನಾಧೀಶ್ವರ
ಡಾ|| ಶ್ರೀ ಜಂ. ಚಂ. ನಿಂ.

ಪ್ರಕಾಶಕರು :
ಶ್ರೀ ವೀರಭದ್ರೇಶ್ವರ ಅಷ್ಟಸಹಸ್ರೋತ್ಸವ
ಸಮಿತಿ, ನರಗುಂದ.
ಜಿಲ್ಲಾ. ಧಾರವಾಡ.

ಮೊದಲ ಮುದ್ರಣ ೧೯೭೭

★

೨೦೦೦ ಪ್ರತಿಗಳು

★

೧೦೦೦ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನೇ ನಿರ್ವಹಿಸಿರು

ಶ್ರೀ ಎಮ್. ಕೆ. ನಾಗತಾಣ

ಶ್ರೀ ವೀರಭದ್ರೇಶ್ವರ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಪ್ರೆಸ್

ನರಗುಂದ. ಜಿಲ್ಲಾ:- ಧಾರವಾಡ

033,6021
L7R

★

ಶ್ರೀ JAGADGURU VISHWARADHYA
ಬೆಲೆ : ೨-ಸಿಮಾಸನ SIMHASAN JNANAMANDIR

LIBRARY

★

Jangamawadi Math, Varanasi

Acc. No.577.....

ಪುಸ್ತಕದ ಸರ್ವ ಸ್ವಾಮ್ಯವೂ ಲೇಖಕರದು

★

ಮುದ್ರಕರು : ಎಮ್. ಕೆ. ನಾಗತಾಣ.

ಶ್ರೀ ವೀರಭದ್ರೇಶ್ವರ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಪ್ರೆಸ್, ನರಗುಂದ
ಪೊಸ ಸಂ. ೮೮.

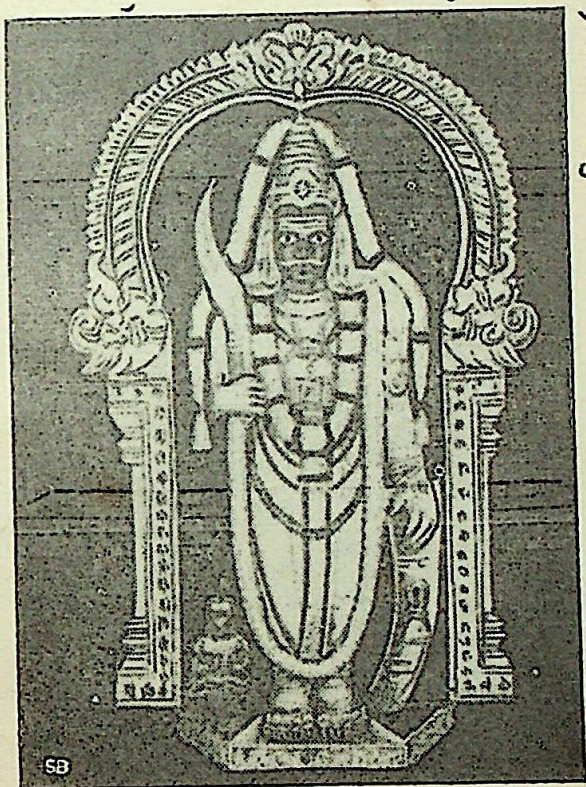
১৩-১১-৬৬

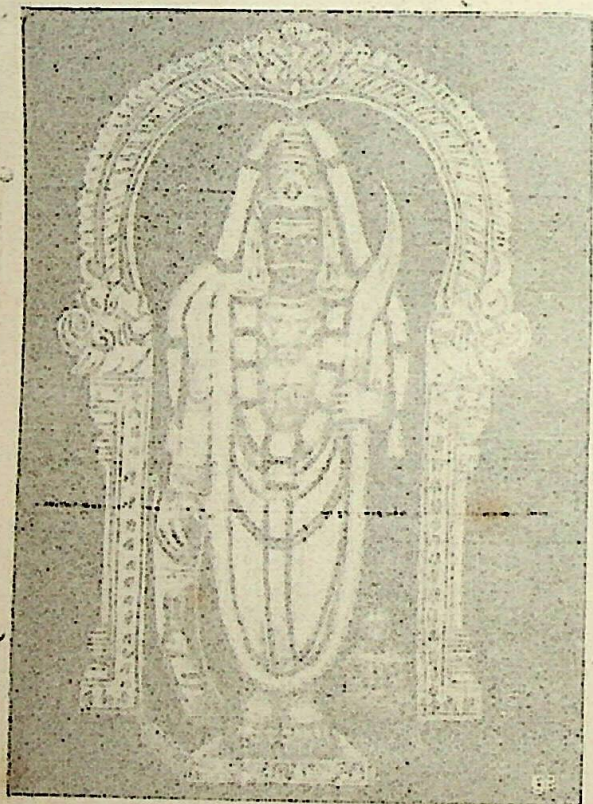
ಸೂರ್ಯ ಸಿಂಹಾಸನಾಧೀಶ್ವರ
ದಾ|| ಶ್ರೀ ಜಂ ಚಂ ನಿಂ

నం ఆశ్రమము ఆనందము. దశాక్షరము

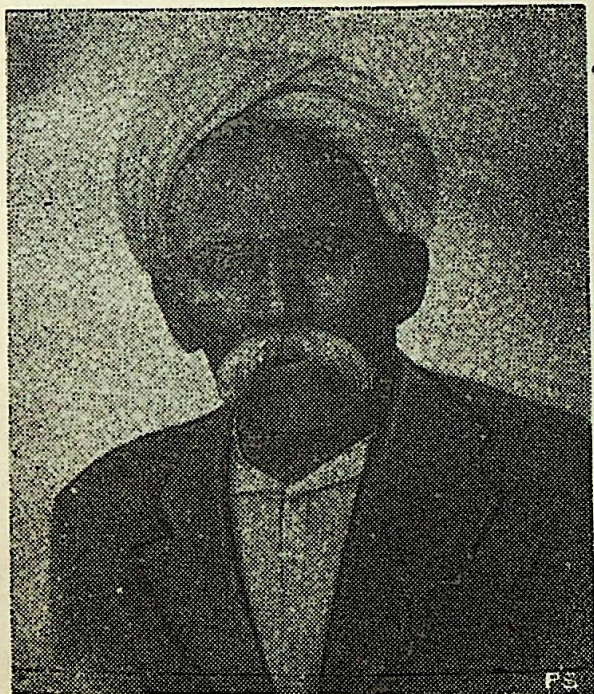
ಕಡವಾ ಜಿಲ್ಲೆಯ
ರಾಯಚೂರು ತಾಲೂಕು

ಶ್ರೀ ವೀರಭದ್ರದೇವರು.

ಸಂಸ್ಕರಣೀಯ ಶರಣರಾದ

ಅಂ. ಶ್ರೀ ಕರಬಸಪ್ಪ ಗಂಗಪ್ಪ ನಾಗಪಾಣಿ
ನರಗುಂಟ.

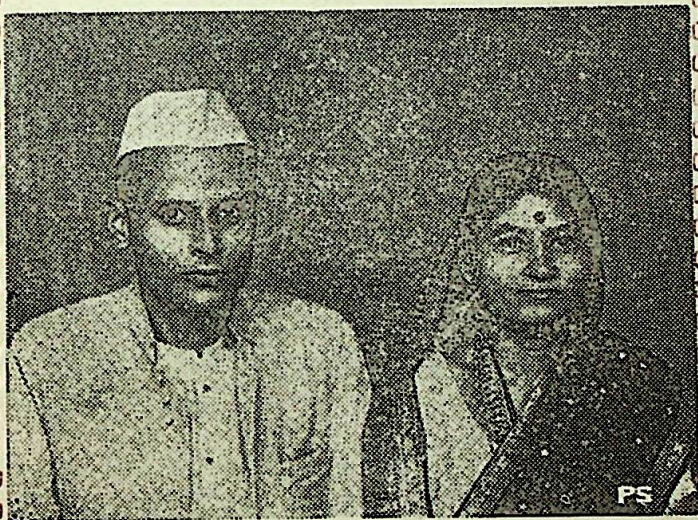
ಸಂಸ್ಕೃತಣೀಯ ಶರಣೆಯರಾದ

ಲಿಂ. ತ್ರೀನುತಿ ನಿಂಗವ್ವ ಕೋಂ ಕರಬಸಪ್ಪ ನಾಗಶಾಣ
ನರಗುಂದ.

ದಾನಿಗಳಾದ ದಂಪತಿಗಳು

ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಮತಿ ಸಿದ್ದಮ್ಮ ನಾಗರಾಣ
ನರಗುಂದ.

ನೊದಲು ಮಾತು

ವೀರಶೈವ ಇದೊಂದು ಹೆಮ್ಮರ. ತೀರ ಹಳೆಯ ಮರ, ಅನಾದಿ ಕಾಲದ ಹೆಮ್ಮರ. ರುದ್ರ-ಭದ್ರರು ಉತ್ಪಾದಿಸಿದ ಮಕ, ಅನಾದಿ ವೀರಶೈವ ಜನಕ. ಆದಿ, ಆದಿ ವೀರಶೈವ ಜನಕ ವೀರಭದ್ರ, ಇಂತಿದ್ದರೂ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಹುಟ್ಟಿತೆಂದು ಹಲವರು ಹೇಳುವರು. ಮತ್ತು ಆಚಾರ್ಯರ ಕಾಲದ್ದೆಂದು ಹೇಳುವರು. ಈ ಹೇಳಿಕೆ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಬಸವಣ್ಣನವರ ಕಾಲದ ಆಧುನಿಕ ವೀರಶೈವ ವೃಕ್ಷವು ಫಲವಾಗಿ ನಿಂತ ಮರ, ಹಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟಾಗಲೇ ಮೃತ ಹುಟ್ಟಿರಲಾರದು; ಹುಟ್ಟಿದು. ಅದರಂತೆ ಆಚಾರ್ಯರ ಕಾಲದ ಬಗೆಗೂ ಹೇಳಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನವೇ ಮರ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದಿರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಬೇರೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. 'ಕಾಳಿ ಕಣ್ ಕಾಣದ ಮುನ್ನ' - ವೀರಶೈವವಿತ್ತು - ಅನಾದಿ ಕಾಲದಲ್ಲ! ಅದನ್ನು ವೀರಭದ್ರನು ಪುನಶ್ಚೇತನಗೊಳಿಸುವನು ಆದಿಕಾಲದಲ್ಲ! ಇದರಿಂದ ವೀರಭದ್ರನು ಆದಿಕಾಲದ ವೀರಶೈವದ ಮೂಲಪುರುಷನು. ಇದಕ್ಕೆ ಶಿವಾಗಮ ಪುರಾಣಗಳ, ಸಾಕ್ಷಿಯುಂಟು.

೨ನೆಯದಾಗಿ ವೀರಭದ್ರನು ಯಜ್ಞ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರನು. ಹಿಟ್ಟು ತುಪ್ಪಗಳನ್ನು ಸುಡುವ, ಪ್ರಾಣಿವಧೆಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದ ಯಜ್ಞಗಳನ್ನು ನಿರೋಧಿಸುವ ಕ್ರಾಂತಿಗೆ ವೀರೇಶನು ಪ್ರಪ್ರಥಮವಾಗಿ ನಾಂದಿ ಹಾಡಿದನು. ಭಾರತದ ಕ್ರಾಂತಿಪಥದಲ್ಲಿ ನೊದಲ ಮೈಲುಗಲ್ಲಾದನು. ದೃಶ್ಯರಾದ ದೇವಗಣರನ್ನು ದಾರಿಗೆ ತಂದನು.

೩ನೆಯದಾಗಿ ವಿಷ್ಣು ನೇತ್ರಾರ್ಚಿತನಾಗಿ 'ಕಣ್ಣು ಡಿಕ್ಕ'ನೆಂದು ಖ್ಯಾತನಾಗಿದ್ದನು. ಬರಬರುತ್ತ ಕನ್ನಡಿಗನೇನಿಸುವನು; ಕನ್ನಡಿಗರ ಮೂಲಪುರುಷನಾಗುವನು; ಕರ್ನಾಟಕದ ಪ್ರಾಂತದೇವತೆಯಾಗಿ ದೀಪ್ತಿಗೊಂಡನು; ನಾಡಿನಾದ್ಯಂತ ಆರಾಧನಾದನು. ವೀರೇಶನ ಮಂದಿರಗಳಿಲ್ಲದ ಊರುಗಳಿಲ್ಲ, ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಲ್ಲ.

೪ನೆಯದಾಗಿ ವೀರೇಶನು ಆರೈ, ದ್ರಾವಿಡ ಸಮನ್ವಯಾಚಾರ್ಯನು. ಆರೈ ಅನೀತಿ ಆನ್ಯಾಯ, ಅನಾಚಾರಗಳ ಮೇಲೆ ದಡಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿದಾತನು. ಅವರ ದ್ವೇಷ-ಮತ್ಸರಗಳನ್ನು ಸೆದೆಬಿಡಿದಾತನು. ದ್ರಾವಿಡರಿಗೆ ಧಾರ್ಮಿಕ

ಸಂಸ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಸುಸಂಸ್ಕೃತರನ್ನಾಗಿಸಿದಾತನು, ಅರೈರು ದ್ರಾವಿಡರು ಪು
ಸ್ಕರ ಕೂಡಿಬಾಳುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದಾತನು.

ಗನೆಯದಾಗಿ ಅಹಂಕಾರ ಅಧಿಕಾರಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗದವನು. ಸ್ವಾರ
ಸಕುಚಿತತೆಗಳಿಗೆ ಸೋಲದವನು, ಸಮಾಜವಾದಿಯಾಗಿ. ಮಾನವತಾವಾದಿ
ಯಾಗಿ ಜನಜೀವನವನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸಿದಾತನು. ಅವಕ್ಷನಾದ ದಕ್ಷನ
ನ್ನು, ನರರಿಗೆ ಸಿಂಹನಂತಿದ್ದ ನರಸಿಂಹನನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಿ ಜನದ ಬಾಳಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿ
ಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದನು. ಎಲ್ಲರು ಭಾವಿಸುವಂತೆ ವೀರೇಶನು ಆಕಾಶದೇವ
ನಲ್ಲ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿ ಜನತೆಯ ಜೀವನಕ್ಕೆ ವೀರ ಚೇತ
ನವನ್ನು ತುಂಬಿದಾತನು ಹೊಸ ತಿರುವನ್ನು ಹೊಸ ಆಯಾಮವನ್ನು ತಂದಾ
ತನು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಇರುತ್ತಿದ್ದ ಅತಿವನಸ್ಸು ಅಲ್ಲಗಳೆದು ಶಿವ
ಭಾವವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದಾತನು.

ವೀರೇಶನು ನೇದ ಪೂರ್ವಕಾಲ. ಆತನು ಆಗಿಹೋಗಿ ಇಂದಿಗೆ ಸುಮಾ
ಳು ಎಂಟು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಾಗಿವೆ. ಆದರೂ ಆತನದೇ ಆದ ಸತ್ ಸಂಸ್ಕೃತಿ
ತೇಜೋವಂತ ವೃತ್ತಿ ಇಂದಿಗೂ ಜನಜೀವನದಲ್ಲಿ ವೀರವತ್ತಾಗಿ ನೆಲೆನಿಂತಿವೆ.
ಶ್ರದ್ಧೆ ನಿಷ್ಠೆಗಳು ಅಚ್ಚಳಿಯದಿವೆ. ಆತನ ಆ ವೀರ ಪ್ರವಾಹವು ಪುರವಂತರ
ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿ ಹರಿದು ಬಂದು ಜೀವಂತವಾಗಿ ನಿಂತಿದೆ.
ಜ್ವಲಂತವಾಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿದೆ. ವೀರಧ್ವಜ, ವೀರವಾದ್ಯಗಳಾದ ಡೊಳ್ಳು, ಸಮಾಳು
ಕಳೆ, ಕರಡಿವಾದ್ಯ, ಮೊದಲಾದವು ಆತನ ಸೃಜಿಸಿದ ವೀರತನದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ
ಕುರುಹುಗಳು, ವೀರಕಲೆಗಳು. ಪುರವಂತರು ವೀರಾವೇಶದಿಂದ ವೀರವೇಷದಿಂದ
ವೀರ ನೃತ್ಯಗಳನ್ನೆಸಗುತ್ತ, ವೀರಕೃತ್ಯಗಳನ್ನೆಸಗುತ್ತ ವೀರಧ್ವನಿಗಳನ್ನು
ಕೂಡುತ್ತ, ವೀರವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಉದ್ಘೋಷಿಸುತ್ತ ಉತ್ಸವಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹ
ವನ್ನು ತುಂಬುತ್ತಾರೆ. ವೀರೇಶನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಗುಣಗಳೇನೆ ಮಂಗಳಕಾರ್ಯ
ಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಗಿಬರುತ್ತಿದೆ. ಕುರಿಯನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮ ಶಿರವನ್ನಾಗಿಸಿದ ಸರ್ವಾರ್ಥ
ಪ್ರಿಯಸ್ಸು ವೀರೇಶನದು. ಕುರುಬರಾದಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಕೋಮಿನಮು
ಆತನ ಶಿಷ್ಯರು, ವೀರೇಶನ, ಶಿಷ್ಯಪ್ರವಾಹ ಸಣ್ಣದೇನಲ್ಲ.

ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಇಂದು ನಾನೆಲ್ಲ ಮರೆತು ಕುಳಿತಿದ್ದೇನೆ. ವೀರೇಶನ ಮೂಢ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ವೀರತನದ ವಿಸ್ಮೃತಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡತನದ ನಿರಾಭಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಸಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇವು ಶೋಲಿಗಿ ಆತನ ಆ ವಿಶಾಲ ಮನೋಭಾವವಿಶುದ್ಧ ಜಾಗೃತಭಾವ, ಸಮನ್ವಯ ಭಾವ, ಆತನ ಕನ್ನಡತನದ ಕೆಚ್ಚು, ಕ್ರಾಂತಿ-ಘನೋದ್ದೇಶ, ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಆಶಿಸದದೆ ಅನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಆಶಿಸದೇ, ದ್ವೇಷ ಸೂಯೆಗಳಿಗೆ ಪಾಲುಮಾರದೆ ಇರುವಿಕೆ, ಯಜ್ಞಯಾಗಾದಿಗಳನ್ನು ನಿರೋಧಿಸುವಿಕೆ, ಇವೆ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಪುನಶ್ಚೇತನಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದೇ, ಮತ್ತು ಆತನ ಆ ಜಾನಪದ ಕಲೆಗಳನ್ನು ಪ್ರವರ್ಧಿಸುವುದೇ, ವೀರಶೈವದ ಪುರಾತನತೆಯನ್ನು ಅರಿವುದೇ, ಆತನನ್ನು ಕನ್ನಡ ಮೂಲಪುರುಷನೆಂದು ತಿಳಿದು ಮನ್ನಿಸುವುದೇ, ಈ ಅಷ್ಟಸಹಸ್ರೋತ್ಸವದ ಧೈಯವಾಗಿದೆ.

ಡಾ. ಶ್ರೀ ಜ. ಚ. ಶಿ.

ಬಿಡುಕಿನ ಬಹುಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಹರಡಿ ನಾಡಿಗೆ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನಂದದ ನಂದಾದೀಪವಾಗಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯೇ ನರಗುಂದದ ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಪ್ಪ ಕರಬಸಪ್ಪ ನಾಗತಾಣ. ಅವರು ನರಗುಂದದ ಶ್ರೀ ವೀರಭದ್ರೇಶ್ವರ ಅಚ್ಚುಕೂಟದ ಒಡೆಯರು. ಶ್ರೀ ವೀರಭದ್ರೇಶ್ವರ ಅಚ್ಚುಕೂಟ ಅದು ಅವರ ಸೇವಾಭಿಮಾನದ ಸತ್ಕಸದನ. ಅದು ಜನ್ಮ-ವೆತ್ತಿದ ಎಂಟನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿಯೇ ಶ್ರೀ ವೀರಭದ್ರೇಶ್ವರನ ಅಪ್ಪ ಸಹಸ್ರೋತ್ಸವ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದಿದೆ. ಈ ಉತ್ಸವದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪಾಲಿಸ್ ಭಕ್ತಿಯ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಬೇಕೆಂಬುದೇ ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಕರಬಸಪ್ಪ ನಾಗತಾಣರ ಇಚ್ಛೆ. ಕನ್ನಡಿಗರ ಕುಲದ ದೇವರಾದ ಶ್ರೀ ವೀರಭದ್ರೇಶ್ವರನ ಹೆಸರು ಹೊತ್ತ ಈ ಅಚ್ಚುಕೂಟ ಮುದ್ದಾದ ಮುದ್ದುಣಕ್ಕೆ ಹೆಸರಾಗಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಕನ್ನಡಿಗರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕಣಜ ತುಂಬುವ ಅನೇಕ ಕೃತಿ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಈ ಅಚ್ಚುಕೂಟದಿಂದ ಅಚ್ಚಾಗಿವೆ; ಅಚ್ಚಾಗುತ್ತಲಿವೆ. ಇದು ಆನಂದನೀಯ; ಅಭಿನಂದನೀಯ.

ನರಗುಂದದ ಸಂಸ್ಕರಣೀಯ ಶರಣರಾದ ಕರಬಸಪ್ಪ ಹಾಗೂ ಸಾ. ನಿಂಗವ್ವ ಅವರ ವರ ಪುತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ನಾಗತಾಣರು ತಮ್ಮ ತಾಯಿ-ತಂದೆಯವರನ್ನು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ನೆನೆಯುವಂತೆ, ಕುಲ ದೇವರಾದ, ಶ್ರೀ ವೀರಭದ್ರೇಶ್ವರನನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅರ್ಚಿಸುತ್ತಾರೆ; ಆರಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀ ವೀರಭದ್ರೇಶ್ವರನ ಕೃಪಾಪಾತ್ರರಾದ ಅವರು ತಮ್ಮ ತಾಯಿ-ತಂದೆಯವರ ಪುಣ್ಯ ಸ್ಮರಣೆಗಾಗಿ 'ವಿಶ್ವಜ್ಯೋತಿ ವೀರಭದ್ರ' ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಅಚ್ಚು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀ ಷ. ಬ್ರ. ಮುರುಘೇಂದ್ರ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕೊಣ್ಣೂರ, ಹಿರಿಯಮಠ ಅವರಿಂದ ವಿರಚಿತವಾದ 'ಹಿತಮಾರ್ಗೋಪದೇಶ'ವನ್ನು ಅಚ್ಚುಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಭಿಮಾನದ ಹಾಗೂ ಭಕ್ತಿಯ ಸೇವೆಯಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ಸಾರ್ಥಕ ಸೇವೆಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ವೀರಶೈವ ದಾರ್ಶನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಾಮ್ರಾಟರಾದ

ಡಾ ಶ್ರೀ ಜ.ಜೆ.ನಿ. ಯವರ ಸಿದ್ಧಹಸ್ತದಿಂದ ಇಳಿದು ಬಂದ 'ವಿಶ್ವಜ್ಯೋತಿ
ವೀರಭದ್ರ' ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಅಚ್ಚುಗೊಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಆತ್ಮ ಶ್ರೀಯೊಂದಿಗೆ ವೀರ
ಶ್ರೀಯನ್ನು ಭದ್ರಶ್ರೀಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ; ತೋರಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಪ್ಪ ನಾಗತಾಣ ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಸೋತಿ-
ತಲ್ಲದೆ ಕೆಲಸದ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅವರೆಂದೂ ಸೋಲಿರು. ಸೋಲಿರಿಯದ ವೀರರಾದ
ಅವರು ಅಂಧ, ಪ್ರದೇಶದ ಕಡಪಾ ಜಿಲ್ಲೆಯ ರಾಯಚೋಟಿಯ ಶ್ರೀ
ವೀರಭದ್ರೇಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ತಾಯಿ-ತಂದೆಯವರ ಸವಿ ನೆನಪಿ
ಗಾಗಿ ಒಂದು ಸೇವಾ ಸದನ ಕಟ್ಟಿಸಿ ವೀರಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ.
'ಸತಿಪತಿಗಳೊಂದಾದ ಭಕ್ತಿ ಹಿತವಾಗಿಪ್ಪುದು ತಿನಂಗೆ' ಎಂಬಂತೆ ಶ್ರೀ
ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಪ್ಪನವರ ಧರ್ಮಪತ್ನಿಯವರಾದ ಶರಣಿ ಸಿದ್ಧಮ್ಮನವರ
ಸೇವೆಯೂ ಈ ಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂದಿದೆ. ಈ ದಾನಿದಂಪತಿಗಳ
ಬಹುಮುಖ ಸೇವೆಯ ನರುಗಂಪು ನಿಡುಗಾಲವೂ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿದೆ
ಉಳಿಯುತ್ತಿದೆ.

ಸುರಸ ಸಜ್ಜನಿಕೆಯ ಮಧುರ ಹೃದಯದ ಧರ್ಮಾಭಿಮಾನಿ
ಶ್ರೀ ಎಮ್. ಕೆ. ನಾಗತಾಣರ ಮಕ್ಕಳಾದ ಕರಬಸಪ್ಪ ಹಾಗೂ ಚನ್ನಪ್ಪ
ಅವರು ತಮ್ಮ ತಾಯಿ-ತಂದೆಯವರ ಆದರ್ಶವನ್ನೇ ತಮ್ಮ ಬಾಳಿನ ಗುರಿಯ
ನ್ನಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಮುಂದುವರೆದಿದ್ದಾರೆ. ನಡೆ ನುಡಿಗಳಿಂದ ಚೆನ್ನಾದ
ಅವರು ಸಕಲರ ಲೇಸಿಗಾಗಿ ಬದುಕುವ ಸತ್ಯ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.
ಪರಸ್ಪರ ಗೌರವ ವಿಶ್ವಾಸಗಳಿಂದ ಲೇಸಿಗರಾಗಿ ಬದುಕುವ ಶ್ರೀ ನಾಗತಾಣರ
ಮನೆತನ ಅದು ತನ್ನ ಅಪಾರ ಪ್ರಭಾವ ಗೌರವ ಮುಂದುವರೆಯಿಸಿಕೊಂಡು
ಹೋಗುವುದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವೀರಭದ್ರೇಶ್ವರನ ಕೃಪಾರಕ್ಷೆ ಅವರಿಗೆ
ಬೆನ್ನಾಸರೆಯಾಗಿದೆ; ಬೆಂಗಾವಲಾಗಿದೆ.

ನರಗುಂದ

—ಎ. ಎಸ್. ಹೊಗಾರ ಎಂ. ಎ., ಬಿ.ಇಡಿ.

ಕ-೧೨-೧೯೭೭

ದಂಡಾಪುರ; ನರಗುಂದ.

ಪ್ರಕಾಶಕರ ನುಡಿ

ಸಮಾಜದಲ್ಲಿರುವುದು ಎರಡೇ ವರ್ಗ. ಒಂದು ಶೋಷಣೆ ಮಾಡುವವರು. ಇನ್ನೊಂದು ಶೋಷಣೆಗೆ ಒಳಗಾಗುವವರು. ಈ ಶೋಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಅರ್ಥವಾಗಿಯಾಗಲಿ, ರಾಜಕೀಯವಾಗಿಯಾಗಲಿ, ಧಾರ್ಮಿಕವಾಗಿಯಾಗಲಿ, ಇನ್ನಾವುದೇ ರಂಗದಲ್ಲಾಗಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿರುತ್ತದೆ. ಮಾನವನ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಅವಲೋಕಿಸಿದರೆ ಈ ಮಾತು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿ ಯಾಗಲಿ ಅವ್ಯಕ್ತವಾಗಿಯಾಗಲಿ ಚೌದ್ವಿ ಕರ್ಷಣತನದ ಮರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಹಲವಾರು ರೂಪುಧಾರಿಯಾಗಿ ಇದ್ದು ನಡೆದೇ ಇದೆ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಮಾನವನಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವಾರ್ಥವೊಂದೇ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಈ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಕುರಿತು ಅನೇಕ ಹೋರಾಟಗಳು ನಡೆದಿರುವಂತೆ.

ಆದರೆ ಅವೆಲ್ಲ ಇತಿಹಾಸದ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮುಸುಕಿ ಹೋಗುವಂತೆ ಶಾಂತಿ, ಕಾರಣತನ ಉಪಯೋಗಿಸಿ, ವಾಸ್ತವಿಕತೆಗೆ ಬಣ್ಣ ಬಳಿದು, ವಿಚಾರಗಳ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದ್ದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ.

ನಾವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ಆಸಮಾನತೆ, ಅತ್ಯಪ್ಪಿ, ಅವಿಚಾರ, ಅಶಾಂತಿಗೆ ಮೂಲ ಕಾರಣ ಅನ್ಯಧಾನಿಕವಾದ ಬದುಕು ಹಾಗೂ ಧಾರ್ಮಿಕ ಭಾವನೆಗಳು. ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ತೊಡೆದು ಶಾಂತಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಾದ ವೈಧಾನಿಕ ಧರ್ಮ ಹಾಗೂ ಸಮೃದ್ಧ ಬದುಕನ್ನು ಬದುಕಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ಒಂದು ಹೋರಾಟದಿಂದ ಕ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದ ಸಾಧನೆ. ಇದು ಈ ಹಿಂದೆ ಮಾನವನ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಎಂದಾದರೂ ನಡೆದಿದೆಯೇ? ಎಂದು ಸಿಂಹಾಸನದ ಲೋಕಿಸಿದರೆ ಎಂಟು ಸಹಸ್ರ ವರ್ಷಗಳ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿಯೇ ತ್ರಿವೀರಭದ್ರೇಶ್ವರನು ಎಲ್ಲ ಅನಿಷ್ಟಗಳನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕಿ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ನೆಮ್ಮದಿಯ ಬದುಕನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಟ್ಟನು ಶಾಂತಿಯ ಜೀವನವನ್ನು ನೀಡಿದನು.

ಅಂದಿನ ಅವನ ಸಾಧನೆ ಅಮೋಘವಾದುದು, ಅಲೌಕಿಕವಾದುದು, ಅಸಮಾನವಾದುದು, ಅತಾರ್ಕಿಕವಾದುದು. ಆದರೆ ಅವನ ಸಾಧನೆಗಳ ವಾಸ್ತವಿಕ

ಕೆಯನ್ನು ಸ್ವಾರ್ಥಮಯವಾದ ಬೌದ್ಧಿಕ ದಿವಾಳಿಯ ಶಾಬ್ದಿಕ ಧೃಢಲಂಛನ
ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥಸಾಧನೆಯ ಶೋಷಣೆ ನಡೆಸಿದುದರಿಂದಲೇ
ಇಂದು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅನೀತಿ, ಬೃಷ್ಟಾಚಾರ, ಅಶಾಂತಿಗಳಾದಿಯಾಗಿ ಮಾನ
ವನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ತಾಂಡವವಾಡುತ್ತಿವೆಯಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಅಧರ್ಮದ ರೂಪವೇ
ಧರ್ಮವೆನಿಸಿದೆ.

ಅದನ್ನು ಮನದಂದು ಪರಮಪೂಜ್ಯ ನಿಡುಮಾಮಿಡಿ ಸೂರ್ಯ ಸಿಂಹಾಸ
ನಾಧೀಶ್ವರ ಶ್ರೀಶೈಲ ಶ್ರೀ ಜ. ಪ. ಡಾ. ಚನ್ನಬಸವರಾಜ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ
ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳು ಗೊಳೂರು ಸಂಸ್ಥಾನ. ಅವರ ಆಶೀರ್ವಾದ ಹೊತ್ತು ನಮ್ಮ
ಈ ಸಮಿತಿ ಭಾರತದ ಪ್ರಪ್ರಥಮ ಕ್ರಾಂತದರ್ಶಿ ವೀರೇಶನ ಅಷ್ಟ ಸಹಸ್ರೋ
ತ್ಸವ ಆಚರಿಸುವ ನಿರ್ಧಾರದೊಂದಿಗೆ ರೂಪತಾಳಿತು. ನಾಡಿನ ವಿವಿಧ ಭಾಗ
ಗಳ ಜನ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಸಹಕರಿಸುವ, ಕುರುಪು ಹುಮ್ಮಸ್ಸುಗಳೊಂದಿಗೆ
ಕಾರ್ಯಭಾಗಿ ಯಾಗುವ, ಆಶ್ವಾಸನೆ ನೀಡಿದರು. ತನ್ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಶ್ರೀಕ್ಷೇತ್ರ
ಎಡೂರಿನಿಂದ "ವೀರ ಜ್ಯೋತಿ" ಹೊರಟು, ನಾಡಿನ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚ
ರಿಸಿ, ಶ್ರೀಕ್ಷೇತ್ರ ಗೊಡಚಿಗೆ ಆಗಮಿಸುವುದು. ಗೊಡಚಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಸವದ ಅಂಗ
ವಾಗಿ ವಿವಿಧ ಸಭೆ-ಸಮ್ಮೇಲನಗಳು ನಡೆಯುವವು. ಎಲ್ಲೆಡೆಗೆ ಶ್ರೀವೀರೇಶನ
ಗೃಹಕ್ರಾಂತಿಯ ತತ್ವಗಳ ಕಂಪು ಹರಡಿ, ನಾಡಿನ ಜನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ನೆಮ್ಮದಿ,
ಶಾಂತಿಗಳನ್ನು ತಂದರೆ ನಮ್ಮ ಶ್ರಮಸಾರ್ಥಕವೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಉತ್ಸವದ ಅಂಗವಾಗಿ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಉದ್ದೇಶ
ದಿಂದ ನಿಡುಮಾಮಿಡಿ ಸೂರ್ಯ ಸಿಂಹಾಸನಾಧೀಶ್ವರ ಶ್ರೀಶೈಲ ಶ್ರೀ ಜ. ಪ. ಡಾ.
ಚನ್ನಬಸವರಾಜ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳು ಗೊಳೂರು ಸಂಸ್ಥಾನ.
ಅವರನ್ನು ವಿನಂತಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರು ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.
ಈಗ್ರಂಥದಿಂದ ಶ್ರೀಗಳು ನಮ್ಮ ಸಮಿತಿಯ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಕಳಸವಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.
ಸಮಿತಿಯ ಉತ್ಸವದ ಉದ್ದೇಶದ ಸಮಗ್ರ ದರ್ಶನ ಈ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ದೊರೆ
ಯಬಲ್ಲದು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸಮಿತಿಯು ಶ್ರೀಗಳ ಪದಕಲಕ್ಕೆ ಅನಂತ ಕೃತಜ್ಞ
ತೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತದೆ.

ಸಮಿತಿಯ ಉದ್ದೇಶವರಿತು ರಾಯಚೋಟಿಯ ಶ್ರೀವೀರಭದ್ರೇಶ್ವರನ
ಪರಮಭಕ್ತರಾದ ನರಗುಂದದ ಶ್ರೀವೀರಭದ್ರೇಶ್ವರ ಮುದ್ರಣಾಲಯದ ಒಡೆ
ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಪ್ಪ ಕರಬಸಪ್ಪ ನಾಗರಾಣ ಇವರು ತಮ್ಮ
ಮಾತಾ-ಪಿತೃಗಳ ಸ್ಮರಣೆಗಾಗಿ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಉಚಿತ
ಅಚ್ಚುಹಾಕಿ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ ಅದರಂತೆ ಅಚ್ಚುಹಾಕಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.
ಶ್ರೀ ವೀರಭದ್ರೇಶ್ವರನು ಅವರ ಉದಾರತನಕ್ಕೆ ಅನಂತ ಕೃತಜ್ಞರಾದುದು
ಅತಿ ಸಮಿತಿ ತನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಸಮಿತಿಯ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಕರಿಸಿ, ನೆರವಿತ್ತು ಕಾರ್ಯಭಾಗಿಗಳಾದ
ಹಲವಾರು ಜನರಿಗೆ, ಆ ವೀರಭದ್ರೇಶ್ವರನು ಅನಂತ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ನೀಡ
ಲೆಂದು ಅತಿ ಸಿದ್ಧವೆ.

ಎಡೂರ

ರಾಜಶೇಖರಪ್ಪ. ಗು. ಹೊಸಕೇರಿ

ಡಿ ೧೩-೧೨-೧೯೭೭

ನರಗುಂದ.

ಕಾರ್ಯಾಧ್ಯಕ್ಷರು

ಶ್ರೀ ವೀರಭದ್ರೇಶ್ವರ ಅಷ್ಟಸಹಸ್ರೋತ್ಸವ
ಸಮಿತಿ

- ಪರವಿಡಿ -

ಅ ನಂ.	ಪೇಜ
೧	ವೀರಗುಡಿ ಇಂದಿನ ಆದರ ಗುರಿಸುಡಿ
೨	ವೀರಶೈವಾವತಾರಿ ವೀರೇಶ್ವರ
೩	ವೀರೇಶನ ವೀರಚಾರಿತ್ರ
೪	ವೀರಜೀತನ ವೀರೇಶ
೫	ವೀರಭದ್ರ ದೇವನ ವೀರ ಮತ್ತು ವಿಶುದ್ಧ ಪ್ರಭಾವ
೬	ಕ್ರಾಂತಿ ಸಫಲದಲ್ಲಿ ವೀರೇಶ
೭	ಯಜ್ಞ ಕ್ರಾಂತಿ
೮	ಕನ್ನಡದ ಮೂಲಪುರಷ ಶ್ರೀ ವೀರಭದ್ರ
೯	ಕಣ್ಣಿಡಿಕೆ ನಾಮಾಂಗತ ವೀರೇಶ
೧೦	ಮಾನವತಾವಾದಿ ವೀರೇಂದ್ರ
೧೧	ವೀರ ಜೋಗಿಗಳು
೧೨	ವಿಶ್ವವಿಖ್ಯಾತರು ವೀರೇಶ, ವಿನಾಯಕ, ವಿಶಾಖರು
೧೩	ಭಾರತದ ಪ್ರಪ್ರಥಮಕ್ರಾಂತಿ ಮಹಿಳೆ ಭದ್ರಕಾಳಿ
೧೪	ಅನಾದಿ ಶಕ್ತಿ ಮಹಾಕಾಳಿ ಆದಿಶಕ್ತಿ ಭದ್ರಕಾಳಿ
೧೫	ಸೂಕ್ಷ್ಮಗಮದ ಶ್ರೀವೀರಭದ್ರ
೧೬	ಪಾರಮೇಶ್ವರ ತಂತ್ರದಲ್ಲಿ ವೀರಶೈವ ವೀರಭದ್ರ
೧೭	ವಿಶ್ವಮಯ ರುದ್ರ
೧೮	ರುದ್ರ ಮಂತ್ರಾಧಿಕೆ
೧೯	ವಿವೇಕ ಚಿಂತಾಮಣಿಯ ರುದ್ರರು-ವೀರಭದ್ರರು
೨೦	ರಸೋತ್ಪಾದಕರು ರುದ್ರ ವೀರಶಿವರು

— — — —

೧೦. ವೀರಗುಡಿ ಇಂದಿನ ಅದರ ಗುರಿನುಡಿ.

ಭಾರತೀಯತೆಯ ಬಲವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ ಬಾನೆತ್ತರಕ್ಕೆ ಹಾರಿಸುವುದೇ ಇಂದಿನ ನಮ್ಮ ವೀರಗುಡಿಯ ಕೊಸ ನೋಟ; ಹೊಸ ಪಾಠ. ಮಾನವೀಯ ಶಕ್ತಿ ಮೈಗೂಡಿ ಬರಬೇಕು; ಮನಗೂಡಿ ಬರಬೇಕು. ಆಕ್ರಿಯತೆ, ಅನಾಚಾರ, ಅವಿಚಾರ, ನವನಾಗರಿಕತೆಯ ನೆರೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆವ ಅನಾಗರಿಕತೆ ಇವೇ ಇಂದಿನ ನಿಷಿದ್ಧ ಯಜ್ಞಗಳು. ಇವನ್ನು ನಿರೋಧಿಸುವುದೇ ವೀರ ಭಕ್ತರ ಧೈಯ; ವೀರಗುಡಿಯ ದರ್ಶನ.

ಭಾರತೀಯರ ಅಭ್ಯುದಯ-ಶ್ರೇಯಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನೂತನ ಔನ್ನತ್ಯಗಳಿಗೆ ಮೂಲಗಳಿಗೆ ಏರುವುದೇ. ವೀರಗುಡಿಯ ಏರಿಸುವಿಕೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ದೃಢವಾದ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಬಾಳಿನಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆವುದೇ ನಮ್ಮ ಧೈಯ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಪ್ರಕೃಷ್ಟ ಪಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಶೀಲರಾಗಬೇಕು; ಆದರ್ಶ ಧೈಯವಾದಿಗಳಾಗಬೇಕು; ವಿಶುದ್ಧ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವವಿಶಾಲ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆದು ವಿಜಯ ಶೀಲರಾಗಬೇಕೆಂಬುದೇ ಈ ಉತ್ಸಾಹಾಂತಿಯ ಉದ್ದೇಶ.

ಇಂದು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಆರೈ-ದ್ರಾವಿಡ ಎಂಬ ಭೇದ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಹಲವರ ಭಾವದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿರಬಹುದು. ಆದರೂ ಉಪಯುಕ್ತವಲ್ಲ. ಉಪಲಕ್ಷಿಸಬೇಕಿಲ್ಲ. ನಾವೆಲ್ಲ ಭಾರತೀಯರು; ಮಾನವತಾವಾದಿಗಳು- ಆಗಲೂ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅಪೇಕ್ಷೆ ಆಳಪಟ್ಟು ಇಂದಿನ ವಿಶ್ವದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ನವಯುಗವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು ವೀರವ್ರತಿಗಳಾಗಬಯಸುತ್ತೇವೆ. ಬಡತನ ಹೇಡಿತನ “ಬಿರುಕುತನ” ಮೇಲುಕೀಳುತನಗಳಿಂದ ವಿಮೋಚನೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತೇವೆ. ವೀರೇಶನಂತೆ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಆಶಿಸದೆ, ಅನ್ಯಾಯ ಅನೀತಿಗಳನ್ನು ಸಹಿಸದೆ ವರಿಸುವ ಸದನಕಾಶವು ಲಭಿಸುವಂತಾಗಲೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇವೆ. ಲಭಿಸಿದರೆ ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡುತ್ತೇವೆ.

ಇಂದಿಗೆ ಎಂಟು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ವೀರೇಶನು ಸಮಾಜವಾದಕ್ಕೆ ಶ್ರಮಿಸಿದನು. ಸಮತಾವಾದಕ್ಕೆ ಶ್ರಮಿಸಿದನು. ಆರೈ ದ್ರಾವಿಡರ

ಸಮನ್ವಯಕ್ಕೆ ಹೋರಾಡಿದನು; ಹಲವಾರು ಸಲ ಉಗ್ರವಾಗಿಯೇ ಹೋರಾಡುವ ಪ್ರಸಂಗವೂದಗಿತು. ಅದೇ ಆತನ ಸತ್ತ್ವ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ನಿಕಷವಾಯಿತು. ದುದ್ರಗಣ ವೀರಗಣ ಶಿವಗಣ ದೇವಗಣರ ಜೀವನಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯುತ್ಥಾನಗೊಳಿಸಿದನು. ಶೈವೀಭಾವದ ಸತ್ ಸಮಾಜದ ಭವ್ಯಸಾಧನವನ್ನು ರೂಪಿಸಿದನು. ಸಮಾಜವಾದಿ ಜೀವನ ಪಥವನ್ನು ತೋರಿದನು. ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಕಂಟಕವಾಗಿ ಯಾರೂ ಬಾಕಬಾರದು. ಆತ, ಅಧಿಕಾರ ದಾಹ, ಸ್ವಾರ್ಥ, ದುರಹಂಕಾರ, ದುರಭಿಮಾನ, ದುರ್ವಿನಿಯೋಗಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿರಬಾರದು. ನೈಜವಾದ ಮಾನವೀಯವಾದ, ನ್ಯಾಯವಾದ ಆಶಾವಾದ, ಸಹಜವಾದ ಮನೋಭಾವಗಳಿರಬೇಕು. ಸಚ್ಚಾರಿತ್ರರ ಸಂಗಾತಿತನವಿರಬೇಕು. ರಚನಾತ್ಮಕವಾದ ವೈಯಕ್ತಿಕ ವಿಕಾಸವಾದ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾದ ಸಾಮಾಜಿಕವಿಕಾಸವಾದ ವೀರೇಶನದು. ತಾನು ಕೈಕೊಂಡ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸಿ ಜನತೆಯ ಕ್ಷೇಮವನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.

‘ಸಹನಾವನತು ಸಹನೌ ಭುನಕ್ತು’ ಇದು ವೀರೇಶನ ಜೀವನ ಪಲ್ಲವಿ ಸ್ವಾರ್ಥ ಆತನ ಜೀವನ ಜಲಧಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿದರೂ ಸಿಕ್ಕದು. ಜಲಹೇಗೆ ಜಗತ್ತಿನ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಇವೆಯೋ ವೀರೇಶ ಹಾಗಿದ್ದನು. ಸಾಮಾಜಿಕವು ಎಲ್ಲೆಯೇ ಆತನ ಎಲ್ಲೆ ! ಮದ ಮತ್ಸರಗಳ ಯಾರಲ್ಲಿಯೂ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಇರಬಾರದು ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಅದೆಷ್ಟೂ ಸಲ್ಲದು. ಶಿಷ್ಟಾಚಾರದಿಂದಿರಬೇಕು. ಎವ್ವೇಷ, ವಿಭೇದಭಾವ ಅಂದರೆ ವಿಭಜನ ಮಾಡುವಿಕೆಗಳಿರಬಾರದು. ವಿಮುಖರೂ ವಿಮನಸ್ಕರೂ ಆಗಿರಬಾರದು. ಹಸುವಿನಿಂದ ಯಾರೂ ಬಳಲಬಾರದು. ಹಸಿವನ್ನು ನೀಗಿಸುವ ಆಹಾರ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ನಷ್ಟಗೊಳಿಸಬಾರದು. ಬಡತನದಿಂದ ಬೇಯಬಾರದು. ‘ಸಹವೀರೈಕತವಾವಹೈ’ ಇದು ಆತನ ಆ ವೀರಧ್ವಜದ ಉದ್ದೇಶ. ವಿಷಣ್ಣತೆಗೆ ಯಾರೂ ಒಳಗಾಗದೆ ವೀರಶ್ರೀಯಿಂದ ಕೂಡಿರಬೇಕು. ವೀರವಂಶರಾಗಬೇಕು. ವೀರರಸಭರಿತರಾಗಿರಬೇಕಲ್ಲದೆ ವೀರಸರಾಗಿ ವಿಹ್ವಲರಾಗಿ ಮಹರಸಬಾರದು ವಿಸ್ರಸ್ತತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿವಳಿ ವಿಷಾದ ಧ್ವನಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಯಾರಲ್ಲಿಯೂ ವಿಸ್ಫೋಟವಾಗಕೂಡದು. ಆದರೆ ವೀರೇಶನು ಅದನ್ನು ಅದೆಷ್ಟೋ

ಸಹಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಪರಿಹರಿಸು
 ತಿದ್ದನು. 'ಮಾ ವಿದ್ವಿಷಾಹ ವೈ' ಎಂಬುದೇ ಆತನ ಉಸಿರು ಸರ್ವತೋ
 ಮುಖವಾದ ಭದ್ರತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದೇ ಆತನ ಆ ವೀರತನದ ವಿಶಿಷ್ಟ
 ವೃತ್ತಿ; ವಿಶುದ್ಧ ವೃತ್ತಿ, ಶೈವೀಭಾವಕ್ಕಾಗಿ ಶಾಂತಿಗಾಗಿ ಸುಖಸಮೃದ್ಧಿ
 ಗಾಗಿ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಪಣವಿಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಹೆಣಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಪಾಶವೀ
 ವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಒಂಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಪಶುತ್ವವನ್ನಾಗಲಿ ಪತಿತ್ವವನ್ನಾಗಲಿ
 ಸಹಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಪರಮಾರ್ಥ ವೃದ್ಧಿ ಪದಾರ್ಥ ಸಮೃದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಬಯಸು
 ತಿದ್ದನು. ವೀರಕಲೆಗಳನ್ನು ನೆಗ್ಗಲಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ವಿಷಮತೆಯನ್ನು ಹೋಗ
 ಲಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅಂತೆಯೇ ಆತನು ಅಷ್ಟೊಂದು ಪರಾಕ್ರಮಿಯಾಗಿ
 ದ್ದರೂ ಶಿವನಲ್ಲಿ ಶಿವದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಸ್ತನಾಗಿದ್ದನು. ವಿಶ್ವರಕ್ಷಣ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ
 ವಿಶ್ರಾಂತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಶ್ರಮಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರುತನಾಗಿರುವನು. ವಿವಿಧ
 ಕೋಮಿನವರಿಗೂ ವಂದ್ಯನಾಗಿರುವನು. ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಯಾರನ್ನೂ
 ನಿರೋಧಿಸುವವನಲ್ಲ; ಶೋಷಿಸುವವನಲ್ಲ. ನಿರೋಧನವೆಂದರೆ ಆಗದು.
 ನಿಲಾಸವೆಂದರಾಗದು. ತನಗಾಗಿ ಯಾರೊಡನೆಯೂ ವಿರಸಭಾವವನ್ನು
 ತಳೆಯುವವನಲ್ಲ. ಶಿವತ್ವಕ್ಕೆ ನಿರೋಧವಾದರೆ ಸಹಿಸುವವನಲ್ಲ. ಮಿಥ್ಯ
 ವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಭುವಾಗಿಯೂ ಮೆರೆಯಬೇಕೆಂಬ ಮನಸಿಗನಲ್ಲ. ಆತು
 ಲೈಶ್ವರ್ಯದಿಂದ ಅಲಂಕಾರಗಳಿಂದ ಅಟ್ಟಹಾಸ ಮಾಡುವವನಲ್ಲ.
 ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯಿಂದ ಸಡಗರಿಸುವವನಲ್ಲ. ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಕಳವಳಿಸುವವ
 ನಲ್ಲ. ತಳಮಳಿಸುವವನಲ್ಲ. ಆತನಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತಕ್ಷಿಪ್ತತೆ ಚಿಂತೆಗಳಿರಲಿಲ್ಲ.
 ತಾನಾಗಿ ತನಗಾಗಿ ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ ಯಾವ ಬಗೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಉಪದ್ರವ
 ಗಳನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ವಿಪ್ಲವಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾರ್ಥದ ಸೆಣಸಾಟಿ
 ವೆಂದರೆ ಆಗದು. ಕಪಟ, ವಿಕಟಗಳು ಆತನ ಬಳಿ ಸುಳಿಯುವು. ಜೊಳ್ಳುತನ
 ಪೊಳ್ಳುತನಗಳನ್ನು ಸಹಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹರಟೆಯ ಮಾತುಗಳಿಗಿಂಬಿರಲಿಲ್ಲ.
 ಹೊಲ್ಲದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೊಲ್ಲಮೆ ಆತನಿಗೆ ಸಲ್ಲದು.
 ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಕಳೆಯಲು ಕಾಳಗಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಇಳಿದು ಹಣೆದ
 ವಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಕಲಿತನದಿಂದ ಕಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಕಳ್ಳತನದಿಂದ ಬಂದು
 ಎದುರಾಳಿಯನ್ನು ಇರಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕುಹಕತನದಿಂದ ಕಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಸಜ್ಜಾರಿತ್ರರನ್ನು ಸೀಡಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆರಾಧಕರನ್ನು ಕರುಣಿಸದೆ ಇ-
ತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿ ಹದುಳತೆಯನ್ನು ಹಬ್ಬಿಸುವುದೇ ಆತನ ಮಹಿಮೆ.
ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ತನ್ನ ವೀರಧ್ವಜವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಾರಿಸಿದ; ವೀರತನವನ್ನು
ಬಳಸಿದ; ಹಲವು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಹಂಚಿದ. ಆತನ ಆ ಜೀವಂತ ವೀರಗುಣ
ಗದ್ದ ಎಶುದ್ಧ ಗುರಿಗಳವ; ನಿರಿಗಳಿವು-

ಇಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲ, ಇನ್ನೂ ಆಲಿಸಿ.

ಮತ್ತೆ, ಕೈ ಮಾನವೀಯ ವೀರರ ಅಗತ್ಯ. ಜೀವನ ಮರಣಗಳಿಗಾಗಿ
ಅಂಜಬಾರದು; ಅಳುಕಬಾರದು. ಧರ್ಮ ಬೇಕು; ಧರ್ಮದ ಅತಿರೇಕವೇಕಿಲ್ಲ.
ದೃಢಿಷ್ಟ, ಶಿಷ್ಟ, ದುಡಿಮೆ ಅರಿಮೆ ಒಲುಮೆ ನಲುಮೆಗಳು ಬಾಳು ಬಾಳಿಗೂ
ಇರಬೇಕು ಉಕ್ಕಿನಂತಹ ಮೈ, ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆಯಂತಹ ಎದೆ, ಬಿಚ್ಚು
ಮನ, ಬಗ್ಗಡವಾಗದ ಬಗೆ ಇದ್ದಾಗಬೇಕು. ಬಡತನವನ್ನು ಎದುರಿಸುವ
ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿ ಬೇಕು; ಕಾರ್ಯದಕ್ಷತೆ ಬೇಕು. ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ಓಡಿಸುವ
ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿ ಬೇಕು, ಆರು ಹಗೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸುವ ಸದಿಚ್ಛಾ ಶಕ್ತಿ ಬೇಕು.
ಸಾವನ್ನು ಗೆಲುವ ಶ್ರದ್ಧೆ ಬೇಕು ಆತ್ಮ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ-ಗುರಿ
ಸಲುವ ಶಿವಪಥದ ನಿಷ್ಠೆ ಬೇಕು. ನ್ಯಾಯ-ನೀತಿ ರೀತಿಗಳನ್ನು ಶೋಷಿ
ಸುವ ನರ-ಸಿಂಹರನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಶರಭ ಶಕ್ತಿವಂತರುಬೇಕು ಸತ್ಯ
ಧರ್ಮವಂತರು ಬೇಕು; ಧೈರ್ಯವಂತರುಬೇಕು, ಉತ್ತಾಹವಂತರ ಬೇಕು.
ಉತ್ತಾನಾತ್ತಾರುಬೇಕು.

ವೀರರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಾಗದೆ ಯಾವ ಕಾರ್ಯ ಸಾಗದು, ಕಂಟಕ ರಹಿತ
ಜೀವನ ಕೈಗೂಡದು, ಶಕ್ತಿಯುಕ್ತಿಗಳು ಜೀವನ ಮೌಲ್ಯಗಳು. ಇವರೂಡೂ
ಇಲ್ಲದ ಬಾಳು ಬಾಳಲ್ಲ. ಸಿಡಿಲುಗಳಂತೆ ಬಂದೆರಗುವ ಜೀವನ ಸಮಸ್ಯೆ
ಗಳನ್ನು ಕೆಚ್ಚಿದೆಯಿಂದ ನುಚ್ಚು ನೂರಾಗಿಸಿ ಚದುರಿಸಿ ತಣ್ಣಗಾಗಿಸುವ
ತರಂಗ ಬಲಬೇಕು.

‘ಧೀರತೆಯೇ ಜೀವನ, ಅಧೀರತೆಯೇ ಮರಣ’ ಇದು ವೀರೇಶನ ಜೀವನ
ಸಂದೇಶ. ಬಾಳಿನ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಅಕಿಂಚನತೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡು

ವುಡು ತ್ರಿವಿಧ ವೀರತನ. ಅಮೃತತ್ವವನ್ನು ಅಳವಡಿಸುವುದು. ಬಾಳನ್ನು ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲದಂತೆ ರೂಪಿಸುವ ಮೂಲಭೂತ ಸಂಪತ್ತು ವೀರತನ. ನಾವೆಲ್ಲ ವೀರಪುತ್ರರು. ನಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯಾಗಿ ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ವೀರತನದಿಂದ ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲಬೇಕು. ಧೀರತನದಿಂದ ಮುನ್ನಡೆಯಬೇಕು. “....ಧೀರಾಃ....ಅಮೃತಾ ಭವಂತಿ” ಎಂದು ಕೇನೋಪನಿಷತ್ತು, “ಶ್ರೇಯೋ ಹಿ ಧೀರೋಽಭಿಪ್ರೇಯಸೋ ವ್ರಣೇತಿ....” ಎಂದು, “....ಧೀರೋ ಹರ್ಷ ಲೋಕಾ ಜಹಾತಿ” ಎಂದು, “ಅಥ ಧೀರಾ ಅಮೃತವಂ ವಿದಿತ್ವಾ ಧ್ರುವಮಃ ಧ್ರುವೇಷ್ಟಿಹ ನ ಪ್ರಾರ್ಥಯಂತೇ” ಎಂದು ಕಠೋಪನಿಷತ್ತು, “ನಾಯ ಮಾತ್ಮಾ ಬಲಹೀನೇನ ಲಭ್ಯಃ....” ಎಂದು, “ಧೀರಾ ಯುಕ್ತಾತ್ಮನಃ ಸರ್ವ ಮೇವಾವಿಶಂತಿ” ಎಂದು ಮುಂಡಕೋಪನಿಷತ್ತು ನಿರೂಪಿಸಿವೆ ಈ ಯುಗದ ವೀರಪುರುಷರೆಂದು ವಿಖ್ಯಾತರಾದ ವಿನೇಕಾನಂದರು ‘ನನ್ನ ನಚ್ಚಿನ ಧೀರ ಸುತರೆ!’ ಎಂದು ಸಂಬೋಧಿಸಿ ಭಾರತೀಯರನ್ನು ವೀರರಾಗಿ ಬಾಳಲು ಬಗೆ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ವೀರೇಶನದು ಮಾನವೀಯತೆಯ ಹೋರಾಟ, ಅನೈತಿಕ ಅಪರಾಧಿಗಳೊಡನೆ ಘರ್ಷಣೆ, ನ್ಯಾಯಗಳಿಗಾಗಿ ಆಗ್ರಹ, ಸಮಾನತೆ-ಸಮರಸ ಭಾವಗಳಿಗಾಗಿ ಭದ್ರ ಶಾಂತಿ. ಅಂದಿನ ವೀರೇಶನ ಆ ಸತ್ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ದಕ್ಷಾದಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅದಕ್ಷತೆ, ಅಹಂಭಾವ, ಮದ ಮತ್ಸರ, ದುರಭಿಮಾನ, ಮೇಲು ಕೀಳು ಕಲ್ಪನೆ, ಅನ್ಯಾಯ ಕಾರ್ಯಪ್ರವೃತ್ತಿ, ಅಸಹನೆ, ದ್ರಾವಿಡರು ದಸ್ಯಗಳೆಂದು ಕಾಣುವ ಹೀನದೃಷ್ಟಿ ಕಾಣದಂತಾದವು ನ್ಯಾಯ ನೀತಿ ರೀತಿಗಳನ್ನು ಪುನಃಸ್ಮರಿಸುವ ನೂತನ ಜೈತನ್ಯ ಹಗೆಗಳಾದವರಲ್ಲಿ ಮೂಡಿ ಬಂದಿತು. ಯಜ್ಞದ ನೆಪದಲ್ಲಿ ವಿದ್ವೇಷಪೂರಿತ ವಿಧ್ವಂಸಕ ಕೃತ್ಯಗಳಿಗೆ ತೊಡಗಿದವರ ವಿರುದ್ಧ ವೀರೇಶನ ವೀರತನದ ಹೋರಾಟ, ಭದ್ರ ಮುಷ್ಟಿಯ ಎಟು. ಅವುಗಳಿಂದ ಅಂದಿನ ಜನರಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಪರಿಣಾಮ, ವೃಂಟಾಯಿತು. ನ್ಯಾಯ ಪಥದಲ್ಲಿ ಪಾದಾರ್ಪಣ ಮಾಡುವಂತಾಯಿತು. ವೀರೇಶನದು ಅಧಿಕಾರಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದ ಸತ್ಸಾಧನೆಯ ಸತ್ವಸಂಪನ್ನತೆ ! ಪಾನನ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪಟುತ್ವ ! ಜನಹಿತ ಪ್ರಜ್ಞೆ ! ಶರಣಾಗತ ಕಾರುಣ್ಯ

ಹೃದಯ ! ವೀರೇಶನದು ದಕ್ಷಶೀಲ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ. ರಕ್ಷಣಾಲಿ ಶಕ್ತಿತ್ವ. ಹೃದಯ
ರಿನಿಂದ ದಕ್ಷನನಿಸಿಯೂ ಅದಕ್ಷತೆಯ ಯಾಗಕ್ಕೆ ಇಳಿದುದರ ವಿರುದ್ಧ
ಮಾನವ ವಧೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಜೀವನಾವಶ್ಯಕ ಪಡಿಸದಾರ್ಥಗಳ ನಾಶ
ವಿರುದ್ಧ ವೀರೇಶನ ಪ್ರತಿಭಟನೆ! ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ !!

ಹಿರಿಯ ದೇವತೆಗಳಿಗೆಲ್ಲ ತನ್ನ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನಿತ್ತು ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ
ತನ್ನ ಕೈಕೆಳಗೆ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ, ಅವರಿಂದ ತನ್ನ ಸಿರಿ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳುವ, ದುಷ್ಟ ಹವ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ದುರ್ಬುದ್ಧಿಗೊಳಗಾದ ದಕ್ಷನನ್ನು
ತಿಕ್ಷಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸಿದ ಧೀರ ವೀರಭದ್ರ. ಕಾಮನನ್ನು ಶಿವನು ಸುಟ್ಟಿರುಹಿದ
ತಾರಕನನ್ನು ಕಾರ್ತಿಕೇಯನು ಸಂಹರಿಸುವನು. ದಕ್ಷನೆಯಾಗಾಗಿಯಲ್ಲಿ
ಬಲಿಯಾದ ದಾಕ್ಷಾಯಣಿಗಾಗಿ ವೀರೇಶನು ದಕ್ಷನನ್ನು ಮೊದಲು ಸಂಹರಿಸಿ
ಬಳಿಕ ಪ್ರಸೂತಿಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಂತೆ ಬದುಕಿಸುವನು. ದಳ್ಳುರಿಯಲ್ಲಿ
ಬೆಂದು ಹೋದ ದಾಕ್ಷಾಯಣಿಗೆ ಮುಂದೆ ಪರ್ವತರಾಜನ ಪುತ್ರಿಯಾಗಿ
ಹುಟ್ಟಿ ಬರುವಂತೆ ಹರಸುವನು. ಅವಳು ಮತ್ತೆ ಪಾರ್ವತಿಯಾಗಿ ಬಂದ
ಪರಮೇಶ್ವರನ ಕೈವಿಡಿದು ಬಾಳುವಳು. ಅವಳಿಂದ ಕಾಮ ಪ್ರೇಮವಾಗಿ
ಪರಿಣಮಿಸಿತು; ಪಾವನತೆಯನುಳಿಸಿತು. ಇದೆಲ್ಲ ವೀರೇಶನ ವಿಶುದ್ಧ
ಪ್ರಭಾವದಿಂದಾಯಿತು. ಮತ್ತೊಂದು ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಂದಿನ ಕಾಮ
ಪ್ರಚೋದನೆಯ ಲೌಕಿಕ ಆಕರ್ಷಣೆಗಳು ಆಶಾಶ್ಚತಗಳು ಅನಂತ ದುಃಖ
ಕಾಶಕಗಳು ಎಂಬ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಮೂಡಿ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ನವೀನತೆ
ಯಲ್ಲಿ ನವನಾಗರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ದಕ್ಷರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆಲ್ಲ ತಿಳಿಗಣ್ಣು
ಮೂಡಿಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ದಿನದಿನವೂ ದಿಮ್ಮಿತ್ತಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಅರ್ದ
ಕಾಮ, ಅಧಿಕಾರಕಾಮ, ಅಂಗಕಾಮಗಳ ದಹನವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಂದು
ಅಸುರಿಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳ ಮೇಲೆ ದೈವೀಶಕ್ತಿ ತನ್ನ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ನಿಜವು
ವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವಂತೆ ಇಂದೂ ಸಾಧಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ; ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಆದಿ ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮ ವೀರಭದ್ರನಷ್ಟೇ ಪುರಾತನ. ಮಾನವೀಯ
ನ್ಯಾಯಗಳಿಗಾಗಿ ಹೋರಾಡಿದ ಧರ್ಮ, ಸಮಾನತೆಗಾಗಿ ಸಾಹಾದ್ರ್ಯತೆಗಾಗಿ

ಹೆಣಗಿದ ಶಿವಧರ್ಮ. ದಲಿತೋದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ದ್ರಾವಿಡಾರ್ಥ ಸಮಯವನ್ನು ಕೈ
ಕಂಕಣ ಬದ್ಧವಾಗಿ ಕ್ರಾಂತಿ ಮಾಡಿದ ವೀರಮತ.

ಮೀಗಿಲಾಗಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಾಗಿ
ಮಣೆಹ ಕೈಕೊಂಡ ಮಹಾಧರ್ಮ ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಅನಾದಿ ಆದಿ-ಆಧುನಿಕ
ವೀರಶೈವದ ಕೊಡುಗೆ ಅಪಾರ. ಆದಿ ವೀರಶೈವವನ್ನು ರೂಪಿಸುವಲ್ಲಿ ವೀರ
ಭದ್ರನ ಪ್ರಭಾವ ಅಪ್ರತಿಮ; ಗೆಯ್ ಸಾಹಸ ಅಸೀಮ. ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ಮತ್ತು
ಕ್ಷಣಿಕ ಸ್ವಪ್ರಯೋಜನಗಳಿಗಾಗಿ ದಕ್ಷಾದಿಗಳು ಕೈಕೊಂಡ ದುರಾಕ್ರಮಣ
ಗಳನ್ನು ದುಷ್ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಅಣಗಿಸಿದ ದಾಷ್ಟರ್ಯ ವೀರೇಶನದು. ವಿಶುದ್ಧ
ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ವಿಶಾಲಭಾವದಿಂದ ಬಾಳಗಲಿಸಿದ ವಿಖ್ಯಾತಿ ವೀರೇಶನದು.
ಸ್ವಾರ್ಥ ಸಂಕುಚಿತಭಾವಗಳಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ವರ್ಣಾಶ್ರಮಗಳನ್ನು ಕುಲಪಂಥ
ಗಳನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಮಾನವರನ್ನಾಗಿ ಕಂಡ ಮಹಾನುಭಾವ
ವೀರಭದ್ರದೇವ. ಅಂತೆಯೇ ಆತನಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಕೋಮಿನವರೂ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿ
ದ್ದಾರೆ. ಬೇರೆಯವರ ಶೋಷಣೆಗಳಿಗೆ ದುರಾಕ್ರಮಣಗಳಿಗೆ ಆಗಾಗ ಈಡಾ
ಗುತ್ತಿದ್ದ ದುಸ್ಮಗಳನ್ನು ದ್ರಾವಿಡರನ್ನು ದರಿದ್ರರನ್ನು ಬೆಂಗಾವಲಿಗರಾಗಿ
ಉದ್ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮಹಾನುಭಾವರೆಂದರೆ ಒಬ್ಬ ರುದ್ರ; ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವೀರ
ಭದ್ರ. ಇವರಿಬ್ಬರನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮೂರನೆಯವರು ಯಾರೂ ನಮಗೆ ಸಿಕ್ಕು
ವುದಿಲ್ಲ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಅನ್ಯಾಯ ಅಧರ್ಮ ಅನೀತಿ ಅಕ್ರಮಣಗಳು ನಡೆ
ದರೆ ವೀರೇಶನಿಗೆ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೆನಿಸು ಕೆಚ್ಚು ಭಲ ಮಾಡಿ ಬರುತ್ತಿ
ದ್ದವು. ಕಳವು ಕೊಲೆ ಸುಲಿಗೆಗಳು ನಡೆದರೆ ಸಿಡಿದೆಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಸೇಡು
ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಬಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಣಗಿ ನಿಂತ ಮಾನವ ಮರಕ್ಕೆ ಹೊಸ
ಚಿಗುರನ್ನು ಹೊಮ್ಮಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಬತ್ತಿ ನಿಂತ ಸ್ನೇಹ ತೊರೆಗೆ ನನ
ಪ್ರವಾಹವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಬಡತನದಿಂದ ಬಡಕಲಾದ ದೇಹಕ್ಕೆ
ಪುಷ್ಟಿ ತುಷ್ಟಿಗಳನ್ನು ತರುತ್ತಿದ್ದನು. ಸತ್ತು ಬಿದ್ದವರಿಗೆ ಪುನಃ ಪ್ರಾಣ
ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ವೀರೇಶನಿಗೆ ಅದೆಷ್ಟು ಕೋಪವಿತ್ತೋ ಅದಕ್ಕೂ
ಹೆಚ್ಚು ಕಾರುಣ್ಯವಿತ್ತು. ಆತನ ಮೂರ್ತಿ ಶಿಲ್ಪದಿಂದ ಇದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗು
ತ್ತದೆ. ಆತನ ರುಂಡಮಾಲೆ ಆತನಿಗಿರುವ ಕ್ರೋಧ ಸಂಕೇತವಾದರೆ ಆತನ

ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಆತನ ಅಭಯ ಹೊತ್ತು ನಿಂತ ದಕ್ಷೆಬ್ರಹ್ಮ ಪ್ರಸೂ-
ಯರು ಆತನ ಆ ಕಾರುಣ್ಯಪ್ರತೀಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ವೀರೇಶ, ವೀರಶೈವರು, ಕನ್ನಡಿಗರು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಲ್ಲ; ಎಲ್ಲರೂ
ಒಗ್ಗೂಡಿದ ಒಂದು ಮಹಾಶಕ್ತಿ. ವೀರೇಶನೆಂದರೂ ವೀರಶೈವರೆಂದರೂ
ಕನ್ನಡಗರೆಂದರೂ ಒಂದೇ ! ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೂ ಭಾರತೀಯರಿಗೂ
ಆತ ಹೊರಗಾಗಿಲ್ಲ. ಆತನ ಆ ವಿಶಾಲವಾದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಅರಿಯದೆ
ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅಂತಹ ಆ ವಿಶಾಲ ವಿಶಿಷ್ಟ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು
ವಿರೋಧಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ವರ್ಣಿಸುವ ಉಕ್ತಿ ನಮಗಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲೆ
ಲ್ಲಿಯೂ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಶಿಲಾ ಶಿಲ್ಪಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ನಿಂತಿರುವ- ನಿಂತು
ಆರಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಆ ವೀರೇಶನ ಹೆಸರು ಈ ಜಗತ್ತು ಜೀವಂತವಾಗಿ
ಇರುವವರೆವಿಗೂ ಅಳಿಯದು.

ವೀರೇಶನು ತನ್ನ ಜೀವಿತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡಿದ್ದು ಯಾವ ಜಾತಿ
ಗಾಗಿಯಲ್ಲ; ಕುಲಪಂಥಕ್ಕಾಗಿಯಲ್ಲ; ಕನ್ನಡ ಕುಲಕ್ಕಾಗಿ, ಭಾರತೀಯ
ಜನತೆಗಾಗಿ! ವೀರ ಪತಾಕೆಯ ಕೆಳಗೆ ಕರ್ತವ್ಯನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಮಾನವ್ಯ ಶ್ರದ್ಧೆ
ಯಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಒಗ್ಗೂಡಿ ಬಾಳು ಬಾಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ! ಪರಸ್ಪರ ಗೌರವ
ವಿಶ್ವಾಸಗಳಿಂದ ಲೇಸಿಗರಾಗಿ ಒಡುಕುವುದಕ್ಕಾಗಿ !

೨ ವೀರಶೈವಾವತಾರಿ ವೀರೇಶ್ವರ !

ಆರೇಳು ಸಾವಿರವರುಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಆರ್ಯದ್ರವಿಡರ
 ಹೋರಾಟ ತಿಕ್ಕಾಟಗಳು ನಡೆದಿದ್ದವು. ದ್ರವಿಡರೇ ಕೇಳರೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆ
 ಆರ್ಯರಲ್ಲಿ ಅವಿರೋಧವಿತ್ತು. ಆಗಾಗ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸೆಣಸಾಟ ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು.
 ದ್ರವಿಡರ ಮೇಲೆ ದ್ರವಿಡರ ಆಸ್ತಿ ಪಾಸ್ತಿಗಳ ಮೇಲೆ ದಾಳಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು.
 ದ್ರವಿಡರ ಮನೆಹೊಲಗಳನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ದನಕರಗಳನ್ನು
 ಹೊನ್ನು ಹೆಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕದ್ದೊಯ್ಯುವುದು, ಹುಲ್ಲು ಮನೆಗಳಿಗೆ ಕೊಳ್ಳೆ
 ಯಡುವುದು ಮೊದಲಾದ ಕ್ರೂರಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಜರುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು
 ಅಸಹಾಯಕರಾದ ದ್ರವಿಡರ ದುಸ್ಥಿತಿಗೆ ತುದಿ ಮೊದಲಿವಿಲ್ಲ, ಆರ್ಯರಿಂದ
 ನಿರ್ವಾಸಿತರಾಗಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟಕರಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದರು. ನಿಲ್ಲಲು ನೆಲವಿಲ್ಲ, ಉಣ್ಣಲು
 ಊಟವಿಲ್ಲ, ಉಡಲು ಉಡಿಗೆಗಳಿಲ್ಲ ಎಂಬಂತಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗಿರುವಾಗ
 ಅವರನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಲು ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದನು (ಅವತರಿಸಿದನು) ಮಹಾನು
 ಭಾವನಾದ ಮಹಾ ಪರಾಕ್ರಮಿಯಾದ ವೀರಭದ್ರದೇವನು. ಸಾಮಾನ್ಯ
 ರೊಡನೆ ಸಾಮಾನ್ಯನಾಗಿದ್ದು ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸಿದನು.
 ಸಾಮಾಜಿಕರನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿದನು, ಮಾನವೀಯತೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿದನು.
 ಆರ್ಯರಲ್ಲಿರುವ ಅನ್ಯಾಯ ಅಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಿದನು. ಜನ ಜೀವ
 ನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಹಿಟ್ಟು ತುಪ್ಪ ಹಾಲು ಮೊಸರುಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಹಾಳು
 ಮಾಡುವ, ಮತ್ತು ಪತನವಧಿ ನರವಧಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಯಜ್ಞಯಾಗಾದಿ
 ಗಳನ್ನು ನಿರೋಧಿಸಿದನು. ದುರ್ದೈವರನ್ನು ದಾರ್ಜನ್ಯದಿಂದ ದಾರಿಗೆ ತರ-
 ಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತೋರಿದನು. ಶರಣಾಗತರಾದ ಶತ್ರುಗಳನ್ನಾದರೂ ಸಂರ
 ಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂಬುವ ಕಾರುಣ್ಯರಸವನ್ನು ತೋರಿದನು. ಯಾವ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೂ
 ಆಸೆ ಮಾಡದೆ ಯಾವ ರಾಜ್ಯವನ್ನೂ ಕಟ್ಟದೆ, ಯಾರ ಕಿಂಚಿತ್ ಒಡೆನೆಗೂ
 ಆಶಿಸದೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸರಿಸಮಾನವಾಗಿ ಕಂಡನು. ಅಂದೆ ಸಮಾಜವಾದದ
 ಹೊಸ ಕ್ರಾಂತಿಗೆ ನಾಂದಿಯನ್ನು ಹಾಡಿದನು. ಆತನು ಮೈಯಿಂದ ಹೇಗೆ
 ವೀರನಾಗಿದ್ದನೋ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಹಾಗೆ ಭದ್ರನಾಗಿದ್ದ. ಆತನು ತನ್ನ ಬಾಳ
 ನುಡ್ಡಕ್ಕೂ ಪರರ ಹೊನ್ನು ಹೆಣ್ಣು ಮಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಅದೆಷ್ಟೂ ಅದೆಂದೂ
 ಆಶಿಸಿದವನಲ್ಲ. ನಿರ್ವಾಸಿತರಿಗೆ ನೆಲೆಗಳನ್ನಿತ್ತ ನಿರ್ದಿಷ್ಟಕರಿಗೆ ಗತಿಯನ್ನು

ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದ. ದ್ರವಿಡ ಜನರನ್ನು ಅರಕ್ಕರ ದೊರ ನೃದಿಂಜ ಬಿಡಿಸಿ ಬಾಳುವಂತೆ ಬದುಕುವಂತೆ ಮಾಡಿದ. ಶರಣಾಗತರಾದ ಅರಕ್ಕಜನಾಂಗ ವನ್ನೂ ಅಂತಃಕರಣದಿಂದ ಆದರ್ಶವಾಗಿ ಕರುಣಿಸಿದ ದರ್ಪದುರಭಿಮಾನಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ದಕ್ಷ ಮೊದಲಾದವರನ್ನು ದಾರಿಗತಂದು ಮಾನವೀಯತೆಯಿಂದ ಬಾಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದ. ದ್ರವಿಡರ ಮುಂದಾಳುವಾದ ಶಿವನಿಗೆ ಸಹಾಯಕನಾಗಿ ಸೇನಾನಿಯಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ. ಅದಿ ವೀರಶೈವ ಮತ ಸ್ಥಾಪಕನಾಗಿ ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಸಾರ್ಥಕಪಡಿಸಿಕೊಂಡು; ತನ್ನ ಬಾಳನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಿದ. ತಾನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ವೀರಶೈವವನ್ನು ವಿಕಾಸಗೊಳಿಸಿದ; ವಿಜೃಂಭಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದ. ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ವೀರ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ; ಬೆಳಸಿ ಕೊಂಡು ಬಂದ.

ಏಳು ಸಾವಿರ ವರುಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ದಿನ; ಅಂದು ವ.ಂಗಳವಾರ; ಮಂಗಳೋದಯ ವಾರ. ಸೋಮಾರಿ ಜಗತ್ತು ಮಲಗಿ ಆದೇ ಎದ್ದಿತ್ತು. ಬಾಣಿನಲ್ಲಿ ಭಾನು ಉದಯಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ತನುಸ್ಸು ತೊಲಗುತ್ತಿತ್ತು; ತೇಜಸ್ಸು ಏಳುತ್ತಿತ್ತು. ತಂಗಾಳಿ ತೀಡುತ್ತಿತ್ತು. ತಂಪು, ತುಂಬಿಗಳ ಹಕ್ಕಿಗಳ ನಾದದಿಂಪು ಹರಡಿತ್ತು. ಆಗ ಜೀವಂತ ಜ್ಯೋತಿ ವೀರಭದ್ರ ವಿಭೂತಿ ಜನಿಸಿತು.

ಹುಟ್ಟಿದಾಗಲೆ ಮಗುವಿನ ಪೈಯಲ್ಲಿ ಅಗಾಧ ಕಸುವು, ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಅಪೂರ್ವ ಕಳೆ, ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಸದೃಶ ಮಿದುಳು, ಕೈ ಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಲಿಸಲಾಗದ ಕಲಿತನ ಎದ್ದು ತೋರಿದವು. ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಳೆ, ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಿದುಳು ಮಿಗಿಲಾಗಿ ತೋರಿದ್ದರ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ಏನೂ ವೀರೇಶನು ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ, ತಲೆಯು ಜಟಿಯಿಂದ ಜನಿಸಿದ ಎಂದು ಹೇಳುವನಾಡಿಕೆ ಹಬ್ಬಿದೆ. ಅದಿರಲಿ, ವೀರೇಶ ವೀರನಾಗಿಯೆ ಬೆಳೆದ; ವೀರ ಕೀರ್ಮಿಯನ್ನೆ ಬೆಳೆಗಿದ. ತನ್ನ ಆ ವೀರತನದಿಂದ ವಿಶ್ವಕಲ್ಯಾಣವನ್ನೆ ಎಸಗಿದ. ವಿಶಾಲವಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನೆ ಸಗಿದ. ಮಾನವರಲ್ಲಿ ಸರ್ವಸಮಾನತೆಯನ್ನು ತಂದ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಆದರ್ಶವಾದ ಪವಾಡವನ್ನು ಮಾಡಿದ. ವೀರಭದ್ರ ವಿಶ್ವವಿಖ್ಯಾತ ನಾದ.

ಆಗ ಶಿವಲೋಕದವರಿಗೂ ದೇವ ಲೋಕದವರಿಗೂ ಆಗದು. ಶಿವನ ಉತ್ಕರ್ಷವನ್ನು ಸಹಿಸದಾದರು ದೇವಗಣರು. ಆತನ ಆ ಯಾಜ್ಞಾಧಿ ಪತ್ಯವನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳಲು, ಆತನನ್ನು ಅವಮಾನಗೊಳಿಸಲು ಸನ್ನಾಹ ಮಾಡಿದರು. ಒಂದು ಯಜ್ಞವನ್ನು ಹೂಡಿದರು. ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷ- ನಾಗುವ ದಕ್ಷತೆಯುಳ್ಳ ಹಾಗೂ ಹಕ್ಕುಳ್ಳ ಶಿವನನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸದೆ ಹೋದರು ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯನನ್ನಾಗಿ ದಕ್ಷನನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ದಕ್ಷನ ಮಗಳೂ ಶಿವನ ಮಡದಿಯೂ ಆದ ದಾಕ್ಷಾಯಣಿಯನ್ನು ಯಜ್ಞಾಗ್ನಿಗೆ ಆಹುತಿಗೊಡುವರು. ಇದನ್ನು ಸಹಿಸದೆ ಶಿವನು ತನ್ನ ಸೇನಾನಿಯದೂ ವೀರ ಭದ್ರನನ್ನು ಕಳುಹುವನು. ಎಷ್ಟೋ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದರೂ ಕೇಳದೆ ಕಾಳಗಕ್ಕೆ ಕೆರಳಿ ನಿಂದ ದಕ್ಷಾದಿಗಳನ್ನು ವೀರೇಶನು ಸಂಹರಿಸಿ ಅವರವರ ಪತ್ನಿ ಯರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಂತೆ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ ಮರಳಿ ಬದುಕಿಸುವನು. ಇಲ್ಲಿದೆ ವೀರೇ ಶನ ವಿಚಿತ್ರ ವಿಶಿಷ್ಟ ಶಕ್ತಿ ! ದಿವ್ಯದೀಪ್ತಿ !!

ವೀರೇಶನ ಹೊಡತಕ್ಕೆ ಹತವೀರೈನಾದ ವೈಕುಂಠದ ವಿಷ್ಣು ತಲೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡುಓಡಿಹೋಗುವನು. ಮುಂದೆಂದಾದರೂ ತಾನೂ ವೀರೇಶನ ಕೋಪಕ್ಕೆ ಖಡ್ಗಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಬೇಕಾಗುವುದೆಂದು ಬಗೆದು ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಆತನ ಅನುಗ್ರಹ ಪಡೆಯಲು ನಿತ್ಯ ಸಾಸಿರ ತಾವರೆಗಳ ನೋಂಪಿಯಿಂದ ವೀರೇಶನನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವನು ಒಂದುದಿನ ಒಂದು ತಾವರೆ ಕಡಿನೆಯಾಗಲು ತನ್ನ ಕಣ್ಣು ಕಮಲವನ್ನೆ ಕಿತ್ತು ವೀರೇಶನ ಪಾದಾಂಗು- ಷ್ಠದ ಮೇಲಿರಿಸುವನು. ಅದರಿಂದ ವೀರೇಶನು 'ಕಣ್ಣುಡಿಗ'ನೆಂದು ಹೆಸರಾ ಗುವನು. ಆತನ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಕನ್ನಡಿಗರೆಂದು ಹೆಸರಾಗುವರು. ಇದ ರಿಂದಾಗಿ ವೀರಭದ್ರನು ಕನ್ನಡದ ಮೂಲಪುರುಷನು.

ಆತನಿಗೆ ವೀರ ಶಿವನೆಂತಲೂ ಹೆಸರಿದ್ದಿತು. ಭದ್ರಪದ ದಖರ್ಯಾ ಯ ವಾಚಿಸಿವಪದ. ವೀರಭದ್ರನೆಂದರೂ ವೀರಶಿವನೆಂದರೂ ಒಂದೆ ! ಆ ವೀರ ಶಿವನಿಂದಾದ ಮತ.ವೀರಶೈವ ಮತ ಶಿವನು ಈ ಹೊಲಬಿನಲ್ಲಿ ಆತನ ನೆರವಿ ಗ್ಗದರಿಂದ ಇಬ್ಬರ ಹೆಸರೊಂದಾಗಿ ವೀರಶೈವವಾಗಿರಲು ಸಾಕು. ಈ ಊಹೆಗೂ ವೀರೇಶನೇ ಪ್ರಧಾನನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೇಗೆ ನೋಡಿದರೂ ಅದಿ ವೀರಶೈವ ಸಂಸ್ಥಾಪಕನೂ ವೀರಭದ್ರದೇವನೆ ಆಗುವನು.

ವೀರೇಶನು ತನಗಾಗಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಹೋರಾಡಿಲ್ಲ. ಜೀವನದುದ್ದಕ್ಕೂ ಜನತೆಗಾಗಿ ಹೋರಾಡಿದ ಜನತಾವಾದಿ. ಆತನ ಆ ಪ್ರತಿಭಾನ್ವಿತ ಪ್ರಭಾವ ಜನತೆಯ ಮೇಲಾಯಿತು. ಆದರಿಂದಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಜಾತಿಯ ಜನ ಆತನಿಗೆ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆತನ ಶಿಷ್ಯಸಂಖ್ಯೆ ಅಪಾರ. ಆತನ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳು ಅಪಾರ. ಆತನ ದೇವಾಲಯಗಳೆಲ್ಲದ ಉರಿಲ್ಲ, ಕ್ಷೇತ್ರವಿಲ್ಲ. ತಿರುಪತಿಯ ತಿಮ್ಮಪ್ಪನ ದೇವಸ್ಥಾನ, ಗದಗಿನ ವೀರನಾರಾಯಣನ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳು ವೀರಭದ್ರನವೆ ! ಇದರಿಂದ ವೀರಭದ್ರದೇವನ ಸ್ಥಾನ ಮಾನಗಳು ಎಂತಹ ವೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸುಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ವೀರೇಶನ ಯಶೋ ನೇಸರನಿಗೆ ಈ ನಡುವೆ ಮೋಡ ಮುಸುಗಿತ್ತು. ಈಗ ಆ ಮೋಡ ಚದರಿದೆ. ಮರಳಿ ವೀರೇಶ ಭಾಸ್ಕರ ಬೆಳ್ಳಂಬೆಳಗುತ್ತಾನೆ.

ವೀರಭದ್ರನಿಗೆ ವಿಜಯವಾಗಲಿ; ವೀರಭದ್ರನ ಕೀರ್ತಿ ವಿಜೃಂಭಿಸಲಿ !
ಎಳಿರಿ, ಎಡ್ಡೇಳಿರಿ ವೀರಮತಾನುಯಾಯಿಗಳೇ, ವೀರಪಥದಲ್ಲಿ ಸಾಗೋಣ !
ಭದ್ರವಾದ ಬಾಳನ್ನು ಬಾಳೋಣ !! ಭಾವೈಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಬದುಕೋಣ !!!

ಸಿರಿಗನ್ನಡಂ ಏಳ್ಗೆ ! ಶಿವ ಮತಂ ಬಾಳ್ಗೆ !!

ವೀರೇಶನ ವೀರಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಕುರುಹುಗಳು

೨ ವೀರೇಷನ ವೀರಚಾರಿತ್ರ್ಯ

ವೀರಭದ್ರೇಶನ ಈ ವೀರಚಾರಿತ್ರ್ಯ ಪ್ರಚಾರ ವೀರಶೈವ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಪರಿವರ್ತನದ ಹಂತ. ಇದು ಇಂದು ವಿಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಕಂಡಂತಾದೂ ವಾಸ್ತವಿಕ ವೀರಶೈವದ ಹಳಮೆಯನ್ನು ಸಾರುತ್ತಿದೆ. ವೀರೇಶನ ಚಾರಿತ್ರ್ಯ; ಜೊತೆಗೆ ಕನ್ನಡದ ಹಳಮೆಗೂ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಆರ್ಯ-ದ್ರವಿಡ ಸಮನ್ವಯಕ್ಕೆ ಸೀಮಾಪುರುಷನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಆತನ ಆ ಸಾಹಸ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು ಆದರ್ಶವಾದವುಗಳಾಗಿವೆ. ಆತನವೇ ಆದ ಡೊಳ್ಳು-ಸಮ್ಮೇಳಾದಿ ಸೃಜನಾತ್ಮಕ ವಾದ್ಯಗಳ ಕೊಡುಗೆ ಹಿರಿದಾಗಿದೆ; ಕಲಾಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ. ತ್ರಿಶೂಲಾದಿ ಲೋಹಾಸ್ತ್ರಗಳು ಆತನಿಂದ ಆರಂಭವಾಗಿವೆ. 'ವೀರಗಾಸೆ'ಯ ಧಾರಣ ಆತನ ಶೂರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಸಾಟುವ ಮಾಧ್ಯಮ. ಇದು ಅಂದಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗದೆ ಇಂದಿಗೂ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಅಗ್ನಿ ಕುಂಡಗಳ ರಚನೆ ಅಗ್ನಿಯ ಮೇಲೆ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ದಾಂಟುವಿಕೆ ವೀರಭದ್ರೇಶ್ವರನ ಅನುಯಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ಸಾಗುತ್ತಿವೆ. ಗುಗುಳ ಹೊರುವಿಕೆ ಮದುವೆಯ ಮುನ್ನ ಜರುಗುತ್ತದೆ. ಪುನಂತರ ವೀರ ಘೋಷಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಿಕೆ, ಮೊನಚಾದ ಅಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಕೆನ್ನೆ ಕೊರಳು ಕಣ್ಣುರೆಪ್ಪೆಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ, ತೆಂಗಿನ ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ತಲೆಗೆ ಹೊಡೆದು ಒಡೆಯುವಿಕೆ, ಇವೆಲ್ಲ ಆ ವೀರಾವೇಶದ ಕುರುಹುಗಳಾಗಿವೆ.

ದಕ್ಷಾದಿಗಳನ್ನು ಅವರವರ ಪತ್ನಿಯರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಂತೆ ಮರಳಿ ಬದುಕಿಸಿದ ಮಹಾಕರುಣಾಶಾಲಿ ವೀರೇಶ. ಯಜ್ಞಯಾಗಗಳಿಂದಾಗುವ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಮಾಲಿನ್ಯವನ್ನು ತೊಳೆದು ಹಾಕಿದನು ವೀರೇಶನು. ಅಕ್ರಿಯೆ ಅವ ಗುಣಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿದನು. ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಸುಡುವುದರಿಂದ ಜನತೆಗೆ ಆಗುವ ಆಹಾರ ಅಭಾವವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನು ಪಡೆದನು. ಜನತೆಯ ಜೀವನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿದನು. ದೇವಗಣರ ದರ್ಪವನ್ನು ಅಡಗಿಸಿದನು. ಜನರ ಬದುಕಿನ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಅಂಗಳಗಳನ್ನು ಸಾಂಗಗೊಳಿಸುವನು.

ಶಿವನಲ್ಲಿ ವೀರ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಅಂದರೆ ಸೇನಾಧಿಪತ್ಯವನ್ನು ವಹಿಸುವನು. ವೀರ ಮುದ್ರೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸುವನು ನಾಲ್ಕು ಹಸ್ತಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ವೀರಾಯುಧಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವನು. ಆತನ ನೆಗೆತಕ್ಕೆ ನೆಲ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅಡಿಶೇಷನ ಹೆಡೆ ಬಗ್ಗಿತು; ಆನೆಯ ಬೆನ್ನು ಚಿಮ್ಮಿ ಪುಡಿಯಾಯಿತು. ಆತನು ಅಬ್ಬರಿಸಿ ಉರಿಯಲು ಗಿರಿಗಳು ನಡುಗಿದವು, ತಿರೆ ತಿರುಗಿ ಹೊಡೆದಿತು. ಆಕಾಶ ಅದುರಿತು; ತಾರೆಗಳು ಉದುರಿದವು. ವೀರಕುಲಾಧೀಶನೆಂದು, ವೀರ ಶಿಖಾಮಣಿಯೆಂದು ವೈರಿ ಕೋಲಾಹಲನೆಂದು ಹಲಗೆಯ ಕಡುಗಲಿಯೆಂದು ಕಲಿವೀರನೆಂದು ಹೆಸರಾಂತನು.

ವೀರಗಚ್ಚಿ ಹಾಕಿ, ವೀರ ಕಂಕಣವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುವನು. ವೀರಗಚ್ಚಿ ವೀರೇಶನಿಂದ ಬಂದ ಉಡಿಗೆಯ ಬಗೆ! ಇದನ್ನು 'ವೀರಗಾಸೆ' ಎಂದೂ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಇಂದಿಗೂ ವೀರರು ಉಡುತ್ತಾರೆ. ಕಾರ್ಯ ಸೂಚಕವಾಗಿ ವೀರಕಂಕಣ, ನಾಗಪಾಶಗಳನ್ನು ಬಿಲ್ಲು ಬಾಣ ತ್ರಿಶೂಲ ಗದೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದನು. ವೀರಾಸನ ವೀರೇಶನು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ತೀವ್ರತೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಒಂದು ಆಸನ. ಕಲಿತನದ ಕುರುಹಿಗಾಗಿ ವೀರಗಲ್ಲುಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ನೆಡುವ ಸಂಪ್ರದಾಯವಿದೆ. ವೀರಗಾಥಗಳನ್ನು ಉಗ್ಗಡಿಸುವ ಸಂಪ್ರದಾಯವೂ ಆತನದೇ ಆಗಿದೆ. ಕಾಳಗಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವ ಮುನ್ನ ವೀರರಿಗೆ ವೀರತಂಜುಲ ಕೊಡುವ ಸಂಪ್ರದಾಯ ವೀರೇಶನ ವೀರತನದ ನೆನಪಿಗಾಗಿ ನಡೆದು ಬರುತ್ತಿದೆ.

ವೀರೇಶನನ್ನು ಶಿವದೂಷಕ ಗಜ ಕಂಠೀರವನೆಂದು ಮದ ಮರ್ದನನೆಂದು ತಿಮಿರ ದಿವಾಕರನೆಂದು ವನನಿಧಿ ಮಧ್ಯನ ಮಹಾಮಂದಲನೆಂದು ವೀರಗಣರಾದ ವೀರಗಾಸೆಯವರು ಉಗ್ಗಡಿಸುವರು.

ವಿಶ್ವರೂಪಿ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿಗಳಾದ ವಿನಾಯಕನಿಗಿಂತ ವಿಶಿಷ್ಟನಾದವನು ವೀರಭದ್ರನು. ಅನಂತ ಬಲ ಸಮನ್ವಿತನು. ವಿಶ್ವಾಧಿಕ ವಿಕ್ರಮಶಾಲಿಯು. ಈತನ ಒಬ್ಬರ ಮುಂದೆ ಇನ್ನಾರ ಬಲವೂ ಇಲ್ಲ; ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಈತ ವೀರಕುಲಾಧೀಶನನೆಂದು ವಿಶ್ವವಿಖ್ಯಾತನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಸಪ್ತ ಮಾತೃಕೆಯರ ಕೂಡ ವೀರಭದ್ರಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಗಣಪತಿಯನ್ನೂ ಇರಿಸಿ ಆರಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ವೀರೇಶನ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು ಅದರ ಣೀಯವಾದವುಗಳೆಂಬುದು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಲೋಭಿಸಿದವನಲ್ಲ. ನರರ ಸುರರ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳಿಗೆ ಲೋಪಬಂದರೆ ಸಹಿಸುವನಲ್ಲ. ಮಾನವತಾವಾದಿಯಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ಆತ ನಿಸ್ಸೀಮ. ನರವಧೆಯಿಂದ ನರ ರಕ್ತ ಮಾಂಸಗಳ ಸವಿಗಂಡು ನರ ಹತ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರತನಾದ ನಿಜಕ್ಕೂ ನರರಿಗೆ ಸಿಂಹಸ್ವಪ್ನದಂತಿದ್ದ ನರಸಿಂಹನನ್ನು 'ಶರಭ ಸಾಳ್ವಾಂತಾರ'ದಿಂದ ಶಿಕ್ಷಿಸಿ ನರರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದ ಮಾನವಪ್ರೇಮಿ

ವೀರಶೈವ ಸನಾತನ ಶ್ರೀಮಂತ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರತೀಕ ವೀರಭದ್ರ. ಕನ್ನಡ ಕಲಾಭವನ ಬುನಾದಿಯೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ತನ್ನ ತಂದೆ ರುದ್ರದೇವನು ನೊದಲು ಮಾಡಿದ ದ್ರವಿಡಾರ್ಯರ ಸಮಾನ್ವಯವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದಾತನು. ಯಾಜ್ಞಕ ಕ್ರಾಂತಿಗೆ ನಾಂದಿ ಹಾಡಿದವನು. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಆತನ ಸ್ಥಾನ ಮಾನಗಳು ಅಂದಿರುವಂತೆ ಇಂದಿಲ್ಲವಾದುದೇಕೆ? ಆತನ ಸ್ಥಾನ ಮಾನಗಳ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಮತ್ತು ದೀಪ್ತಿ ಸಣ್ಣವಲ್ಲ; ಸೀಮಿತವಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಓದುಗರು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದೇ ನಮ್ಮ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ. ಆತನಿಗಿರುವ ಆ ಚಾರಿತ್ರಕ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುವುದೇ ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅವು ಸರ್ಜನವಾಗಿವೆಯಾದರೂ ಸೋಜಿಲ್ಲವಾಗಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೊಂಡಿಲ್ಲ; ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೊಳ್ಳುವಂತೆಸಗುತ್ತಿಲ್ಲ, ಸಂಶೋಧಿಸಿ ಸಾರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದು ನಮ್ಮ ನಿಸ್ಪ್ರಿಯತೆಯ ದ್ಯೋತಕವಾಗಿದೆಯಲ್ಲದೆ ಆತನ ಆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಕೊರತೆಯೇನಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಅಂದಿಗೆ ಆಚರಣೆಗೆ ತಾರದೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸರಣಗೊಳಿಸದೆ ಕಡೆಗೆಣಿಸಿ ಬಾಳುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅರ್ರಾಚೀನತೆಯ ಅನುಚಿತ ಕಳಂಕಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಬೇಕಾಗಿವೆ; ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಸನಾತನತೆಗೆ ಸಾವುಂಟೆ? ಈ ಬಗೆಗಿನ ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಔದಾಸೀನ್ಯಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನಿತ್ತು ಜಟುವಟಿಕೆ ಉತ್ಸಾಹಕಿಯಿಂದ ಸಂಶೋಧನ ಪ್ರಸರಣಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಇದೊಂದು ದಿಟ್ಟ ಹೆಜ್ಜೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕು ನಾಡಿಗರಾದ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ನೆರ:

ವೀರೇಶನ ಅನುಯಾಯಿಗಳೆಲ್ಲರ ಸಹಕಾರ ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಸನಾತನಸಚ್ಚರಿತ್ರ್ಯ ಬಗೆಗೆ ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ಒಂಟೆ ವ್ಯಕ್ತವಾದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸನಾತನ ಚಾರಿತ್ರೆತಿಹಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯ ರೂಪಿತವಾಗದು; ಪ್ರಚಲಿತವಾಗದು ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಬಾರದು. ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವಾಗಮಸಾಹಿತ್ಯ ಪುರಾಣ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಂಶೋಧಿಸಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿರುವ ವೀರೇಶನ ವೀರಾದ್ವೈತ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಹೆಕ್ಕಿ ತೆಗೆದು ಹೊಸಬೆಳಕಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಮಾರ್ಮಿಕತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಗಾಮಿಯಾದ ಶತ್ರು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವ ವಾಮಕರ್ತವನ್ನು ಪ್ರತಿಭಾನ್ವಿತವಾಗಿ ಪುರೋಗಾಮಿಯಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಸಣ್ಣದೇನಲ್ಲ. ಬಂಡವಾಳವಾದಿಗಳು ದಕ್ಷ ಇಂದ್ರ ವಿಷ್ಣು ಮೊದಲಾದ ದೇವಗಣರು; ಸಮಾಜವಾದಿಗಳು ರುದ್ರ-ವೀರಭದ್ರ-ಚಂದ್ರಧರರು. ದಕ್ಷನಿಗೆ ತನಗೆ ಕೈತುಂಬ ಸಿರಿಯನ್ನು ಮೈತುಂಬ ಮಾನವನ್ನು ಶಿವನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲೆಂದು ಬಗೆದು ಮತ್ಸರ ದ್ವೇಷಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗುವನು. ಉಳಿದ ಅಳಿಯಂದಿರನ್ನು ಕೋಪಿಸಿ ಸಿರಿಯನ್ನು ತಂದು ತನ್ನ ಮನೆದುಂಬಿಕೊಂಡ ರುಚಿ ಆತನ ತಲೆಗೆ ಹಿಡಿದಿತ್ತು; ಮನಕ್ಕೆ ಮತಿಗೆ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿತ್ತು ಅವುಗಳಿಂದ ಪ್ರಚೋದಿತನಾಗಿ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿ ದ್ವೇಷ ಕಾರಿದನು; ದೂಷಣೆಗೆ ಮೊದಲು ಮಾಡಿದನು. ಯಜ್ಞಾಗ್ನಿಗೆ ಮಗಳನ್ನು ಆಹುತಿಗೊಂಡರೆ, ದ್ವೇಷದಳ್ಳುರಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಆಹುತಿಗೀಡುಮಾಡುವನು ಮತ್ತು ವೀರೇಶನ ವೀರ ಖಡ್ಗಕ್ಕೆ ಆಹುತಿಯಾಗಿ ಆ ಬಳಿಕ ಆತನ ಕೃಪೆಯಿಂದಾಗಿ ಅರ್ಥ ಪಶುವಾಗಿ ಬಾಳುವನು. ಜೊತೆಗೆ ವೀರಭದ್ರದೇವನ ಸಮಾಜವಾದಕ್ಕೆ ಕ್ರಮದಿಂದ ಪರಿವರ್ತಿತನಾಗುವನು. ವಾಸ್ತವಿಕವಾದ ಮಾನವೀಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾಶೀಲನಾಗುವನು. ಶೈವೀ ಜೀವಿಯಾಗುವನು, ಆತನೊಬ್ಬನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಆತನ ಅನುಯಾಯಿಗಳಾದ ದೇವಗಣರೆಲ್ಲರೂ ಶೈವೀ ಸಮಾಜವಾದಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವರು. ವಿದೋಧಾತ್ಮಕ ವೈಮನಸ್ಸನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ವಿಧೇಯರಾಗಿ ಜೀವಿಸುವರು.

೪ ವೀರ ಜೇತನ ವೀರೇಶ !

‘ವೀರಶೈವ’ದ ಬಗೆಗೆ ವಿವಾದ ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನಿಂತಿದೆ. ವೀರಶೈವ ಇಂದಿ ನದೆ? ಇತ್ತೀಚಿನದೆಂದು ಹಲವರರ ಹಲಬುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ತುದಿ ಮೊದ ಲಿಲ್ಲ. ಬಸವಣ್ಣವರ ಕಾಲಕ್ಕಿರಲಿಲ್ಲ; ಬಸವಣ್ಣನವರಿಂದ ಈಚಿನದು ಇತ್ಯಾದಿ. ಇದು ಈಚಿನದಾಗಲು ಯಾವ ಒಂದೂ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ; ಯಾರೂ ತೋರಿಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೆ ಇತ್ತೀಚಿನದೆಂದು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರೆ ಆಗುವುದೇ? ಇತ್ತೀ ಚಿಗೆ ‘ವೀರಶೈವ’ವನ್ನು ಬಳಕೆಗೆ ತಂದವರಾರು ? ತರಲು ಸಮರ್ಥರಾರು ? ಇವೆಲ್ಲ ಕೇಳಿಕೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿದವರಾರು?

ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಚಿಂತನ ಮಾಡುವಾಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲು ತ್ತಾನೆ ಶ್ರೀ ವೀರಭದ್ರದೇವ! ಆತನೊಬ್ಬ ವೀರ ಜೇತನ; ಆತನದು ವೀರ ಪ್ರಭಾವ; ಅಂತೆಯೇ ಶೈವ ಪ್ರಭಾವ. ಆದಿ ವೀರಶೈವನನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿ ಸಿದ ಪ್ರತಿಭೆ.

ವೀರೇಶನು ಆದಿ ಕಾಲದ ಆದಿಜನಪ್ರಿಯವ್ಯಕ್ತಿ’ ವ್ಯಕ್ತಿಮಾತ್ರನಲ್ಲ ಒಂದು ಮಹಾ ಶಕ್ತಿ. ಆತನು ಆಗಿ ಹೋದ ಬಳಿಕ ಬಹುದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಆತನ ಬಗೆಗೆ ಅನೇಕ ಆಗಮಗಳು, ಪುರಾಣಗಳು, ಕಾವ್ಯಗಳು, ಕಥೆಗಳು ಉಗ್ಗಡಿಸಿವೆ. ಹಾಗೂ ಹೀಗೂ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಿವೆ; ವೀರಗಾಸೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿ ಆತನ ಆ ವೀರಶ್ರೀಯನ್ನು ಉಗ್ಗಡಿಸುವ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಸನಾತನ ಕಾಲದಿಂದ ಸಾಗಿಬಂದಿದೆ. ಆತನ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಕುರುಬರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಆತನೇ ಸೃಜಿಸಿದ ಡೊಳ್ಳುಗಳನ್ನು ಬಾಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕುರಿಗಳನ್ನು ಕೊಲದವರಿಗೆ ಕುರಿದಲೆಯನ್ನಿತ್ತು ಕುರಿಗಳ ಔನ್ನತ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಆತನ ಆ ಅಸಾ ಮಾನ್ಯ ಜೀವ ದಯಾಲುತ್ವವನ್ನು ಡೊಳ್ಳುಗಳ ಹೃದಯಸ್ಪರ್ಶಿಯಾದ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ನಿನದಿಸುತ್ತಾರೆ. ವೀರಗಾಸೆಯಂತೆ ವೀರಗಜ್ಜೆ, ವೀರಕಂಕಣ, ವೀರಪಟ್ಟ, ವೀರಧ್ವಜ, ವೀರಕೇತು, ವೀರಮಂಡಿ; ವೀರಮುದ್ರೆ, ವೀರಸೇಸೆ ಗಳು ರೂಢಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ವೀರೇಶನ ವೀರಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಉಗ್ಗಡಿಸುತ್ತವೆ. ವೀರರಸ ಅಲ್ಲಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಪ್ರವಹಿಸಿದೆ. ಇದೊಂದು ಕಾವ್ಯರಸ ವಾಗಿಯೂ ಅಂಗೀಕೃತವಾಗಿದೆ. ‘ವೀರ’ ಇದು ಕಾವ್ಯದ ನವರಸಗಳಲ್ಲಿ

ಒಂದಾಗಿದೆ. ರೌದ್ರರಸವೂ ಒಂದಾಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೆನೆಯಬೇಕು. ವೀರಭದ್ರ ರುದ್ರ ಪುತ್ರ. ರೌದ್ರನೆಂದೂ ಈತನಿಗೆ ಹೆಸರು. ರೌದ್ರ ಮಹಾ ವೀರ ರಸಗಳಿಗೆ ಮೂಲ ಜೀತನನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ವೀರಗಾಥೆ ವೀರಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಕರನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅಂತೆಯೇ 'ವೀರಶೈವ'ಕ್ಕೂ ಮೂಲ ಪುರುಷನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಮರದ ಬೇರು ಮಣ್ಣಿನ ಮಡೆಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಇದ್ದು ಹೋಗಿವೆ. ವೀರೇಶನೆ ಇವಕ್ಕೆಲ್ಲ ಮೂಲ ಪುರುಷ. ವೀರೇಶನ ವೀರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಆಮೂಲಾಗ್ರವಾಗಿ ಅರಿತವರು ವಿರಳ. ಆತನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಸಣ್ಣದ್ದು. ಸವೆದು ನವೆದು ಹೋಗುವಂತಹದಲ್ಲ; ನವಿರೇಳಿಸುವಂತಹದು. ಸಾಹಸ ಮಯವಾದ ಆತನ ವೀರ ಚರಿತೆ ವಿಶ್ವ ವಿಖ್ಯಾತವಾಗಿದೆ. ಆತನ ಆ ವಿಶ್ವ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ವಿಶಾಲವಾಗಿ ಹಬ್ಬಿಕೊಂಡಿದೆ. ವೀರ ಚರಿತೆ ಚರಾಚರವನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿ ವಿಶ್ವವನ್ನೆ ಚಕಿತಗೊಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆ ವೀರೇಶನ ಬಾಳನ್ನು ನೋಲೆಂಬುದಿಲ್ಲ. ತ್ರಿಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಆತನು ನೋತಿಲ್ಲ.

ಶಕ್ತಿ ವೀರೇಶನ ಶರೀರ; ವೀರೇಶ ಆ ಶರೀರದ ಜೀತನ. ಆತ ಎಲ್ಲರೂ ಶಕ್ತಿಯ ಅಂಶನಲ್ಲ. ಆತನ ಆ ಅಂಗಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಯ ಪೂರ್ಣ ವತರಣ. ಆತನದು ಅಖಂಡ ಶಕ್ತಿ; ಅಲುಪ್ತ ಶಕ್ತಿ. 'ಶತರುದ್ರಾಧಿಪತಿ' ಎಂದ ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿದೆ ಆತನ ಜೀತನ ಪೂರ್ಣಶಕ್ತಿ; ಶಕ್ತಿಪೂರ್ಣ ಜೀತನ. ಅಪ್ರತಿಮ ವೀರರು ರುದ್ರರು. ಅಂತಹ ರುದ್ರರ ಅಧಿಪತಿ ವೀರೇಶ. ಅಸಾಮಾನ್ಯ ವೀರ. ಆತನದು ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಪೌರುಷ. ನಾರಸಿಂಹನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದ ಪೌರುಷ. ವೈರಿಭಯಂಕರು; ಭಕ್ತಕಾಶುಣ್ಯಕರ. ಆತ ಗಂಡುಗಲಿ ಆತನದು ಗಂಡುಗೆಲಸ. ಆತನ ಶರಭಾವತಾರವೇ ಇದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನ. ಆತ ಸಿಂಹ ಪರಾಕ್ರಮಿಗಳಿಗೆ ಶರಭ; ಬೃಹತ್ತಾಗಿ ಒಲಿಷ್ಠ.

ವೀರೇಶನದು ಕೇವಲ ಕಾಯಶಕ್ತಿಯಲ್ಲ; ಆದು ಅಂತಃಶಕ್ತಿ; ಆತ್ಮ ಶಕ್ತಿ. ಆದು ಆತನ ಕಾಯದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮುಮ್ಮಡಿ ನೂರ್ಮಡಿಯಾಗಿ ಹೊಮ್ಮಿದೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ನೆಮ್ಮದಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಆತನ ಆ ಸಾಮಾರ್ಥ್ಯದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಶಾಂತಿ ನೆಲಸಿತು; ಪ್ರಗತಿಶೀಲವಾದ ಭಾವೈಕ್ಯದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾಯಿತು. ಶೈವೀಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಗತಿಶೀಲವಾಯಿತು.

ಅರ್ದದ್ರಾವಿಡ ಭೇದ ಅಣಗಿತು. ವೀರೇಶನ ಯಜ್ಞಕ್ರಾಂತಿಯ ಮಹತ್ಸಾಧನೆಯ ಬೃಹತ್ ಪರಿಣಾಮದ್ದಾಗಿದೆ; ಸಂಘಟನಾತ್ಮಕವಾಗಿದೆ; ಸವಯಾತ್ಮಕವಾಗಿದೆ. ವೀರೇಶನ ಅರ್ದಪೂರ್ಣ ಹೋರಾಟದಿಂದ ದ್ರಾವಿಡರು ಅರ್ದರ ಅರ್ದವಿಲ್ಲದ ಸ್ವಾರ್ಥಮಯವಾದ ದ್ವೇಷಸೂಯೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಹಿಂಸಾತ್ಮಕವಾದ ದಾಳಿಯಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗುವರು. ನಮ್ಮಿದೆಯಿಂದ ಬಾಳುವರು. ಸಹಕಾರದಿಂದ ವರಿಸುವರು ನೈತಿಕ ಪಥದಲ್ಲಿ ನಡೆವರು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಅಭ್ಯುದಯಗಳತ್ತ ಸಾಗುವರು ಸತ್ಯಾಗ್ರಹವನ್ನು ಶತಶತಮಾನಗಳ ವರೆಗೆ ಸಾಗಿಸುತ್ತ ಜನತೆಯನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುವನು. ಯಜ್ಞಾಹುತಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವನು. ವೈರಿಗಳ ಶೋಷಣೆಯನ್ನು ಸಂಹರಿಸುವನು. ಸ್ವಾರ್ಥಭಾವ ಸಂಕೋಚಭಾವಗಳಿಲ್ಲದ ರಂಗ ದ್ವೇಷಗಳಿಲ್ಲದ ತನ್ನದೇ ಆದ ಒಂದು ಕಟ್ಟುಕಟ್ಟಳೆಯುಳ್ಳ ಹೊಸ ಸಮಾಜವನ್ನು ರೂಪಿಸುವನು. ನಡೆಯಂತೆ ಒಳ್ಳು ಡಿಯನ್ನೂ ರೂಪಿಸುವನು

ಯಜ್ಞಪ್ರಿಯರು ವೀರೇಶನನ್ನು ಯಜ್ಞಧ್ವಂಸಿಯೆಂದು ಯಜ್ಞಾರಿಯೆಂದು ಕರೆದರು. ಆತನ ಆ ಸದುದ್ದೇಶವನ್ನು ಅರಿಯದಾದರು ತಮ್ಮದುರುದ್ದೇಶದ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡರು; ಕೆಡೆನುಡಿದರು. ವೀರೇಶನು ಅವಕ್ಕೆ ಕಿವಿಮನಗಳನ್ನು ಕೊಡದೆ ತನ್ನ ಅಪಾರ ಚೈತನ್ಯದಿಂದ ಜನತೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಡುವನು. ವಿಧಾಯಕ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವನು ಶ್ರೇಯೋಭ್ಯುದಯಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಬೋಧಿಸುವನು. ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ಉತ್ತಮ ಯಜ್ಞವೆಂದು ಹೇಳಿ ಅದರತ್ತ ಜನತೆಯ ಲಕ್ಷ್ಯಗಳನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುವನು. ಮಂಗಳಕರವಾದ ಮಹತ್ಪಾಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವನು ಸತ್ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ಬುನಾದಿ ಹಾಕುವನು. ಗೆಲುವಿನಿಂದ ಗುಂಭೀರತೆಯಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯದರ ಏಳಿಗೆಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಸಹಕಾರದ ಬಾಳ್ವೆಗೆ, ಬಾಳಿನುದ್ದಕ್ಕೂ ಶ್ರಮಿಸುವನು ಸಾಧಿಸುವನು. ಅದಕ್ಕೆ ಧೈಯವಾದಿಯೆಂದೆನಿಸುವನು. ಅದರ್ಶ ಪುರುಷನೆಂದೆನಿಸುವನು. ಮಾನವೀಯ ವಾದಿಯಾಗಿ ಸಚ್ಚಾರಿತ್ರವನ್ನು ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಉಳಿಸುವನು.

೫೦. ವೀರಭದ್ರ ದೇವನ ವೀರ ಮತ್ತು ವಿಶುದ್ಧ ಪ್ರಭಾವ !

ವೀರೇಶನ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನೇ ಒಂದು ವೀರ ಮುಖ; ನೇರವಾಗಿ ಜನಾಕರ್ಷಣೀಯವಾದಂತೆ ಮಲ್ಲ, ವಿಕ್ರಮ, ಧೀರ, ಶೂರ, ಬೀರ, ಶರಭ, ಗಜಾದೇರುಂಡ ಇವೆ ಮೊದಲಾದ ಪರ್ಮಾಯ ಪದಗಳಿಂದಲೂ ಜನಾಕರ್ಷಣೀಯವಾಗಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಭದ್ರ ಪದವು ನೇರವಾಗಿ ಅದೇ ಪದದಿಂದಲ್ಲದೆ ಶಿವ, ಮಂಗಳ, ಶುಭ ಮೊದಲಾದ ಪದಗಳಿಂದ ಆಕರ್ಷಣೀಯವಾಗಿದೆ.

ವೀರ, ಬೀರ, ಮಲ್ಲ, ವಿಕ್ರಮ ಈ ಹೆಸರಿನವರಿದ್ದಾರೆ. ಭದ್ರ, ಶಿವ, ಮಂಗಳ ಈ ಹೆಸರಿನವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ವೀರಭದ್ರ ಈ ಪೂರ್ಣ ಹೆಸರಿನವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ರಾಮಾಯಣ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಈ ಹೆಸರುಗಳು ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿವೆ. ಜನರು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ರಾಮಭದ್ರ, ಬಲಭದ್ರ, ವೀರಭದ್ರ, ಭದ್ರದೇವ ಈ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ನೆನೆಯಬೇಕು. ಮಲ್ಲ, ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ, ಮಲ್ಲಯ್ಯ, ಮಲ್ಲಿನಾಥ, ಯುದ್ಧ ಮಲ್ಲ, ರಣವಿಕ್ರಮ, ವಿಕ್ರಮ, ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಹೆಸರುಗಳನ್ನೂ ಗಮನಿಸಬೇಕು.

ಮಂಗಳಯ್ಯ, ಮಂಗಳರಸ, ಮಂಗಳಮ್ಮ, ಶಿವಯ್ಯ, ಶಿವಮ್ಮ ರಾಯ್, ರಾಜಣ್ಣ ಇವು ಭದ್ರ ಪದದ ಪರ್ಮಾಯ ನಾಮಗಳಾಗಿವೆ. ಇವೆಲ್ಲ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ವೀರೇಶನು ಜನಪ್ರಿಯನೂ ರಾಜಾಧಿರಾಜನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಆತನ ಸರ್ವಸಮರ್ಥ ಮಾರ್ಗ ದರ್ಶನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ನೆನೆಯಬೇಕು. ವೀರಪಥಕ್ರಾಂತಿಗೆ ವೀರೇಶನೇ ನಾಂದಿಯನ್ನು ಹಾಕುವನು ಸ್ವಯಶೂರತನದಿಂದ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಬಾಳಿದವರಲ್ಲಿ ಆತನೇ ಮುಖ್ಯವೆಂದಿರಬಹುದು.

ದೇವಗಣರ ವಿರೋಧವನ್ನು ಎದುರಿಸಿದವರಲ್ಲಿ ಆತನೇ ಮೊದಲಿಗಿನ ಸರ್ವ ಶಿವಗಣರಿಗೆ ನವ ಜೈತನ್ಯವನ್ನು ನಿರತಿಶಯವಾಗಿ ಉದ್ದೀಪನಗೊಳಿಸಿದನು. ವಿಜಯಶಾಲಿಗಳನ್ನಾಗಿಸಿದಾತನು ಭಲರೇ ರುದ್ರ,...., ಎಂಬುದನ್ನು ಅಂದು ರಣಮಂತ್ರವನ್ನಾಗಿಸಿದವೀರಭದ್ರ, ಅದು ಅಂದಿನಂತೆ ಇಂದಿಗೂ ಯುಗ ಯುಗ ಕ್ಷೌಘವಂತರ ಪ್ರತಾಪಕ್ಕೆ ಪರಮ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ನಿಂತಿದೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮತ್ವದ ಮಹತ್ತ್ವಾಂಶ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ಈಗಲೂ ಭಲರೇರುದ್ರ, ಭಲರೇವೀರ, ಎಂದು ಕೂಗಿದೊಡನೆ ಪುರವಂತರಿಗೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲದ ಸ್ವಾರ್ಥಿ ಶಕ್ತಿಗಳು ಉದಯವಾಗುತ್ತವೆ ಶಸ್ತ್ರಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವಹುಮ್ಮ ಸಸ್ಸುಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಕ್ರೋಧಗಳ ಹೃದಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅಪೂರ್ವ ಶಕ್ತಿ ಸಂಚಾರ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಅದು ತನ್ನ ಅಪಾರ ಪ್ರಭಾವ ವನ್ನು ಬೀರುತ್ತ ಬಂದಿದೆ ಮುಂದೆಯೂ ಬರುತ್ತದೆ.

ವೀರೇಶನ ತಂದೆ ಶ್ರೀರುದ್ರ; ಆತನನ್ನು ಕುರಿತು ವೇದಗಳು ಉದ್ಘೋಷಿಸಿವೆ. 'ಶ್ರೀರುದ್ರ' ಅದೊಂದು ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ಪಠಿಸುವ ಪಾವನಗೀತವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ. ತನ್ನ ದೇ ಆದ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ನಿತ್ಯ ಪಠಣ ಮೂಲಕ ಜೀವಂತವಾಗಿದೆ. ಜೀವಭಾವವನ್ನು ಶಿವವಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ಪಾವನತಮ್ಮ ಪ್ರೇರಣೆಯನ್ನೀಯುತ್ತದೆ; ಅರ್ಜುನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಡರದೇ ಆದ ಅಪೂರ್ವ ಅಪ್ರತಿಮ ಪಾತ್ರತೆಯಿದೆ. ಮಂಗಲಮಯ ಮಹಾಮಂತ್ರವೆನಿಸಿದೆ. ಶ್ರೀರುದ್ರದ ನಮಕ ಚಮಕಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಶಬ್ದಶಯ್ಯೆಯಿದೆ. ಗಮನೀಯ ಗಮಕ ಯಮಕಗಳಿವೆ. ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಏನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುವ ದಿವ್ಯ ಹಾಗೂ ವಿಶಾಲಭಾವವಿದೆ. ಚರಾಚರವನ್ನು ಶಿವವಾಗಿ ಕಾಣುವ ಕೈಮುಗಿಯುವ ಭಕ್ತಿಭಾವವಿದೆ. ದೈವೀಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಾಣಿಸುವ ಪ್ರತಿಭೆಯಿದೆ. ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಮಿಂಚು ಸಂಚರಿಸುತ್ತದೆ. ಜಾಡ್ಯತೆಯನ್ನು ತೊಲಗಿಸಿ ಜಾಗ್ರತಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ; ಆ ರುದ್ರದೇವನಲ್ಲಿ ಭಾವ ತುಂಬಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಆಕೆಚ್ಚಿಗೆ ನಮ್ಮ ನೆಚ್ಚು ಎರಕಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅಗಾಧ ಶಕ್ತಿ ಆವಿರ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಆತನದು ಅಂತಹ ವೀರಶ್ರೀ ಮತ್ತು ಭದ್ರಶ್ರೀ!

೬. ಕ್ರಾಂತಿ ಪಥದಲ್ಲಿ ವೀರೇಶ !

ನೇಡಗಳ ಸೂರ್ವಕಾಲ. ಭಾರತಕ್ಕೆ ಅರೈರು ಬಂದ ಕಾಲ. ದ್ರಾವಿಡರು ಅರೈರ ಒತ್ತಾಯಕ್ಕೆ ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾದ ಕಾಲ. ವೀರೇಶನತಂದೆ ರುದ್ರನ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಅಂದಿತ್ತು. ದ್ರಾವಿಡರ ಮುಂದಾಳುವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದನು ರುದ್ರನು. ಅಸಹಾಯಕರಾದ ದ್ರವಿಡರು ರುದ್ರನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಅರೈರಿಂದ ತಮಗೊಡಗಿದ ದುಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ದೂರೀಕೊಳ್ಳುವರು. ಕೇಳಿ ರುದ್ರದೇವನು ರೊಟ್ಟಿ ಗೇಳುವನು. ಅಪ್ರತಿಮ ಪರಾಕ್ರಮಿಯಾದ ರುದ್ರದೇವನು ಅರೈರ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವನು. ಅವರೊಡನೆ ಹೋರಾಡಿ ಅವರನ್ನು ಸದೆ ಬಡೆವನು. ಅವನ್ನು ವರಿಸುವ ಈ ಋಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ.

“ಮೃಡಾನೋ ರುದ್ರೋ ತನೋ ಮಯಸ್ಕೃಧಿ
ಕ್ಷಯದ್ವೀರಾಯ ನಮಸಾ ವಿಧೇಮು ತೇ |
ಯಚ್ಚಂಚಯೋಶ್ಚ ಮನುರಾಯಜೇ ಪಿತಾ
ತದಶ್ಯಾಮ ತವ ರುದ್ರ ಪ್ರಣೀತಾ |
ಮಾ ನೋ ಮಹಾಂತಮುತ ಮಾ ನೋ ಅರ್ಪಕಂ
ಮಾ ನ ಉಕ್ಷಂತಮುತ ಮಾ ನ ಉಕ್ಷಿತಂ |
ಮಾ ನೋವ ಧೀಃ ಪಿತರಂ ಮೋತ ಮಾತರಂ
ಪ್ರಿಯಾ ಮಾ ನಸ್ತನುವಃ || ರುದ್ರ ರೀರಿಷಃ |
ಮಾ ನಸ್ತೋಕೇ ತನಯೇ ಮಾ ನ ಅಯುಷಿ
ಮಾ ನೋ ಗೋಷು ಮಾ ನೋ ಅಶ್ವೇಷ ರೀರಿಷಃ |
ವೀರಾನ್ಮಾ ನೋ ರುದ್ರ ಭಾವಿತೋ ವಧೀರ್ಹವಿಷ್ಣುಂತೋ
ನಮಸಾ ವಿಧೇಮು ತೇ |.....”

ತೈತ್ತಿರೀಯ ಸಂಹಿತೆಯ ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯದ ಮಂತ್ರಗಳಿವು. ರುದ್ರದೇವನು ಮಾಡಿದ ಪ್ರತಿಕ್ರಾಂತಿಗೆ ದಾಳಿಗೆ ನಿರ್ದೀರ್ಘರಾದ ಅರೈರು ಪ್ರಾಥೇಯತೆಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡ ಮಂತ್ರಗಳಿವು. ಇವುಗಳಿಂದ ಅಂದಿನ ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ವೈರಿಗಳ ಹಾವಳಿ ಪುಂಡಾಟದ ದ್ರವಿಡರ ಮೇಲೆ ಆದುದನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಶ್ರೀರುದ್ರ ದೇವನು ಅವರ ಮೇಲೆ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕು.

ಅಕ್ಕರ ಸುಲಿಗೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಶಾಂತಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯನ್ನು ಶ್ರೀರುದ್ರನು ಮಾಡಿದನು. ಈ ಪಥದಲ್ಲಿ ಆತನ ವೀರ ಪುತ್ರನಾದ ವೀರಭದ್ರನೂ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದನು- ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ! ಯಜ್ಞದ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ದ್ವೇಷಭಾವ ತಲೆಯೆತ್ತುವುದು. ಕೊಲೆ ಸುಲಿಗೆ ದೂಷಣೆ ಅವಮಾನಗಳು ಮೊದಲಾಗುವವು. ಉಂಡುತೃಪ್ತಿಪಡುವ ಪಡಿಸಿದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಯಜ್ಞಾಂಗಿಗೆ ಹಾಕಿ ಸುಡುವಿಕೆ ನಡೆವುದು. ಅಭಕ್ಷ್ಯಭಕ್ಷಣ, ಅಸೇಯ ಪಾನಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡತೊಡಗುವರು. ಸನಾತನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಮೀರಿದಷ್ಟಾದಿ ದೇವಗಣರು ನಡೆಯತೊಡಗುವರು. ಅಧಿಕಾರದಾಡ, ಅಭಿಮಾನಮೋಹಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗುವರು. ಅಸ್ಥಿತ ಅಭಿನಿವೇಶಗಳಿಗೊಳಗಾಗುವರು. ಕೀಳು ಕಲ್ಪನೆ ಕೀಳು ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ದೇವತ್ವ ಜೀವನದಿಂದ ದೈತ್ಯಜೀವನಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿಕುಗ್ಗಿ ಕೆಳಕ್ಕಿಳಿದಿದ್ದರು. ಆಗ ವೀರಭದ್ರಶ್ವರನು ತನ್ನ ಉತ್ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಕರ್ತವ್ಯದ ಉನ್ನತ ಶಿಖರಕ್ಕೆ ಒರೆಯಬೇರಿಯನ್ನು ಮೊಳಗಿಸಬೇಕಾಗುವುದು. ಯಜ್ಞ ದ್ವೇಷಿಗಳನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ಮರಳಿ ಸಂರಕ್ಷಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಪಶುಗಳಿಗಿಂತ ಅಧೋಗತಿಗಳದವರಿಗೆ ಪಶು ತಲೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಯಿತು. ಪಶುಪತಿತ್ವವನ್ನು ಮೋಸಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಸಾಮಾಜ್ಯವ್ಯಾಮೋಹಿಗಳಾದ ಶತ್ರುಗಳ ಶೋಚ್ಛಲವನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಸಮಾಜವಾದವನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಶಾಂತಿಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕಾಯಿತು.

ಪ್ರಚಂಡ ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ವಿಶ್ವಮಾನ ವಿಜಯವನ್ನು ವೀರಭದ್ರಶ್ವರನು ತನ್ನ ಪವಿತ್ರ ಧೈಯದಿಂದ ಧೈರ್ಯಸ್ಥೈರ್ಯದಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸುವನು. ಸ್ವತ್ತಿಕ್ಕಿರಿ ಪಾತ್ರನಾಗುವನು.

ಹಿಂಸಾತ್ಮಕ ನಷ್ಟಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ದ್ವೇಷಾತ್ಮಕ ಯಜ್ಞಗಳನ್ನು ನಿರೋಧಿಸಿ ಅಹಿಂಸೆ ನ್ಯಾಯ ಮೈತ್ರಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು ವೀರೇಶನ ಕಾರ್ಯ. ವೀರೇಶನ ಕ್ರಾಂತಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಶಾಂತಿ ಸ್ಥಾಪನೆಗಾಗಿ ರಚನಾತ್ಮಕ ಕ್ರಾಂತಿಗಾಗಿ ಉದ್ದೋಷಿಸುವುದೇ ವೀರಸೇನೆಯ ಜಪ ಮಂತ್ರವಾಯಿತು, ತಪಃಕಾರ್ಯವಾಯಿತು.

ಮಂತ್ರಿಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಾಂತಿಯಾಗ ಬೇಕಾಗಿದೆ ಇನ್ನೊಂದು ಬಗೆ
ಯಲ್ಲಿ! ಒಡಕುತನವನ್ನು ಓಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ದುರಹಂಕಾರ
ಗಳನ್ನು ದ್ವೇಷಮತ್ಸರಗಳನ್ನು ಸದೆಬಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಾಮ್ಯತೆ ಸಹ-
ಕಾರಗಳು ಮೈದೋರಬೇಕಾಗಿದೆ. ದೌರ್ಬಲ್ಯಾಂಧಕಾರ ತೊಲಗಬೇಕಾಗಿದೆ.
ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಮರಳಿ ಆ ವೀರಭದ್ರಭಾನು ಉದಯಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಉದಯ-
ಸುವ ಸಮಯ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿದೆ.

ಅದೋ ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಿ! ಆ ಕ್ಷಿತಿಜದ ಮೇಲೆ ಆ ವೀರಭಾನು ಉದಯ
ವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ನಾವಿಂದು ಕಣ್ಣೆರದು ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕೋಣ. ಹೃದ-
ಯವನ್ನು ಹದಗೊಳಿಸೋಣ. ನಮ್ಮ ಆ ಪುಣತನ ಪವಿತ್ರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು
ಸಂರಕ್ಷಿಸೋಣ.

ಆ ವೀರೇಶನ ವೀರಕ್ರಾಂತಿ ಮತ್ತೆ ಮೊಳಗಲಿ,
ಅತನ ಆ ವೀರ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಮಸ್ಥಿತಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಲಿ.
ಇಂದಿಗೂ ಮುಂದಕ್ಕೂ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲಿ,

೭ ಯಜ್ಞ ಕ್ರಾಂತಿ

ಋಗ್ವೇದ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ರುದ್ರದೇವನಿದ್ದನು. ಆತನಿಗೆ ಯಜ್ಞಾ ದಿಪತ್ಯ ಗಾಢಾದಿಪತ್ಯಗಳು ಮೀಸಲಾಗಿದ್ದವು. ಅವು ಆತನ ಬಳಿಕ ಆತನ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದ ಶಿವನಿಗೂ ಮೀಸಲಾಗಿದ್ದವು. ಇದನ್ನು ಸಹಿಸದ ದೇವಗಣರು ದಕ್ಷನನ್ನು ಮುಂದೆ ಮಾಡಿ ಅವರಿಂದ ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದುದರ ಪಲವೇ ದಕ್ಷಯಜ್ಞ.

ಅನರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಯಜ್ಞ ಸ್ವರೂಪ ಪಾಕೃತಿಕವಾಗಿ ದ್ದಿತು. ಆ ಆ ಋತುಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಆ ಋತುಗಳಲ್ಲಿ ಕಲುಷಿತಗೊಳ್ಳುವ ಹನೆಯನ್ನು, ಹುಟ್ಟುವ ಬೇನೆಗಳನ್ನು ತುದ್ಧವಿಸಿ ಆರೋಗ್ಯ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಆ ಋತುಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಆ ಆ ಕಾಷ್ಠಗಳನ್ನು ತಂದು ಸುಡುವುದೇ ಅನರ ಯಾಜ್ಞ ಕ ವಿಧಿ ವಿಧಾನವಾಗಿ ದ್ದಿತು.

ದೇವಗಣರು ಆ ಯಜ್ಞ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಬದಲಿಸಿದರು. ಭತ್ತ, ಅಕ್ಕಿ, ಯವ, ಶ್ರಾಮಕ, ನೀವಾರ, ಗೋದಿ, ಬೆಲ್ಲ, ಹಾಲು, ಎಳ್ಳು, ಅರಳು, ಹಿಟ್ಟು, ತುಪ್ಪಗಳನ್ನು ಸುಡತೊಡಗಿದರು. ಅಲ್ಲದೆ ನಾಲಗೆಯ ಚಟಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಪಶುಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲತೊಡಗಿದರು. ಇದಕ್ಕೆ ಬಲಿದಾನ ಬಲಿಸಮರ್ಪಣ ಎಂದು ಕರೆದರು. ಯಜ್ಞ ವೆಂದರೆ ಬಲಿದಾನ ಪೂಜೆ ಎಂದು ಅರ್ಥವಿಸಿದರು. ದೇವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ತಂತಮ್ಮ ಬಸಿರುಗಳನ್ನು ಹೊರೆಯ ತೊಡಗಿದರು, ಯಜ್ಞ ದ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಪಶುವಧೆ ಮಾಂಸಭಕ್ಷಣಗಳು ಮೊದಲಾದವು. ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಹಸುಗಳನ್ನು ಕೊಂದರೆ ಪಾಪವಿಲ್ಲೆಂದು ಹೇಳ ತೊಡಗಿದರಲ್ಲದೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆದರು. ಅಗ್ನಿ ಯಜ್ಞ ದೇವತೆಯೆಂದೂ ಅಗ್ನಿಶಾಂತಿಗೆ ಬಲಿದಾನವೆಂದೂ ಹೇಳತೊಡಗಿದರು. ಯಜ್ಞಾ ಗ್ನಿಗೆ ಆಹುತಿ ಕೊಡುವವರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯ 'ಯಜ್ಞ ಸೂತ್ರ' ದಿಂದ ಅಥವಾ 'ಯಜ್ಞೋಪವೀತ' ದಿಂದ ಬರುತ್ತದೆಂದೂ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿ ಪ್ರತಿಪಾಲಿಸಿದರು. ಅರಳೆ, ಅತ್ತಿ, ಮಾವು, ಬನ್ನಿ, ಬಿಲ್ವ, ಖದಿರಮರ ದೇವ ದಾರು ಪಾಲಾಶ ಔದಂಬರ ಸೋಮಲತೆ ಮೊದಲಾದ ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳ ಸುಡುವಿಕೆ ನಿಂತು ಹಿಟ್ಟು, ತುಪ್ಪ, ಹಾಲು ಮೊಸರು ಜೇನು ಅನ್ನಗಳನ್ನು ಸುಡಲುಮೊದಲು

ಮಾಡಿದರು. ಇವನ್ನು ಹವಿ ಹವಿಸ್ಸು ಚರು ಹವ್ಯವೆಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಕರೆಯಲಾಗಿತ್ತು. ಬೆಂಕಿಗೂ, ಹಾಕಿ ತಾಪಾ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ತಿನ್ನುವ ಹವ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅಗ್ನಿಯೆಂದರೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಎಂದು ಅರ್ಥವಿಸತೊಡಗಿದರು. ಅಗ್ನಿ ಶಾಂತಿಗಾಗಿ ಸ್ವಾಹಾ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಆ ಸ್ವಾಹಾ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಅಗ್ನಿಯ ಹೆಂಡತಿಯೆಂದು ಕರೆದರು. ಹವಿಸನ್ನು ಸ್ವಾಹಾಮಾಡು (ಹವಿಸ್ಸು) ವವಳು ಸಾಹಾ ದೇವಿಯಂತೆ! ಆಜ್ಞವನ್ನು ಆರ್ಜಿಸಿ ಉಣ್ಣಲು ಆಗದೆ ನೆಪದಲ್ಲಿ ತರಿಸಿ 'ಹೊರಗಿನ. ಅಗ್ನಿ ಗಷ್ಟು ಒಡಲೊಳಗಿನ ಅಗ್ನಿ ಗಷ್ಟು ಕು' 'ಪ್ರಾಣಾಯ ಸ್ವಾಹಾ' ಎಂದು ಮಂತ್ರ ಹೇಳತೊಡಗಿದರು. ಈ ಸ್ವಾಹಾ ಸಾಧನೆಗಾಗಿಯೇ ಕರ್ಮಕಾಂಡವನ್ನು ರೂಪಿಸಿದರು. ವೇದದಲ್ಲಿ ಯಜ್ಞ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರು ಹಿಂಸಾತ್ಮಕ ನಷ್ಟಾತ್ಮಕ ಯಜ್ಞಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡರು. ಋತ್ವಿಕರು ಋತಪಥವನ್ನು ಮೀರಿದರು.

ವೈದಿಕ ಈ ಕರ್ಮಕಾಂಡವನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಲು ಯಾರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆ ವೀರೇಶನೊಬ್ಬನೇ ವಿರೋಧಿಸಲು ಸರ್ವಸಮರ್ಥನಾಗುವ ಸೋಮರಸಯಜ್ಞ ಹವಿಸ್ಸಿನಯಜ್ಞಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು. ಇವೆರಡೂ ಸೋಮಯಜ್ಞ, ಹವಿಯಜ್ಞ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುವರು. ಒಂದೇ ಸೋಮರಸ ಪಾನಮಾಡಿ ದುರಾಚಾರಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವುಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದರಲ್ಲಿ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಪಡೆಪದಾರ್ಥಗಳ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ವೀರಭದ್ರನು ಈ ಶ್ರಾತಯಾಗಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಗೃಹಯಜ್ಞಗಳನ್ನು ಜನರಿಗೆ ಬಳಕೆಗೆ ತಂದನು. ಪಾಕ ಮಾಡುವುದೇ ಗೃಹಯಜ್ಞ. ಶಿವಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ಧೂಪದೀಪಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದೇ ಶಿವಯಜ್ಞ. ರುದ್ರರೂಪ ಅಗ್ನಿ ಇವರಿಂದ ಸಂತೃಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ಆಡುಗೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ರುದ್ರರಾಪರಾದ ಗುರು ಜಂಗಮರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುವುದೇ ನಿಜವಾದ ಜೀವನಯಜ್ಞ. ವೀರಶೈವರ ವಿಶುದ್ಧಯಜ್ಞ.

ಬೆಳ್ಳಿಯನ್ನು ಹಳಿದು ಬಂಗಾರವನ್ನು ಹಡೆವತಂತ್ರ:
 "ಸೋತ್ರೋದೀದ್ಯದರೋದೀತ್ತದ್ರದ್ರಸ್ಯ ರುದ್ರತ್ವಂ
 ಯದಶ್ರ್ವಶೀಯತ ತದ್ರಜಗ್ಂ ಹಿರಣ್ಯ ಮಭವತ್"

ತಸ್ಮಾದ್ರತಗ್ಂ ಹಿರಣ್ಯಮದಕ್ಷಿಣ್ಯಮಶ್ರುಜಗ್ಂ
 ಹಿ ಯೋ ಬರ್ಹಿಷಿ ದದಾತಿ ಪುರಾಸ್ಯ ಸಂವತ್ಸರಾತ್
 ಗೃಹೇ ರುಂದತಿ, ತಸ್ಮಾತ್ ಬರ್ಹಿಷಿ ನ ದೇಯಂ,"

-ತೈ. ಸಂ. ೧-೫-೧

ಅದರ ಅರ್ಥವಿದು; ರೋದನ (ಅಳುವಿಕೆ) ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ರುದ್ರನೆನಿಸಿದನು. ಆತನ ಆ ಕಣ್ಣೀರು ಬಿದ್ದು ಬೆಳ್ಳಿಯಾಯಿತು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಬೆಳ್ಳಿಯನ್ನು ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಪುರೋಹಿತರಿಗೆ ದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನಾಗಿ ಕೊಡಬಾರದು. ಕೊಟ್ಟರೆ ಒಂದು ವರುಷದೊಳಗಾಗಿ ಆತನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಸತ್ತು ಅಳುವ ಪ್ರಸಂಗವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾರಣ ಯಜ್ಞದಾನಕ್ಕೆ ರಜತ ಅನರ್ಹ. ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬಂಗಾರವನ್ನೇ ದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನಾಗಿ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಇದೊಂಥಹ ಅಸಂಗತ ಪ್ರಸಂಗ; ಅವಾಸ್ತವ ಸಾಧನ? ಕಣ್ಣೀರಿನಿಂದ ಬೆಳ್ಳಿಯಾಗಬಲ್ಲದೆ? ಒಂದು ವೇಳೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಯಾರಾದರೂ ಸಾಯಬಹುದೆ? ದಾನಕ್ಕೆ ಪದಾರ್ಥ ಮುಖ್ಯವೆ? ಕೊಡತಕ್ಕ ವನ ಹೃದಯ ಪ್ರಧಾನವೆ? ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಬೆಳ್ಳಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ತಪ್ಪೇನು? ಸದಾರ್ಥಕ್ಕಿಂತ ಭಕ್ತಿ ತ್ಯಾಗಗಳು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲವೆ? ಒಳ್ಳೆಯ ಮನದಿಂದ ಏನನ್ನಿತ್ತರೂ ಒಳಿತೆ ಆಗಬಲ್ಲದು; ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದೂ ಸತ್ಪಾತ್ರ ದಾನ ನಾಗಬೇಕು.

ವೀರಕೈವರಲ್ಲಿ ಗುರು. ಜಂಗಮರಿಗೆ ಅರ್ಪಣ ಮಾಡುವ ಒಳ್ಳೆಯ ಪದ್ಧತಿ ಬಂದಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಅರಿಸುವುದೆ ಪ್ರಾಸಾದಿಕ ಯಜ್ಞ. ಅರ್ಪಣವಾದ ಬಳಿಕ ಬೆಳ್ಳಿಯನ್ನೊಬಟ್ಟಿಬರಿಗಳನ್ನೊಭಿಕ್ಷವನ್ನೀಯ ಬೇಕು. ಅದಿದು. ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು ಎಂಬ ನಿಯಮವೇನಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನೊಂದು ಇಂತಹ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಕಥನವನ್ನು ಕೇಳಿ:

"ಪ್ರಜಾಪತಿರ್ವಾ ಇದ ಮೇಕ ಅಸೀತ್"

ಸೋಮಕಾಮಯತ್ಕಪ್ರಜಾಃ ಪಶೂನ್ ಸೃಜೇಯೇತಿ

ಸ ಆತ್ಮನೋ ವಪಾಮುದಕ್ಪಿದತ್ತಾಮಗ್ನೌ ಪ್ರಾಗೃಹ್ಣಾತ್
ತತೋಽಜಸ್ತೌ ಪರಸ್ಸಮ ಭವತ್ತಗ್ನ್ ಸ್ವಾಯೈ ದೇವತಾಯಾ
ಅಲಭತ ತತೋ ನೈ ಸ ಪ್ರಜಾಃ ಪಶೂನಸೃಜತ
ಯಃ ಪ್ರಜಾಕಾಮಃ ಪಶುಕಾಮಃ ಸ್ಯಾತ್ಸ ಏತಂ
ಪ್ರಾಜಾ ಪತ್ಯಮಜಂ ತೂಪರಮಾಲಬೇತ ಪ್ರಜಾಪತಿ
ಮೇವ ಸ್ವೇನ ಭಾಗಧೇಯೇ ನೋಪಧಾವತಿ
ಸ ಏವಾಸ್ಮೈ ಪ್ರಜಾಂ ಪಶೂನ್ ಪ್ರಜನಯತಿ ||”

—ತೈ. ಸಂ ೨-೧, ೧-೪

‘ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಪಶುಗಳನ್ನು ಸೃಜಿಸಬಯಸಿ, ತನ್ನ
ಒಡಲ ವಸೆಯನ್ನು ಬಗೆದು ತೆಗೆದು ಯಜ್ಞಾಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಮ ಮಾಡಿ
ವನು. ಅದರಿಂದ ಆ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಕೋಡಿಲ್ಲದ ಆಡು ಹುಟ್ಟುವುದು. ಆ
ಆದಿನಿಂದ ಪ್ರಜರನ್ನು ಪಶುಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವನು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಸೃ
ತಿಯನ್ನು ಹಸುಗಳನ್ನು ಬಯಸುವವರು ಕೋಡಿಲ್ಲದ ಆಡನ್ನು ಪಡೆ
ಬೇಕು. ಆ ಆಡು ಪ್ರಜರನ್ನು ಪಶುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬಲ್ಲುದು.’

ಇದು ಅರ್ಥವಾದ ಉದ್ದೇಶವಂತೆ ! ಇದನ್ನು ನಂಬಲಾಗುತ್ತದೆಯೆ
ನರಮಾಂಸವನ್ನು ತಿನ್ನಬಯಸಿದವರು ಹೂಡಿದ ಕೂಟವಿದು; ಹಂಚಿ
ಯಿದು. ಈ ರೀತಿ ಯಜ್ಞಗಳು ಅವಾಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೆಜ್ಜೆಹಾಕಿದ್ದವು. ಆ
ನ್ನೆಲ್ಲ ವಿರೋಧಿಸಿದನು ವೀರಭದ್ರದೇವನು. ಮಾನವೀಯತೆಗೆ ವಿರೋ
ವಾದುದನ್ನೆಲ್ಲ ನಿಲ್ಲಿಸುವನು. ಹೀಗೆಲ್ಲ ಆಡಿ ಮಾಡುವವರು ಅರ್ಹರೆ
ಬಲ್ಲರೆ? ದಿಟಕ್ಕೂ ಇಂಥವರೇ ಅನಾರ್ಹರಲ್ಲವೆ ? ಇದು ಮಾನವೀಯತೆ
ಪೂರಾ ಹುತಿಯಲ್ಲವೆ ?

ಈ ಕ್ರೂರ ಕರ್ಮಕಾಂಡವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿ ನಿರೋಧಿಸಿ ಧರ್ಮವನ್ನು
ಭೋಧಿಸಿದನು ವೀರಭದ್ರನು. ಭದ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಪ್ರೇರಣೆ
ದನ್ನು,

ಸೋಮರಸಪಾನ ಮಾಡದೆ ಯಜ್ಞಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾಜ್ಞಕರ ದುರ್ವ್ಯಸನಗಳಲ್ಲಿ ಇದೊಂದು ದಿನಕ್ಕೆ ಮೂರು ವೇಳೆ ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ನಿಶಿಯಲ್ಲಿ ತೂಗಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಸೋಮರಸಕ್ಕೆ ಸವನ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗಿನವರು ಹಾಸಿಗೆ ಬೇರೆ ಕಾಫಿ ಕುಡಿದಂತೆ ಅವರು ಪ್ರಾತಃ ಸವನವನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಳಿಕ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಮಾಧ್ಯಂದಿನ ಸವನವೆಂದು, ಸಂಜೆ ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ತೃತೀಯ ಸವನವೆಂದು ಹೆಸರುಗಳು. ಇದನ್ನು ತಯಾರಿಸುವವರು ಹೆಂಗಸರು. ಋತ್ವಿಕ್‌ರು ಇಂದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳು ಯಜಮಾನ ಎಲ್ಲರೂ ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಾಲು ಮೊಸರು ಹಿಟ್ಟು ಬೆರಸಿ, ಪರಿವಿಡಿದು ಗವಾತಿರ, ದಧ್ಯಾತಿರ, ಯವಾತಿರ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಹಾಲು ಮೊಸರು ಹಿಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಬೆರಸದೆ ಕುಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಉನ್ನಾದದಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗಿರುವಾಗ ರಸವನ್ನು ಅರೆವ ಚಚ್ಚುವ ಕಲ್ಲು ಗುಂಡುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವೂ ಅವರ ದೇವತೆಗಳು,

“ಅವಹತ ರಕ್ಷಸೋ ಭಂಗುರಾವತಃ

ಸ್ಯ ಭಾಯತ ನಿರ್ಋತಿಂ, ಸೇಧತಾಮತಿಂ |

ಆ ನೋ ರಯಿಂ ಸರ್ವವೀರಂ ಸುನೋತನ

ದೇವಾವ್ಯಂ ಭರತ ಶ್ಲೋಕ ಮದ್ರಯಃ || ೪ ||

—ಋ. ತೈ. ಸಂಹಿತೆ

‘ಓ ಕಲ್ಲುಗಳೇ, ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ವಿಘ್ನವನ್ನೊಡ್ಡುವ ರಕ್ಷಸರನ್ನು ಕೊಲ್ಲರಿ. ನಾಶಮಾಡುವ ನಿಕ್ರಷ್ಟ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ದೂರ ಓಡಿಸಿರಿ. ದುಷ್ಟರನ್ನು ತಡೆಯಿರಿ. ನಮಗೆ ವೀರ ಸಂತತಿಯನ್ನು ಸಂಪತ್ತನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿರಿ. ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸುವ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿರಿ.

ಇದು ಯಾಜ್ಞಕರ ಆರೈರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಇಂತಹವು ಅನೇಕ ಋಕ್ಕುಗಳಿವೆ. ಸೋಮರಸವನ್ನು ಅರೆವ ಗುಂಡುಗಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಹೀಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅವರು ಮತ್ತಮತಿಗಳೇ ಆಗಿರಬೇಕಲ್ಲವೆ? ಯಜ್ಞದ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಕುಡಿದ

ತನ್ನವ ಮತ್ತೊಕ್ಕಿಗಳನ್ನಾಡುವ ದುರ್ವೃತ್ತನಗಳನ್ನು ನಿರೋಧಿಸುವವರು
ರಕ್ಷಸರು ನಿಕ್ಕಪ್ಪರು ನೀಚಮತಿಗಳು ಎಂದು ಕರೆವುದನ್ನು ಕಂಡರೆ ನಗು
ಬಾರದಿರದು. ತನ್ನ ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ಮರಾಜಾರಗಳನ್ನು ದುರು
ಗಳನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ವಹಿಸುವುದು ಕುಡುಕರ ಸ್ವಭಾವ ತಾನೆ ?

ಈ ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಬರುವ 'ರಕ್ಷಸ' ಪದ ಗಮನಾರ್ಹವಾದುದು.
ಯಜ್ಞ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರರು ನಿಜವಾಗಿ ರಕ್ಷಸರೆ ! ಅಂದರೆ ಕಾಪಾಡುವವರೆ !
ಆವರು ರಾಕ್ಷಸರಲ್ಲ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ರಾ ಎಂದು ದೀರ್ಘವಾಗಿದೆ. ಮೊದಲು
ಧ್ರಾವಿಡ ರಾಜರನ್ನು ರಕ್ಷಕರೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದಕ್ಕೆ ಈ
ಮಂತ್ರದ 'ರಕ್ಷಸ' ಶಬ್ದವೇ ಸಾಕ್ಷಿ.

“ದಿವಶ್ಚಿದಾ ವೋಮವತ್ತರೇಭ್ಯೋ ದಿಭ್ವನಾ ಚಿದಾಶ್ವಪಸ್ತರೇಭ್ಯಃ
ವಾಯೋಶ್ಚಿದಾ ಸೋಮರಭಸ್ತರೇ ಭ್ಯೋಗ್ನೇ ಶ್ವಿದರ್ಚ ಪಿತುಕೃತ್
ರೇಭ್ಯಃ” || ೫ ||

‘ಓ ಕಲ್ಪುಗಳೇ, ನೀವು ಭಾನುವಿಗಿಂತ ಬಲವುಳ್ಳವರು, ವಿಭ್ವನಿಗಿಂತ
ಬೇಗ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರು, ಗಾಳಿಗಿಂತ ವೇಗವಾಗಿ ಸೋಮರಸವನ್ನು
ಹಿಂಡುವವರು, ಬೆಂಕಿಗಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಅನ್ನವನ್ನು ಸಾಧಿಸತಕ್ಕವರು.
ಇದರಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಈ ಅಧ್ವರ್ಯುಗಳು ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.’ ಅತಿಶಯ
ವಾಗಿ ಕುಡಿದ ಅಧ್ವರ್ಯುಗಳೂ ಸಹ ಸೋಮಲತೆಯ ಸೊಪ್ಪನ್ನು ಕುಟ್ಟುವ
ಕಲ್ಪು ಗುಂಡುಗಳನ್ನು ದೇವತೆಗಳೆಂದು ಭ್ರಮಿಸಿಯೋ ಭಾವಿಸಿಯೋ ಸ್ತುತಿ
ಸುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ !

“ಏತೇ ನರಃ ಸ್ವಪಸೋ ಅಭೂತನಯ

ಇಂದ್ರಾಯ ಸುನುಧ ಸೋಮಮದ್ರಯಃ ।

ವಾಮಂ ವಾಮಂ ವೋ ದಿನ್ಯಾಯ ಧಾಮ್ನೇ

ವಸು ವಸು ವಃ ಪಾರ್ಥಿವಾಯ ಸುನ್ವತೇ || ೮ ||

‘ಕರ್ಮ ಕರ್ತೃಗಳಾದ ಕಲ್ಪುಗಳೇ, ನೀವು ಉತ್ತಮ ಕರ್ಮಪರು
ಇಂದ್ರನಿಗಾಗಿ ಸೋಮರಸವನ್ನು ಕರೆವವರು. ನೀವು ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾಗಿ

ಬೇಕಾಗುವ ಬೇಕೆನಿಸುವ ಧನವನ್ನು ದೇವಲೋಕದ ತೇಜಸ್ವಿಗಾಗಿ ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡಿರಿ. ಮತ್ತು ನೀವು ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸೋಮರಸವನ್ನು ಹಿಂಡುವ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಸಿರಿಯನ್ನು ಕೊಡಿರಿ.'

ಈ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ವಾಸ್ತವಿಕತೆ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಓದುಗರ ಅರಿಯಬೇಕು. ಈ ಯಜ್ಞ ಮಾಡುವ ಜನಕ್ಕೆ ಯಜ್ಞಗಳಿಗಿಂತ ಯಜ್ಞದೇವತೆಗಳಿಗಿಂತ ಋತ್ವಿಕ್ಕರಿಗಿಂತ ಸುರಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸುವ ಕಲ್ಲು ಗುಂಡುಗಳೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆರಾಧ್ಯ ದೇವರುಗಳಾಗಿರುವವು. ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಮರುತ್ತರಿಗೂ ಸೋಮ ಪಾನ ಮಾಡಿಸಿ, ಸ್ತುತಿ ಆವರಿಂದ ಹಣವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವುದು-ಅವರ ಕೆಲಸ.

“ಸುಭಗಾನ್ನೋ ದೇವಾಃ ಕೃಣುತಾ ಸುರತ್ನಾನ್ ಅಸ್ಮಾನ್

ಸ್ತೋತ್ರಾನ್ಮರುತೋ ವಾವೃಧಾಢಾಃ |

ಅಧಿ ಸ್ತೋತ್ರಸ್ಯ ಸಖ್ಯಸ್ಯ ಗಾತ ಸನಾದ್ಧಿ

ವೋ ರತ್ನಧೇಯಾಢಿ ಸಂತಿ || ೮ ||

‘ಸುಭಗರೂ ದೇವಸ್ವರೂಪರೂ ಆದ ಮರುತ್ತರೆ, ಸ್ತುತಿಯಿಂದ ಸಂಪೋಷಗೊಳ್ಳುವ ನೀವು ಸ್ತುತಿಕರ್ತರಾದ ನಮ್ಮನ್ನು ಅಪ್ರತಿಮ ಧನ ಸಂಪತ್ತುಳ್ಳವರನ್ನಾಗಿಸಿರಿ; ನಿಮಗೆ ಪ್ರಿಯರಾದ ನಮ್ಮ ಸ್ತುತಿಗೆ ಅಭಿಮುಖರಾಗಿ ಬನ್ನಿರಿ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಸಂಪತ್ತುಗಳು ಒಹುಕಾಲದಿಂದಲೂ ಇವೆ.’ ಇದು ಜನ್ನಿಗರ ಹೊನ್ನಿನಾಸೆ.

ಇಂದ್ರ ಇಂದ್ರಾಣಿ ಇವರ ಮಗ ವೃಷಾಕಪಿ ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಸೋಮರಸವನ್ನು ಕುಡಿದು ಜಗಳಾಡುವರು. ತಾಯಿಗೂ ಮಗನಿಗೂ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ತಂದೆಗೆ ಮಗನ ಮೇಲೆ ಮಮಕಾರ ಹೆಚ್ಚು ಇಂದ್ರಾಣಿ ಇಂದ್ರನ ತೆಂಡತಿ ಯಜ್ಞಗಳು ನಡೆವಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕುಡಿಯುವಳು. ಮಗನು ತಂದೆಯ ಕುಡಿತಕ್ಕೆ ನೆರವಾಗಿದ್ದನು. ಹಾಲು ಮೊಸರು ಹಿಟ್ಟು ಸೇರದ ಸೋಮರಸವನ್ನೇ ಇವರು ಕುಡಿದು ಹೆಚ್ಚು ಉನ್ನಾದದಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮಾಂಸ ಭಕ್ಷಕರು ರಾಜ ಕುಟುಂಬದವರೆ ಹೀಗಿದ್ದ ಬಳಿಕ ಉಳಿದವರೂ ಮಾತೇನು? ಇವರು ನಿತ್ಯ ೧೫-೨೦ ವೃಷಭಗಳ ಅಂದರೆ ಹೋರಾಟ ಬೇಯಿಸಿದ ಮಾಂಸವನ್ನು ತಿಂದು ಸೋಮರಸವನ್ನು ಮೇಲೆ ಕುಡಿಯುತ್ತಿರಂತೆ! ಇಂದ್ರನು ತಿಂದು ಕುಡಿದು ಗೂಳಿಯಂತೆ ಜಾರಿಣಿಯರ ನಡುವೆ ಇತ್ತಿದ್ದನಂತೆ! ಗಂಡ ಹೆಂಡರಲ್ಲಿ ಲೈಂಗಿಕ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಮಾಂಸ ಸೋಮರಸಗಳ ಮಾತು ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಇವರು ಆರೈರು, ಇವರು ದಸುಗಳು ಎಂದು ವಿಂಗಡಿಸಿ ಭಿನ್ನದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೆಚ್ಚು ತಿಂದು ಕುಡಿದು ಬಿದ್ದವರನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ ಹೆಂಡತಿ ಮನೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಮನುವಿನ ಮಗಳಾದ 'ಪರ್ಶು' ಎಂಬವಳು ಒಂದು ಸಲಕ್ಕೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹಡೆದಳಂತೆ! ಹೀಗಿರುವಾಗ ಮನುವಂಶ ಬೆಳೆಯದೇನು?

ಇಂದ್ರ ಮತ್ತು ಆತನ ಹೆಂಡತಿ ಇಂದ್ರಾಣಿ ಇವರ ಈ ಬಗೆಯ ಸಂವತ್ಸರ ಸೂಕ್ತಗಳನ್ನು ಸ್ನಾನದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಉಳಿದವರು ಪಠಿಸುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಹೆಂಗಸರು ಹುಡುಗಿಯರು ಪಠಿಸಿದರೆ ಸಾಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪತಿ ಪುತ್ರರನ್ನು ಪಡೆಯುವಂತೆ!

“ಉಷ್ಣೋ ಹಿ ಮೇ ಸಂಚದಶ ಸಾಕಂ ಪಚಂತಿ ವಿಂಶತಿಂ |

ಉತಾಹ ಮದ್ಮಿ ಪೀನ ಇದು ಭಾ ಕುಕ್ಷೇ ಪೃಣಂತಿ ಮೇ

ವಿಶ್ವಸ್ಮಾದಿಂದ್ರ ಉತ್ತರಃ ||೧೪||”

ಇದು ಋಗ್ವೇದ ಸಂಹಿತೆಯ ಎಂಟನೆಯ ಅಷ್ಟಕದ ನಾಲ್ಕನೇ ಅಧ್ಯಾಯದ ಸೂಕ್ತ. ಇದರ ಅರ್ಥ ಹೀಗಿದೆ: 'ಯಜ್ಞ ಕರ್ತೃರು ನನಗಾಗಿ (ಇಂದ್ರನಿಗಾಗಿ) ಹದಿನಯ್ದು ಮತ್ತು ಇಪ್ಪತ್ತು ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಆಡುಗೆ ಮಾಡಿ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಅವುಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಪುಷ್ಪನಾಗುತ್ತೇನೆ. ಅವು ನನ್ನ ಒಡಲಿನ ಎರಡು ಪಕ್ಕಗಳನ್ನೂ ತುಂಬುತ್ತವೆ. ಇಂದ್ರನಾದ ನಾನು ವಿಶ್ವೋತ್ತರನು.' ಇದು ಆರೈರು ಮಾಡುವ ಮಾಂಸಭಕ್ಷಣದ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಸಾರಿದೆ.

ಉಭೋ ಭಯಾವಿನ್ನು ಪ ಧೇಹಿ ದಂಷ್ಟಾ ಹಿಂಸ್ರಃ

ಶಿಶಾನೋದ್ರವರಂ ಪರಂ ಚ |

ಉತಾಂತರಿಕ್ಷೇ ಪರಿ ಯಾಹಿ ರಾಜನ್ ಜಂಭೈಃ

ಸಂ ಧೇಹ್ಯ ಭಿ ಯಾತುಧಾವಾನ್ ||೩||

— ಮುಗ್ಧೋದ ಸಂಹಿತೆ.

‘ಎರಡು ದವಡೆಯುಳ್ಳ ಅಗ್ನಿಯೆ, ನೀನು ಹಿಂಸಕನು. ನಿನ್ನ ದವಡೆ ಗಳೆರಡನ್ನು ಹರಿತಗೊಳಿಸು; ನಮ್ಮ ವೈರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸು; ಸಂಹರಿಸು, ಈ ಲೋಕವನ್ನು ಪರಲೋಕವನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸು. ಹೇ ರಾಜನೆ, ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿರುವ ಅಸುರರನ್ನು ಎದುರಿಸು. ಅವರನ್ನು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ನಿನ್ನ ಹಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಕೊಲ್ಲು, ಕಬಳಿಸು.

ಇದು ಆರೈಂದನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅನಾರ್ಯರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ. ಇದರಿಂದ ಅಗ್ನಿಯೂ ಒಬ್ಬ ಅವರೊಳಗಿನವನು. ಅವನಿಗೂ ಆಕೃತಿಯಿತ್ತು. ಕೋರಿದವಡೆಗಳಿದ್ದವು. ಕ್ರೂರನಾಗಿದ್ದನು. ಹಿಂಸಕನಾಗಿದ್ದನು. ನರಮಾಂಸ ಭಕ್ಷಕನಾಗಿದ್ದನು. ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ವೀರಗಣರು ಸ್ವೀರಪಾನಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಗೋಕ್ಷೀರವನ್ನೇ ಪಾನಮಾಡುವ ಸಾತ್ವಿಕರು, ಇದನ್ನೂ ಸಹ ಸೋಮರಸಪಾನಿಗಳಾದ ಆರ್ಯರು ಸಹಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ; ಕೇಳಿ:

“ಸಂವತ್ಸರೇಣಂ ಪಯ ಉಸ್ರಿಯಾಯಾಸ್ತಸ್ಯ

ಮಾಶೀದ್ಯಾತುಧಾನೋ ನೃಚಕ್ಷಃ |

ಪೀಯೂಷಮಗ್ನೇ ಯತಮಸ್ತಿತ್ಯಸ್ನಾತ್ತಂ

ಪ್ರತ್ಯಂಚಮರ್ಚಿಷಾ ವಿಧ್ಯವರ್ಮನ್ ||೧೭||”

‘ನರನನ್ನು ನೋಡಗಲಿತ ಅಗ್ನಿಯೆ, ಕರೆಯುವ ಕವಿಲೆಯ ವರುಷದ ಹಾಲನ್ನು ಯಾತುಧಾನನು (ರಕ್ಷಸನು) ಕುಡಿಯದಂತಾಗಲಿ, ಅಸುರರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಗೋವಿನ ಸ್ವೀರದಿಂದ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದ ಬಯಸಿದರೆ ಕುಡಿ

ಯದಂತೆಸಗು. ಎದುರು ಬಿದ್ದರೆ ಆತನನ್ನು ನಿನ್ನ ಶೇಷಸ್ಥಿತಿಂದ ಮರ್ಮಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದು ಸಾಯಿಸು.

ಆಕಳ ಹಾಲನ್ನು ಆರೈಕೆ ಕುಡಿಯಬೇಕು, ಬೇರೆಯವರು ಕುಡಿದ ಬಾರದು; ಬೂದುಗುಂಬಳವನ್ನು ಅವರೇ ತಿನಬೇಕು; ಕೃಷಿಕರು ಬೇಸಾಯವರು ತಿನ್ನಬಾರದು. ತಿಂದರೆ ನರಕವಂತೆ! ಈ ವಾಡಿಕೆ ಈಗಲೂ ಇದೆ. ಇಂತಹ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಶೋಷಣೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದನು ವೀರಭದ್ರದೇವನು.

ಯುಗ ಯುಗಾಂತರಗಳ ಕ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ವೀರೇಶನ ಯಜ್ಞಕ್ರಾಂತಿ ಮಾನವೇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಮೊತ್ತ ಮೊದಲನೆಯ ಕ್ರಾಂತಿ; ಮರೆಯದ ಕ್ರಾಂತಿ. ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಸಾಧಿಸಿದ ಮಹಾಕ್ರಾಂತಿ. ಕ್ರಾಂತಿ ಪಥದ ಮೇಲೆ ಆದ ಅತ್ಯುಜ್ವಲ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರಿದೆ; ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಬೆಳಗಿದೆ. ಭಾರತದ ಪುರಾತನ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಸುವರ್ಣ ಪುಟಗಳನ್ನು ಶೇರಿದರೆ ಸಿಕ್ಕುವ ಅವಶ್ಯ ಪ್ರಥಮ ಶೀಮಾಕ್ರಾಂತಿ ವೀರೇಶನದೇ! ಅಂದಿನ ಆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ವೀರೇಶನು ಸಾಧಿಸಿದ ಕ್ರಾಂತಿ ಪ್ರಗತಿಗಳು ಅಪಾರವಾದವು. ಭಾರತದ ಚರಿತೆಯಲ್ಲಿ ವೀರೇಶನ ಯಾಜ್ಞಿಕಕ್ರಾಂತಿ ಸದ್ವೈದ್ಯರವಾದುದು. ಆತನ ಆ ಪರಂಪರೆ ಅಂದಿಗೆ ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಹಾಗೆಯೇ ಮುಂದುವರಿಯಿತು. ರಾಮ, ಬುದ್ಧರ ಕಾಲದವರೆಗೆ ಬೆಳಗಿತು. ಬುದ್ಧದೇವನ ಕ್ರಾಂತಿಗೂ ಆದರ್ಶವಾಗಿ ನಿಂತಿತು. ಬಸವಣ್ಣನವರ ಉತ್ಪಾಂತಿಗೂ ಆದರ್ಶವಾಯಿತು. ಇಂದಿಗೂ ಆಗಿದೆ. ಅಂದಿಂದಿಗೂ ಉಜ್ವಲವಾಗಿದೆ. ಊರೂರಿಗೂ ಕ್ಷೇತ್ರ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೂ ವೀರೇಶನ ದೇವಮಂದಿರಗಳಿರುವಂತೆ ಅಗ್ನಿ ಕುಂಡಗಳು ಜರಗುವವು. ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿ ದಾಟುವ ವೀರಕಾಳಿ ಆಗಾಗ ನಡೆಯುವವು. ವೀರೇಶನ ವೀರಗಾನವನ್ನು ವೀರನೃತ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವರು. ಆತನ ಆ ಅಸಾಧಾರಣ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಗುಣಗಳನ್ನು ಉಗಡಿಸುವರು.

ವೀರಭದ್ರನು ಅಪ್ರತಿಹತ ವೀರನು, ಅಖಂಡ ವಿಜಯವಂತನು, ವಿವೇಕವಂತನು, ವಿಶಿಷ್ಟ ಆಯುಧವಂತನು, ಓಜ ಶೇಷವುಳ್ಳವನು, ವೀರ

ಗಣ ವಿಶಿಷ್ಟನು, ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಕರುಣಾಶಾಲಿಯೂ ಆಗಿದ್ದನೆಂದು ಪುರುಷಗಳು ಪ್ರಶಂಸಿಸುತ್ತವೆ. ದಕ್ಷಬ್ರಹ್ಮನ ಮಾತಂತಿರಲಿ, ಇಂದ್ರ ಉಪೇಂದ್ರರು ಆತನ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲರು. ಆತನ ಭುಜ ಬಲ ಅಂತಹದು. ಆತನ ಆ ಹಸ್ತಾಯುಧಗಳು ಅಂತಹವು. ದುರ್ದನ ದುಷ್ಕಾರ್ಯಗಳ ದಮನದಲ್ಲಿ ಸಜ್ಜನ ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳ ಪೋಷಣದಲ್ಲಿ ಆತನನ್ನು ಸರಿಗಟ್ಟುವವರು ಬೇರೊಬ್ಬರಿಲ್ಲ. ನೀರ ಶ್ರೀಯಲ್ಲಿ ವೀರೇಶನನ್ನು ಮೀರುವವರಿಲ್ಲ. ಆತನದು ವಜ್ರದಂತಹ ಮೈ; ಜೂವಿನಂತಹ ಹೃದಯ ಅನ್ಯಾಯದ ಯಜ್ಞನಿರೋಧ ಕ್ರಾಂತಿಗೆ ನಾಂದಿಯನ್ನು ಹಾಡಿದ ಗೇಯಕಾರ.

ಶೈವಯಜ್ಞ ಅದೊಂದು ಜಡಕರ್ಮ ದಕ್ಷಾದಿ ದೇವಯಜ್ಞನಿಷಿದ್ಧ ಕರ್ಮ; ಹಿಂಸಾತ್ಮಕ ಕರ್ಮ. ಇವನ್ನು ನಿರೋಧಿಸಿ ಲಿಂಗಪೂಜಾರೂಪ ಯಜ್ಞವನ್ನು ನೀರ ಭದ್ರದೇವನು. ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ತರುವನು. ಲಿಂಗಪೂಜಾರೂಪಯಜ್ಞ ಜಡಕರ್ಮವಲ್ಲ; ನಿಷಿದ್ಧಕರ್ಮ ಮುನ್ನವೆ ಆಲ್ಲ. ಲಿಂಗಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಧೂಪಾರ್ತಿಯು ಯಜ್ಞ ಕೂಂಡ ಧೂಪವನ್ನು ಹಾಕುವುದೆ ಹವ್ಯಕ್ರಿಯೆ ಇದಕ್ಕೆ ಹೊರತಾದ ಹವ್ಯಕ್ರಿಯೆಯನಾಚರಿಸರು.

“ಕೃತಯುಗ ಮೂವತ್ತೆರಡು ಲಕ್ಷವರುಷದಲ್ಲಿ ಹೋಮವನಿಕ್ಕುವಾಗ ಕುಂಜರನೆಂಬ ಆನೆಯ ಕೊಂಡು ಹೋಮವನಿಕ್ಕಿದರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು. ತ್ರೇತಾಯುಗ ಹದಿನಾರು ಲಕ್ಷ ವರುಷದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಹೋಮವನಿಕ್ಕುವಾಗ ಮಹಿಷನೆಂಬ ಕರಿ ಎಮ್ಮೆಯ ಮಗನ ಕೊಂಡು ಹೋಮವನಿಕ್ಕಿದರು. ದ್ವಾಪರಯುಗ ಎಂಟುಲಕ್ಷ ವರುಷದಲ್ಲಿ ಹೋಮವನಿಕ್ಕುವಾಗ ಕುದುರೆಯ ಕೊಂಡು ಹೋಮವನಿಕ್ಕಿದರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಕಲಿಯುಗ ನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷ ವರುಷದಲ್ಲಿ ಹೋಮವನಿಕ್ಕುವಾಗ ಜಾತಿಯಾಡಿನ ಮಗ ಹೋತನ ಕೊಂಡು ಹೋಮವನಿಕ್ಕಿದರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ‘ಅಣೋರಣೀಯಾನ್ ಮಹತೋಮಹೀಯಾನ್’ ಎಂದುದಾಗಿ ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿದಯಾ ರಸವಿಲ್ಲದವರ ಉರಿಲಿಂಗವೆದ್ದಿಗಳರಸ ಒಲ್ಲ ನವ್ವಾ!”

ಆಂದಿನ ಆ ಯಜ್ಞ ಕ್ರಾಂತಿ ಕಾಳವೈಯವರೆಗೂ ಹರಿದು ಬಂದಿದೆ. ಆನೆ ಕೋಣ ಕುದುರೆ ಕುರಿಗಳ ಕೊಲುವ ಯಾಜ್ಞಕರ ಆ ಆಯುಗದ

ಹಂಸಾ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಆಡಲಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ

“ಕುರಿ ಕೋಳಿ ಕಿರಿಮೀನು ತಿಂಬವರಿಗೆಲ್ಲ ಕುಲಜ
ಕುಲಜರೆಂದೆಂಬರು

ತಿನಗೆ ಪಂಚಾಮೃತವ ಕರೆವ ಹಸುವ ತಿಂಬ ಮಾಡಿಗ
ಕೀಳುಜಾತಿಯೆಂಬರು

ಅವರೆಂತು ಕೀಳುಜಾತಿಯಾದರು,

ಜಾತಿಗಳು ನೀವೇಕೆ ಕೇಳಾದಿರೋ ?.....

ಉರಿಲಿಂಗಪೆದ್ದಿ ಗಳರಸು ಒಲ್ಲನವ್ವಾ.

ಎಂದು ಅದೇ ಕಾಳವೈ ಗುರುದೇವಿ ಕೇಳಿ
ಕ್ರಾಂತಿಕಹಳೆಯ ಊದಿದಾಳೆ.

— — —

೮ ೬೬ ಕನ್ನಡದ ಮೂಲಪುರುಷ ಶ್ರೀ ವೀರಭದ್ರ'.

‘ಕನ್ನಡ’ ಇದು ನಾಡು ನುಡಿಗಳೆರಡರ ಸಂಕೇತ ಇದರಿಂದಾಗಿ ಇದು ಒಂದು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದೆ; ಪ್ರಾಚೀನವಾಗಿದೆ. ಪಂಚ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಎರಡನೆಯ ಸ್ಥಾನ ವಿಸ್ತರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಮಾನವೀಯ ಜೀವನಕ್ಕೆ ನಾಡು-ನುಡಿಗಳು ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿವೆ. ಇವುಗಳ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಣವಿಲ್ಲ. ನಾಡು ಸಗ್ಗವೆನಿಸಿದರೆ ನುಡಿ ಬ್ರಹ್ಮವೆನಿಸಿದೆ. ಒಂದು ಧೃತಿಯನ್ನು ತಂದು ಕೊಟ್ಟರೆ ಇನ್ನೊಂದು ದೀಪ್ತಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ ಮಾನವ ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ನಾಡು-ನುಡಿಗಳೆರಡೂ ಅಧಾರವಾಗಿವೆ. ಇವೆರಡನ್ನೂ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಏಕೈಕ ಪದ ಕನ್ನಡ.

ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಸನಾತನತೆ

ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ವೇದಕಾಲದಷ್ಟು ಪುರಾತನತೆಯಿದೆ. ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಸನಾತನತೆಯಿದೆ. ಇಂತಹ ಈ ನುಡಿಯ ನಿಚ್ಚಳವಾದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಇದರ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಅಗತ್ಯ. ಕರ್ ನಾಡು ಕರುನಾಡು, ಕಮ್ಮಿತುನಾಡು ಎಂದು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪರಿವಿಡಿಯ ಕಪ್ಪು ನಾಡು, ಎತ್ತರದ ನಾಡು, ಕಂಪಿನ ನಾಡು ಎಂದು ಅರ್ಥವಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಒಂದೊಂದು ಬಗೆಯಾಗಿ ಬಿಚ್ಚಿದ್ದಾರೆ ‘ಕರ್ಣೇ ಅಟೀತಿ ಕರ್ಣಾಟೆ’ ಎಂದವರೂ ಉಂಟು ‘ಕನ್ನಡ’ ಪದಕ್ಕೆ ಇವು ಯಾವುದೇ ಸರಿಯಾದ ಬಿಚ್ಚು ನುಡಿಗಳಲ್ಲ ‘ಕನ್ನಡ’ ಎಂಬುವರ ನಾಡು ಪದವನ್ನು ಉಳಿದರೆ ಮೊದಲಿನ ‘ಕನ್’ ಎಂಬುದು ನಿಲ್ಲುವದು ‘ಕನ್’ ಎಂಬುದು ಜನಾಂಗ ವಾಚಕವೆಂದು ಹಲವರು ಹೇಳುವುದುಂಟು ಕಣ್ಣರ ನಾಡೆಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದುಂಟು ಇನ್ನುಳಿಯಿತು ಕಣ್ಣರೆಂದರೆ ಯಾರು ಎಂಬುದು ಇದನ್ನು ಮುಂದೆ ವಿವರಿಸಿ ಸೋಣ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಚೀನ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಹೆಸರುಗಳು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಯ ಮೂಲ ಜನಾಂಗದಿಂದಲೇ ಬಂದವುಗಳೆಂದು ಬಿತ್ತರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ನಿಯತಿ

ಗನುಸರಿಸಿ ಕನ್ನಡವೂ ಒಂದು ಪ್ರಾಚೀನ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹೆಸರು ಇದರ ಮೂಲ ಜನಾಂಗದಿಂದಲೇ ಬಂದಿರಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿದರೆ ತಪ್ಪು ಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಮೂಲ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಪುರುಷನಾದವನೂ ಕಾರಣನೂ ಗುವುದು ಹೆಚ್ಚೇನಲ್ಲ.

ತಮಿಳರು ತಮ್ಮ ನಾಡು ನುಡಿಗಳಿಗೆ ಆಗಸ್ಟ್ತನನ್ನು, ತೆಲುಗು ತಮ್ಮ ನಾಡು ನುಡಿಗಳಿಗೆ ಕಣ್ವನನ್ನು ಮೂಲ ಪುರುಷರೆಂದು ಹೇಳುವಂತೆ ಕನ್ನಡಕ್ಕೂ ಒಬ್ಬ ಮೂಲಪುರುಷನಿರಬೇಕೆಂದು ಭಾವಿಸಿದರೆ ಅಚ್ಚರಿಯೇನಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡಿಗರ ಮೂಲಪುರುಷ ಕನ್ನಡಿಗನಾದ ಶ್ರೀವೀರಭದ್ರನು. ಇವನೇ ಕನ್ನಡ ಮೂಲಪುರುಷನೆಂಬುದು ಮುಂದಿನ ವಿವರಣೆಯಿಂದ ವಿಶದವಾಗುತ್ತದೆ.

ವೀರಭದ್ರನ ಉಲ್ಲೇಖ

ಪ್ರಾವೀಣರ ಮೂಲಪುರುಷರು ರುದ್ರ-ವೀರಭದ್ರರು. ವೀರಭದ್ರನು ರುದ್ರತನಯನು. ಶಿವನ ಸೇನಾನಿಯು, ಶಿವಾರಾಧಕನು, ಯಜ್ಞನಿರೋಧಕನು, ಹಿಂಸಾತ್ಮಕನಾದ, ಜೀವನಾವಶ್ಯಕವಾದ ಆಹಾರದ್ರವ್ಯ ವಿನಾಶಕನಾದ ಯಜ್ಞ ಯಾಗಾದಿಗಳು ನಡೆಯಕೂಡದೆಂದು ಪ್ರತಿ ಬಂಧಿಸಿದ ಪ್ರಾಚೀನ ಪ್ರಪ್ರಥಮ ಕ್ರಾಂತಿ ಪುರುಷನು ವೀರಭದ್ರನು. ವೇದಾಗಮಗಳಲ್ಲಿ ವೀರಭದ್ರನ ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ. ಈತನ ಕ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಈತನ ಅನುಯಾಯಿಗಳನ್ನೇ ರಾಕ್ಷಸರೆಂದು ಕರೆದು ಹೀಯಾಳಿಸಿದರು.

ಅಚ್ಚ ಕನ್ನಡಿಗರು ವೀರಶೈವರೆಂದರೆ ತೆಗೆದು ಹಾಕುವ ಮಾತಲ್ಲ. ಪ್ರಾಚೀನ ಮತವಾದ ಶೈವದಲ್ಲಿ ವೀರಶೈವವು ವರಿಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಈ ವೀರಶೈವಕ್ಕೆ, ಈ ವೀರಶೈವರಿಗೆ ಮೂಲ ಪುರುಷನು. ವೀರಭದ್ರನು. ಕನ್ನಡಿಗರೆಂದರೂ ವೀರಶೈವರೆಂದರೂ ಒಂದೇ! ವೀರಶೈವರು ತಮನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗರೆಂದೇ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ನುಡಿ ಕನ್ನಡ; ಇವರ ನಾಡು ಕನ್ನಡ. ಇವರಿಂದಾಗಿ ಇವರು ಕನ್ನಡಿಗರು.

ಕನ್ನಡಿಗ

‘ಕನ್ನಡಿಗ’ ಪದವು ಮತಸೂಚಕವೂ ಆಗಿದೆ. ಪರಾಶರಸ್ವಾಮಿಯ

‘ಕಂಮೆ, ಕಂನಡಿಗ, ಅಂಧ್ರ ದ್ರಾವಿಡರೆಂಬವರೆ ನಾಲ್ಕು ಜಾತಿಗಳು ಉಕ್ತವಾಗಿವೆ. ಎಂದು ನಿಜಗುಣರು ತಮ್ಮ ವಿವೇಕ ಚಿಂತಾಮಣಿಯ ಪ್ರಥಮ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಧ್ರ, ದ್ರಾವಿಡ ಪದಗಳಂತೆ ‘ಕಂನಡಿಗ’ ಎಂಬುದೂ ಜನಾಂಗ ಸೂಚಕವೂ ಆಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಗಮನಾರ್ಹವಾದುದು.

ಈ ಕಂನಡಿಗ ಅಥವಾ ಕನ್ನಡಿಗ ಪದೋತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಮೂಲಪುರುಷ ಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿಯುವದೇ ಈ ಚಿಕ್ಕ ಬರಹದ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡದ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಪ್ರಮಾಣದ ಕೊರತೆಯಿದೆ. ಆದರೂ ತೀರ ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲ. ಸಾಹಿತ್ಯಿಕವಾಗಿ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ, ಪ್ರಾದೇಶಿಕವಾಗಿ, ಸಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಇತಿಹಾಸದ ಬಗೆಗೆ ಆಗಷ್ಟು ಈಗಷ್ಟು ಸಂಶೋಧನೆಯ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ಅಂಶಗಳ ಬಗೆಗೆ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾದುದು ಬೇಕಾದಷ್ಟಿದೆ. ಕನ್ನಡದ ಬಗೆಗೂ ಕನ್ನಡಿಗರ ಬಗೆಗೂ ಈ ಮಾತು ಹೊರಗಲ್ಲ.

ಶಿವನು ಬಾಜಿಸಿದ ಡಮರುಗದ ಬಲಭಾಗದಿಂದ ಸಂಸ್ಕೃತವೂ ಎಡಭಾಗದಿಂದ ದ್ರಾವಿಡವೂ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾದವೆಂದು ಪುರಾತನ ತಮಿಳು ವೈಯಾಕರಣರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಆ ಶಿವನೇ ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ಪಾಣಿನಿಗೆ, ತಮಿಳನ್ನು ಆಗಸ್ತನಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿದನೆಂದು ಹೇಳುವರು.

ಕನ್ನಡದ ಅಧಿದೇವತೆ

ತಮಿಳು ಪ್ರಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯನು ಅಧಿದೇವತೆ: ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ವೀರಭದ್ರನು ಅಧಿದೇವತೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಾದ್ಯಂತ ಆತನ ಬಹು ಪುರಾತನ ದೇವಾಲಯಗಳಿವೆ ಆತನ ದೇವ ಮಂದಿರಗಳಿಲ್ಲದ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಲ್ಲ, ಪುಣ್ಯಾರಣ್ಯಗಳಿಲ್ಲ, ಪಳ್ಳಿ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡಿಗರೆಲ್ಲರೂ ವೀರಭದ್ರನ ಭಕ್ತರು. ವೀರಭದ್ರನದೇ ಆದ ಒಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇದೆ; ಒಂದು ಸಾಹಿತ್ಯವಿದೆ. ಇಡೀ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತವೇ ಈತನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿದೆ. ಹನು ಮಂತ, ಶರಭ ಸಾಕ್ಷ್ಯ, ಮಡಿವಾಳ ಮಾಚಿ ತಂದೆ ಮಲ್ಲಿಯ್ಯ ಮೊದಲಾದವರು ವೀರಭದ್ರನ ಅವತಾರಗಳೆಂದು ಹೆಸರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಕನ್ನಡಿಗರೆನಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ವೀರಭದ್ರನು ರುದ್ರನ್ಯಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಉದಯವಾದನೆಂದು ಹೇಳುವರು. ಆತನು ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದನು: ಕಣ್ಣೆಚ್ಚರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಿಯಿಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಆತನನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗನೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಕಾರಣವಿದೆ.

.... ಕನ್ನಡಿಗರು

ಕಣ್ಣನ್ನು ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮುಡಿದಾತನು ಕಣ್ಣಡಿಕನು ಕಣ್ಣು ಅಡಿಕನು ಕಣ್ಣಡಿಕನು. ಹರಿಯ ನಯನವನ್ನು ಚರಣದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದಾತನು ವೀರ ಭದ್ರನು. ದಕ್ಷನ ಯಜ್ಞಧ್ವಂಸ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಭಯಸಂತ್ರಸ್ತನಾದ ಹರಿಯು ವೀರಭದ್ರನನ್ನು ಒಲಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ನಿತ್ಯ ಸಾವಿರ ತಾವರೆಗಳಿಂದ ಅರ್ಚಿಸುವ ವೃತವುಳ್ಳವನಾಗುವನು. ಒಮ್ಮೆ ಒಂದು ತಾವರೆ ಕಡೆಮೆಯಾ ಗುವದು, ಎಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿದರೂ ದೊರೆಯದಾಗುವದು. ಆಗ ಆತನು ತನ ಕಣ್ಣನ್ನೇ ಕಮಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಕಿತ್ತು ವೀರಭದ್ರನ ಶ್ರೀ ಚರಣಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪಿಸುವನು ಅದನ್ನು ವೀರಭದ್ರನು ತನ್ನ ಚರಣಾಂಗುಷ್ಠದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತನ ಭಕ್ತಿಯ ಕುರುಹಿಗಾಗಿ ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಆತನು 'ಕಣ್ಣಡಿಕ' ನೆಂದು ಹೆಸರಾಗುವನು ಆತನ ವಂಶೀಯರು ಕಣ್ಣಡಿಕರೆಂದೆನಿಸುವರು ಅವರು ಬರಬರುತ್ತ 'ಕನ್ನಡಿಗರು' ಎಂದೆನಿಸಿರಬೇಕು.

ಹೊಳೆವ ಜಡೆಯ ಮೇಲೆ ಎಳೆವೆಳಂದಿಗಳು,

ಫಣಿಮಣಿ ಕರ್ಣಕುಂಡಲದವ ನೋಡವ್ವ !

ರುಂಡಮಾಲೆಯ ಕೊರಳವನ ಕಂಡರೆ ಒಮ್ಮೆ ಬರಹೇಳಿರವ್ವ !

ಗೋವಿಂದನ ನಯನ ಉಂಗುಟದ ಮೇಲಿಪ್ಪುದು

ಚನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ದೇವನ ಚನ್ನಕುರುಹವ್ವ !"

ಮಹಾದೇವಿಯಕ್ಕನ ಈ ಮಾತು ಮೇಲಿನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದೆ. ರುಂಡ ಮಾಲೆಯ ಕೊರಳವ ವೀರಭದ್ರನಲ್ಲದೆ ಇನ್ನಾರು? ಆತನ ಉಂಗುಟದ ಮೇಲೆ ಗೋವಿಂದನ ನೇತ್ರವಿದೆಯಂತೆ ಅಂತೆಯೇ ವೀರ ಭದ್ರನು ಕಣ್ಣಡಿಕನು

— ಕಣ್ಣಡಿಕ-ಕನ್ನಡಿಗ —

ಕಣ್ಣಡಿಕ-ಕನ್ನಡಿಗ ಈ ಎರಡು ನುಡಿಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಹಳೆಯ ವಾತು-
ಗಳು. ಕಣ್ಣಡಿಕ ಇತಿಹಾಸ ಬಹು ಪುರಾತನವಾದದ್ದು. ಕಣ್ಣಡಿಕತನವು
ಪರಂಪರೆಯಾಗಿ ಕನ್ನಡಿಗರಲ್ಲಿ ಪ್ರವಹಿಸಿದೆ. ಯಾಗ ಕೋಲಾಹಲನಾದ
ವೀರಭದ್ರನಿಂದ ಮೊದಲೊಂಡು ಮಾಯಾ ಕೋಲಾಹಲನಾದ ಅಲ್ಲಮ
ಪ್ರಭುವಿನವರೆಗೂ ಅಂಗಾಲ ಕಣ್ಣುಳ್ಳ ಕಣ್ಣಡಿಕರು ಆಗಿದ್ದಾರೆ.

ಒಂದು ಲಿಂಗ ಸ್ವಲೀಲೆಯೇ ಸಹಸ್ರ ಚಿದ್ವಿಲಾಸನಾಗಿ
ಕಣ್ಣು ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ಕಣ್ಣಡಿಕರು;
ಹರಿನೇತ್ರ ಕಮಲಧರ ಪಾದ ಕಣ್ಣಡಿಕರೇ ಮಣಿಪಾದವಾಚ್ಛರು.
.....ಕಣ್ಮಣಿ ಧರಿಸಿದ ಮಣಿಪಾದ ಪಟ್ಟವರ್ಧನರು
ಪಾದ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ವರ್ಧನರು "

ಅನಾದಿ ವೀರಶೈವ ಸಂಗ್ರಹ (ಪುಟ ೮೮-೮೯)

ಈ ಕೃತಿಯು ವೀರಭದ್ರನ ಮತ್ತು ಆತನ ಅನುಯಾಯಿಗಳ ಕಣ್ಣಡಿ-
ಕತನವನ್ನು ಕೈಸಾರಿದೆ. ' ಕಣ್ಣಡಿಕರು ' ಎಂಬ ಬಹುವಚನ ಪದ ಗಮ-
ನಾರ್ಹವಾದುದು. ಪದ ವಿಶ್ಲೇಷಣವೂ ಪುರಾತನ ಪುರಾಣ ಕಥನ ಸೂಚ-
ನವೂ ಆಲೋಚನೀಯವಾಗಿದೆ.

ಎರಡು ಕಣ್ಣುಳ್ಳರೆ ಚತುರ್ಭುಜನೆಂಬೆನು;
ಮೂರು ಕಣ್ಣುಳ್ಳರೆ ಮಹೇಶ್ವರನೆಂಬೆನು;
ಗುಹೇಶ್ವರ, ನಿಮ್ಮ ಶರಣಕ್ಕೆ ಅಂಗಾಲು ಕಣ್ಣು ಮೂಡಿತರೆ
ನಿರುಪಮ ಅಲ್ಲಯ್ಯನೆಂಬೆನು,"

ಈ ವಚನದಿಂದ ಅಲ್ಲಯ್ಯನು ಆರ್ವಾಚೀನ ಕಣ್ಣಡಿಕನು ಎಂಬುದು
ಎಗ್ಗಳವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಆತನದೇ ಆದ ಪಚನ ಇದಕ್ಕೆ ಆತನೇ
ಪ್ರಮಾಣ.

— ಕನ್ನಡ ಮೂಲ ಪುರುಷ —

ಕಣ್ಣು ಡಿಕನಾದ ವೀರಭದ್ರನೇ ಕನ್ನಡ ಜನಕನು; ಕನ್ನಡ ಮೂಲ ಪುರುಷನು; ಇವನಿಂದ ಕನ್ನಡನಾಡು ನುಡಿಗಳು ರೂಪಗೊಂಡವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನಿ ಸಲಿಕೈಲ್ಲ, ಊಹಿಸಿದರೆ ಉಪೇಕ್ಷಿಸತಕ್ಕುದಲ್ಲ.

ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮೈಸೂರಿನ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವೈದ್ಯರೂ ಹಾಗೂ ಮಾತನಾಡು ಫಾರ್ಮಸಿಯ ಮಾಲೀಕರೂ ಆದ ಡಾ|| ಎಂ. ಅಣ್ಣಾಜಪ್ಪ ಅವರು 'ಅನಾದಿ ವೀರಶೈವ ಸಂಗ್ರಹ' ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದ ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

“ ವೀರಶೈವ ಕಣ್ಣು ಡಿಕರು ಮತ್ತು ಅವರ ಸನಾತನತ್ವ ಒಂದು ಲಿಂಗ ಸ್ವಲೀಲೆಯೇ ಸಹಸ್ರ ಚಿದ್ರೂಪವಾಗಿ ಕಣ್ಣು ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ಕಣ್ಣು ಡಿಕರು ಮಣಿಪಾದವಾಚ್ಕರು” (ಪುಟ ೧೯)

ಈ 'ಕಣ್ಣು ಡಿಕರು' ಎಂಬ ಪದದಿಂದ ಕನ್ನಡಿಗರು ಎಂಬುದೂ, ಇವರ ಭಾಷೆಗೆ 'ಕನ್ನಡ' ಎಂಬ ಹೆಸರೂ ಬಂದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡವು ವೀರಶೈವರ ಬಳಕೆಯ ಮುಖ್ಯ ಭಾಷೆ ಕೆಲವು ದೇಶದಲ್ಲಿತಲೆಗು ಭಾಷೆಯು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಚಾರವಾದಾಗ್ಯೂ ಅಲ್ಲಿನ ವೀರಶೈವರು ಒಂದೆಡೆದಾದರೂ ಕನ್ನಡ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಕಲಿತರಬೇಕೆಂದು ಅವಶ್ಯಕತೆಯ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯುಳ್ಳವರು, (ಶಿವಾನುಭವ IV-೨-೩) ಶಿವಪೂಜೆ ಮಾಡುವಾಗ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಮಂಗಳಾರತಿ ಒಂದನ್ನಾದರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿದಿದೆ ಫಾದರ್ ಹರಾಸ್ ಅವರು "Karnataka and Mohenjo Daro" ಎಂಬ ಲೇಖನವನ್ನು (The Karnatak Historical Review IV-I) ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. "The People of Karnataka are apparently referred to in one of the real inscriptions of Mohenjo Daro as one of the oncient tribes of the land. The sign used to mention them in this (Here is a sign

like Triangle) it means "eye" Therefore in the proto Dravidian language of Mohenjo Daro it will reads "Kan" "eye" "or" to see".

The small sign placed above it is the determinative of personality..... We finally complete the sign by ending two strokes in each side which are the determinatives of collectively..... The complete sign will read Kanarir "People who have eyes" (ಕಣ್ಣುಳ್ಳವರು) This evidently refers number of people called so. The arcient word Kannadigas by which the people of Modern Karnataka are mentioned seems to be but a Sanskrit modification of Kananir." ಎಂದು ಹೇಳಿರುವರು ಈಗಿನ ಕರ್ನಾಟಕ ಜನರಿಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ 'ಕನ್ನಡಿಗರು' ಎಂಬ ಹಳೆಯ ಶಬ್ದವು 'ಕನನಿರ್' ಎಂಬುದರ ಸಂಸ್ಕೃತ (ತಿದ್ದಿದ) ರೂಪವಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ.

- ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶೋಧನೆ -

ಇದರಿಂದ 'ಕನ್ನಡಿಗರು' ಎಂಬುದು ಹಳೆಯ ಶಬ್ದವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಇದು ಕನ್ನಡಿಗರು ಎಂದು ಬದಲಾಯಿಸಲ್ಪಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಮೊಹೆಂಜೋದಾರೋ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಡಿಗರು ಇದ್ದರೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಶೋಧಕರು ಸೂಕ್ಷ್ಮದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಶೋಧಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಕರ್ನಾಟಕದ ಲಿಂಗವಂತರು ಪೂಜೆ ಮಾಡುವ ಲಿಂಗಗಳು ಮೊಹೆಂಜೋದಾರೋ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವುದಾಗಿ ಅದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಡಾ|| ಮಾರ್ಕಲ್ ಅವರು ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಕಂಠೆಯ ಧರಿಸಿದ ಲಿಂಗವೊಂದು ಅಲ್ಲಿನ ವಸ್ತುಗಳೊಳಗೆ ಇರುವುದನ್ನು ಮೈಸೂರು ಶಾಸನದ ಇಲಾಖೆಯ ಕಾರ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ನೋಡಲಾಗಿದೆ.

ಇದರಿಂದ ವೀರಶೈವ ಪದ್ಧತಿಯು ಸನಾತನವಾದುದು ಎಂದು ಖ್ಯಾತಿ ಸುವಂತಾಗಿದೆ.

‘ ಪಟವರ್ಧನ ’ ಎಂಬ ಪವನಾ ಜನಿವಾರವನ್ನು ಧರಿಸದಿರುವ ಒರಿಯ ಲಿಂಗಧಾರಿಗಳಿಗಾಗಿ ದೇವರ ದಾಸಮಯ್ಯನವರ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಬಸವಣ್ಣ ಪ್ರಧಾನಿ ಪಟವರ್ಧನ ಎಂಬ ಶಬ್ದಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿರುವ ಒಂದು ಶಾಸನವೂ ಮೈಸೂರ ದೇಶದ ತಿಮ್ಮೋಗಾ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬಳ್ಳಿಗಾವಿಯಲ್ಲಿ ಇದೆ.

- ಚರಿತ್ರ ಶೋಧಕರ ಗಮನಕ್ಕೆ -

ದ್ರಾವಿಡರಿಗಿಂತಲೂ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಂಜ್ಞೆಗಳಿಂದ ಬರೆಯುವ ರೂಢಿಯಿದ್ದಿತು. ಆಗ ಕಣ್ಣು ಎಂಬುದನ್ನು ರೇಖಾ ಗಣಿತದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ತ್ರಿಕೋಣದಿಂದ ಗುರ್ತು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂದು ಮೇಲಿನ ವಿಷಯಗಳಿಂದ ತಿಳಿದಿದೆ. ಈಗ ವೀರಶೈವರು ಲಿಂಗ ಪುನಃ ಮಾಡುವಾಗ ಲಿಂಗವನ್ನಿಡುವ ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ತ್ರಿಕೋಣಗಳನ್ನು ಕೆಳಗಿನದು ತಲೆ ಕೆಳಕಾಗಿರುವಂತೆ ಕೂಡಿಸಿ ಬರೆದು ಪಟಾ ಕೋಣವನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ವೇಲೆ ಲಿಂಗವನ್ನು ಇಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಮೇಲಿನ ಕಣ್ಣು ಅಡಿಯಾಗಿ (ತಲೆಕೆಳಕಾಗಿ) ಬಿದ್ದು ದು ಎಂಬುದನ್ನು ಶೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಲಿಂಗದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಕಣ್ಣು ಇರುವುದರಿಂದ ಕಣ್ಣು ಡಿಗ ಲಿಂಗವೆಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಆಗ ಲಿಂಗರೂಪವಾದ ವೀರಶೈವರು ಕಣ್ಣು ಡಿಗಲೆ ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕಣ್ಣು ಡಿಕ ಶಬ್ದದಿಂದ ಕನ್ನಡಿಗ ಆಗಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇವರ ಭಾಷೆಗೆ ಕಣ್ಣು ಡ ಅಥವಾ ಕನ್ನಡ ಎಂದು ಹೆಸರಾಗಬಹುದು. ಚರಿತ್ರ ಶೋಧಕರ ಗಮನ ಇತ್ತ ಹರಿಯಲಿ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರಾದ ವೀರಶೈವರ ಮೂಲ ಪುರುಷ ವೀರಭದ್ರ ಆತನ ಹೆಸರು ಕಣ್ಣು ಡಿಕ ಆತನ ಭಾಷೆ ಕನ್ನಡ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಆತನ ಕನ್ನಡದ ಮೂಲ ಪುರುಷನೆಂದು ಹೇಳುವಲ್ಲಿ ಔಚಿತ್ಯವಿಲ್ಲದಿಲ್ಲ.

- ಶು ಭಂ -

೯೦ ಕಣ್ಣಡಿಕ ನಾಮಾಂಕಿತ ವೀರೇಶ !

ಆದಿ ವೀರಶೈವಕ್ಕೆ, ಆದಿ ಪುರುಷನಾದ ವೀರಭದ್ರ ದೇವನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೂ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೂ ಮೂಲ ಪುರುಷನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳು ಸಾಕಷ್ಟಿವೆ. ಇವುಗಳ ಅನ್ವೇಷಣ ಆರನ ರೂಪಣ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವರು ಕಡಿಮೆ. ಇಲ್ಲಿಂದರೂ ಸಲ್ಲುವುದು ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಪರರಿಗೆ ಉಪೇಕ್ಷೆಯಿದೆಯಲ್ಲದೆ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲ. ಉಪೇಕ್ಷೆ ಉತ್ತಮರ ಲಕ್ಷಣವಲ್ಲ; ಉತ್ತಮರ ಲಕ್ಷಣವಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಎಂಥ ವರಿಗೂ ಉಮ್ಮಳ ಉಣ್ಣುತ್ತದೆ. ಹಿನ್ನೆಲೆಯತ್ತ ಕಣ್ಣಡದ ಕನ್ನಡಿಗರ ಅನಾಸಕ್ತಿಗಾಗಿ!

ತಮಿಳು ನಾಡದೇವನು ವಿಶಾಖ ನಾಮಾಂಕಿತ ಪಣ್ಣುಖನಾದರೆ ಕನ್ನಡನಾಡ ಮುಖ್ಯ ಮತ್ತು ಮೂಲ ದೇವನು ವೀರಭದ್ರ ನಾಮಾಂಕಿತನಾದ ಕಣ್ಣಡಿಕನು. ಇದನರಿಯದ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಇದು ಸೋಜಿಗದ ಮಾತಾದರೂ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಸತ್ಯವಾದ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಈ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಶೋಧನೆ ಸಾಗಿಲ್ಲ. ಸಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನೇ ಈ ಒಳಕ್ಕೆ ಪರಿಶೋಧಿಸಿ ಒಂದೆರಡು ಬರೆಹಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಬರೆದರೇನು? ಅವನ್ನು ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಓದಿದವರೆಷ್ಟು ಜನ? ಪುರಸ್ಕರಿಸಿದವರೆಷ್ಟು ಜನ? ಉತ್ತೇಜನವಿತ್ತವರೆಷ್ಟು ಜನ? ನಾಡಿಗೂ ವೀರನುತಕ್ಕೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೂ ಸಮನ್ವಯಕ್ಕೂ ಮೂಲ ಪುರುಷನಾದ ವೀರೇಶನ ವೀರಚಾರಿತ್ರ ಸಂಶೋಧನ ಕಾರ್ಯ ವೀರಶೈವಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಲ್ಲ. ವೀರ ಕನ್ನಡಿಗರ ಕಾರ್ಯ; ವಿಶಾಲ ಕರ್ನಾಟಕ ಕಾರ್ಯ. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಶೋಧಕ ಹಾಗೂ ಪರಿಶ್ರಾಮಿಕ ವೈಚಾರಿಕ ಮನೋಧರ್ಮ ಇದ್ದಾಗಬೇಕು. ಜೊತೆಗೆ ನಿರ್ಮಲ ಮನೋಭಾವವೂ ಬೇಕು. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಬುದ್ಧಿ ಬೇಕು.

೧೦ ಮಾನವತಾವಾದಿ ವಿರೋಧ

ತಾವೇ ಉಚ್ಚವರ್ಗದವರೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿದ್ದಿತು ಆರ್ಯರೆಂಬುವ ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ. ಅವರು ದ್ರವಿಡರ ಏಳೆಯನ್ನು ಸಹಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ದ್ರವಿಡರಲ್ಲಿ ಒಡಕನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ ದ್ರವಿಡರ ದ್ರವಿಣ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಅಪಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನಿಂದ್ಯ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ವಂದ್ಯರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರಲ್ಲದೆ ವಂದ್ಯರಲ್ಲಿರಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಹೇಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ದೌರ್ವನ್ಯ ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ದುರಹಂಕಾರಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದರು. ಬಣಗು ಬಯಕೆಗಳಿಗೆ ದಾಸರಾಗಿದ್ದರು. ಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳಾಗಿದ್ದರು ಪೂರ್ವಗ್ರಹ ಪೀಡಿತರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಆ ಸಾಮಾಜಿಕ ನೀತಿ ರೀತಿಗಳು ಸರಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಮತಾವಾದಿಗಳಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಮನ್ವಯ ಭಾವಿಗಳಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೆರರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು, ಕಲಿಗಳನ್ನು ಕಂಡರೆ ಕರಬುತ್ತಿದ್ದರು. ತಾತ್ಕಿಕರೆಂದರೆ ತಿರಸ್ಕಾರ ಬುದ್ಧಿ ಅತ್ಯಾಜಿ ಅನ್ಯಾಯಗಳಿಗೆ ಮಾರುವೋಗಿದ್ದರು. ಪರರ ಶೋಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ನಿರತರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ತಾವಾಯ್ತು, ತಮ್ಮ ಸುಖವಾಯ್ತು; ತಮ್ಮದೇ ಎಲ್ಲ ತಮಗಾಗಿಯೇ ಏನೆಲ್ಲ; ಪರಹಿತಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಪರರಿಗಾಗಿ ಚಿಂತಿಸುವವರಲ್ಲ. ಪರರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವವರಲ್ಲ. ವರ್ಗಗಳನ್ನು ಕುಟ್ಟಿಸಿ ಸ್ವರ್ಗ ನರಕಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಸ್ವಾರ್ಥವನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ವರ್ಗ ವರ್ಗಗಳ ಭಾವನೆ ಅವರಿಂದಲೇ ಆರಂಭ. ಅವರಲ್ಲಿ ಅಸಹನೆ ಅಲ್ಪಭಾವನೆಗಳಿಗಿಂಬು. ನೀಳಾದ ನಿಲವಿಲ್ಲ. ವಿಶಾಲವಾದ ಹೃದಯವಿಲ್ಲ. ಅಪೇಯ ಪ್ರಾಣದಿಂದ ಅಮಲಿನಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಮುಂದಾಳುಗಳಿಗೆ ಉಳಿದವರು ಆಡಿಯಾಳುಗಳಾಗಿರಬೇಕು; ಮಾನವತ್ವಕ್ಕೆ ಬೆಲೆಯಿರಲಿಲ್ಲ; ಮಣ್ಣು ಮಸಿಯಾಗಿತ್ತು. ಮೋಸ ವಂಚನೆ ಮದ ಮತ್ಸರಗಳು ಅವರಲ್ಲಿ ಕಾಂಡವವಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಇತರರು ತಮ್ಮಂತೆ ಇರಬೇಕು; ತಮಗಾಗಿ ಇರಬೇಕು. ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ತೋರುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಇಲ್ಲ ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ಸಹಿಸದೆ ಕಿರುಕುಳಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ದೇವ ದೇವರಲ್ಲಿ ಮೇಲುಕೇಳು ಮಾಡಿ ಆಡಿ ಭೇದ ಭಾವವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಅಂಕಿತಕ್ಕೆ ಬಾರದವರ ಮೇಲೆ ಕಿಡಿಗಣ್ಣಿಟ್ಟು ಕೈಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಕಹಿಯನ್ನು ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪರು ಅನುಭವಿಸಿದರು.

ಆರೈಗೂ ಇವರಿಗೂ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಅವರನ್ನು ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭಟಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರ ನ್ಯಾಯ ನಿಷ್ಠೆ ನೀತಿ ರೀತಿಗಳು ಆರೈಗೆ ಸರಿಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇವರಿಗಿರುವ ಬಲ ಸಂಪತ್ತು ಮಹತ್ವಗಳನ್ನು ಸಹಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅವರಿಗೂ ಇವರಿಗೂ ಆಗಾಗ ಘರ್ಷಣೆಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಆರೈರ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾದ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ನಿಯತಿಯಿಲ್ಲದ ನಿಯಂತ್ರಣಗಳನ್ನು ಇವರು ಆಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇವರ ಅನುಯಾಯಿಗಳನ್ನು ಅಬಲರನ್ನು ಮಿತಿ ಮೀರಿ ಶಿಕ್ಷಿಸಿ ಶೋಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಪರಸ್ಪರ ದ್ವೇಷ ಅಸೂಯೆ ಹೆಚ್ಚುವವು. ಆರೈರು ತಮ್ಮ ಮುಂದಾಳುವಾದ ವಿಷ್ಣುವಿನಿಂದ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಸುವರು. ಆತನ ತಮ್ಮನಾದ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪು ಇದನ್ನು ಸಹಿಸದಾದನು ಇಂದು ಅಣ್ಣನಿಗಾದ ಪಾಡು ನಾಳೆ ನನಗಾಗದೇನು? ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ವಿಷ್ಣುವಿನನ್ನು ವಧಿಸಲು ಶಕ್ತಿಮೀರಿ ಸಾಹಸ ಮಾಡುವನು ಆದರೆ ವಿಷ್ಣು ಸಿಕ್ಕದಾಗುವನು. ಆದರೆ ದ್ವೇಷ ಹೃದಯ ಹೊಗೆಯಾಡುತ್ತಿದ್ದಿತು.

ಆರೈಗೆ ಶಕ್ತಿಸಾಲದೆ ಕುಹಕಕ್ಕೆ ಇಳಿವರು ಭೇದ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವರು. ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವಿನ ಮಗನಾದ ಪ್ರಹ್ಲಾದನನ್ನು ಒಡೆದು ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು. ತಂದೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳದಂತೆ ಅಂಕಿತದಲ್ಲಿ ಇರದಂತೆ ಮಾಡುವರು ಆತನನ್ನು ದೇವನೆಂದು ಹೊಗಳಿ ಮನೆ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕೊಳ್ಳಿ ಹೊಡೆಯತೊಡಗುವರು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ದ್ವೇಷಾಸೂಯೆಗಳು ಹೆಚ್ಚುವವು. ಮಗನ ಮೇಲೆ ಮಗನ ಬೆಂಬಲಿಗರ ಮೇಲೆ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪನು ಕೋಪಾಗ್ನಿಯನ್ನು ಕಾರತೊಡಗುವನು. ಮಗನು ದಾರಿಗೆ ಬರಲೆಂದು ಕಿರುಕುಳಗಳನ್ನು ಕೊಡಮಾಡುವನು. ನಿನ್ನ ದೊಡ್ಡಪ್ಪನನ್ನು ಕೊಂದ ಹಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡೆಂದು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ಮಗನು ಕೇಳದಾಗುವನು. ಆತನಿಗೆ ಆರೈರ ಪ್ರೋದ್ಬಲ ಬೆಂಬಲ ಬಲನಾಗಿದ್ದಿತು. ಹೊಗಳಿ ಹೊಗಳಿ ಎತ್ತರ ಕೈರಿಸಿದ್ದರು ಮಾತುಕೇಳದ ಮನೆ ಹಿಡಿದು ಬಾಳದ ಹಗೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಮಗನಿದ್ದರೇನು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೇನು ಎಂದು ಯೋಚಿಸುವಂತಾಯಿತು.

ಪ್ರಹ್ಲಾದನು ಇಲ್ಲವಾದರೆ ತಮ್ಮ ಪಾಡು ಲೇಸಾಗದೆಂದು ಎದುರಾಳಿಗಳು ಯೋಚಿಸಿ, ಆತನ ತಂದೆಯನ್ನೇ ತೀರಿಸಿ ಬಿಡಲು ಹೆಣಗುವರು. ವಿಷ್ಣುವಿನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವರು. ವಿಷ್ಣು ನರಸಿಂಹವೇಷದಿಂದ ಬಂದು ಹಿರಣ್ಯಕನ ಮನೆಯ ಕಂಬದ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಮೋಸದಿಂದ ಅಮಾಯಕನಾದ ಹಿರಣ್ಯಕನನ್ನು ಇರಿದೇ ಕೊಂದು ನರರಕ್ತ ಕುಡಿದನು. ನರಮಾಂಸ ಭಕ್ಷಿಸುವನು. ಅದರಿಂದ ಮದೋನ್ಮತ್ತನಾದ ನರಸಿಂಹನು ನರ ವಧೆಯ ಹೀನಕೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿರುವನು. ನಿರುಪಾಯರಾದ ದ್ರವಿಡರು ವೀರಭದ್ರನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಮಾನವತಾವಾದಿಯಾದ ವೀರೇಂದ್ರನು ಅವರ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ಶರಭ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಬಂದು ನರವಧೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತನಾದ ನರಸಿಂಹನನ್ನು ಸಂಹರಿಸುವನು. ಆರೈಗೆ ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಮನ ಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಬೋಧಿಸುವನು. ದ್ವೇಷಾಸೂಯೆಗಳಿಂದ ದೂರವಲು ಸಮತೆ ಸಹಕಾರಗಳಿಂದ ಬಾಳಲು ಬೋಧಿಸುವನು.

ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ ಹಿರಣ್ಯಕರು ನಿಜಕ್ಕೂ ರಕ್ಕಸರಲ್ಲ. ಹಿರಣ್ಯರೇತನಾದ ಶಿವನ ಉಪಾಸಕರು ಹಿರಣ್ಯಕನಿಗೆ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಷು ಎಂದೂ ಹೆಸರಿದ್ದಿತು. ಇವರಿಬ್ಬರು ಅಣ್ಣ-ತಮ್ಮಂದಿರು; ದ್ರವಿಡರ ಮುಂದಾಳುಗಳು ಹಿರಣ್ಯಗೃಹನಾದ ಪರಿಚಿಯ ವಂಶದವರು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೂ ವಿಷ್ಣುವಿಗೂ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾ ಹೆಚ್ಚು ನೀ ಹೆಚ್ಚೆಂದು ವಾದಿಸಿ ಯುದ್ಧವಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರ ಈ ಜಗಳವನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಲು ಶಿವನೇ ಬರಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಜ್ಯೋತಿಲ್ಲಿಂಗವಾಗುವನು ವಿರಿಂಚಿ ಹಂಸನಾಗಿ ವಿಷ್ಣು ಹಂದಿಯಾಗಿ ಮುಡಿ ಅಡಿಗಳನ್ನು ಕಾಣುವ ಪಣಕ್ಕೆ ನಿಂತು ಸೋಲುವರು. ವಿಷ್ಣು ಈ ಸೇಡನ್ನು ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಷುಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಪೂರೈಸಿಕೊಳ್ಳುವನು ಪೂರೈಸಿಕೊಂಡರೇನು? ಒಬ್ಬರನ್ನು ಕೊಂದು ತಿಂದು ಬಾಳುವವರಿರುವರೇನು? ಆತನಿಗೆ ಮೀರಿದವರಿದ್ದೇ ಇರುವರು ವಿಷ್ಣು ವಿಗೂ ವೀರನಾದ ವೀರೇಂದ್ರನ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗುವನು.

ಮಗನಾದ ಪ್ರಹ್ಲಾದನು ದೇವನೆಂದು ಆರೈರು ಹೇಳುವರು; ಅದೇ ಆತನ ಅಪ್ಪ ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ರಾಕ್ಷಸರೆಂದು ಹೇಳುವರು. ಈ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತಿರುಳಿದೆಯೇ? ಹುರುಳಿದೆಯೇ? ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬಂದಾತ ದೇವ; ಬಾರದವರು ದೈತ್ಯರು. ಇವು ಅವರ ದ್ವೇಷ ಜನ್ಯ ಘೋಷವಲ್ಲವೆ ಬೇರಲ್ಲ. ವಿಚಾರಾರ್ಹವಲ್ಲ.

ಮಾನವೀಯತೆಯನ್ನು ಮುಣ್ಣುಗೊಡಿಸಿದ ನರಸಿಂಹನು ಕಂಬದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದನೆಂದು ಹೇಳುವಲ್ಲಿಯೂ ಮಾನವತೆಯ ಅಣಕವಿದೆ. ಮಾನವ ಕಾಷ್ಠದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬಲ್ಲನೇ? ಮಾಡಿದ ಮೋಸವನ್ನು ಇರುವ ಹೇಡಿತನವನ್ನು ಮುಚ್ಚಲು ಈ ಕಲ್ಪನೆ! ಈ ಅಸಹಜ ಭಾವನೆ!!

ನರಸಿಂಹ ಅಥವಾ ನರಹರಿಯ ಕಲ್ಪನೆ ಮಾನವತೆಗೆ ವಿರೋಧವಾದುದು. ಮಾನವರನ್ನು ಕೊಂದು ತಿನ್ನುವ ಈ ಅವತಾರ ವಿಷ್ಣುವಿನ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅವತಾರವಂತೆ! ಮಾನವ ವಧೆಗೆ ಮಾನವ ಭಕ್ಷಣೆಗೆ ಮೀಸಲಾದ ಅವತಾರ. ನರರನ್ನು ಹರಿದು ತಿನ್ನಲು ಹುಟ್ಟಿದಾತ ನರಹರಿ. ಇದಕ್ಕೆ ನರಶ್ರೇಷ್ಠನೆಂದು ಅರ್ಥವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದುದುಂಟು ಆತನ ಕೃತಿಯಿಂದ ಅನರ್ಥವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ತನ್ನಲ್ಲಿ ಕಸುವಿಲ್ಲದೆ ಮೋಸದಿಂದ ಹಿರಣ್ಯಕನನ್ನು ಕೊಂದವನು ನರಶ್ರೇಷ್ಠ ಹೇಗಾದಾನು? ಮಾನವ ಪ್ರೇಮಿ ಹೇಗಾದಾನು? ಮಾನವ ಜೀವನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹರಣ ಮಾಡುವಾತನು ನರಶ್ರೇಷ್ಠನಾಗಬಲ್ಲನೇ? ದ್ರವಿಡ ಜನಾಂಗದ ಮೇಲೆ ದ್ವೇಷವನ್ನಿರಿಸಿಕೊಂಡವನು, ಹೇಹ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕೈ ಮಾಡುವವನು ದೇವನೆನಿಸಬಲ್ಲನೇ? ಒಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಸಮಾರ್ಥರು ವಿಚಾರ ತೀಲರೆ? ಕಾಮ ಕ್ರೋಧ ಮದ ಮತ್ಸರ ತೀಲರು ಆಚಾರವಂತರ? ತನಗೊಂದು ಕಾಲವಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಇದ್ದೊಂದು ಕಾಲವಿರುತ್ತದೆ. ನರಸಿಂಹನಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಕಾಲುಗಳಿದ್ದರೆ ಶರಭಾವತಾರಕ್ಕೆ ಎಂಟು ಕಾಲುಗಳು; ಎಂಟೆದೆಗಳು ಇದೆಲ್ಲ ಕಲ್ಪನೆಗೆ ಪ್ರತಿಕಲ್ಪನೆ; ಭಾವನೆಗೆ ಪ್ರತಿಭಾವನೆ ಇದೆಲ್ಲ ಹೇಗೇ ಇರಲಿ, ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ-ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪು ಇವರನ್ನು ಮೊದಲು ಕೊಂದು ಸರವಧೆಗೆ ನಾಂದಿಯನ್ನು ಹಾಡಿದವರು ವಿಷ್ಣು ಮತ್ತು

ವಿಷ್ಣು ಪಂಥಿಯರು. ಅಂತೆಯ ನರಭಕ್ಷಣೆಗೂ ನಾಂದಿಯನ್ನು ಹಾಡಿದ
 ರು. ಇದನ್ನು ತೊಲಗಿಸಲು ವೀರೇಶನು ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ಭಾಗವಹಿಸಬೇಕಾಗು
 ವುದು. ನರಹರಣ, ನರ ಭಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲುಸುತ್ತಾನೆ. ಅದರಿಂದ
 ವೀರೇಶನು ಮಾನವ ಪ್ರೇಮಿಯಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವನು. ಮಾನವೀಯ
 ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿಯೆ ಬಾಳಿದನು. ಸಾಮಾಜಿಕರ ನೈತಿಕ ಪೋಷಣೆಗಾಗಿ
 ಶೈವೀ ಶಕ್ತಿಸಂಪನ್ನತೆಗಾಗಿ ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಬಾಳಿದನು. ಮಾನವೀಯ
 ಹೃದಯವುಳ್ಳವರು ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಕೆಲಸಗಳಿವು. ವಿಕ್ರಮಶಾಲಿಗಳ ವಿಶಿಷ್ಟ
 ಕರ್ಮವಿದು. ಸರ್ವೋಪಯೋಗಿಯಾದ ಸತ್ ಸಾಹಸವಿದು. ಸರ್ವ ಶಕ್ತ
 ರಿಗೆ ಸಲ್ಲತಕ್ಕದ್ದು. ದಾರಿತಪ್ಪಿದವರನ್ನು ದಾರಿಗೆ ತ ತಕ್ಕುದು, ಕೊರಗು
 ಕೊರತೆಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾದವರನ್ನು ಎತ್ತಿ ನೆರವಿತ್ತು ಕಾಪಿಡುವುದು- ವೀರೇಶನ
 ಮಣಹವಾಗಿತ್ತು. ದುಷ್ಟರ ದುರ್ವರ್ತನವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.
 ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಸಂಯಮಿಸುವಂತೆಸಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಹೃದಯ ಪರಿವರ್ತನ
 ಮಾಡಿ ಕರ್ಮದತ್ತ ವಿಧೇಯದತ್ತ ಸುಧಾರಣೆಯತ್ತ ಸಮಾಧಾನದತ್ತ
 ಮಾನವ ಕುಲವನ್ನು ಒಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ದೇವಗಣರನ್ನು
 ದಾರಿಗೆ ತಂದ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ವೀರೇಶನದು. ಅಂತೆಯೇ ಯಜ್ಞಕ್ರಾಂತಿಯ
 ಮಾಡಿದ ಕೀರ್ತಿ ಆತನದು. ಆತನಿಂದೀಚೆ ಯಜ್ಞ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ
 ಒಂದು ಹೊಂತಿರವು ಉಂಟಾಯಿತು. ಹಿಂದಾದ ಹರವು ಒದಗಿತು.
 ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞ ತಪಯಜ್ಞ ಜಪಯಜ್ಞಾದಿಗಳ ನಿರೂಪಣೆ ನಡೆಯಿತು. ಯಜ್ಞ
 ವಿಚಾರ ಪ್ರೌಢಿಮೆ ಬೆಳೆಯಿತು. ಯಜ್ಞ ಕರ್ಮ ನಿಂತು ಯಜ್ಞ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಪರ
 ವಾರ್ಥವಾಗಿ ಸಾಗತೊಡಗಿತು. ಪಾರಿಭಾಷಿಕವಾಗಿ ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ
 ಯಜ್ಞಾರ್ಥಗಳು ನಿರೂಪಿತವಾಗತೊಡಗಿದವು. ವೀರೇಶನಯಜ್ಞಕ್ರಾಂತಿ
 ಅನೇಕ ಋಷಿಗಳ ಮೇಲೆ ಗೀತಾಕಾರರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರಿತು.
 ಪ್ರಗತಿಪರವಾಯಿತು. ಯಾಗ ಯೋಗವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವಂತಾಯಿತು.
 ಪಶುಯಜ್ಞ ಪಶುಪತಿಯಜ್ಞವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ಮಾನವ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆ ಎಲ್ಲ
 ರಲ್ಲಿ ಮೂಡಿ ಮಾನವತಾವಾದವು ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬುವಂತಾಯಿತು.
 ಮಾನವೀಯತೆಯನ್ನು ಪರಾಂಟರಿಸುವಂತಾಯಿತು. ಸ್ವಾರ್ಥ ಸಾಧನೆ
 ಶೋಷಣೆ, ಮಾನವ್ಯ ವ್ಯತಿರೇಕ ನಿರ್ವಹಣೆಗಳು ನಿಂತು ಹೋಗುವವು.

ದೇವತೆಗಳೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವವರಲ್ಲಿ ದೇವತ್ವವಿಲ್ಲ; ಮನುಷ್ಯತ್ವವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ದೈತ್ಯವತ್ತನೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಪರ ಹಿತದ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಎಳೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಕರುಣುವ ಕೆಟ್ಟ ಗುಣವಿದ್ದಿತು. ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ತೊಲಗಿಸಿ ಮಾನವೀಯ ಭಾವನೆ ಬರುವಂತೆ ವೀರೇಶನು ಮಾಡುವನು. ಅವರಲ್ಲಿರುವ ಅಧಿಕಾರ ವೈಭವಗಳದಾಹವನ್ನು ಹಿಗ್ಗಿಸುವನು.

ಶಕ್ತಿ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಪ್ರತಿಭೆಗಳು ಯಾರಲ್ಲಿಯೂ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿರುವು. ಆದರೆ ಯಾರು ಇಲ್ಲ ಸಲ್ಲದ ಹೊಲಬಿನಲ್ಲಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಮಾತ್ರ ಎಡಪುತ್ತಾರೆ; ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬೀಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂತೆಯೇ ದಕ್ಷನು ಸಲ್ಲದ ಅಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಅಲ್ಲದ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿದ. ತನ್ನ ಮಗಳೆ ಅಸುನೀಗಲು ಕಾರಣನಾದ ಶಿವನನ್ನು ಅವಮಾನಿಸಲು ಮುಂದಾದ. ಆಡಬಾರದ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಆಡ ತೊಡಗಿದ. ಅಂತೆಯೇ ನರಸಿಂಹನು ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ ಹಿರಣ್ಯಕರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವನು. ನರಮಾಂಸ ತಿನ್ನುವ ನರರಕ್ತವನ್ನು ಕುಡಿಯಲು ನೊದಲು ಮಾಡುವನು. ಮದ ಮತ್ಸರಗಳಿಗೊಳಗಾಗಿ ಮಾನವ ವಧೆಯಂತಹ ಮಹಾಪರಾಧಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕಾಗುವನು. ಪಂಚಮಹಾ ಪಾತಕಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗುವನು. ಹೀಗಾಗಿ ಇವರಿಬ್ಬರೂ ವೀರೇಶನ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಬೇಕಾಗುವುದು.

ದ್ವೇಷ ಮತ್ಸರ ದುರಭಿಮಾನಗಳಿಂದ ಅಂದಿನ ಆರೈರು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಸಾಮಾಜಿಕ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕಲಂಕಿತವನ್ನಾಗಿಸುವರು. ನರಹತ್ಯ, ಸುರಾಪಾನ, ಸ್ತ್ರೀಯ, ಪೋಷಣ, ಪರದಾರಗಮನ ನೊದಲಾದ ಮಹಾ ಮಹಾ ಪಾತಕ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೃತ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ವೀರೇಶನು ಇವರ ಮೇಲೆ ಉಗ್ರಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಎದೆಗಾರಿಕೆಯಿಂದ ಎದುರಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳಾಗಿ ದ್ರವಿಡರನ್ನು ಸಹಿಸದಿರುವಿಕೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಅವರ ಸ್ವಾರ್ಥ ಕಷ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುಬಿದ್ದವರನ್ನು ಬಿಡಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಮಾನವ್ಯಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ತಂದು ಕೊಡಬೇಕಾಯಿತು.

೧೧ ವೀರ ಜೋಗಿಗಳು

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಜೋಗಿಗಳದೇ ಒಂದು ಪರಂಪರೆಯಿದೆ; ಪಾವನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಿದೆ. ವೀರೇಶನನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡವರು ವೀರಜೋಗಿಗಳು ಅಂತೆಯೆ ಶಿವನನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡವರು ಶಿವಜೋಗಿಗಳು; ಬುಡ ಬುಡಕಿ ಜೋಗಿ ಮಲ್ಲಯ್ಯನ ಜೋಗಿಗಳು, ಕಂಬಳಿ ಜೋಗಿಗಳು ಎಲ್ಲಮ್ಮನ ಜೋಗಿಗಳು ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಇರುವರು.

ಯೋಗ್ಯ ಇದರ ತದ್ಭವ ಜೋಗ ಜೋಗವೆಂದರೆ ಹೊಂದಿಕೆ, ಸೇರಿಕೆ, ಧ್ಯಾನ, ತಪಸ್ಸು ಎಂದು ಅರ್ಥಗಳಿವೆ. ತನ್ನ ಹೃದಯದ ಆರಾಧ್ಯ ಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮನಸನ್ನಿರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದೇ ಜೋಗ್ಯ ಅಥವಾ ಯೋಗ. ಅವನಂತೆ ಮಾತು ಆಡುವುದು, ರೂಪುರೇಖೆಗಳಾದ ಜೋಗದ ಮತ್ತೊಂದು ಉಪಾಸನೆಯೆ, ಮಾತು ಮನ ಈ ತ್ರಿಕರಣಗಳು ಆತನಂತಿದ್ದರೆ ಜೋಗಿಯೆನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಯಾರಂತಿದ್ದರೆ ಅವರ ವಿಶೇಷಣ ಬರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ವೀರೇಶನಂತಿದ್ದರೆ ವೀರ ಜೋಗಿಯೆಂದು, ಶಿವನಂತಿದ್ದರೆ ಶಿವಜೋಗಿಯೆಂದು, ಮಲ್ಲಯ್ಯನಂತಿದ್ದರೆ ಮಲ್ಲಜೋಗಿಯೆಂದು ಎಲ್ಲಮ್ಮನಂತಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲಮ್ಮನ ಜೋಗಿಯೆಂದು ಜೋಗಿಣಿಯೆಂದು ಜೋಗಮ್ಮ ಎಂದು ಹೆಸರು ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಂತೆಯೇ ವೀರಜೋಗಿಗಳು ವೀರೇಶನಂತೆ ವೀರಘೋಷಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ವೀರ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನೆಸಗುತ್ತಾರೆ. ವೀರತನವನ್ನು ಜೋಗ್ಯ ಸುತ್ತಾರೆ. ವೀರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಜೋಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ; ವೀರ ಘೋಷಣೆಗಳನ್ನು ಜೋಡಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಉಗ್ರ ಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ವೀರಾವೇಶದಿಂದ ವೀರ ವಾದ್ಯಗಳೊಡನೆ ವೀರಗಜ್ಜಿಹಾಕಿ ಕೈದುಗಳ ಹಿಡಿದು ಕುಣಿಯುತ್ತಾರೆ. ವೀರಗಾಸೆ ಧರಿಸಿ ವೀರ ಶ್ರೀಹುನ್ನು ಬೀರುತ್ತಾರೆ. ಹುರುಪು ಹುಮ್ಮಸ್ಸುಗಳನ್ನು ತೋರಿ ತುಂಬುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದಿನ ಆ ವೀರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ನೆನೆವಿಗೆ ತರುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂಸಾತ್ಮಕ ಯಜ್ಞನಿರೋಧ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಅಗ್ನಿ ಕುಂಡದಲ್ಲಿರುವ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಅಡಿಗಳಿಂದ ಮೆಟ್ಟಿ (ತುಳಿದು) ಆಚೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ವೀರೇಶನನ್ನು ಕುರಿತು ವೀರಾವೇಶದಿಂದ ಹೇಳುವ ವೀರಘೋಷಣೆ ಕೇಳುವವರಿಗೆ ವೀರಶ್ರೀಯನ್ನು ತರುತ್ತದೆ. ಅಂದಿನ ಆ ವೀರಕಾರ್ಯಗಳ ವರ್ಣನೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಅವನ್ನು ಹೇಳುವುದೇ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಬಗೆ! ಅಂದಿನ ಆ ಚಾರಿತ್ರ, ಚಿತ್ರವನ್ನು ಕಣ್ಣಿಂದ ಚಿತ್ರಿಸುವಂತಿರುತ್ತದೆ. ಅವನ್ನು ಕಿವಿಯಿಂದ ಕೇಳುವವರಿಗೂ ಕಲಿತನ ಕೂಡಿಬಂದು ಅವರೊಡನೆ ಹಲವರು ಒಡಗೂಡಿ ವೀರ ಘೋಷದೊಡನೆ ವೀರನರ್ದನ ಮಾಡತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ಘೋಷಿಸುವವರಿಗೆ ಎದುರಾಗಿ ಕೇಳುವವರು “ಭಲರೇ ರುದ್ರ” ಎಂದು ಪ್ರತಿ ಘೋಷಿಸುವನೆ ಸಗುತ್ತಾರೆ. ಇದೂ ಒಂದು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಜಾನಪದ ಜಾಗ್ರತ ವೃತ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಇಂದು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವಿಲ್ಲ, ಈ ವೀರಕಲೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸುವವರಲ್ಲ, ಇದರ ಪುರಾತನತೆಯನ್ನು ಚಿಂತಿಸುವವರಲ್ಲ, ಇದರ ಉದಾತ್ತ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಹೇಳುವವರಲ್ಲ; ಬಿಚ್ಚಿ ಬರೆಯುವವರಲ್ಲ. ಆದರೂ ಪುರವಂತರು ಇಂದಿಗೂ ಈ ಕಲೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.

ವೀರೇಶನ ವಾದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಮ್ಮೋಳ (ಸಂಬಾಳ) ಡೊಳ್ಳುಗಳು ಮುಖ್ಯ ವಾದ್ಯಗಳು ಶಿವನಿಗೆ ಕಿಂದುರಿ, ಡಮರುಗಳದ್ದಂತೆ ಇವೆ. ಸಮ್ಮೋಳವನ್ನು ವೀರಶೈವರು, ಡೊಳ್ಳುಗಳನ್ನು ಕುರುಬರು (ಬೀರರು) ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಕರಡೆ ಮೇಳವೂ ಆತನದೆ! ಇದು ಮೃದಂಗದಂತೆ ಶ್ರಾವ್ಯ ವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಸಃಭ್ರಮ ಸಡಗರ ಹೆಚ್ಚುತ್ತವೆ. ಸಮಾರಂಭ ವಿಜೃಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ವೀರ ಜೋಗಿಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಕರಡೆವಾದ್ಯದವರನ್ನು ‘ಕರಡೆ ಮಜಲು’ ಎಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಕರಡೆ ವಾದ್ಯ ಮೇಳ ಕಾಣಲು ಜಂದ, ಕೇಳಲು ಜಂದ ವೀರ ಜೋಗಿಗಳಿಗಿದು ಉಚಿತ ವಾದ್ಯ. ವೀರಜೋಗಿಗಳ (ಪುರವಂತರ) ವೀರ ಶ್ರೀಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ವಾದ್ಯ. ಆವರ ಆ ಉಗ್ಗಡಣೆಗೆ ತಕ್ಕ ಮೇಳ, ತಕ್ಕ ಮಜಲು.

ಜೋಗಿಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಮೊದಲಿಕೆರು ವೀರಜೋಗಿಗಳು; ಹೆಚ್ಚಳಿಗರು. ಉಳಿದವರಿಗೆಲ್ಲ ಆದರ್ಶರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ವೀರವೃತ್ತಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ನಿಶ್ಚಯವೆಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಆ ವೀರೇಶನ ವೀರಚರಿತೆಯನ್ನಲ್ಲದೆ ಬೇರೊಂದನ್ನು ಉಗ್ಗಡಿಸರು. ಈ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ಉಗ್ಗಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ತ್ವಶಾಲಿಯಾಗಿ ಸುಂದರ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಉಗ್ಗಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದೆ ನಡೆದುಹೋದ ಹಲವಾರು ಕಥೆಗಳನ್ನು ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅವತಾರಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇತ್ತೀಚಿನ ವಚನಗಳಿಗೂ ತಮ್ಮ ಉಗ್ಗಡಣೆಯಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹಳಬರು ತುಂಬಾ ಸೊಗಸಾಗಿ ಉದ್ಘೋಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೊಸಬರು ಅವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು. ಈ ವೀರಜೋಗಿಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಉಚಿತ ಶ್ರೋತೃತ್ವ ಸಿಕ್ಕುವಂತಾಗಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಈ ಕಲೆ ಮರೆಯಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ವೀರಜೋಗಿಗಳು ಶಸ್ತ್ರಹಾಕಿಕೊಂಡಾಗ ಆದ ಗಾಯಗಳಿಗೆ ವಿಭೂತಿಯೊಂದೇ ಹಿರಿದಾದ ಮದ್ದು ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಪಾದೋಷಕ ಇವೆರಡರ ವಿನಾ ಬೇರೆ ಏನನ್ನೂ ಅವರು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಶ್ರದ್ಧೆ ಅಂತಹದು ಅವರ ಆಗಿನ ಸ್ಥೈರ್ಯ ಅಂತಹದು. ವೀರಜೋಗಿಗಳು ವೀರೇಶನ ಭಕ್ತನು ವಲದಂಕದ, ರುದ್ರನಿಗೆ ರುದ್ರಗಣರು ಸಹಾಯಕರಿರುವಂತೆ ವೀರೇಶನಿಗೆ ವೀರಗಣರಿದ್ದರು. ಅವರೇ ಈ ವೀರಜೋಗಿಗಳಾಗಿ (ಪುರವಂತರಾಗಿ) ಇಂದಿಗೂ ಇದ್ದಾರೆ.

— — —

೧೨. ವಿಶ್ವ ವಿಖ್ಯಾತರು ವೀರೇಶ, ವಿನಾಯಕ, ವಿಶಾಖರು.

ವೀರೇಶ: ಈತನನ್ನು ಶಿವತನಯನೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಿಲ್ಲ. ಈತ ರುದ್ರ ತನಯ ತೇಜಸ್ವತ್ವಕ್ಕೆ ಸೇರಿದಾತ. ವೀರಕೇತನವುಳ್ಳಾತ. 'ವೀರಕುಲಾಧೀಶ್ವರ' ಎಂದು 'ಹಲಗೆಯ ಕಡುಗಲಿ' ಎಂದು 'ಅಜ್ಞಾಳು' ಎಂದು ಹೆಸರಾಗಿದ್ದಾನೆ. 'ದಕ್ಷಾಧ್ವರಧ್ವಂಶಿ' ಎಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. 'ಶತರುದ್ರಾಧಿಪತಿ' ಎಂದು ಏಕಾದಶ-ರುದ್ರರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖನೆಂದು ನಿಜಗುಣರು ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಬಲಶಾಲಿ ವೀರೇಶ ಆತನ ಬಲವೇಬಲ.

"....ಬಲಂರುದ್ರಂ, ರುದ್ರಂಗೆ ಬಲಂ ನಡುಗಣ್ಣಾ-

ನಡುಗಣ್ಣೆಂಗೆ ಬಲಂ ವೀರೇಶ್ವರಂ...." ಎಂದು ರಾಘವಾಂಕ ಕವಿ ತನ್ನ 'ವೀರೇಶ ಚರಿತೆ' ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೇರಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ವಿನಾಯಕ: ಈತನು ಗೌರೀತನಯ ಶಿವಗಣರಿಗೆಲ್ಲ ಪಿಡೆಯನಾಗಿರ್ಪರಿಂದ ಇವನನ್ನು 'ಗಣಪತಿ' ಯೆಂದು. ವಿಘ್ನನಾಶಕನಾಗಿರ್ಪರಿಂದ 'ವಿಘ್ನೇಶ'ನೆಂದು ಇವನಿಗಿಂತ ಹಿರಿಯೊಡೆಯರಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ 'ವಿನಾಯಕ'ನೆಂದು, ಆನೆಯ ಸೊಂಡಿಲವಿರುವುದರಿಂದ 'ಗಜವದನ' ಎಂದು 'ವಕ್ರತುಂಡ' ಎಂದು ಹೆಚ್ಚೊಡಲಿಗನಾಡ್ಪರಿಂದ 'ಲಂಬೋದರ'ನೆಂದು, ದೊಡ್ಡ ಕಣಿ ರುವುದರಿಂದ 'ಹೇರಂಬ' ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಹೇಳುವರು. ಈತನು ವಿಶ್ವವಿಖ್ಯಾತನಾಗಿ ವಿಶ್ವವಂದ್ಯನಾಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ಶಕ್ತಿ ಯುಕ್ತಿ ಭಕ್ತಿಗಳ ಸಂಗಮ ಗಣೇಶ. ಶಕ್ತಿವಂತನಾದ ಕಾರಣ 'ಸೇನಾನಿ' ಎಂದು ಹೆಸರಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಯುಕ್ತಿವಂತನಾದ ಕಾರಣ 'ಬುದ್ಧಿ' ಈತನ ಹೆಂಡತಿಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈತನು ಮಾತೃಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವನು; ಮರಳಿ ಜೀವಿಸುವನು. ಈತನು ಸಿದ್ಧಿ ವಂತ; ಕ್ಷೇಮವಂತ, ಲಾಭವಂತ.

ಗಣಪತಿಯು ಪೃಥ್ವಿ ಮತ್ತು ಜಲ ತತ್ತ್ವದವನು. ವೃಕ್ಷ ಕೇತವನು. ಪೃಥ್ವಿ ತತ್ತ್ವದ ಗೌರಿ, ಜಲತತ್ತ್ವದ ಗಂಗೆ ಇವರಿಂದ ಜನಿಸಿದ ಕಾರಣ 'ದ್ವೈಮಾತುರ' ಎಂದೆನಿಸಿರುವನು. ಗಣಪನನ್ನು ಕಾನೀನನೆಂದು ಹೇಳುವರು. ಇದು ಸಲ್ಲದವೋಲ್ಲ. ಗಂಗೆ ಗೌರಿಯರಿಬ್ಬರನ್ನು ತಿವನು ಮದುವೆಯಾದ ಬಳಿಕ ಜನಿಸಿದವನು ಬೆನಕನು. ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರದ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಪದ್ಮಲಿಂಗ, ಸ್ಕಾಂಡಾದಿ ಎಲ್ಲ ಪುರಾಣಗಳೂ ಸಹ ಮದುವೆಯಾದನಂತರ ಗಣೇಶನು ಹುಟ್ಟಿದಂತೆ ಹೇಳುತ್ತವೆ ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಮದುವೆಯಾಗದ ಮುನ್ನವೇ ಜನಿಸಿರಬೇಕು ಎಂದು ಊಹಿಸಿ ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಗಣಪತಿ ದ್ರಾವಿಡರ ದೇವತೆ ದ್ರಾವಿಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಸೇರಿದವನು. ಈತನ ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳು ಸಹ ದ್ರಾವಿಡರು, ಈತನಿಗಿರುವ ತಟಂಕಟ, ಕೂಷ್ಮಾಂಡ, ಶಾರಿ, ರಾಜಪುತ್ರ, ಮಿತ, ಸಮ್ಮಿತ ಎಂಬೀ ಹೆಸರುಗಳು ಇದನ್ನೇ ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ. ಕೃಷಿ ಸಂಕೇತವಾಗಿದ್ದಾನೆ ವಿಘ್ನೇಶ. ಕೊಡಲಿ, ತ್ರಿಶೂಲ, ಪಾಶಗಳು ಆತನ ಆಯುಧಗಳು. ಅಧರ್ಮಿಗಳಿಗೆ ವಿಘ್ನಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವವನು. ಸರ್ವರಲ್ಲಿ ಸಮದರ್ಶಿಯು ಪೂಜೆಗೆ ಪಾತ್ರಸ್ತನನ್ನೀಯುವನು. ಪೂಜಿಸದವರು ಪಾಪಿಗಳು, ವಿಘ್ನಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗುವರು.

ಗಣೇಶ ಗೌರಿ ಗಿರೀಶರಿಬ್ಬರ ಅನುಗ್ರಹ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಆದವನು. ಆತನ ಆ ಗಣೇಶತ್ವಕ್ಕೆ ತಾಯಿತಂದೆ ಇಬ್ಬರೂ ಕಾರಣರು. ಗೌರಿಯ ಪಾರ್ಥಿವತತ್ತ್ವ, ಗಂಗೆಯ ಜಲತತ್ತ್ವ, ಗಿರೀಶನ ತೇಜ ಮತ್ತು ಆತ್ಮತತ್ತ್ವಗಳು ಸೇರಿ ಗಣೇಶನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇದರಿಂದ ಈತನ ಕಾನೀನನಲ್ಲ.

ಗಣೇಶನು ಗಿರೀಶನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಓಂಕಾರ ಸ್ವರೂಪನಾಗಿ ಸರ್ವಾಧಾರನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಸರ್ವಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಗ್ರ

ಪೂಜೆಗೆ ಅರ್ಹನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಜೀತನ ಓಂಕಾರ ವಿಘ್ನೇಶ್ವರನನ್ನೆನಿಸಿದ್ದಾನೆ. ನಾದ ಮಯ ಓಂಕಾರ ಸ್ವರೂಪ ಶಂಕರನು. ಆ ಶಂಕರನೆ ಗಣನಾಯಕನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಓಂಕಾರಾತ್ಮನು

ಶಿವಗಣನಾಯಕನು; ವಿನಾಯಕನು.

“ಗಣಾನಾಂತ್ಯಾ ಗಣಪತಿಂ ಹವಾಮಹೇ
ಕವಿಂ ಕವೀನಾಮುಪಮುಶ್ರವಸ್ತವಂ |

ಜ್ಯೇಷ್ಠರಾಜಂ ಬ್ರಹ್ಮಣಾಂ ಬ್ರಹ್ಮಣಸ್ಪತ
ಆ ನಃ ಶೃಣ್ವನ್ನೂತಿಭಿಃ ಸೀದ ಸಾದನಂ ||”

—ಋಗ್ವೇದ, ೨-೨೦-೧

ಇದು ಗಣಪತಿಯ ಸ್ತೋತ್ರವಲ್ಲೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಬ್ರಹ್ಮಣಸ್ಪತ ಎಂದಿರುವುದರಿಂದ ಮುಂದಿನ ಸೂಕ್ತಗಳಲ್ಲಿ ಮಘವನ್ ಎಂದಿರುವುದರಿಂದ ಇವುಗಣಪತಿ ಸ್ತುತಿ ಅಲ್ಲೆನ್ನಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಹೆಸರುಗಳೂ ಗಣೇಶನಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತವೆ. ಅಂದಿನ ಎಲ್ಲರೂ ಎಲ್ಲರೂ ಪನಾಮಗಳನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬುದನ್ನು ನೆನೆಯಬೇಕು ಅಲ್ಲದೆ ‘ಗಣಾನಾಂತ್ಯಾ’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮುಂದೆ ಬರೀ ಪತಿಯೆಂದು ಹೇಳಿಲ್ಲ; ‘ಗಣಪತಿ’ ಎಂದೇ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ರೂಢಿ ನಾಮ ಅಥವಾ ಅಂಕಿತ ನಾಮ ಅಂಕಿತವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಎರಡನೆ ಗಣಪದಕ್ಕೆ ಸಾರ್ಥಕತೆಯಿರದು. ಇದರಿಂದ ಇದು ಗಣಪತಿಸ್ತುತಿ. ಅತ್ಯಂತ ಬುದ್ಧಿವಂತನಾದ್ದರಿಂದ ಗಣಪತಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಣಸ್ಪತ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಗಣಪತಿಗೂ ಬ್ರಹ್ಮಣಸ್ಪತಿಗೂ ಅಭೇದವಿದೆ. ಈ ಸೂಕ್ತ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಸೇರಿದೆ.

ಗಣಪತಿ-ಮಾರುತಿಗಳ ಸಂಬಂಧದ ಬಗೆಗೆ ಆಲೋಚಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಗಣಪತಿ ಶಿವಪುತ್ರ; ಮಾರುತಿ ರುದ್ರಪುತ್ರ; ರುದ್ರವೀರ್ಯೋದ್ಭವನೆಂದು ನಾಮಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಮಾರುತಿ

ಕೋತಿಯೆಂದು ಭಾವಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಕಪಿಧ್ವಜನಲ್ಲದೆ ಕಪಿಯಲ್ಲ. ಮಾರುತಿ ರುದ್ರ-ವೀರಭದ್ರರಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಲ್ಲದೆ ಶಿವ-ಗಣಪತಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಾಗದು. ರುದ್ರ ಬೇರೆ ಶಿವ ಬೇರೆ. ಮಾರುತಿಯು ತಾಯಿ ಅಂಜನಾದೇವಿ ಕಾಳಿಯು ಅನ್ವಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವಳು. ನಾನು ಮಾತ್ರ ಎಂದ ಪಾನರತ್ನ ಬಾರದು. ಗಣಪತಿ ವಾಯುತತ್ತ್ವದವನಲ್ಲ; ಆಕಾಶತತ್ತ್ವದವನು. ಶಬ್ದಸ್ವರೂಪನು ವಿದ್ಯಾವಂತನು. ಮಾರುತಿಯು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಜ್ಯೋತಿ ತತ್ತ್ವದವನು. ಗೌಣವಾಗಿ ವಾಯುತತ್ತ್ವದವನು. 'ಶಬ್ದ ಬ್ರಹ್ಮಾಧಿದೇವತೆಯೇ ಗಣಪತಿ' ಎಂದು ವಾಸಿಷ್ಠ ಮುನಿಗಳ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಎಂದು ಶ್ರೀ ಎನ್. ರಂಗನಾಥ ಶರ್ಮ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಮುಂದುವರಿದು ಶಬ್ದ ಬ್ರಹ್ಮವೇ ಗಣಪತಿಯೆಂದು ಒಪ್ಪಬೇಕು....' ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ್ದಾರೆ. (ವಿ. ಭಾ. ಗ. ಪುಟ ೪೪)

ವಿಶಾಖ: ಇದು ಶಿವಕುಮಾರನಾದ ಸಣ್ಣುಖನ ಹೆಸರು ಈತನಿಗೆ ವೀರ ಭದ್ರನ ಶಕ್ತಿಯೂ ವಿನಾಯಕನ ಯುಕ್ತಿಯೂ ಉಂಟು. ಇವರಿಬ್ಬರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವೂ ಉಂಟು. ಅಂತೆಯೇ ಈತನ ನೆಲ ಜಲ ತೇಜ ಈ ಮೂರು ತತ್ತ್ವ ಪ್ರಧಾನನು. ಈತನ ಜನ್ಮಕಥನ ಜಗಕ್ಕೆ ವಿಲಕ್ಷಣ. ವೀರಭದ್ರನು ನೃದ್ಧನಾದ ಬಳಿಕ ಆತನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಣ್ಣುಖನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾನೆ. ವೀರ ಪಡೆಯ ಒಡೆಯನಾಗಿ 'ಸೇನಾನಿ' ಯೆನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಯುವರಾಜನಾಗಿ 'ಕುಮಾರ' ನೆನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕುತ್ತಿತ ಮಾರನೂ ಅಡುದು. ತಾರಕಾಸುರನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ 'ತಾರಕಾರಿ' ಯೆನಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ವೀರೇಶನದು ಕಾಯಬಲ, ವಿನಾಯಕನದು ಬುದ್ಧಿ ಬಲ; ವಿಶಾಖನದು ಜೇತನಬಲ. ವೀರೇಶನೆ ಕಾಯ, ವಿನಾಯಕನೆ ಪ್ರಾಣ, ಸಣ್ಣುಖನೆ ಜೀವ ಅಥವಾ ಆತ್ಮ. ಕಾಯಯೋಗವಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಾಣ ಆತ್ಮಗಳಿರವು; ಅಂದರೆ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗವು.

ಜೇವಾತ್ಮನಿಗೆ ಯಾವ ಇಂದ್ರಿಯ ಶಾಖೆಗಳ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲವಾಗಿ
ವಿಶಾಖನೆನಿಸಿದ್ದಾನೆ ವಿಶಾಖ-ವಿನಾಯಕ ಹಿಂಕಾರ ಸ್ವರೂ
ಪರು; ಪರಿವಿಡಿದು ವಾಚ್ಯ-ವಾಚಕ ಸಂಬಂಧವುಳ್ಳವರು; ನೀರೇ
ಶನು ಶಾಕ್ತ ಆಥವಾ ಲಕ್ಷ್ಯ ಸಂಬಂಧವುಳ್ಳವನು. ಹಿಂಕಾರಕ್ಕೆ ಈ
ಮೂವರು ಅ-ಉ-ಮ ಸ್ವರೂಪವಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ.

ಷಡ್ಭಗಲೆ ಷಣ್ಮುಖಗಳು. ನೈಕುಂತದಾಜಿ ಈತನ ಲೋಕ.
ಬ್ರಹ್ಮವೇತ್ತರಿಂದ ಪೂಜ್ಯನಾಗಿರುವನು. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯನೆಂದು
ಈತನಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಸರು.

— — — — —

೧೩. ಭಾರತದ ಪ್ರಪ್ರಥಮ ಕ್ರಾಂತಿ ಮಹಿಳೆ ಭದ್ರಕಾಳಿ !

ಅನಾದಿ ವೀರಶೈವ ಸಂಸ್ಥಾಪಕ ಶ್ರೀ ರುದ್ರದೇವ. ಆತನ ಧರ್ಮಪತ್ನಿ, ಆ ಮಹಾತಮಸ್ಥೆ ತಾನಾಗಿ ಬಂದ ಕಾಳಿದೇವಿ. ಇವರ ಮೊಮ್ಮಗಳು ಭದ್ರಕಾಳಿ. ಇವಳು ರುದ್ರಪುತ್ರನಾದ ವೀರಭದ್ರನ ಧರ್ಮಪತ್ನಿ.

ಕಾಳಿ ಪಾರ್ವತಿಯೆಂದು ರುದ್ರ ಶಿವನೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಶಿವ-ಪಾರ್ವತಿಯರಿಗಿಂತ ಬೇರೆಯವರು, ಮತ್ತು ಹಿಂದಿನವರು ರುದ್ರ-ಕಾಳಿಯರು.

ರುದ್ರನು ಮಹಾ (ಪರಂ) ತೇಜಸ್ವಿನ ಅಪರಾವತಾರಿ; ಕಾಳಿಯು ಮಹಾತಮಸ್ವಿನ ಅಪರಾವತಾರಿ. ಜಗತ್ತಿಗೆ ತೇಜಸ್ವಿನಷ್ಟೆ ತಮಸ್ವಿನ ಅವಶ್ಯವಿದೆ. ಹಗಲಿನಂತೆ ಇರುಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜಗದ ಜನದ ಜೀವನಕ್ಕಿರಲಿಲ್ಲ ವಿಶ್ರಾಂತಿ! ಇರಲಿಲ್ಲ ಶಾಂತಿ!! ಕಾಳಿ ರಜೋಗುಣಗಳನ್ನು ರಜೋಗುಣಗಳನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ಸತ್ಸವನ್ನು ಸಾತ್ವಿಕರನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ ಆದಿ ಸಾಕಾರ ಶಕ್ತಿ!

“ಕಾಳಿ ಕಂಕಾಳದಿಂದ ಮುನ್ನ,
ಉಮೆಯ ಕಲ್ಯಾಣದಿಂದ ಮುನ್ನ,
ತ್ರಿಪುರ ಸಂಹಾರದಿಂದ ಮುನ್ನ.....”

ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬಸವಣ್ಣನು ಕಾಳಿ ಉಮೆಯರಿಗಿಂತ ಬೇರೆಯವಳೆಂದು ಹಿಂದಿನವಳೆಂದು ಪ್ರಯೋಗಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿರುವನೆಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರ ತೀಲರು ಗಂಭೀರ ಭಾಷದಿಂದ ಗಮನಿಸಬೇಕು.

ಕಾಳಿಯನ್ನೇ ‘ಕಾಲಿ’ ಯೆಂದೂ ಕರೆವರು. ಇವಳ ಈ ಹೆಸರೇ ಹೇಳುವುದು ಇವಳು ವೀರ ಮಹಿಳೆ ಎಂದು! ವೈರಿಗಳು ಇವಳನ್ನು ‘ರಣಮಾರಿ’ ಎಂದು ಕರೆದು ತೃಪ್ತಿಗೊಳ್ಳುವರು. ಇವಳು ಸಿಡಿದು ರಣರಂಗಕ್ಕೆ ಇಳಿಯಬೇಕಾದರೆ, ಇಳಿದು ಗೆಲುವನ್ನು ಗಳಿಸಬೇಕಾದರೆ ಎದುರಾಳಿಗಳ ದೌರ್ವಸ್ಥಕಾಳಿಯ ಅಪ್ರತಿಮ ಶೌರ್ಯ ಎರಡೂ ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತವೆ.

ಕಾಳಿ ಕಪ್ಪೆಂದು ಬಗೆದು ಮನಗುಂದ ಬೇಕಿಲ್ಲ; ಕೃಷ್ಣ ಕಪ್ಪಲ್ಲವೇನು? ಕಸ್ತೂರಿ ಕಪ್ಪಲ್ಲವೇನು? ಮೋಡ ಕಪ್ಪಲ್ಲವೇನು? ಕರದ ಕುರುಹು ಕಪ್ಪಲ್ಲವೇನು?

ಕಾಳಿಯ ಮೊಮ್ಮಗಳು ಭದ್ರಕಾಳಿ! ಇವಳು ಶುಭ ಸುಖಶ್ರೇಯಸ್ಸುಗಳ ಸ್ವರೂಪಿಣಿಯಾಗಿ ಅವತರಿಸುವಳು. ಸುರಕ್ಷತೆಯ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯ ಪತ್ರಿ ನಿಧಿಯಾದಳು ಬಿಗಿತನಕ್ಕೆ ಗಟ್ಟಿತನಕ್ಕೆ ಹೆಸರಾಂತಳು. ಇವೆಲ್ಲದರ ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ 'ಭದ್ರ' ಪದ ವಿಶೇಷಣ ಅವಳಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಅವಳ ಪತಿ ನೀರಭದ್ರನಾದರೆ, ಆತನ ಪತಿ ಭದ್ರಕಾಳಿಯೆನಿಸಿದಳು. ಇಬ್ಬರೂ ಭದ್ರರು. ಭದ್ರಾಕರರು; ಭದ್ರ ಲಕ್ಷಣರು ಮತ್ತು ಭದ್ರ ಪೀಠರು.

ಜನ ಜೀವನವನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡುವ ಜನ್ಮಗಳೆಂದರೆ ಆಗದು ಆ ದೇವಿ ಭದ್ರಕಾಳಿಗೆ! ಅದರಿಂದಾಗಿ ಅಂತಹ ಯಜ್ಞನಿರೋಧ ಕ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ತಾನೂ ತನ್ನ ಪತಿದೇವನೊಂದಿಗೆ ಹೊಯ್‌ಕಯ್ ಆಗಿ ಅಂದೆ ಭಾಗವಹಿಸಿದಳು. ನೀರ ಮಹಿಳೆಯೆಂದು ವಿಶ್ವಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಗಳಿಸಿದಳು. ವಿಶುದ್ಧ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಪ್ರೋಪಿಸಿದಳು. ದೇವಲೋಕದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆಲ್ಲ ಹದಿಬದಿಯ ಧರ್ಮವನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದಳು. ತನ್ನೊಡೆಯನಿಗೆ ಹೇಳಿಅವರವರ ಗಂಡರನ್ನು ಮರಳಿ ಬದುಕಿಸಿ ಚಿರಮಂಗಳೆಯರನ್ನಾಗಿಸಿದಳು; ಮುತ್ತೈದೆಯ ರನ್ನಾಗಿಸಿದಳು. ಅವರವರಿಗೆ ಅವರವರ ಪತಿಗಳನ್ನು ದಾನ ಮಾಡಿದ ಮಾಡಿದ ಕೀರ್ತಿ ಭದ್ರಕಾಳಿ ದೇವಿಯದ್ದು. ಮಹಾಕವಿ ಕಾಳಿದಾಸ ಕವಿಗೆ ಕಾವ್ಯಶಕ್ತಿಯನ್ನಿತ್ತ ಮಹಾವಾಗ್ದೇವಿ ಭದ್ರಕಾಳಿ!

ಭದ್ರಕಾಳಿಯದು ಧರ್ಮಯುದ್ಧ. ದ್ವೇಷ ಮನೋಭಾವ ಅವಳಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಅನ್ಯಾಯ ಅನೀತಿಗಳನ್ನು ಅವಳು ಸಹಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳದಾ ಭದ್ರವಾದ ಭಾವನೆ; ಭದ್ರವಾದ ಬಾಳುವೆ; ಶ.ಭ್ರವಾದ ಬದುಕು. ಧರ್ಮ ನೀರಕಹಳೆಯನ್ನೊದಿದ ಆದರ್ಮ ಅವಳದು. ಅಂದಿನ ನಾಯರಲ್ಲಿ ನನ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ತಂದು ತುಂಬಿದವಳು ಸ್ತ್ರೀಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಸಾರಿದವಳು ಸ್ತ್ರೀಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಮನುಶ್ಚೈತನ್ಯವನ್ನಿತ್ತವಳು ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಾದ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ತನ್ನ

ಅನುಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿ ತಂದವಳು ಸರ್ವಾದರ್ಶವಾದ ದಾಂಪತ್ಯಧರ್ಮದಲ್ಲಿರುವಳು. ಶಕ್ತಿಶಾಲಿನಿಯಾದ ಅವಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರದಾಹವಿರಲಿಲ್ಲ; ಅರ್ಥಮೋಹವಿರಲಿಲ್ಲ ಯಾವಾಗಲೂ ಜಗತ್ತಿನ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಜನತೆಯ ಉಪಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಜಾಗೃತಳಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದಳು. ತೃಣದಷ್ಟಾದರೂ ಪಾಶಿವೀತ್ಯಷ್ಟೇ ಅವಳಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ; ದೋಷಗಳೆಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅವನ್ನು ದೂರೀಕರಿಸುವುದೇ ಅವರ ಧರ್ಮ. ದಂಪತಿಗಳ ಬರ ದೇಹಗಳು ಬೇರೆ, ಧೈಯ ಒಂದೆ! ಜನ ಜೀವನದ ಆದರ್ಮ ಜ್ಯೋತಿಗಳು! ಅವರಿಬ್ಬರು ಇಂದು ನಮ್ಮ ಹೃದಯ ವೀಣೆಯನ್ನು ಆದರತೆಯಿಂದ ಮೀಂಟಿ ಮಧುರನಾದ ತುಂಬಿದ ಕಲಾಜೀತನರು. ಭಾವ ಒರಿಸಿದ ಭವ್ಯತರು. ನಮ್ಮ ನೆತ್ತರದ ಹನಿ ಹನಿಗೂ ಶೈವೀ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತಂದ ಸರಸ್ವತರು. ನಮ್ಮ ನಿಡುಗಾಲದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಚ್ಚಾರಿತ್ರದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಗೊಳಿಸಿದ ಪ್ರತಿಭಾನ್ವಿತರು. ಬತ್ತಿನಿಂತ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸೋವರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪುರಾತನತೆಯ ಚಿಂತನ. ಚಿಲುಮೆಯನ್ನು ಚಿಮ್ಮಿಸಿದವರು. ಒಣಗಿ ಬರಡಾಗಿ ನಿಂತ ಬಾಳ ಮರಗಳ ಬೇರುಗಳಿಗೆ ಭಕ್ತಿರಸವನ್ನು ಸಿಂಚನಗೊಳಿಸಿ ಶಿವಗುಣಗಳನ್ನು ಚಿಗುರಿಸಿದ ಜೀವಂತ ವಸಂತರು; ಶಿವ ಭಾವ ಹೂವುಗಳನ್ನು ಅರಳಿಸಿದವರು. ತಾತ್ವಿಕದ ತನಿವಣ್ಣುಗಳನ್ನು ರೆಂಬೆ ರೆಂಬೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬಿಡಿಸಿದವರು. ಅವುಗಳ ಮಧುರರಸರುಚಿಯನ್ನು ತೋರಿದವರು. ಶತ್ರು ವರ ದಿಂದ ಸಂಹಾರವಾಗುತ್ತಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಸನಾತನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಬೆಳೆಸಿದವರು.

ಆದ್ದರಿಂದ ಕಳಾಮುನಿಯಾದ ಕಾಳಿ ಭಾರತದ ಆರಾಧ್ಯದೇವತೆಯಾಗಿರಲೇ. ಅವಳ ಹೆಸರಿನ ಊರುಗಳಿಗೆ ಕಡಿಮೆಯೇನಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಹೆಸರನ್ನಿರಿಸಿಕೊಂಡ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಅಭಾವವೇನಿಲ್ಲ ಕಾಳವ್ವೆ ಕಾಳವ್ವೆ ಮೊದಲಾದ ಶಿವ ಶರಣೆಯರೂ ಕಾಳಯ್ಯ ಕಾಳಪ್ಪ ಕಾಳಿಂಗಯ್ಯ ಮಹಾಂಕಾಳಯ್ಯ ಹೆಸರಿನವರೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಳಿಕಾ, ಕಾಳಿಕಾಪುರ ಎಂದು ಮುಂತಾದ ಊರುಗಳಿವೆ.

ಜಯ ವೀರೇಶನ ವೀರರಾಣಿ,

ಜಯ ಜಗದ ಕಲ್ಯಾಣಿ

ಜಯ ಜಯ ಭಾರತ ಮಹಿಳಾ ಚಿಂತಾಮಣಿ

ಓ ಭದ್ರಕಾಳಿಕಾ ಭವಾನಿ

ಮೂಲೋಕ ಮಾತೆ ನಿನಗೆ ಶರಣು ಶರಣಾರ್ಥಿ !

೧೪೦. ಅನಾದಿ ಶಕ್ತಿ ಮಹಾಕಾಳಿ

ಅದಿಶಕ್ತಿ ಭದ್ರಕಾಳಿ!

ಜಗತ್ತಿನ ಮೂಲಾಧಾರ ಆ ಮಹಾಶಕ್ತಿ. ಅದನ್ನೇ ಮಹಾ ತಮಸ್ಸೆಂದು ತಿಳಿದವರು ಹೇಳಿರುವರು. ಅದನ್ನೇ ಆ ಪರಾತ್ಪರ ಮಹಾಶಕ್ತಿಯೆಂದು ನಿದೂಪಿಸುವರು. ಆ ಮಹಾಶಕ್ತಿಯೇ ಎಲ್ಲ ಲೋಕಗಳಿಗೆ ಕಾರಣಕರ್ತೃಳು. ಉಳಿದೆಲ್ಲ ಶಕ್ತಿಯರೂ ಅವಳಿಂದಾದವರು. ಅವಳ ಅಂಶರು.

ಆ ಮಹಾ ತಮಸ್ಸಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಹಾತೇಜಸ್ಸೊಂದು ತನ್ನಿಂದ ತಾನೇ ಉದಿಸಿತು. ಅದರಿಂದ ಅದು ಸ್ಫುಟಿಸಿದ್ದ; ಸ್ಫುಟಿಸಿದ್ದು ಆ ಮಹಾ ತಮಸ್ಸು ಪರಾಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ಬಂದರೆ ಆ ಮಹಾ ತೇಜಸ್ಸು ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯಾಯಿತು. ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯಿಂದ ಮಹಾದ್ರವ್ಯ, ಪರಾಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಹಾಕಾಳಿ. ಇವರಿಬ್ಬರಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಳಯ-ಸೃಷ್ಟಿಗಳಿಲ್ಲ; ಹಗಲಿರುಳುಗಳಿಲ್ಲ. 'ಸಂಚಾಯತನ' ಪೂರೈಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂಚಾಯತನದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಶಕ್ತಿಯೇ ಮಹಾಕಾಳಿ ಇದರಿಂದ ಅವಳ ಲೋಕಪ್ರಿಯತೆ ಲೋಕಪೂಜ್ಯತೆಗಳು ಆಭಿವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತವೆ. ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಬೀಜಕ್ಕಿರುವ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಆ ಮಹಾಕಾಳಿಯನ್ನು ಕಾಳಿಯೆಂದು ಕಾಳಿಕೆ (ಕಾಲಿಕೆ)ಯೆಂದು ದುರ್ಮದೇವಿಯೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾಲಿಕೋಪನಿಷತ್ತು ಅವಳನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮರೂಪಿಣಿಯನ್ನಾಗಿ ಸುಭಗಳನ್ನಾಗಿ ಇಂದಿರಿಯನ್ನಾಗಿ ಸಮಸ್ತರೂಪಿಣಿಯನ್ನಾಗಿ ತ್ರಿಗುಣತಳನ್ನಾಗಿ ವರಿಸಿದೆ. "ಅಥ ಹ್ಯೇಷಃ ಕಾಲಿಕಾಪುನು ಜಾಸೀ ಯಃಸದಾ ಶುದ್ಧಾ ತ್ಮಾ ಜ್ಞಾನವೈರಾಗ್ಯಯುಕ್ತಃ ಶಾಂಭವೀ ದೀಕ್ಷಾ ಸು ರಕ್ತಃ ಶಾಕ್ತಾಸು !" - ಕಾಲಿಕೋಪನಿಷತ್. ಅಲ್ಲದೆ ಕಾಳಿಕಾಮಂತ್ರ ಸಿದ್ಧಿಯಿಂದ ವಾಗೀಶ್ವರ, ನಾರೀಶ್ವರ, ದೇವೇಶ್ವರ, ಸರ್ವಸಿದ್ಧೀಶ್ವರನಾಗುವ ದಲ್ಲದೆ ಕವಿತ್ವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಾಲಜಯತ್ವವನ್ನು ಪಶುಧನ ಧಾನ್ಯ ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. ಗುರುಭಕ್ತ, ದೇವಭಕ್ತ, ಜೀವನ್ಮುಕ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ತ್ರಿರಾಜಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರು ಸತ್ಯಸಾಕ್ಷಿ ಕುರುಬಕಾಳಿ

ದಾಸನು ಕವಿಕಾಳಿದಾಸನಾದುದು ಸಾಹಿತ್ಯಸಾಕ್ಷಿ. ಕಾಳಿಕಾಶಕ್ತಿಗೆ ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಸಾಕ್ಷಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಪೂಜೆ ಮೊತ್ತಮೊದಲಾದುದು ಕಾಳಿಕಾಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೆನೆಯಬೇಕು.

“....ರೋದಸೀ ಮರುತೋ ವಿಷ್ಣುರಹಿರೇ” — ಮುಗ್ಧೇದ ಸಂಹಿತೆ ರೋದಸೀ ಅಂದರೆ ರುದ್ರಪತ್ನಿ, ಮತ್ತು ಮರುತ್ತತು ವಿಷ್ಣು ಇವರು ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಪೂಜ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ರೋದಸೀ ಶಬ್ದದಿಂದ ನಾವು ದಿಂದ ಪ್ರಯುಕ್ತಳಾದ ರುದ್ರಪತ್ನಿಯ ಮಹಾಕಾಳಿ ಆ ಮಹಾಶಕ್ತಿ ಸಮಷ್ಟಿ ಸ್ವರೂಪಳಾಗಿರುವಂತೆ ವ್ಯಷ್ಟಿಸ್ವರೂಪಳೂ ಆಗಿರುವಳು ಪ್ರತಿರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರತಿಭಾರೂಪದಲ್ಲಿರುತ್ತಾಳೆ.

“ನೀಲತೋಯದಮಧ್ಯಸ್ಥಾ ವಿದ್ಯುಲ್ಲೇಖೇವ ಭಾಸ್ವರಾ |
ನೀನಾರ ಶೂಕವತ್ಸ್ವೀ ಸೀತಾ ಭಾಸ್ವತ್ಕಣೂಪಮಾ ||”

ಎಂದು ಕಾಲಿಕೋಪನಿಷತ್ತು ವ್ಯಷ್ಟಿನಿಷ್ಠ ಕಾಳಿಕಾ ಕಳೆಯನ್ನು ಹೃದಯಂಗಮವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಆ ಮಹಾನೀಲಕಳೆಯನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಸತ್ವಯ ಸಮ್ಯಕ್ ಜ್ಞಾನಗಳು ಸಮನಿಸವು. “ನಾಶ್ಯಃ ಪರಮಃ ಸಂಧಾ ವಿದ್ಯತೇ ಮೋಕ್ಷಾಯ ಜ್ಞಾನಾಯ ಧರ್ಮಾಧರ್ಮಾಯ | ತತ್ಸರ್ವಂ ಭೂತಂ ಭವ್ಯಂ ಯತ್ ಕಿಂಚಿತ್ ದೃಶ್ಯಮಾನಂ ಸ್ಥಾವರ ಜಂಗಮಂ ತತ್ ಸರ್ವಂ ಕಾಳಿಕಾತಂತ್ರೇ ಓತಂ ಪ್ರೋತಂ ವೇದ | ಯ ಏವಂ ಮನುಜಾಸೀ ಸ ಪಾಪ್ಮಾನಂ ತರತಿ | ಸ ಭೂಣಹತ್ಯಾಂ ತರತಿ | ಸೋಽಗಮ್ಯಾಗಮನಂ ತರತಿ | ಸ ಸರ್ವಸುಖಮಾಪ್ನೋತಿ | ಸ ಸರ್ವಂ ಜಾನಾತಿ | ಸ ಸರ್ವಕಂಠಾ ಸೀ ಭವತಿ |” ಆ ಮಹಾನೀಲವೆ ಚಿತ್ಕಳೆ, ಆ ಚಿತ್ಕಳೆಯ ಮಹಾನೀಲ ಅದು ವಿದ್ಯುಲ್ಲೇಖಿಯಂತೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಗುರು ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದ ಕರಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಪಡೆಯದೆ ಪೂಜಿಸದೆ ಬೇರೆ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ದಾರಿಯಿಲ್ಲ. ಆ ಕಾಳಿಕಾಶಕ್ತಿಯೇ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ಸಾಕಾರ ಕರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ನೀಲ ಕಳೆಯಾಗಿ ನೆಲಸಿರುತ್ತದೆ. ನೇತ್ರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ನೀಲವಾಗಿ ಮಧ್ಯನೀಲವಾಗಿ ಮಹಾನೀಲವಾಗಿ ಬಾಳಿಗೆ ಬೆಳಗಾಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಗುರುದೇವನು

ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ನೀರಶೈವ ಸಂಸ್ಕಾರ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ !
ಅದು ವಿಶ್ವಾಧಾರವಾಗಿದೆ. ಆ ಅನಾದಿ ಮಹಾಶಕ್ತಿಯ ಕಾಳಿಕಾದೇವಿಯಾಗಿ
ಅವತರಿಸಿದೆ. ಆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿ ಅನೇಕರು ಜೀವನ್ಮುಕ್ತರಾಗಿ
ದ್ದಾರೆ. ಅಂತವರಲ್ಲಿ ನವಯುಗದ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರು ಒಬ್ಬ
ರುಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಅಗ್ರಗಣ್ಯರು.

ಆ ಅನಾದಿಶಕ್ತಿಯಾದ ಮಹಾಕಾಳಿಯೆ ಆದಿಶಕ್ತಿಯಾದ ಭದ್ರಕಾಳಿ
ಯಾಗಿ ಪುನರವತರಣವಾಗುತ್ತಾಳೆ; ಗಣರನ್ನು ಪುನಶ್ಚೇತನಗೊಳಿಸು
ತ್ತಾಳೆ.

“ವೀರಭದ್ರಾಕೃತಿಭೂತಾ ಭದ್ರಕಾಳೀ ಪ್ರಿಯಃ ಶಿವಃ!” ಎಂದು
ಸೂಕ್ಷ್ಮಾಗಮನಿದೂಪಣೆ. ಇಲ್ಲಿ ಭದ್ರಕಾಳೀ ಶಕ್ತಿಯ ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ.
ಭದ್ರಕಾಳಿಯನ್ನು ವಚನಕಾರರು ಮಂಗಲ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯನ್ನಾಗಿ
ಅಂಗೀಕರಿಸಿರುವರು.

“ಇದ್ದುದ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ, ಇದ್ದುದ ತೋರಲಿಲ್ಲ;
ಹೊದ್ದಿದಾಶ್ರಮವ ನಾನೇನೆಂಬೆನು ಶಿವನೆ?
ಭದ್ರಕಾಳಿಯ ಬಸುರೊಳಗಿದ್ದ ಬಾವಿಯ ಸರಪನ್ನ,
ಸಿದ್ಧರಸದ ಘಟಿಕೆಯ ನುಂಗಿ, ಎದ್ದು ಆಡುತ್ತ ನೋಡಾ !
ಹದ್ದಿನ ಹೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಣಿಕವಿದ್ದಿ ಹುದು.
ಇಲ್ಲೆಂದು ಎದ್ದು ಹೇಳುವ ಕನಸು ತಾನಲ್ಲ ಗುಹೇಶ್ವರಾ !”

ಪ್ರಾಸಾದಿಕಲಿಂಗದ ಅವಿರಳಾನುಭಾವಿಯು ತಾನು ತಳೆದ ಆ ಪಂ
ಣಾಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನುಡಿದು ಹೇಳಲಾರ, ಹಿಡಿದು ತೋರಲಾರ. ತಾನು
ಮಾತ್ರ ಆ ಪರಮಾನುಭಾವಾನಂದದಲ್ಲಿರುವನು. ಆ ಘನಕ್ಕೆ ಘನವಾದ
ಸಮರಸಸ್ಥಿತಿಯೆ ಆತ ಹೊದ್ದನೆಲೆ. ಅದನ್ನು ವಚಿಸಿ ರೂಹಿಸಲು ಆಗದು-
ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶಿವನ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಬಾರದು. ಭದ್ರಕಾಳಿಯೆಂಬ
ಆ ಪರಾಶಕ್ತಿಯ ಬಸುರೊಳಗಿರುವ ಅಮೃತದ ಮಡುವಿನಲ್ಲಿರುವುದು ಮನಃ

ಕುಂಡಲಿ. ಮನ ಆಗ-ಘನವಾಗಿ ಸಿದ್ಧರಸದ ಘಟಿಕೆಯನ್ನು ಅಂದರೆ ಪು-
ಮಾನಂದ ಬಿಂದುವನ್ನು ಕುಡಿದು ಎಚ್ಚತ್ತು ಆಡುವುದು; ಅಂದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ
ಯಲ್ಲಿರುವುದು. ಮತ್ತೊಂದರಲ್ಲಿ ಭದ್ರಕಾಳಿ. ಎಂದರೆ ಮಂಗಳ ಮಂತ್ರ
ಶಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಆ ಪರಾವಾಕ್ ಶಕ್ತಿ. ಅದರ ಒಡಲಲ್ಲದೆ ಚಿದಮೃತ ಅದನ್ನು
ಪಡೆದ ಮನಃಕುಂಡಲಿ ಉನ್ಮನಿಯೆನಿಸಿ ಆ ಸಿದ್ಧರಸರೂಪ ಪರಮಾನಂದ
ವನ್ನು ಪಡೆದು ಅತ್ಯಂತ ಜಾಗ್ರತಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ; ಲಿಂಗಲೀಲೆಯೊಳಗಿ-
ತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಪ್ರಭು ಭದ್ರಕಾಳಿಯನ್ನು ಕಂಡ ದೃಷ್ಟಿ ಗೋಚರವು
ತ್ತದೆ. ಪರಾಶಕ್ತಿ-ಪರಾವಾಣಿ ಭದ್ರಕಾಳಿ ಎಂಬುದು ಎರಕವಾಗುತ್ತದೆ.

“ಕಾಮನ ಕಣ್ಣು ಮುಳ್ಳುಕಳೆದು,
(ಮನೋ) ಭೂಮಿಯ ತೈಲ (ಮೋಹ)ದ ಸೀಮೆಯ ಕೆಡಿಸಿ,
ಹೋಮವನುರುಹಿ ದಕ್ಷನ ತಲೆಯ ಹರಿದ
ನಿಸ್ಸೀಮ ಶರಣನ ನಿಲವನರಿಯಬಹುದೆ?....”

ಎಂದು ಅದೇ ಪ್ರಭುದೇವನು ಇನ್ನೊಂದು ವಚನದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ನಿನಗಿ-
ಸಿದ್ಧಾನೆ. ದಕ್ಷನ ನಿಗ್ರಹಕ್ಕೂ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೂ ಕಾರಣನಾದ ವೀರಭದ್ರ
ದೇವನೊಬ್ಬ ನಿಸ್ಸೀಮ ಶರಣ; ನಿರುಪಮ ಶರಣ. ಆತನ ಆ ಪುಣ್ಯಾಂಗ
ಭದ್ರಕಾಳಿ ದಿಟಕ್ಕೂ ಪರಾಶಕ್ತಿಯೆ ಅಹುದು. ಆದಿಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಆಳವಡಿಸಿ
ಕೊಂಡು ಪರಾಶಕ್ತಿಯ ಮೇಲು ಮೆಟ್ಟಿಲಕ್ಕೆ ಎರಡ್ದಳೆಂದು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯು
ಗುತ್ತದೆ.

— — —

೧೫ ಸೂಕ್ಷ್ಮಗಮದ ತ್ರೀವೀರಭದ್ರಂ

ಶಿವಾಗಮಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮಗಮ ಶ್ರೇಷ್ಠ. ಏಕೆಂದರೆ ಶ್ರುತಿತಂತ್ರ, ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಾದ ಶಿವನು ಶಿವೆಯ ಕೇಳಿಕೆಯಂತೆ ಎಲ್ಲತಂತ್ರಗಳ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಕರುಣೆಯಿಂದ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಬಹು ಶ್ರವಣದಿಂದಂತಾದ ಶಿವೆಯ ಚಿತ್ತಜಾಂಚಲವನ್ನು ನೀಗಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸೂಕ್ಷ್ಮಗಮ ಸರ್ವಾರ್ಥವುಳ್ಳದಾಗಿದೆ, ಪರಮಾರ್ಥಬೋಧಕವಾಗಿದೆ; ಶಿವಜ್ಞಾನೈಕ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಶಿವನು ಪರಶಿವನನ್ನು ಹೀಗೆ ಲಕ್ಷಿಸಿದ್ದಾನೆ.

“ಅಸ್ತಿ ಕಶ್ಚಿತ್ ಸ್ವತಃಸಿದ್ಧಃ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಲಕ್ಷಣಃ
ನಿಶ್ಕೋ ನಿರಂಜನಃ ಶುದ್ಧೋ ನಿರ್ಮಲೋ ನಿರುಪಪ್ಲವಃ |
ನಿರುಣೋ ನಿತ್ಯಸಂಪನ್ನೋ ನಿರ್ಮಾಯೋ ನಿರುಪಾಧಿಕಃ
ಅಕಾಯೋ ಭಕ್ತಕಾಯಶ್ಚ ಪರಾತ್ಪರತಃ ಶಿವಃ |
ಏಕೋ ರುದ್ರಃ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಃ ಪರಮಾತ್ಮಾ ಸನಾತನಃ
ಸಾದಾಖ್ಯಪಂಚಕಾತೀತೋ ವೇದ ವೇದಾಂತಗೋಚರಃ
ಷಡಧ್ವಕರ್ಮ ದೇವೇಶಃ ಸರ್ವತತ್ತ್ವೋಪರಿಸ್ಥಿತಃ ||”

ಇದರಿಂದ ಸಿವಬೇರೆ, ಪರಶಿವ ಬೇರೆ ಎಂಬುದು ಅರಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಪರಶಿವನು ಪರಾತ್ಪರನು, ಸ್ವತಸ್ಸಿದ್ಧನು, ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಸ್ವರೂಪನು, ನಿರಂಜನನು, ಶುದ್ಧನು, ನಿರ್ಮಲನು, ನಿರುಣನು, ನಿರ್ಮಾಯನು, ನಿರುಪಾಧಿಕನು, ಉಪಪ್ಲವವಿಲ್ಲದಾತನು, ಅಕಾಯನು, ಅದ್ವಿತೀಯನು, ರುದ್ರನು, ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯು, ಪರಮಾತ್ಮನು, ಸನಾತನನು; ಪಂಚಸಾದಾಖ್ಯಕ್ಕೆ ಅತೀತನು, ವೇದ ವೇದಾಂತ ಗೋಚರನು, ಷಡಧ್ವಗಳಿಗೊಡೆಯನು, ದೇವರಿಗೆಲ್ಲ ದೇವನು, ಮೂವತ್ತಾರು ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ಮೀರಿದಾತನು. ಶಿವೆಯೊಡೆಯನಾದ ಶಿವನು ಸ್ವತಸ್ಸಿದ್ಧನಲ್ಲ, ನಿರಂಜನನಲ್ಲ, ನಿರುಣನಲ್ಲ, ನಿರ್ಮಾಯನಲ್ಲ, ಅಕಾಯನಲ್ಲ ಸಕಾಯ, ದ್ವಿತೀಯ, ಮತ್ತು ರುದ್ರನಲ್ಲ, ಆ ಪರಶಿವನಷ್ಟು ಸನಾತನನಲ್ಲ; ಪರಂಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪನಲ್ಲ; ಸಾದಾಖ್ಯಸಹಿತ; ಷಟ್ತ್ರಿಂಶತ್ ತತ್ತ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ.

ಇದರಿಂದ ಸಿದ್ಧವಾಗುವುದೇನು? ಈ ಶಿವಾವಲ್ಲಭನಾದ ಶಿವನು ಜಾತಿ
ತ್ರವುಳ್ಳನನು, ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕುವಾತನು; ಸಗುಣನು, ಶಕ್ತಿವಿಶಿಷ್ಟನು;
ಪಂಚವಿಂಶತಿಲೀಲೆಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾದವನು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ವೀರಭದ್ರಾವತಾರ
ವೂ ಒಂದು. ಸೂಕ್ಷ್ಮಗಮದಲ್ಲಿ ಇದು ಹನ್ನೆರಡನೆಯದಾಗಿ ಪರಿಗಣಿತವಾಗಿದೆ.
ಇಂತಿದೆ.

“ದಕ್ಷಃ ಪ್ರಜಾಪತಿಃ ಪೂರ್ವಂ ಶಿವಂ ತತ್ಕೃತ್ವಾತಿಮೋಹಿತಃ
ಹಯಮೇಧೇನ ವೈ ವಿಷ್ಣುಂ ಯಷ್ಟುಂ ಸಮುಪಚಕ್ರಮೇ |
ವೀರಭದ್ರಾಕೃತಿಭರ್ತಾ ಭದ್ರಕಾಳೀಪ್ರಿಯಃ ಶಿವಃ
ತಥಾ ವಿಧಸ್ಯ ಯಜ್ಞಸ್ಯ ನೈಕಲ್ಯಮಕರೋತ್ತಮಾ |
ವೀರಭದ್ರಾವತರಣಂ ತಸ್ಮಾತ್ ಪ್ರೋಕ್ತಂ ಸಿನಾಕೇನಃ
ಮತ್ಸ್ಯಕೂರ್ಮವರಾಹಾದಿ ನಾರಸಿಂಹಾದಿಕಾನ್ ಪುರಾ |
ಅವತಾರಾನ್ ಮಹಾವಿಷ್ಣೋಃ ಸಂಹೃತ್ಯ ಪರನೇಶ್ವರಃ
ತತ್ತತ್ಕಲ್ಪೇಷು ಭೂಷಾಂ ಚ ತತ್ತದಂಗಾನ್ಯಕಲ್ಪಯತ್ |
ಹರಿಧ್ವಂಸೀತಿ ಲೋಕೇಷು ತತಃ ಖ್ಯಾತಿಂ ಗತಃ ಶಿವಃ ||”

ಇದರಿಂದ ವೀರಭದ್ರನು ವೀರಶಿವನೂ ಅಹುದೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.
ವೀರಶಿವನಿಂದಾದ ಮತ ವೀರಶೈವವಾಗುವಲ್ಲಿ ಔಚಿತ್ಯವಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ
“ವೀರವ್ರತ ಸಮಾಯೋಗಾದ್ವೀರಶೈವ ಮಿತಿ ಸ್ಮೃತಂ” ಎಂದು ಚಂದ್ರ
ಜ್ಞಾನಾಗಮ ದಶಮ ಪಟಲದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿತವಾಗಿದೆ. ವೀರಶೈವಕ್ಕೆ ವೀರ
ವ್ರತವೇ ಸಮಾಯೋಗ; ಸಮಾಯೋಗ ಪದ ಸಂಸ್ಕೃತಣೀಯ ವೀರ ಪ್ರಕ್ರ
ಯಗಳ ವೀರಗುಣಗಳ ಸಂಯೋಗ ಸೇರುವಿಕೆಯೆ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಭೇದ ಭಾವ
ವಿಲ್ಲದೆ ಸೇರುವಿಕೆಯೇ ಸಮಾಯೋಗ ವ್ರತಪದಕ್ಕೆ ವಿವಿಧ ಅರ್ಥಗಳಿವೆ. ನಯ
ಮ, ಕಟ್ಟು ಕಟ್ಟಳೆ, ವಿಧಿ, ಪೂಜೆ, ನಿಷ್ಠೆ, ನೋಂಪಿ ಎಂಬವು. ವೀರವಿಧಿ,
ವೀರ ನಿಯಮ, ವೀರಪೂಜೆ, ವೀರನಿಷ್ಠೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದುದೇ ವೀರಶೈವ. ಈ
ವೀರ ವ್ರತಗಳು ಭದ್ರವಾಗಿರಬೇಕು. ಈ ವೀರಾಧಿ ದೇವನೆ ವೀರಭದ್ರ.

೧೬ ಪಾರಮೇಶ್ವರ ತಂತ್ರದಲ್ಲಿ ವೀರಶೈವ-ವೀರಭದ್ರ

ಸಿದ್ಧ ಗಂಧರ್ವರಿಂದ ಸೇವಿತವಾದುದು ಸುಂದರವಾದುದು ಕೈಲಾಸಶಿಖರ
ಅಲ್ಲಿರುವುದು ಶಂಕರನ ಮಂದಿರ. ಅದು ಎಲ್ಲ ಕಲ್ಯಾಣಗಳಿಗೆ ನಿಲಯವಾ-
ಗಿದೆ; ಸೈಹಿನದಾಗಿದೆ. ಆ ಶಿವಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಗಿರಿಜೆ ಗಿರೀಶನನ್ನು
ಹಾಗೆಂದು ಕೇಳುವಳು: ದೇವರದೇವನಾದ ಮಹಾದೇವನೆ, ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ
ಮತಗಳೆಷ್ಟು? ಲಕ್ಷಣವೇನು? ಆಚಾರಗಳೇನು? ವಿಚಾರಗಳೇನು? ತಾತ್ಪರ್ಯ
ಕವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಮತಭೇದಸ್ವರೂಪವೇನು?—ಎಂದು.

ಆಲಿಸಿದರೆ ನಿರ್ವೃತ್ತಿ, ಆಚರಿಸಿದರೆ ಶಿವಗತಿ ಉಂಟಾಗುವ ಮತ ಲಕ್ಷಣ
ವನ್ನು ಹೇಳುವೆನು. ಸೌಗತ, ಚಾರ್ವಾಕ, ಜೈನ, ಬೌದ್ಧ ಅರ್ಹತ,
ಮನು, ಸೌರ, ವೈಕರ್ತನ, ಆದಿತ್ಯ, ಪಾಷ್ಠ, ಮಾರ್ತಂಡ, ವೈಷ್ಣವ, ಗೋಪಾಲ
ನಾರಸಿಂಹ, ರಾಮಕೃಷ್ಣ, ನಾರಾಯಣಾದಿ ಅವೈದಿಕ ಮತಗಳು ಅನಂತ
ವುಂಟು. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಈಚಿನವು ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಪೂರ್ವದ ಮತವೊಂದುಂಟು.

“ಅಥ ವಕ್ಷ್ಯೆ ಗಿರಿಸುತೇ ಮತಂ ಮನು ಮಹತ್ತರಂ
ಶೈವಂ ಸಪ್ತವಿದಂ ಪುಣ್ಯಂ ವೀರಶೈವಾದಿಭೇದತಃ |
ವೀರಶೈವಂ ತಥ್ಯಾನಾದಿ ಶೈವಮಾದಿಸದಂ ತತಃ
ಅನುಶೈವಂ ಮಹಾಶೈವಂ ಯೋಗಶೈವಂತು ಸಷ್ಠಕಂ |
ಸಪ್ತಮಂ ಜ್ಞಾನಶೈವಾಖ್ಯಂ ತತ್ರ ಸರ್ವೋತ್ತಮೋತ್ತಮಂ
ವೀರಶೈವಮಿತಿಶಾನಿ ತದಂಗಾನೀತರಾಣಿತು |
ಗಾಣಪತ್ಯಂ ವೈರಭದ್ರ್ಯಂ ಭೈರವಂ ಶರಭಾಭಿಧಂ
ನಾಂದಿಕೇಶಂ ಚಕಾಮಾರಂ ಪೈಶಾಚಮಿತಿ ಸಪ್ತಧಾ||”

ಉಳಿದೆಲ್ಲ ಮತಗಳು ಆದಿಯವು. ವೀರಶೈವವೊಂದೇ ಅನಾದಿ; ಮತ್ತು
ಮಹತ್ತರ. ವೀರಶೈವಾದಿ ಭೇದದಿಂದ ಶೈವವು ಸಪ್ತವಿಧವಾಗಿದೆ. ವೀರಶೈವ
ಆನಾದಿಶೈವ, ಆದಿಶೈವ, ಅನುಶೈವ, ಮಹಾಶೈವ, ಯೋಗಶೈವ, ಜ್ಞಾನ
ಶೈವ ಎಂದು ಏಳು ಭೇದಗಳಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮೋತ್ತಮವಾ

ದುಡು ವೀರಶೈವಮತ. ಈ ವೀರಶೈವದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಏಳು ಭೇದಗಳಿವೆ. ಅವು: ಗಾಣಪತ್ಯಂ, ವೈರಭದ್ರಂ, ಭೈರವಂ, ಶಾರಭಂ, ನಾಂದಿಕೇಶಂ ಕಾಮಾರಂ, ಪೈಶಾಚಂ ಎಂದುದಾಗಿ ! ಗಾಣಪತ್ಯ ವೀರಶೈವದಲ್ಲಿ ಎಂಟು ಕೋಟಿ ಮತಭೇದಗಳುಂಟು. ವೀರಭದ್ರಾಖ್ಯ ವೀರಶೈವದಲ್ಲಿ ಏಳು ಭೇದಗಳುಂಟು ಭೈರವ ವೀರಶೈವದಲ್ಲಿ ಎಂಟು, ಶಾರಭ ವೀರಶೈವದಲ್ಲಿ ಆಯ್ದು, ನಂದಿಕೇಶ ವೀರಶೈವದಲ್ಲಿ ಮೂರು, ಕಾಮಾರ ವೀರಶೈವದಲ್ಲಿ ಮೂರು, ಪೈಶಾಚದಲ್ಲಿ ಮೂರು-ಭೇದಗಳುಂಟು. ವೀರಭದ್ರ ವೀರಶೈವದಲ್ಲಿ ಏಳು ಮತಭೇದಗಳುಂಟೆಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತು ಏಳು ಬಗೆಯ ವೀರಶೈವದಲ್ಲಿ ವೀರಭದ್ರವೀರಶೈವವು ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಪರಿಗಣಿತವಾಗಿದೆ. ಗಾಣಪತ್ಯ ಮೊದಲಿನದಾಗಿ ನಿರೂಪಿತವಾಗಿದೆ. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಗಣಪತಿಗಿಂತ ಮೊದಲಿನವನು ವೀರಭದ್ರನು. ರುದ್ರತನಯನಾದ ವೀರಭದ್ರನು ಹಿರಿಯನು; ಶಿವತನಯರಾದ ಗಣಪತಿ ಕುಮಾರರು ಕಿರಿಜುರು. ಏಕೆಂದರೆ ದಾಕ್ಷಾಯಣಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೆ ವೀರಭದ್ರನಿದ್ದನು. ದಾಕ್ಷಾಯಣಿ ದಕ್ಷಯಾಗದಲ್ಲಿ ಆಹುತಿಯಾಗಿ ಹೋದ ಖಳಿಕ ಗಿರೀಶನು ಗೌರಿಯನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವನು. ಈ ಗೌರಿಯ ಸುತನು ಗಣಪತಿ ಕುಮಾರನು ಇದರಿಂದಾಗಿ ವೀರಭದ್ರ ವೀರಶೈವವೆ ಮೊದಲಿನದೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಏಳು ವೀರಶೈವದ ಅಂಗಗಳೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಅಂಗಿಯಾದ ಅನಾದಿ ವೀರಶೈವವೊಂದಿತ್ತೆಂದು ಅದು ರುದ್ರ ವೀರಶೈವವೆಂದು ಈ ಪಾರಮೇಶ್ವರ ತಂತ್ರದಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅನಾದಿಶೈವ ಆದಿಶೈವಗಳಿಗೆ ಮೂಲವಾದುದು ವೀರಶೈವವೆಂಬ ಮಾತು ಗಮನಾರ್ಹವಾದುದು. ಶೈವದಿಂದ ವೀರಶೈವವಲ್ಲ, ವೀರಶೈವದಿಂದ ಶೈವಗಳೆಂಬುದೂ ಇದರಿಂದ ವಿಧಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಶಿವನಿಗಿಂತ ಹಿಂದಿನವನು ರುದ್ರನಾದ್ದರಿಂದ ಹೀಗೆ ಹೇಳುವುದು ಉಚಿತವಾಗಿದೆ. ಅನಾದಿಕಾಲದವನು ರುದ್ರನು; ಆದಿಕಾಲದವನು ಶಿವನು. ಅನಾದಿ ರುದ್ರನಿಂದಾದ ಮತ ಅನಾದಿ ವೀರಶೈವ. ಆದಿ ವೀರಭದ್ರನಿಂದಾದುದು ಆದಿ ವೀರಶೈವ. ರುದ್ರತನಯ ವೀರಭದ್ರ.

ಸೌಗತಾದೀನಿ ಯಾನಂತಿ ವೈಷ್ಣವಾಂತ ಮತಾನಿಶ್ಚ

ಯಚ್ಚ ಶೈವಂ ಮಮ ಮತಂ ಸರ್ವೇಷಾಮುತ್ತಮೋತ್ತಮಮ್ |

ಎಂದು ಅದೇ ಪಾರಮೇಶ್ವರತಂತ್ರ ನಿರೂಪಿಸಿದೆ. ಇದರಿಂದ ವೀರ ಶೈವನೇ ಸರ್ವೋತ್ತಮನೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ತಂತ್ರಂತು ಸದ್ವಿಧಂ ಪ್ರೋಕ್ತಂ ಸದ್ಧರ್ಮನ ವಿಭೇದತಃ
ವೀರಶೈವಂ ವೈಷ್ಣವಂ ಚ ಶಾಕ್ತಂ ಸೌರಂ ವಿನಾಯಕಂ |
ಕಾಪಾಲಮಿತಿ ವಿಜ್ಞೇಯಂ ದರ್ಮನಾನಿ ಸಡೇನಹಿ
ತತ್ತತ್ತ ತಂತ್ರೋಕ್ತಮಾರ್ಗೇಣ ತತ್ತತ್ಕರ್ಮ ಸಮಾಚರೇತ್ |

ಆಗಮಗಳು ಆರುಬಗೆಯಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ವೀರಶೈವಾಗಮವೇ ಪ್ರಮುಖವಾದುದು. ವೈಷ್ಣವ, ಶಾಕ್ತ, ಸೌರ, ವೈನಾಯಕ, ಕಾಪಾಲ ಆಗಮಗಳು ದರ್ಮನಗಳೆಂದು ಹೆಸರಾಗಿವೆ. ಆರೆಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿವೆ. “ಆತ್ರಾದೌ ವೀರಶೈವಾಖ್ಯಂ ತಂತ್ರಾಣಾಮುತ್ತಮೋತ್ತಮಂ” ಎಂದು ತಂತ್ರಕಾರನು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ್ದಾನೆ. ವೀರಶೈವಾಖ್ಯ ತಂತ್ರವೇ ಉತ್ತಮ.

ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಎರಡು ಭಾಗವಾಗಿ ವಿಭಾಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕಾಮಿಕಾದಿ ಸುಪ್ರಭೇದಾಂತವಾಗಿ ಹತ್ತು ಆಗಮಗಳು ಶಿವಾಗಮಗಳು. ಇವನ್ನು ಶಿವ ಸಂಹಿತೆಗಳೆಂದೂ ಶಿವತಂತ್ರಗಳೆಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ವಿಜಯಾದಿ ವಾತುಲಾಂತವಾದ ಹದಿನೆಂಟು ಆಗಮಗಳು ರುದ್ರಾಗಮಗಳು ಇವನ್ನು ರುದ್ರಸಂಹಿತೆಗಳೆಂದೂ ರುದ್ರತಂತ್ರಗಳೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ರುದ್ರಾಗಮಗಳಲ್ಲಿ ವೀರಾಗಮವೂ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಈ ಪಾರಮೇಶ್ವರಾಗಮವು ರುದ್ರಾಗಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

“ಸಿದ್ಧಾಂತಾಖ್ಯೇ ಮಹಾತಂತ್ರೇ ಕಾಮಿಕಾದ್ಯೇ ಶಿವೋದಿತೇ
ನಿರ್ದಿಷ್ಟಮುತ್ತರೇ ಭಾಗೇ ವೀರಶೈವಮತಃ ಸರಂ |” ಆಗಮಗಳ ಉತ್ತರ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ವೀರಶೈವವು ನಿರ್ದೇಶಿತವಾಗಿದೆ.

.....

೧೭ ವಿಶ್ವಮಯ ರುದ್ರ

“ಸಹೋ ಹೇಷ ರುದ್ರಸ್ತಸ್ಮೈ ರುದ್ರಾಯ ನಮೋ ಅಸ್ತು”
 “ಯೋ ರುದ್ರೋ ಅಗ್ನಿ ಯೋ ಅಪ್ಸು ಯ ಓಷಧೀಷು
 ಯೋ ರುದ್ರೋ ವಿಶ್ವಾ ಭುವನಾಽಽವಿವೇಶ ತಸ್ಮೈ
 ರುದ್ರಾಯ ನಮೋ ಅಸ್ತು.” — ಶಿವಸಂಕಲ್ಪೋಪನಿಷತ್

ರುದ್ರನ ವಿಶ್ವಸ್ವರೂಪಕ್ಕೆ ಇವು ಸತ್ಯ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾಗಿವೆ. ರುದ್ರದೇವ-
 ನು ವಿಶ್ವಮಯನೂ ಅಹುದು; ವಿಶ್ವಕಾರಣನೂ ಅಹುದು; ವಿಶ್ವಾಧಾರನೂ
 ಅಹುದು; ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾಧಿಕನೂ ಅಹುದು. ಪೂರೈಯುಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದಾ
 ತನು ರುದ್ರನು ಪ್ರಥಮಕಲ್ಪದವನು

ಋಗ್ವೇದದ ಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ರುದ್ರನಿಗೆ ಸ್ಥಾನವಿದೆ. ಋಗ್ವೇದದ
 ದೇವತೆ ಅಗ್ನಿ ಇಂದ್ರರನ್ನುಳಿದರೆ ರುದ್ರನೆ ಪ್ರಮುಖನು. ಋಗ್ವೇದ ಋಕ್ಕು
 ಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ ಋಷಿಗಳು ಅಗ್ನಿ ಇಂದ್ರರ ಉಪಾಸಕರಾದುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ
 ಅಗಲಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಅವರಿಗಿಂತ ಶ್ರೀರುದ್ರ
 ದೇವನೆ ಶ್ರೇಷ್ಠನು. ಇಂದ್ರೋಪೇಂದ್ರ ಜನಕ ಶ್ರೀರುದ್ರ. ಕರ್ಮೋಪಾಸಕರಿಗೆ
 ಅಗ್ನಿ ಅಗತ್ಯವಾದ್ದರಿಂದ ಅಗ್ನಿಸೂಕ್ತಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.
 ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯೆಂಬ ಸರವಾದ ಮಂತ್ರಗಳು ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಇರುವುದೆ!
 ಉಳಿದವು ಸ್ತುತಿಪರ ಮಂತ್ರಗಳು. ಋಗ್ವೇದ ಋಷಿಗಳು ಬಹುಮಂದಿ! ಭಿನ್ನ
 ಭಿನ್ನವುಳ್ಳವರು! ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪಾಕೃತಿಕರು; ಅಂದರೆ ಪ್ರಕೃತಿಯ
 ಉಪಾಸಕರು. ಸೋಮರಸಪಾನಮಾಡುವ ಇಂದ್ರಾದಿಗಳೆ ಅವರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ
 ಪ್ರಿಯರು; ಪ್ರತಿಫಲದಾತರು. ಯಜ್ಞಾಹುತಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಕುರಿ ಆಡು
 ಕುದುರೆ ಹಸುಗಳನ್ನೆ ಕೋರುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವೇ ಅವರ ಮುಖ್ಯ ಆಹಾರವಾ
 ಗಿದ್ದವು. ಮನ ಧಾನ್ಯವೊಂದರ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಧಾನ್ಯಗಳ ಹೆಸರುಗಳೇ
 ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಾಂಸಾಹಾರಿಗಳು; ಸೋಮರಸಪಾನಿಗಳು ಗಾರ್ಹ
 ಸ್ಥರು. ಹೆಚ್ಚು ಸಂತಾನಾಪೇಕ್ಷಿಗಳು. ಸಂಸಾರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತಪ್ರೇಮಿ
 ಗಳು ಆದ್ದರಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಂಸಾರವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವಂತೆ ರುದ್ರದೇವ

ನನ್ನ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವರು. ಎಲ್ಲರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುವ ರಕ್ಷಿಸುವ
ಪ್ರಭುತ್ವ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ರುದ್ರದೇವನದು; ರುದ್ರದೇವನ ಕೃತುವದು.

“ಏಕ ಏವ ರುದ್ರೋ ನದ್ವಿತೀಯಾಯ ತಸ್ಮೈ” ಎಂದು ತೈತ್ತರೀಯ
ಮತ್ತು ಶ್ವೇತಾಶ್ವತರ ಶ್ರುತಿಗಳೆರಡೂ ನಿರೂಪಿಸಿವೆ. ರುದ್ರನೊಬ್ಬನೆ
ಇದ್ದನು. ಆತನಿಗೆ ಸರಿಬರಿಯಾಗಿ ಬೇರೊಬ್ಬರಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದು ರುದ್ರದೇವನ
ಆಧಿಕೃತವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿದೆ.

“ಸಹಸ್ರಶೋಯೇ ರುದ್ರಾ ಅಧಿ ಭೂಮ್ಯಾ....” ಎಂಬೀ ತೈಶ್ರುತಿಯು
ರುದ್ರದೇವನ ವಿಶ್ವವಿಶಾಲತೆಯನ್ನು ವಿಶ್ವಮಯತ್ವವನ್ನೂ ಗಾನ ಮಾಡಿದೆ.
ಆತನ ಆ ಮಹಿಮೆ ಅಂತಹದು. ಒಬ್ಬನೇ ವಿಶ್ವಮಯನಾಗಬಲ್ಲ; ಹಲವು
ರೂಪಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗಬಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಉದಹರಿಸಿದ
ಶಿವಸಂಕಲ್ಪೋಪನಿಷತ್ತಿನ ಮಂತ್ರವೂ ವಿಶ್ವಮಯತ್ವವನ್ನೇ ಸಾರಿದೆ. ಅಗ್ನಿ
ಪ್ರಳಯ ಜಲಪ್ರಳಯ ಓಷಧಿ ಪ್ರಳಯಗಳನ್ನು ನೆನೆದರೆ ಆ ಮಾತಿನ ಉಚಿ
ತತೆ ವ್ಯಕ್ತಿಪಾಗುತ್ತದೆ. ಲಯಶಕ್ತಿ ಲಯಚೇತನ ಎಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲ
ರುದ್ರದೇವನಿದ್ದಂತೆಯೇ ! ರುದ್ರನು ವಿಶ್ವನಿಯಾಮಕನು.

“ಏಕೋಹಿರುದ್ರೋ ನ ದ್ವಿತೀಯಾಯ ತಸ್ಮೈ

ಇಮಾನ್ ಲೋಕಾನ್ ಈಶತ ಈಶನೀಭಿಃ |

ಪ್ರತ್ಯಜ್ಞ ಜನಾಸ್ತಿಷ್ಠತಿ ಸಂಚುಕೋ ಚಾಂತಕಾಲೇ

ಸಂಸೃಜ್ಯ ವಿಶ್ವಾ ಭುವನಾನಿ ಗೋಪಾಃ || - ಶ್ಲೋ. ಉ.೩.೨.

ಅದ್ವಿತೀಯನಾದ ಆ ರುದ್ರದೇವನು ಜಗತ್ತನ್ನು ನಿಯಾಮಿಸುತ್ತ ರಕ್ಷಿ
ಸುತ್ತ ನಿರುವನು. ಮತ್ತು ಸಕಲ ವಿಶ್ವವನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿ
ಯಾಗಿರುವನು. ಸೂಕ್ಷ್ಮರೂಪವಾದ ವಿಶ್ವವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ, ಪೋಷಿಸಿ,
ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಆಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನು. ಎಂದು ಶ್ವೇತಾಶ್ವತರ
ಶ್ರುತಿಯು ಸಾರಿದೆ. “.... ರುದ್ರೋಽಸಿ ಪರಿರಕ್ಷಿತಾ ತ್ವಮಂತರಿಕ್ಷೇ ಚರಸಿ
ಸೂರ್ಯಸ್ತಂ ಜ್ಯೋತಿಷಾಂ ಪತಿಃ |” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೋಪನಿಷತ್ತು ಪ್ರತಿಪಾ
ದಿಸಿದೆ. “.... ಮಧಸ್ಥಾನಾ ದೇವತಾ ರುದ್ರಂ ಚ ಮುನುತತ್ವ ತಕ್ಷೋಽಗ್ನಿ

ಮಿಹಸ್ಥಾನಮತ್ರ ನೈ ಸ್ತೋತ್ರಿಯಂ ಶಂಸಂತಿ||” ಎಂದು ನಿರುಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೇ ವತೆಗಳ ಸ್ತುತಿಗೆ ಮೊದಲಿನವನು ಶ್ರೀರುದ್ರದೇವನು. ಜಾಗತಿಕ ಚಲನವಲನಕ್ಕೆ ಶ್ರೀರುದ್ರನು ಪ್ರೇರಕನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅಂತೆಯೇ ಜಾಗತಿಕ ಸಕ್ರಿಯಾ ಶೀಲತೆಗೂ ಕಾರಣನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

“ಪ್ರ ರುದ್ರೇಣ ಯಯಿನಾ ಯಂತಿ ಸಿಂಧವಸ್ತಿರೋ
ಮಹೀನುರಮಂತಿಂ ದಧನ್ವಿರೇ |

ಯೇಭಿಃ ಪರಿಜ್ಞಾ ಪರಿಯನ್ನುರುಜ್ರಯೋ

ವಿ ರೋರುವಜ್ಜ ತರೇ ವಿಶ್ವಮುಕ್ಷತೇ ||೫||”

—ಮ. ಸಂ.

‘ಸಂಚರಣ ಶೀಲನು ಮತ್ತು ಚೈತನ್ಯನು ರುದ್ರನು. ಆತನಿಂದ ನದಿಗಳು ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತವೆ. ರುದ್ರರು ಮತ್ತು ಮರುತ್ತರು ಪೃಥ್ವಿಯನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ರುದ್ರರಿಂದ ಪರಿಜ್ಞಾ ಅಂದರೆ ಸರ್ವಗಾಮಿಯಾದ ಇಂದ್ರನು. ಅತ್ಯಂತ ವೇಗವುಳ್ಳವನಾಗುತ್ತಾನೆ; ಮತ್ತು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಚರಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳವನಾಗುತ್ತಾನೆ. ರುದ್ರನು ಜಠರೇ ಅಂದರೆ ಅಂತರಿಕ್ಷದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪರ್ಜನ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಶಬ್ದ ಮಾಡುತ್ತ ವಿಶ್ವವನ್ನು ವೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ,

ಶ್ರೀರುದ್ರದೇವನು ಅಚರದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಚರದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸಂಚರಣಶೀಲತೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಭೂ ವೈಮ ವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಮತ್ತೂ ಕೇಳಿ.

“ಕ್ರಾಣಾ ರುದ್ರಾ ಮರುತೋ ವಿಶ್ವಕೃಷ್ಣಯೋ ದಿವಃ

ಶ್ಕೀನಾಸೋ ಆಸುರಸ್ಯ ನೀಳಯಃ |

ತೇಭಿಶ್ಚಸ್ತ್ರೇ ವರುಣೋ ಮಿತ್ರೋ ಅರ್ಮಮೇಂದೋ
ದೇವೇಭಿರರ್ವಶೇಭಿರರ್ವಶಃ ||೬||

‘ರುದ್ರರು ಮರುತ್ತರು ಮೇಘಕ್ಕೆ ಅಶ್ರಯದಾತರು. ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಪ್ರಶಸ್ತವಾದ ಗತಿಯುಳ್ಳವರು. ಮತ್ತು ಮಾನವರೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿರುವ

ವರು. ತಂತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸತಕ್ಕವರು. ಅಶ್ವಯುಕ್ತರು
ದೇವತಾತ್ಮರು. ಅವರೊಡಗೂಡಿ ಅತ್ಯವಂತನಾದ ಇಂದ್ರನು, ವರುಣನು,
ಮಿತ್ರನು, ಅಧ್ಯಮನು ಕರ್ಮವನ್ನು ಆರಿಯುತ್ತಾರೆ.'

ಇದರಿಂದ ವಿಶ್ವವು ರುದ್ರರ ವಶದಲ್ಲಿದ್ದು ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾಗಿದೆಯೆಂಬುದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ರುದ್ರರ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೂ ಅಧಿಷ್ಠಾತ್ಯತ್ವವೂ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತವೆ. "ಅಹಂ ರುದ್ರೇ ಭಿರ್ವಸುಭಿಶ್ಚರಾಮಿ" ಎಂದು ಅಂಭೃಣಮುಷಿ ಪುತ್ರ ಮತ್ತು ಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪ ಶಕ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾಳೆ.

“ಸೋಮಂ ಮೋ ಅದ್ಯ ರುದ್ರಾಯ ಶಿಕ್ಷಸೇ
ಕ್ಷಯದ್ವೀರಾಯ ನಮಸಾ ದಿದಿಷ್ಟನ |
ಯೇಭಿಃ ತಿವಃ ಸ್ವವಾ ಏನಯಾವಬಿದ್ಧಿವಃ
ಸಿಷಕ್ತಿ ಸ್ವಯಶಾ ನಿಕಾಮಭಿಃ ||. ||”

‘ಓ ಮಿತ್ರೈಕೈರೆ, ರುದ್ರದೇವನು ಅಶ್ವಗಳಿಂದ ಮರುತ್ತುಗಳಿಂದ ಬಂಧುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ತಾನೇ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಕೀರಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಸುಖಕರನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ದ್ಯುಲೋಕದಲ್ಲಿದ್ದು ಯಜಮಾನರನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನೀವ ಮರುತ್ತರಿಂದ ಒಡಗೂಡಿದ್ದಾನೆ. ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಶಕ್ತಿಸಂಪನ್ನನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅಂತಹ ಆ ರುದ್ರದೇವನಿಗೆ ಈಯಾಗದಲ್ಲಿ ಹವಿಸ್ಸುಳ್ಳ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ನಮಿಸಿ ಅರ್ಪಿಸಿರಿ.’
“ಉತ ನೋ ರುದ್ರಾ ಚಿನ್ಮೃತಾಂ” ರುದ್ರರು ನಮ್ಮನ್ನು ಸುಖವಾಗಿರಿಸಲಿ.

ಮರುದ್ಗಣದಂತೆ ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳೂ ರುದ್ರಾನುಯಾಯಿಗಳಾಗಿದ್ದರು; ರುದ್ರ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೆ ವರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

“ದಸ್ರಾ ಋವಾಕವಃ ಸುತಾ ನಾಸತ್ಯಾ ವ್ಯಕ್ತ ಬರ್ಹಿಷಃ
ಆ ಯಾತಂ ರುದ್ರವರ್ಮ ನೀ ||೩||

— ಮುಗ್ಧೀದ ಸಂಹಿತೆ,

ಈ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಬರುವ ದಸ್ಯಾ, ನಾಸತ್ಯಾ, ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳ ಗುಂಪಿನವರ ಹೆಸರುಗಳು. ಇವರ ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಗಳಾದ ಏಕಾದಶರುದ್ರರ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನುರ್ತುಗೊಳಿಸಿದ್ದರು. ಇವರಿಬ್ಬರೇ ಅಲ್ಲ, ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ರುದ್ರನನ್ನು ನುರ್ತುಗೊಳಿಸಿದ್ದರು. ಈ ಮಾತು ಋಗ್ವೇದ ಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕಾರು ಸುಬಂದಿರುತ್ತದೆ.

“ಯಂ ಅಶ್ವಿನಾ ಸುಹವಾ ರುದ್ರವರ್ತನೀ ಆ ಸೂರ್ಯೈ ತಸ್ಥತುಃ”
—ಋ. ಸಂ. ೪-೨೨-೧

“ಯಂ ಅಶ್ವಿನಾ ಸುಹವಾ, ರುದ್ರವರ್ತನೀ ಪುರೋರಥಂ ಕೃಣುಃ
ಪತ್ನಾ ಸಹ”
—ಋ. ಸಂ. ೧೦-೩೯-೧೧

“ತಾವಿದ್ಧೋಷಾ ತಾ ಉಷಸಿ ಸುಭಸ್ವತೀ ತಾ ಯಾಮನ್ರುದ್ರ
ವರ್ತನೀ”
—ಋ. ಸಂ. ೮-೨೨-೧೪

ಇವುಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ಮೇಲಿನ ಮಾತು ಸಾರ್ಥಕವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತದೆ. ರುದ್ರನೆಂದರೆ ಪ್ರಕಾಶಮಾನನೆಂದರೆ ‘ರುದ್ರ-ಪ್ರಕಾಶನೇ’ ಎಂಬ ಧಾತುವಿನಿಂದ ರುದ್ರ ಪದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ರುದ್ರನು ಪ್ರಕಾಶಜೀತನನೆಂದು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಆತನ ಆ ಬೆಳಕಿನ ಬೆಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಮೆಯು ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳೂ ದೇವತೆಗಳೂ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು; ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದರು. ರುದ್ರನೆಂದರೆ ವೀರನೆಂತಲೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕಾದಶರುದ್ರರಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನವನು ವೀರಭದ್ರನು. ಈತನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಎಲ್ಲರೂ ಮೃತು ಸುಖಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರಕಾಶಪಥವೆಂದರೆ ವೀರವೀಧಿಯೆಂದರೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಮಾರ್ಗವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಯಜ್ಞದ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಕೊಲ್ಲುವ ತಿನ್ನುವ ಕೂಡುವ ವಿಷಯಾಸಕ್ತರಾಗಿರುವ ವಾಮನ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಯಾಜ್ಞಕರನು ಉತ್ತಮ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದರು ರುದ್ರರು.

ಸನಾತನ ಶಿವಧರ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾಪಕ ಶ್ರೀರುದ್ರದೇವ !

“ಸಂತಿ ರುದ್ರೇಣ ಕಥಿತಾಃ ಶಿವಧರ್ಮಾಃ ಸನಾತನಾಃ |
ವೀರಭದ್ರೋ ಯಥಾ ರುದ್ರಃ ತಥಾ ಅನೈ ಗುರವಶ್ಚಥಾ ||”
— ಸ್ಕಾಂದ ಪುರಾಣ.

ಅನಾದಿ ವೀರಶೈವಧರ್ಮಸ್ಥಾಪಕರುದ್ರದೇವನೆಂಬುದು ಇದರಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲದೆ ವೀರಶೈವ ಭೇದಗಳಿದ್ದವೆಂಬುದೂ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದಿವೀರಶೈವಕ್ಕೆ ಕಾರಣನಾದ ವೀರಭದ್ರನಿಗೂ ರುದ್ರದೇವನಿಗೂ ಭೇದವಿಲ್ಲ. ಅಂತೆಯೇ ಶಿವಧರ್ಮಿಗಳಾದ ಗುರುಗಳೂ ರುದ್ರ ವೀರಭದ್ರಸ್ವರೂಪರು.

ಈ ಶ್ಲೋಕಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಮಲ್ಲನಗಾಡರು ಪಾಟೀಲ ಅವರು “ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮ ಪ್ರವರ್ತಕ ವೀರಭದ್ರ....” ಎಂಬ ತಮ್ಮ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

“ಸನ್ಯಾಸನ ಶೈವಧರ್ಮವನ್ನು ರುದ್ರದೇವನೇ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದನು, ಗುರು ವಿನ ಪುತ್ರರು (ಶಿಷ್ಯರು) ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಗುರುಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸಲ್ಪಡುವರು. ಆದ್ದರಿಂದ ರುದ್ರ, ವೀರಭದ್ರ ಹಾಗೂ ಅವರ ಶಿಷ್ಯರಾದ ಇತರ ಗುರುಗಳು ಕೂಡ ರುದ್ರರೇ ಆಗಿರುವರು”

“....ಐತಿಹಾಸಿಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಮುನಿ ಸಂಪ್ರದಾಯದವರಲ್ಲಿ

ವೀರಭದ್ರದೇವರೇ ಮೊದಲಿಗರು ಮತ್ತು ಪ್ರಮುಖರು. ಶೈವಧರ್ಮದ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅದರಂತೆ ಇವರು ವೀರಶೈವ ಧ್ಯಾನಂತರಗತ ವೀರಮಾಹೇಶ್ವರ ಪಂಥದ ಮೂಲ ಪ್ರವರ್ತಕರಾಗಿದ್ದು ಈಗ ವೀರಶೈವರಗೆ ದೇವರೆಂದು (ಶಿವಗಣ) ಸಂಪೂಜ್ಯರಾಗಿರುವರು.” - (ಪು. ೨೦) ಎಂದು ಪಾಟೀಲರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿರುವರು. ಇದರಿಂದಲೂ ರುದ್ರ-ವೀರಭದ್ರರ ವಿಶಿಷ್ಟವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ, ವೀರಶೈವ ಸಂಸ್ಥಾಪಕತ್ವಗಳು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತವೆ.

೧೮ ರುದ್ರ ಮಂತ್ರಾಧಿಕೃತಂ

ಅದಿ ಕಾಲದವರು ಶಿವ-ವೀರಭದ್ರರು. ಅನಾದಿ ಕಾಲದವರು ರುದ್ರ ಮಹಾರುದ್ರರು. ರುದ್ರಗಣರಿಗೆ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ. ಏಕಾದಶ ರುದ್ರರಲ್ಲಿ ವೀರಭದ್ರನು ಪರಿಗಣಿತನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಈತನು ರುದ್ರಗಣರಿಗೂ ಶಿವಗಣರಿಗೂ ನಡುವೆ ಇಷ್ಟ ಸಕೀಲ ಸಂಬಂಧವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದನು. ರುದ್ರನೇ ಬೇರೆ, ಶಿವನೇ ಬೇರೆ. ರುದ್ರನೇ ಶಿವನೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುವರು. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳಿದ್ದರೂ ಸೂಕ್ತವಾಗಿಲ್ಲ. ಶಿವನ ದೂದಲು ರುದ್ರ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯಿದ್ದಿತು. ನಾನುದೇವ ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ 'ರುದ್ರಾಯನಮಃ' ಎಂಬ ರುದ್ರ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯಿದೆ "ಅಗ್ನೇ ಯಂ ರುದ್ರಮಂತ್ರೇಣ ಭಸ್ಮಸ್ನಾನ ಮನುತ್ವಮಮ್" ಎಂದಿದೆ ಶಿವೋಪ ನಿಷತ್ತು. ಮುಂದಿನ ಅಘೋರ ಮಂತ್ರ ರುದ್ರರಿಗೆ ಮೀಸಲಾದುದು ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಏಳುಕೋಟಿ ಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹನ್ನೊಂದು ಮಂತ್ರಗಳು ಮುಖ್ಯವಾದವುಗಳು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದುದು ಅಘೋರ ಮಂತ್ರ.

“ಮಂತ್ರಾಣಾಮಪಿ ಶೈವಾನಾಂ ಮುಖ್ಯಾ ಏಕಾದಶಿ ಸ್ಮೃತಾಃ
ತತ್ರಾಘೋರೋ ಮಹಾಮಂತ್ರಃ ಸರ್ವಾಭೀಷ್ಟಪ್ರದೋ ನೃಣಾಂ॥”

ಎಂದು ಸೂಕ್ಷ್ಮಾಗಮದ ಮೂರನೆಯ ಪಟಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾಗಿದೆ ಅಘೋರ ಮಂತ್ರ ಬರೇ ಮಂತ್ರವಲ್ಲ, -ಮಹಾಮಂತ್ರ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಅಭೀಷ್ಟಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಮಂತ್ರ; ಪ್ರಾಣಮಂತ್ರ.

“ಅಘೋರೇಭ್ಯೋಽಥ ಘೋರೇಭ್ಯೋ

ಘೋರ ಘೋರತರೇಭ್ಯಃ

ಸರ್ವೇಭ್ಯಃ ಸರ್ವ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋ

ನಮಸ್ತೇ ಅಸ್ಮು ರುದ್ರರೂಪೇಭ್ಯಃ !”

ಪಂಚಬ್ರಹ್ಮ ಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಮೂರನೆಯದು. ಅಗ್ನಿತತ್ತ್ವಾಧಿ ಸ್ತುತವಾದುದು. ಅಂತೆಯೇ ರುದ್ರರೂಪವಾದುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಬರುವ ಅಘೋ ರಾದಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯರು ರುದ್ರರೂಪರು.

ಈ ಅಘೋರ ಮಹಾಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅ, ಏ, ಓ ಸ್ವರಾಕ್ಷರಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಅಕಾರವು ಪರಮ ಪುರುಷನಾದ ರುದ್ರಸ್ವರೂಪನಾದುದು; ರಕ್ತವರ್ಣ (ಕೆಂಪುಬಣ್ಣ)ವುಳ್ಳದು; ಸರ್ಪವಶೀಕರಣ ಕಾರಣವಾದುದು. ಇನ್ನುಳಿದ ಏ ಮತ್ತು ಓ ಸ್ವರಗಳು ವೀರಭದ್ರಾತ್ಮಕಗಳು. ಪೀತ ಮತ್ತು ಜ್ಯೋತಿವರ್ಣಾತ್ಮಕಗಳು; ಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಪ್ರದಗಳು ಇನ್ನು ಈ ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಸಲ ಬಂದ 'ಅಃ' ಎಂಬ ಉಪಸರ್ಗಾಕ್ಷರವು ಕಾಲರುದ್ರಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣವುಳ್ಳದಾಗಿ ಪಾಶನಿಕೃಂತನ ಫಲವುಳ್ಳದಾಗಿದೆ. ಘಾಕ್ಷರವು ಭೈರವಾತ್ಮಕವಾದು, ಮುತ್ತಿನ ಬಣ್ಣವುಳ್ಳದು, ಶತ್ರುನಾಶ ಫಲವುಳ್ಳದು ಭಕಾರ ಭೃಗುಸ್ವರೂಪ, ರಕ್ತವರ್ಣ ಭಾಗ್ಯಸಿದ್ಧಿ. ರಕಾರಾಕ್ಷರ ತೇಜೋರೂಪ, ರಕ್ತವರ್ಣ, ತಮ-ಮೃತ್ಯುನಿವಾರಕ ಸಕಾರಾಕ್ಷರವು ಶಕ್ತಿಸ್ವರೂಪ, ಕೆಂಬಣ್ಣ, ಸ್ಥಿತಿದಾಯಕ. ವಕಾರಾಕ್ಷರವು ಜಲತತ್ತ್ವ, ಶುಕ್ಲವರ್ಣ, ರೋಗಹಾರಕ. ತ-ನಗಳೆರಡು ಶಕ್ತ್ಯಾತ್ಮಕಗಳು, ಶ್ವೇತವರ್ಣವುಳ್ಳವು, ಜಯಪ್ರದಗಳು ದಕಾರ ದುರ್ಗಾ ಶಕ್ತಿಸ್ವರೂಪ, ಶ್ಯಾಮವರ್ಣ, ಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಪ್ರದ. ಸಕಾರ ಮೇಘಾತ್ಮಕ, ಶುಕ್ಲವರ್ಣ, ವೃಷ್ಟಿಸಿದ್ಧಿ ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಮಕಾರಾಕ್ಷರ ಮಹಾಕಾಳಿ ಸ್ವರೂಪ, ಶ್ಯಾಮವರ್ಣ, ಸರ್ವಜಯಪ್ರದ ಹೀಗೆ ಈ ಮಂತ್ರದ ಅಕ್ಷರಾಕ್ಷರಕ್ಕೂ ಜೇತನತೆಯಿದೆ, ಶಕ್ತಿಯಿದೆ; ಸಿದ್ಧಿಗಳಿವೆ. ಈ ಅಘೋರ ಮಂತ್ರದ ಹಿಂದಿನ ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ಮಂತ್ರಗಳಾದ ವಾಮದೇವ ಮಂತ್ರ ಮತ್ತು ಶತ್ಪುರುಷ ಮಂತ್ರಗಳೂ ರುದ್ರಮಂತ್ರಗಳು ಇವುಗಳಿಗೂ ಅಧಿಕೃತವುಂಟು. "ಓಂ ಹುಂ ಅಘೋರಾಯ ನಮಃ" ಎಂಬೀ ಅಷ್ಟಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರಪಠನದಿಂದ ಅಷ್ಟಸಿದ್ಧಿ ಭಕ್ತಿ ಮುಕ್ತಿಗಳು ಲಭಿಸುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಪೂರ್ಣವಾದ ಅಘೋರ ಮಂತ್ರವೂ ಅಷ್ಟಕಲೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಅದರ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದಲೂ ಅಷ್ಟಸಿದ್ಧಿ ಭಕ್ತಿ ಮುಕ್ತಿಗಳು ಲಭಿಸುತ್ತವೆ. ಮಣಿಪೂರಕ ಮಂತ್ರವಿದು.

.....

೧೯ ವಿವೇಕ ಚಿಂತಾಮಣಿಯ ರುದ್ರರು-ವೀರಭದ್ರರು

ವೇದಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಮೊದಲ ಪರಿಚ್ಛೇದದಲ್ಲಿ ಎರೂಪಿಸಿ ದ್ವಿತೀಯ ಪರಿ
ಚ್ಛೇದದಲ್ಲಿ ಶಿವಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಿಜಗುಣರು. ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ
ಆಗಮಗಳೇ ಆಧಾರ. ಆಗಮಗಳು ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು. ಇವು ಸದಾಶಿವನ ಪಂಚಮುಖ
ಗಳಿಂದ ಬಂದವುಗಳು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನ ಹತ್ತು ಶಿವ ಪರವಾಗಿವೆ. ಉಳಿ
ದ ಹದಿನೆಂಟು ರುದ್ರಪರವಾಗಿವೆ-ಎಂದು ಹೇಳಿರುವರು. ಇದರಿಂದ ಶಿವ-ರುದ್ರ
ರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟ.

ಹದಿನೆಂಟು ರುದ್ರಾಗಮಗಳಲ್ಲಿ ವಿಜಯಾಗಮವೆ ಮೊದಲಿನದು.
ಇದನ್ನು ರುದ್ರದೇವನು ಅರಿವನು. ವಿಮಲಾಗಮವೆಂಬುದನ್ನು ಮೊದಲು
ಸರ್ವಾತ್ಮಕನು, ಮೇಣವನು ವೀರಭದ್ರನರಿದನು. ವಿಜಯಾಗಮ ಆರು ಸಂಖ್ಯೆ
ತೆಯ ಭೇದವುಳ್ಳದಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಆಗಮಗಳು ನಾಲ್ಕುಪಾದ, ಆರು ಪದಾರ್ಥ
ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿವೆ. ಕ್ರಿಯಾ-ಚರ್ಮ-ಯೋಗ-ಜ್ಞಾನ ಇವು ನಾಲ್ಕು ಪಾದಗಳು
'ಗುರು ಮುಖದಿಂದ ನಿರ್ಮಿತಮಾದ ಜ್ಞಾನವೆಂಬ, ಪತ್ಯಾದಿ ಪದಾರ್ಥ ರೂಪ
ಜ್ಞೇಯವೆಂಬ, ಲಿಂಗಾರ್ಪಣ ಲಕ್ಷಣಮಾದ ಅನುಷ್ಠೇಯವೆಂಬ, ಭಸ್ಮಧಾರ
ಣಾತ್ಮಕಮಾದ ಆಧಿಕೃತವೆಂಬ, ಶಿವಮಂತ್ರರೂಪ ಸಾಧನವೆಂಬ, ಶಿವಸ
ಮಾನತಾ ಮುಕ್ತಿರೂಪ ಸಾಧ್ಯಮೆಂಬವರು ಪದಾರ್ಥಗಳುಂ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯಂಗಳ
ಳಕ್ಕು' ಎಂದು ನಿಜಗುಣರು ಹೇಳಿರುವರು ಅಂದರೆ ಜ್ಞಾನ, ಜ್ಞೇಯ, ಅನು
ಷ್ಠೇಯ ಅಧಿಕೃತ, ಸಾಧನ, ಸಾಧ್ಯ ಇವಾರು ಪದಾರ್ಥಗಳೆಂದರ್ಥ.

ಇದರಿಂದ ವೀರಭದ್ರನು ರುದ್ರಾನ್ವಯದವನು ವಿಮಲಾಗಮ ಪರನು,
ಪಟಾ ಪರಾರ್ಥ ನಿಷ್ಠನು ಎಂಬುದು ಅರಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಮುಂದೆ ವೀರಶೈವ ಲಕ್ಷಣ ನಿರೂಪಣದಲ್ಲಿ '....ದಾಸತ್ವ, ಭೃತ್ಯತ್ವ,
ವೀರಭೃತ್ಯತ್ವ, ಸಮಯಾಚಾರತ್ವ, ಸಕಲಾನಸ್ಥಾತ್ವಂಗಳೆಂಬ ಪದ್ವಿಧ ಸತ್ತ್ವ
ನತ್ವಯುಕ್ತನಾಗಿ, ದೇಶಕಾಲಕಲ್ಪಿತಾದಿ ಲಾಕಿಕಾಚಾರಂಗಳಂ ಮೀರಿ
ಸ್ವತಂತ್ರಶೀಲನಾಗಿ, ಶಿನಾತರೆ ಭೇದ ಭ್ರಾಂತಿದೋರದಾತನಾಗಿ, ಉಪನಿ

ಪದ್ವ್ಯಾಕ್ಯಜನಿತ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ರಮಿಸುವ ಶೈವನನ್ನು ದರಿಂ ತತ್ತ್ವಂಜ್ಞಯುಳ್ಳಾ
ತನಾಗಿ ಜಗತ್ಪೂಜ್ಯನಾಗಿರ್ದಾನೆ ನೀರಶೈವನನ್ನು'

ರುದ್ರಗಣರಿಗೆ ನಿಸರ್ಗಯಜ್ಞ ವಿಹಿತವಾಗಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ರುದ್ರದೇವನೆ
ಅಧಿದೇವತೆ, ರುದ್ರಾಗ್ನಿಯೆ ಅವರ ಯಜ್ಞಾಗ್ನಿ. ಅಶ್ವತ್ಥ ಪಾಲಾಶಾದಿ ಕಾಷ
ಗಳೆ ಹವ್ಯಗಳು. ಆ ಋತುಗಳಿಗನುಸರಿಸಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಾರ್ಮಿಕಾದಿ
ಮಲತ್ರಯ ತ್ಯಾಗವೆ ಆಜ್ಯ ಎಲ್ಲ ಲೋಕಗಳಿಗಿಂತ ಮೇಲಿನದೆ ರುದ್ರಲೋಕ
ರುದ್ರನೆ ಎಲ್ಲ ದೇವರ ದೇವ. ಕಾಲಾಗ್ನಿ ರುದ್ರಭವನ "ಎಕಾದಶಭುವನವೆನಿಸಿ
ಕೊಂಡು, ಕಾಲಾಗ್ನಿ ರುದ್ರನಭುವನವೈದು ಕೋಟಿ ಯೋಜನದಗಲದಿಂ ದಿ
ಹುದದರ ಮದ್ಯದರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಂಡು ಕೋಟಿ ಯೋಜನದಗಲದೊಂದು
ಕೋಟಿಯೋಜನದುದ್ದ ದಿಂ ನಾನಾರತ್ನ ಖಚಿತಮಾದ ದಿವ್ಯ ಸಿಂಹಾಸನಾಗ್ರದ
ಲ್ಲಿಯೆ ಇರುವ ಕಾಲಾಗ್ನಿ ರುದ್ರನು.

ಮಹಾತೇಜೋಮಯನಾಗಿ, ರಕ್ತವರ್ಣದೊಂದು ಕೋಟಿಯೋಜನ
ದೀರ್ಘಶರೀರದಿಂ ಕರಾಳವವನ ಚತುಷ್ಟಯದಿಂ, ದೀರ್ಘಸ್ಮಶ್ರುಗಳಿಂ, ದ್ವಾದ
ಶಾಕ್ಷಗಳಿಂ, ಖಡ್ಗ, ಖಟ್ಟಾಂಗ, ಪಾಶ, ಬಾಣ, ಅಭಯವಾಂತ ವಾಮಕರ
ಪಂಚಕಂಗಳಿಂದೆಸೆದು ತಾನೂರ್ಧ್ವಮುಖನಾಗಿ ಜಗತ್ ಸಂಹಾರವಾದ
ಪುದೇಂಧೋ ಮುಖನಾಗಿ, ತನಗೆ ಸಮಾನಮಾದ ಕೋಟಿರುದ್ರರುಗಳಿಂದ್ಲಾ
ವೃತನಾಗಿರ್ದನಾತನ ಜ್ವಾಲೆ ದಶಕೋಟಿಯೋಜನಾಂತರಮಾಗಿ ಮೇಲಾವರಿಸಿ
ಹುದದರ ಧೂಮವೈದು ಕೋಟಿ ಯೋಜನಾವಧಿಯಾಗಿ ತೀವಿರುಂ.

—ತೃತೀಯ ಪರಿಚ್ಛೇದ

ಕೂಷ್ಮಾಂಡ ರುದ್ರಭವನ

"ಮತ್ತನೂ ನರಕಲೋಕದತ್ತಣಂ ಮೂವತ್ತು ಸಾವಿರ ಯೋಜ
ನಾಂತರದ ಮೇಲೆ ನವಲಕ್ಷಯೋಜನ ಭೂಮಿಯಿರ್ಪುದು; ಅದಾದೊಡೆ,
ನಾಲ್ಕುವರೆ ಲಕ್ಷ ಯೋಜನವೆ ಸಮಭಾಗದಿಂ ಮೃಣ್ಮಯ ಲೋಹನಾಗಿಹು
ದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವೋಕ್ತನರಕಂಗಳಿಗಧಿಪತಿಯಾದ ಯಮರಾಜನ ಮೇಲಿರ್ದ ಲೋಕ

ದಧಿಕಾರಿಯಾದ, ಕೂಷ್ಮಾಂಡನೆಂಬ ರುದ್ರನತ್ಯಂತ ಭೀಕರಾಕಾರದಿಂ ಕಾಲಾ
ನಲ ಪ್ರತಿ ಪ್ರಕಾಶದಿಂ ಚಾಪ, ಚಾಣ, ಫಲಕ, ಖಡ್ಗವಾತ ಕಂಚತುಷ್ಟ
ಯದಿಂ ತನಗೆ ಸಮಾನ ಭೂತಗಣ ಕೋಟಿಗಳೊಡಗೂಡಿದ್ದುಂ ”

ಪಾಟಿಕೇಶ್ವರ ರುದ್ರ ಭವನ.

“ಪಾತಾಳಗಳಿಂದ ಮೇಲೆ ಭೂ ಪೃಷ್ಠಾಂತಮಾಗಿ ಎಂಬತ್ತೆಂಟು
ಲಕ್ಷಾಧಿಕಮಾದ ಎರಡುಕೋಟಿ ಯೋಜನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸಪ್ತಪಾತಾಳಂ
ಗಳಧಿಪತಿಯಾದ ಪಾಟಿಕೇಶ್ವರನೆಂಬ ರುದ್ರನಾದೊಡೆ ಸಹಸ್ರಯೋಜನ
ವಿಸ್ತಾರಮಾದ ಮಣಿಖಚಿತ ದಿವ್ಯ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕೋಟಿ ಕಂದರ
ಲಾವಣ್ಯದಿಂದೆಸೆದು, ಸಮಸ್ತ ಸುರಸಿದ್ಧ ರುಗಳಿಂದೋಲೈಸಿಕೊಳುತಿರ್ಪುಂ”

“ಮತ್ತಮಾ ಕಾಲಾಗ್ನಿ ಮೊದಲು ಪಾಟಿಕೇಶ್ವರಾಂತಮಾದ ಸಪ್ತ
ಪಾತಾಳಂಗಳಲ್ಲಿ ಆಯಾಯ ಭುವನವಾಸಿಗಳ ಕಾಯಕಾಂತಿ, ರತ್ನಾಭರಣಂ
ಗಳ ಪ್ರಕಾಶಂಗಳೆ ಸಕಲ ವಿಷಯಂಗಳಂ ಬೆಳಗುವವಲ್ಲದೆ ಚಂದ್ರಾರ್ಯರನ-
ಪೇಕ್ಷಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದರಿಯಲ್ವೇಳ್ಕುಂ.”

“ಬಳಿಕೆಂತು ನೋಡಲಾ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಡಿಯಣ ಖರ್ಬಡದೊಳವಳಯದ
ಕಾಲಾಗ್ನಿ ರುದ್ರ ಭುವನಮೊಂದು ಕೋಟಿಯೋಜನವಾತನ ಜ್ವಾಲೆ ದಶ-
ಕೋಟಿಯೋಜನವದರ ಧೂಮವೈದುಕೋಟಿಯೋಜನವರ ಮೇಲೆ ನರಕ-
ಲೋಕವೆರಡು ಲಕ್ಷಾಧಿಕಮಾದ ಮೂವತ್ತು ಕೋಟಿಯೋಜನವದರ ಮೇಲೆ
ಕೂಷ್ಮಾಂಡರುದ್ರಭುಪನ, ಒಂಬತ್ತು ಲಕ್ಷದ ಮೂವತ್ತು ಸಾವಿರಯೋಜನ-
ವದರ ಮೇಲೆ ಸಪ್ತ ಪಾತಾಳಂಗಳಂತರಾಳ ಸಹಿತಮಾಗಿ ಎಪ್ಪತ್ತುಸಾರ
ಯೋಜನವದರ ಮೇಲೆ ಪಾಟಿಕೇಶ್ವರ ರುದ್ರ ಭುವನಂ ಭೂಪೃಷ್ಠಾಂತಮಾಗಿ
ಎಂಬತ್ತೆಂಟು ಲಕ್ಷಾಧಿಕಮಾದೆರಡು ಕೋಟಿ ಯೋಜನವದರ ಮೇಲೆಮುಂದೆ
ಪೇಳ್ವ ಭೂಮಿಯೊಂದು ಕೋಟಿ ಯೋಜನವಂತು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಧಿ ಕೂಟಾ
ಹದಿಂ ಭೂಮ್ಯಂತಮಾಗಿ ಸಂಚಾಶತ್ಕೋಟಿ ಯೋಜನೋನ್ನತವೆಂದು ನಿಶ್ಚ
ರಿಸಲ್ವೇಳ್ಕುಂ”

— ತೃತೀಯ ಪರಿಚ್ಛೇದ.

ಹೀಗೆ ಭೂಲೋಕದ ಕೆಳಗಿರುವ ಪಾತಾಲಲೋಕ ನಾಗಲೋಕಗಳ
ಲ್ಲೂ ರುದ್ರರು ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವರು.

ವೀರಭದ್ರಾದಿ ಏಕಾದಶ ರುದ್ರಗಣ ಸ್ಥಾನಗಳು

ಮತ್ತಮುಲ್ಲಿಂದಂ ಮೇಲೆ ಹತ್ತುಸಾವಿರ ಯೋಜನಾಂತರದ ಹತ್ತನೆಯ
ಮಾರುತಾಧಾರದ ವಿಮಾನ ಸ್ಥಾನವೆನಿಸುವ ಸೂರ್ಯನ ಭುವರೋಕವಿಹು
ದಲ್ಲಿ ಮಹೇಶ್ವರನ ಮಾನಸೋದ್ಭವರಾದ ವೀರಭದ್ರ, ಶಂಭು, ಗಿರೀಶ, ಅಜ
ಏಕಪಾತ್ನ, ಅಹಿರ್ವ್ಯುಧ್ವಂಶ, ಪಿನಾಕ, ಸ್ಥಾಣು, ಪಶುಪತಿ, ಭವತ್ಪ್ರಾಂಪ
ತಿಗಳೆಂಬ ಏಕಾದಶರುದ್ರರತಿ ಪೂಜ್ಯರಾಗಿರ್ದಲ್ಲಿಯೆ ಧಾತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಭಾವಾಂತ
ಮಾದ ಅಷ್ಟವಸುಗಳಂ ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯರ್ ಮೊದಲಾದವರೆಲ್ಲಂ ಕೂಡಿ ವರ್ತ
ಸುತಿರುಂ.

ಶ್ರೀ ರುದ್ರಲೋಕ

“....ಬಳಿಕಲ್ಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಸುಮಾರು ಕೋಟಿ ಯೋಜನಾಂತದಲ್ಲಿ ಜ್ಯೋತಿ
ಸ್ಥಾನಮಪ್ಪ ರುದ್ರಲೋಕವಿಹುದಾದೊಡೆ: ಕೈಲಾಸವೆಂದು ಪ್ರಮುಖಸ್ಥಾನ
ವೆಂದು ವೆಸರ್ವಡೆದತಿ ಶೋಭನವತಿ ಚಿತ್ರವತಿ ಅಶ್ವರೈವತಿ ಮಂಗಳಮಯ
ವಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸಿರುಪಲ್ಲಿಅಂತಃ ಸತ್ಯಬಹಿಸ್ತನೋ ಗುಣದಿಂ ಜಗತ್ತಿನ
ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಲಯ ಕೃತ್ಯ ಕರ್ತೃವಪ್ಪ ರುದ್ರನಾದೊಡೆ, ಗೋಕ್ಷೇರ ಧವಲದ್ಯು
ತಿಯು ಶರೀರದಿಂ ಜಟಾಮಕುಟ, ಚಂದ್ರಕಲೆ, ಏಕಮುಖ, ತ್ರಿನೇತ್ರ,
ನೀಲಗ್ರಿವಂಗಳಿಂ ಪರಶು, ಮೃಗ, ವರಾಭಯಂಗಳುಳ್ಳ ವಾಮದಕ್ಷಿಣ ಕರ
ಚತುಷ್ಟಯದಿಂ ಸ್ವಾತ್ಮಾರಾಮನಪ್ಪದರಿಂ ಬಾಹ್ಯವಿಷಯ ವ್ಯಾಮೋಹಮಿ
ಲ್ಲಾಗಿಮುಂ, ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹತ್ವಮಂ ಸೂಚಿಸಲೋಸುಗಮಾಗಿಯುಂ ಪೊದೆ
ದುಟ್ಟಿ ಗಜ ವ್ಯಾಘ್ರಾಜಿನ ಸರ್ಪಾಭರಣ, ಭಸ್ಮೋದ್ದೂಳನ, ಅಕ್ಷಮಾಲೆ,
ಕೋಮಾಲೆಗಳಿಂದಲಂಕೃತನಾಗಿ ಕಾಳೀ ಸಮೇತನಾಗಿ ಸಕಲದೇವತಾ ಸಾರ್ವ
ಭೂಮನೆನಿಸಿ, ಸತ್ಯ ಕ್ಷಮೆ ಧೃತಿ ಅಧಿಸ್ಥಿತಿ ಅತ್ಯಬೋಧ ಸೃಷ್ಟಿ ವಿರಾಗ ತಪ

ಸ್ವ ಮತಿ ಈಶ್ವರತ್ವವೆಂಬ ದಶಕಲ್ಯಾಣಗುಣಯುಕ್ತನಾಗಿ ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವಾದಿ
ಷಡಂಗಜ್ಞಾನಾದಿ ಸದ್ಗುಣಗಳಿಂ ಅಣೆಮಾದಿ ಮಹದೈಶ್ವರ್ಯಗಳಿಂ ಸಂಪನ್ನ
ನೆನಿಸಿ ಗಂಗಾವಾಳುಕ ಸಮರುದ್ರರಿಂ ಬ್ರಹ್ಮೇಂದ್ರೋಪೇಂದ್ರ ಮನು ಮುನಿ
ಸುಮನಸಾದಿ ಸಕಲದೇವ ಶ್ರೇಷ್ಠ ರಿಂದೋಲೈಸಿಕೊಳುತ್ತಿರುಂ "

—ವಿ. ಚಿಂ. ಪ. ಪರಿಚೇದ.

ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ ಆವಾತನಿಂದಾವಾತನಧಿಕಮಾದ ಜ್ಞಾನ ತೇಜೋಬ
ಲೈಶ್ವರ್ಯಾದಿ ಗುಣವಿಶಿಷ್ಟನವನೂರ್ವ ಲೋಕಸ್ಥಿತಮೆಂಬಾಗಮ ಪ್ರಮಾಣ
ದಿಂದಿಲ್ಲದಂ ಮೇಲೆ ಪೇಳ್ವ ಭುವನ ಪತಿಗಳನುತ್ತರೋತ್ತರ ಸುಖಭೋಗಿ
ಳೆಂದರಿಯಲ್ಪಕ್ಕಾದಾಗಿ, ಪೂರ್ವೋಕ್ತ ಪಾಂಚಭೌತಿಕ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನುಳಿದ
ದರ ಚಹಿರ್ದಾಗದ ಕೇವಲ ಪೃಥ್ವೀತತ್ತ್ವದ ಇಂದ್ರಾದಿ ದಶದಿಕ್ಕಿನೊಳಿರ್ಪ
ಇಂದ್ರಾದಿಗಳ್ಗೆ ನಿಯಂತೃಗಳಾಗಿ ಪರಮೈಶ್ವರ್ಯಸಂಪನ್ನರಾಗಿ, ತಮ್ಮೊಡನೆ
ವಿಚಿತ್ರ ನೇಷಧಾರಿಗಳಾದ ಮಹಾಽರಾಕ್ರಮಿಗಳಪ್ಪ ನಾನಾಶಸ್ತ್ರ ಪಾಣಿಗಳಾದ
ಗಂಗೆವಾಳುಕ ಸಮಾನ ರುದ್ರರುಗಳೊಡಗೂಡಿ ತದ್ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಶಿಕ್ಷಕರಾದ
ಶತರುದ್ರರ ನಾಮಧೇಯಂಗಳಾವಾವೆಂದೊಡೆ.

ನೂರು ರುದ್ರರು:

ಕಪಾಲೀತ, ಅಜ, ಬುದ್ಧ, ವಜ್ರದೇಹ, ಪ್ರಮರ್ದನ, ಪ್ರಭಾತಿ, ಅಪ
ಯ, ಶಾಸ್ತ್ರ, ಪಿನಾಕಿ, ತ್ರಿದಶವಂದಿತರೆಂಬ ದಶರುದ್ರರು ಇಂದ್ರದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ
ಹರು. ಅಗ್ನಿರುದ್ರ, ಹುತಾಶಿ, ಪಿಂಗಲ. ಬಾಧಕ, ಹಠ, ಜ್ವಲನ, ದಹನ,
ಬಭ್ರು, ಭಸ್ಮಾಂತಕ, ದಶರುದ್ರರು ಅಗ್ನಿದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಹರು. ಯಾಮ್ಯ, ಮೃತು,
ಹರ, ಧಾತ್ಯ, ವಿಧಾತ್ಯ, ಕರ್ತೃ, ಕಾಲ, ಧರ್ಮ, ಅಧರ್ಮ, ಸಂಯೋಕ್ತ,
ವಿಯೋಕ್ತರೆಂಬ ದಶರುದ್ರರು ಯಮದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಹರು. ನೈರುತ, ಮಾರಣಿ,
ಹಂತ್ಯ, ಕ್ರೂರದೃಷ್ಟಿ, ಭಯಾನಕ, ಉರ್ಧ್ವಕೇಶ, ವೀರಪಾಕ್ಷ, ಧೂಮ್ರ,
ಲೋಹಿತ, ದಂಷ್ಟ್ರಂಗಳರೆಂಬ ದಶರುದ್ರರು ನೈರುತ್ಯದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಹರು. ಬಲ,
ಅತಿಬಲ, ಪಾಶಹಸ್ತ, ಮಹಾಬಲ, ಶ್ವೇತ, ಜಯರುದ್ರ, ದಿಘ್ವಾಹು,

ಜ್ವಲಾಂತಕ, ಬಡಬಾಹು, ಭೀಮರೆಂಬ ದಶರುದ್ರರೆ ವರುಣದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಹರು. ಶ್ರೀಘ್ನ, ಲಘು, ವಾಯುವೇಗ, ಸೂಕ್ಷ್ಮ ತೀಕ್ಷ್ಣ. ಕ್ಷಯಾಂತಕ, ಪಂಚಾಂತಕ, ಪಂಚಶಿಖಿ, ಕಪರ್ದಿ, ಮೇಘವಾಹನರೆಂಬ ದಶರುದ್ರರೆ ವಾಯು ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಹರು. ಜಟಾಮುಕುಟಧಾರಿ, ನಾನಾರತ್ನಧರ, ನಿಧೀಶ, ರೂಪವಾನ್, ಧನ್ಯಸಾಮ್ಯದೇಹ, ಪ್ರಸಾದಕೃತ್, ಪ್ರಕಾಶ, ಲಕ್ಷ್ಮೀವಾನ್, ಕಾಮರೂಪರೆಂಬ ದಶರುದ್ರರೆ ಕುಬೇರದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಹರು. ವಿದ್ಯಾಧರ, ಸರಸ್ವಜ್ಞ, ವೇದಪಾರಗ, ಮಾತೃವೃತ್ತ, ಸಿಂಗಲಾಕ್ಷ, ಭೂತಪಾಲ, ಬಲಸ್ರಿಯ, ಸರಸ್ವವಿದ್ಯಾವಿಧಾತ್ಯ ಸುಖದುಃಖಕರರೆಂಬ ದಶರುದ್ರರೆ ಈಶಾನ್ಯದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಹರು. ಅನಂತ, ಪಾಲಕಧೀರ, ಪಾತಾಳೇಶ, ವೃಷಭ, ವೃಷಭಧರ, ಸುವೀರ್ಯ, ಗ್ರಹಸನ, ಶುಭ, ಲೋಹಿತರೆಂಬ ದಶರುದ್ರರು ಆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಧೋಭಾಗದಲ್ಲಿಹರು. ಶಂಭು, ವಿಭು, ಗಣ, ಅಧ್ಯಕ್ಷ, ತ್ರ್ಯಕ್ಷ, ತ್ರಿವತನಂದಿತ, ಸಂವಾಹ, ವಿನಾಹ, ನಭೋಲಿಪ್ತ, ವಿಚಕ್ಷಣರೆಂಬ ದಶರುದ್ರರೆ ಉರ್ಧ್ವಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿಹರು. ಒಳಗೆ ಪ್ರಕಾರದಿಂದಾದಿ ಲೋಕಪಾಲಿಸ್ವಕರಿಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಚ್ಯುತರಿಂ ದಿಕ್ಪಾದವಿಡಿದು ಪೂಜ್ಯರಾದ-ತಮ್ಮ ನಾನೋಚ್ಚರಣಾರಾಧನೆಗಳಿಂದಿಷ್ಟಾರ್ಥಪುರರಾದ-ಸರಸ್ವಜ್ಞರಾದ ಶತರುದ್ರರಿಗೆ ಕರ್ತೃವಾದ ವೀರಭದ್ರನಾದೊಡೆ."

ಶತರುದ್ರಪತಿ ವೀರಭದ್ರ

"ನೀಲವರ್ಣಮಯ ಶರೀರದಿಂ, ಜಟಾಮುಕುಟದಿಂ, ಏಕಮುಖ. ತ್ರಿನೇತ್ರ, ದೀಪ್ತದಂಷ್ಟ್ರಂಗಳಿಂ, ಖಡ್ಗ-ಫಲಕ-ಚಾಪ-ಬಾಣಂಗಳಾಂತ ವಾವ. ದಕ್ಷಿಣ ಕರಚತುಷ್ಟಯದಿಂ, ವಸ್ತ್ರ-ಗಂಧ-ಮಾಲ್ಯ-ಆಭರಣಾದಿಗಳಿಂದಲಂಕೃತನಾಗಿ, ಭದ್ರಕಾಳೀಸಹಿತನಾಗಿ ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹ-ಶಿಷ್ಟಪ್ರತಿಪಾಲಕನೆನಿಸಿ, ಪೃಥಿವ್ಯಾದಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮಭೂತವರ್ಗದಲ್ಲಿರ್ಪಂ."

೧ ತತ್ವಗಳಿಗಭಿಮಾನಿ ರುದ್ರರು

"ಅನಂತದೊಡೊಳಾ ಸ್ಥೂಲರೂಪ ಪೃಥ್ವೀ ತತ್ವದತ್ತಣಂ ದಶಗುಣಾಧಿ ಕರ್ಮಾಗಾವಂಸಿತ್ ಅಮೃತತ್ವದಲ್ಲಿ ಅವರೇಶ, ಪ್ರಭಾಸ, ನೈಮಿಷ, ಪುಷ್ಕರ,

ಆಸಾಧಿ, ದಿಂಡಿ ಭಾರಭೂತಿ, ನಾಕುಲರೆಂಬ ಗುಹ್ಯಾಷ್ಟಕರಿಹರು. ಮತ್ತಮಾ ಅಮೃತತ್ವದತ್ತಣಂ ದಶಗುಣಾಧಿಕಮಾಗಾವರಿಸಿದ್ದ ತೇಜಸ್ವತ್ವದಲ್ಲಿ ಹರಿ ಶ್ವಂದ್ರ, ಶ್ರೀಶೈಲ, ಕಲ್ಪಮಾನ್, ಮಾತರೇಶ್ವರ, ಮಹಾಕಾಳ, ಮಧುಸು ಕೇತಾರ, ಭೈರವರೆಂಬ ಆದಿಗುಹ್ಯಾಷ್ಟಕರಿಹರು. ಮತ್ತಮಾ ತೇಜಸ್ವತ್ವದತ್ತ ಣಂ ದಶಗುಣಾಧಿಕಮಾಗಾವರಿಸಿದ್ದ ವಾಯುತತ್ವದಲ್ಲಿ ಗಯೆ, ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ, ನಾಖಲಂಡ, ಖಲ, ವಿಮಲ, ಅಟ್ಟಹಾಸ, ಮಹೇಂದ್ರ ಭೀಮರೆಂಬ ಗುಹ್ಯಾ ದ್ವಿಗುಹ್ಯಾಷ್ಟಕರಿಹರು. ಮತ್ತಮಾ ವಾಯುತತ್ವದತ್ತಣಂ ದಶಗುಣಾಧಿಕ ಮಾಗಾವರಿಸಿದ್ದ ವೈಷ್ಣವತತ್ವದಲ್ಲಿ ವಸ್ತ್ರಾಪದ, ರುದ್ರಕೋಟಿ, ಅವಿಮುಕ್ತ ಮಹಾಬಲ, ಗೋಕರ್ಣ, ಭದ್ರಕರ್ಣ, ಸ್ವರ್ಣಾಕ್ಷ, ಸ್ಥಾನುಗಳೆಂಬ ಪವಿತ್ರಾಷ್ಟ ಕರಿಹರು. ಬಳಿಕಿಂತು ಪೂರ್ವೋಕ್ತಲೋಕಪಾಲಾಷ್ಟಕರೊಡಗೂಡಿದೀ ಪಂಚಾ ಷ್ವಕರಾದ ನಾಲ್ವತ್ತು ಭುವನಪತಿಗಳೇ ಸ್ವಜ್ಞತ್ವ ಸರ್ವಕರ್ತೃತ್ವ ಸಹಿತ ರಾಗಿ ಭೂಲೋಕದೊಳಾಯಾ ನಾಮಧೇಯಂಗಳಿಂದವತರಿಸಿ, ಸಕಲಲೋಕಾ ಭಿಮತ ಫಲಪ್ರದಾಯಕರಾಗಿರುಂ.”

೨ ಪಂಚತನ್ಮಾತ್ರ ರುದ್ರರು

“ಮತ್ತಮಾ ಪೃಥಿವ್ಯಾದಿ ಪಂಚಮಹಾ ಭೂತಂಗಳಿಗೆ ಕ್ರಮದಿಂ ಕಾರಣಮಾದ ಗಂಧಾತಿ ತನ್ಮಾತ್ರಂಗಳೆಂಬೈದರಲ್ಲಿ ಪರವಿದಿದು ಮಂತ್ರರೂಪಿ ಸುಬಾಹು, ಭಾಸುರ, ಸರ್ಪವಿತ್, ಅಗರ್ಜೇಶ್ವರರೆಂಬ ಪಂಚಭುವನಾಧಿಪತಿ ಗಳೊಡನೆ ಗಂಧಾಂಗ, ಜಲೋದರ, ಭಾನುಮಾನ್, ಬಲವತ್ಸರ, ಸೂಕ್ಷ್ಮನಾದರುಗಳೆಂಬ ರುದ್ರರುಗಳಾ ಕ್ರಮದಿಂದಿಹರು.”

೩ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯ-ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯ ರುದ್ರರು

“ಮತ್ತಮಾ ತನ್ಮಾತ್ರಗಳಿಂ ಮೇಲೆ ನಾಗಾದಿ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯ ಪಂಚಕ ದಲ್ಲಿ ಕ್ರಮದಿಂ ಕಾಲದಂಷ್ಟ್ರ, ಪಿಂಗಳಾಕ್ಷ, ಕಾದ್ರ, ಜಟಿಲ, ವಿಶಾಲರೆಂಬ ಪಂಚಭುವನ ಪತಿಗಳೊಡನೆ ದುಂದುಭಿ, ಸಮಾಧಾನ, ತೂಲ್ಯ ಕರುದ್ರಪ್ರಣಿ ವ, ಘನಾನಂದರುಗಳೆಂಬ ರುದ್ರರುಗಳಾ ತರುವಾಯಿಯಿಂದಿಹರು. ಬಳಿಕ

ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯದಿಂ ಮೇಲೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯ ಮನಸ್ಸುಗಳೆಂಬಾ
ರಲ್ಲಿ ಕ್ರಮದಿಂ ಕಾಮರೂಪಿ, ಹುತಾಶನ, ಪ್ರಜಾಪತಿ, ಘೋರಕ, ವಿಧೂಕರ,
ಅನುಪಮಗುಣಯುತರೆಂಬ ಭುವನಪತಿಗಳೊಡನೆ ವ್ಯೋಮಾಚಾರ, ಸರ್ವಾಂ
ಗಪ್ರಕಾಶಕ, ಮಹಾವಕ್ತ್ರ, ನಿಲುಂಪಕ, ಸಂಕಲ್ಪಕರೆಂಬ ರುದ್ರರುಗಳಾ ಪರಿ
ವಿಡಿಯದಿಹರು.”

೪ ಅಹಂಕಾರ ಭುವನ ರುದ್ರರು

“ಬಳಿಕ ಗಂಧತನ್ಮಾತ್ರಾದಿ ಮಾನಸಾಂತಮಾದ ಪೋಷಕ ವಿಕಾರಂಗಳಿಗೆ
ಕಾರಣಮಾಗಿ ಪೂರ್ವೋಕ್ತಮಾದಾಕಾಶದತ್ತಣಿಂ ದಶಗುಣಾಧಿಕಮಾ
ಗಾವರಿಸಿದ್ದ ಅಹಂಕಾರ ತತ್ತ್ವದಲ್ಲಿ ಭಾಗಲಂಡ, ಮಂಡ, ಹೋಮಕೋಟಿ
ಮಂಡಲೇಶ್ವರ, ಕಾಳಾಂಜನ, ಶಂಖಕರ್ಣ, ಸ್ಥಲೇಶ್ವರ, ಸ್ಥಲೇಶ್ವರರೆಂಬ
ಸಾಣ್ಣಿಷ್ಟಕರಿದರು.”

೫ ಬುದ್ಧಿ ತತ್ತ್ವ ಗುಣತತ್ತ್ವ ರುದ್ರರು

“ಬಳಿಕಾಹಂಕಾರ ತತ್ತ್ವದತ್ತಣಿಂ ದಶಗುಣಾಧಿಕಮಾಗಾವರಿಸಿದ್ದ ಬುದ್ಧಿ
ತತ್ತ್ವದಲ್ಲಿ ಪಿಶಾಚ, ರಾಕ್ಷಸ, ಯಕ್ಷ, ಗಂಧರ್ವ, ಇಂದ್ರ, ಸಾಮ್ಯ, ಪ್ರಜೇಶ,
ಬ್ರಹ್ಮರೆಂಬ ದೇವಾಷ್ಟಕರಿದರು. ಬಳಿಕ ಬುದ್ಧಿ ತತ್ತ್ವದತ್ತಣಿಂ ದಶಗುಣಾಧಿಕ
ಮಾಗಾವರಿಸಿದ್ದ ಗುಣತತ್ತ್ವದಲ್ಲಿ ಅಕೃತ, ಕೃತ, ಭೈರವ, ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು,
ಕುಮಾರ, ಉಮೆ, ತ್ರಿಕಂಠರೆಂಬ ಯೋಗಾಷ್ಟಕರಿದರು.”

೬ ಪ್ರಕೃತಿ ತತ್ತ್ವ ರುದ್ರರು

“ಬಳಿಕಾ ಗುಣತತ್ತ್ವದತ್ತಣಿಂ ದಶಗುಣೋತ್ತರಮಾಗಾವರಿಸಿದ್ದ ಪ್ರಕೃ
ತಿ ತತ್ತ್ವದಲ್ಲಿ ಕ್ರೋಧೇಶ, ಜಂಡ, ಸಂವರ, ಜ್ಯೋತಿಪಿಂಗ, ಸೂರಗ, ಪಂಚಾ
ಶಕ ವಿಕಾರ, ಶಿಖೇದರೆಂಬ ಮಹಾದೇವಾಷ್ಟಕರಿದರು. ಬಳಿಕೆಂತು
ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಾದಿ ಪ್ರಕೃತಿ ಕಡೆಯಾದ ತತ್ತ್ವಂಗಳೆ ದಶಗುಣೋತ್ತರ ಮಾಗಿರ್ದ
ಸಂಪದ ತಿಳಿಯಲ್ವೇಳ್ಕುಂ.”

೨ ಪುರುಹತತ್ವರುದ್ರರು

“ಮತ್ತಮಾ ಪ್ರಕೃತಿ ತತ್ವದತ್ತಣಂ ನೂರು ಮಡಿಯಾಗಾವರಿಸಿದ್ದ ಪುರುಹತತ್ವದಲ್ಲಿ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯ, ಸರ್ವತನು, ಸರ್ವಾಂಶಕರಣಾಶ್ರಯರೆಂಬ ರುದ್ರರಿದ್ದಲ್ಲಿವುರುಷನಾದೊಡೆ ನಿತ್ಯವ್ಯಾಪಕ ಚೈತನ್ಯಮಯನಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ರೂಪನಲ್ಲದೊಡಂ ಮುಂದೆ ಪೇಳ್ವರಾಗಾದಿ ಕಲಾಂತಮಾದ ಪಂಚಕಂಚುಕ ಯುಕ್ತನಮೃದರಿಂದುಪಚಾರದಿಂ ತತ್ವಂಗಳೊಡನೆ ಗಣನೆಗೆ ಬಹನಾಗಿ ಭುವ ನಾಶ್ರಯನಲ್ಲು ಮತ್ತೇನೆನೆ: ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಯಿದ್ದಿ ತೆಂಬುದರಂತೆ ಲಕ್ಷಣಾ ವೃತ್ತಿಯಿಂ ತತ್ವಮೀಪದ ಪ್ರಕೃತಿ ಮಸ್ತಕದೊಳಾ ಭುವನಂಗಳಹವೆಂದು ವಿಭಾಗಿಸವೇಳ್ಕುಂ.”

೪ ರಾಗವಿದ್ಯಾನಿಯತಿತತ್ವರುದ್ರರು

“ಬಳಿಕಾ ಪುರುಹ ತತ್ವದತ್ತಣಂ ನೂರುಮಡಿಯಾಗಾವರಿಸಿದ್ದ ರಾಗತತ್ವದಲ್ಲಿ ವಾಮದೇವ, ಭೀಮ, ಉಗ್ರ, ಭಯ, ಸರ್ವೇಶಾನ, ಏಕವೀರ, ಪ್ರಚಂಡ ಈಶ್ವರ, ಉಮಾಭರ್ತೃ, ಜಯ, ಅನಂತ, ಏಕಶಿವರೆಂಬ ರುದ್ರರುಗಳಿಹರು. ಬಳಿಕಾ ರಾಗತತ್ವದತ್ತಣಂ ಸಾವಿರ ಮಡಿಯಾಗಾವರಿಸಿದ್ದ ವಿದ್ಯಾತತ್ವದಲ್ಲಿ ಮಹಾತೇಜ, ಮಹಾದೇವ, ಭವ, ಉದ್ಭವ, ಜ್ಯೋತಿ, ಪಿಂಗೇಕ್ಷಣ, ಈಶಾನ ಭುವನೇಶ್ವರ, ಅಂಗುಷ್ಠ ಮಾತ್ರರೆಂಬ ರುದ್ರರಂ ಸಂಹೃಷ್ಟ, ಸುಹೃಷ್ಟ, ಸುರೂಪ, ರೂಪವರ್ಧನ, ಮನೋನ್ಮನರೆಂಬ ಶಿಷ್ಯಪಂಚಕಂ ಗೂಡಿ, ಮಹಾವೀರ, ಕಲ್ಯಾಣ, ಪಿಂಗಲ, ಬಭ್ರು, ವೀರ, ಪ್ರಭವ, ಮೇಧಾತಿಥಿ, ಮಂದಕ, ದಾಹಕ ಶಾಶ್ವತಾರಕರೆಂಬಾಚಾರ್ಯ ದಶಕಮಿರುಂ. ಮತ್ತಮಾ ವಿದ್ಯಾತತ್ವದತ್ತಣಂ ಲಕ್ಷ ಮಡಿಯಾಗಾವರಿಸಿದ್ದ ನಿಯತಿತತ್ವದಲ್ಲಿ ಶೂಲಧರ, ನಟರುದ್ರ, ಬಲಿ ಭುಕ್, ನೀಲಲೋಹಿತ, ಜ್ಯೋತಿರೂಪ, ಪರಮೇಶ್ವರ, ಪರಮ ಪಿಂಗೇಕ್ಷಣ ವಾಮದೇವ, ಶರಪ್ಪ, ಭವ, ಉದ್ಭವ, ವಜ್ರದೇಹ, ಪ್ರಭು, ಕ್ರಮ, ವಿಕ್ರಮ, ಸುಪ್ರಭರೆಂಬ ರುದ್ರರುಂ ಸ್ಥಾಪಕ, ವಾಳುಕಾಕ್ಷ, ಯಮ, ತ್ರಿಶಿರ, ಚಿರಸು ಸ್ವಿಗಳೆಂಬ ಶಿಲ್ಪಿರುದ್ರರುಗಳೈವರು ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅಸಿ ಮಸಿ ಕೃಷಿ ವಾಣಿಜ್ಯ ದೇವನಿರ್ಮಾಣಮೆಂಬ ಪಂಚಕೃತ್ ನಿಯಮಕರಾಗಿರುಂ.”

೯ ಕಾಲತತ್ತ್ವ ಕಲಾತತ್ತ್ವ ಮಾಯಾತತ್ತ್ವ ರುದ್ರರು

“ಮತ್ತಮಾ ನಿಯತತತ್ತ್ವದತ್ತಣಂ ಲಕ್ಷಮಡಿಯಾಗಾವರಿಸಿದ್ದ ಕಾಲತತ್ತ್ವದಲ್ಲಿ ಮಾಯೀಯ, ಹಾಲಾಹಲ, ಕ್ರೋಧನ, ಬಡಬಾಳುಖ, ಉಚ್ಚೈಷ್ಠ, ಶಾಖರ, ಚಂತಮಾತಂಗ, ಘೋರರೂಪ, ಶುದ್ಧ, ಬುದ್ಧ, ಪ್ರಬುದ್ಧ ಪ್ರಶಾಂತ ಪರಮಾತ್ಮ, ಶಿವ, ಸುಶಿವ, ಬಭ್ರು, ಅಕ್ಷರಾಟ, ಶಂಭುಗಳೆಂಬ ರುದ್ರರಿಹರು. ಮತ್ತಮಾ ಕಾಲತತ್ತ್ವದತ್ತಣಂ ದಶಲಕ್ಷ ಗುಣಾಧಿಕಮಾಗಾವರಿಸಿದ್ದ ಕಲಾತತ್ತ್ವದಲ್ಲಿ ಗಹನೇಶ, ಸಾಧ್ಯ, ವಿಷ್ಣು, ಹರ, ದಶೇಶಾನ, ಮಹಾವೀರ್ಯ, ತ್ರಿಕಲ, ಗೋಪತಿಗಳೆಂಬ ರುದ್ರರಿಹರು. ಮತ್ತಮಾ ಕಲಾತತ್ತ್ವದತ್ತಣಂ ಕೋಟಿಗುಣಾಧಿಕಮಾಗಾವರಿಸಿದ್ದ ಮಾಯಾತತ್ತ್ವದಲ್ಲಿ ಅನಂತ, ತ್ರಿಕಲ, ಗೋಪ್ಯ, ಕ್ಷೇಮೇಶ, ಬ್ರಹ್ಮಪತಿ, ಧ್ರುವ, ತೇಜೋಧಿಪ, ಸಹನೇಶರೆಂಬ ರುದ್ರರಿಯ್ಯಂ.”

೧೦ ರುದ್ರ ಪ್ರಪಂಚ

“ಮತ್ತಮೀ ಪ್ರಕಾರಮಾದ ಪೃಥಿವ್ಯಾದಿ ಮಾಯಾಂತಮಾದ ಸಮಸ್ಯ ತತ್ತ್ವಂಗಳಲ್ಲಿರ್ದರೆಂದು ಪೇಳ್ವ ರುದ್ರರುಗಳ ನಾಮಧೇಯಂಗಳಿಂದನೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಯ ಭುವನಂಗಳಿರ್ದವಾ ಭುವನಂಗಳಸಂಖ್ಯಾತಂಗಳಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಭವನಂಗಳೆ ಹವಣಿಸಿ ಪೇಳಲ್ಪಟ್ಟವಾ ಭುವನಂಗಳೆಲ್ಲಂ ವಿಚಿತ್ರನದಿ, ನಂದನ, ಸಂಸಿ, ಪುರ, ಪ್ರಕಾರ, ದ್ವಾಸ, ವೀಧಿ, ಮಂದಿರ, ಪ್ರಾಸಾದಾದಿ ರಚನೆಗಳಿಂ ಗೀತ ವಾದ್ಯನ್ಯತೃಂಗಳಿಂ ವನಿತಾದಿ ಸುಖಭೋಗ ಸಾಧನಂಗಳಿಂ ಸಂಪನ್ನರುಗಳಾಗಿ ಯಜ್ಞ, ದಾನ, ತಪೋವ್ರತ ಸತ್ಕಿಯಾಞಿಷ್ಠರಿಂದೈದಲ್ ತಕ್ಕವಾಗಿ ರಿಯ್ಯಂ. ಆ ಸರ್ವ ಭುವನಂಗಳುಂ ರುದ್ರರಿಂ ಪಾಲಿತಮಾಗಿ ರುದ್ರಾಧಿಷ್ಠಿತಮಾಗಿ ರುದ್ರಶಕ್ತ್ಯುತ್ಕರದಿಂ ಉದ್ರಪ್ರಪಂಚನಾಗಿ ರುದ್ರಮಯಮನಿಸಿ ರಿಯ್ಯಂ.”

— ೧, ಚಿಂ; ೭ ನೆ ಪರಿಚ್ಛೇದ.

ವಿದ್ಯಾತತ್ವ ರುದ್ರರು

“....ಆ ಪೂರ್ವೋಕ್ತ ಮಾಯಾತತ್ವದತ್ತಣಂ ದಶಕೋಟಿ ಮಿಗಿಲಾ
 ಗಾವರಿಸಿದ್ದ ಶುದ್ಧವಿದ್ಯಾತತ್ವದಲ್ಲಿ ವಾಮ, ಜ್ಯೇಷ್ಠ, ರುದ್ರ, ಕಾಲ, ಕಲವಿ
 ಕರಣ, ಬಲಪ್ರಮಥನ, ಸರ್ವಭೂತದಮನ, ಮನೋನ್ಮನ, ತ್ರಿಗುಣ ಬ್ರಹ್ಮ
 ವೇಶಾಳ, ಸ್ಥಾಣುಮತಿ, ಅಂಬಿಕೆ, ರೂಪಿಣಿ, ನಂದಿನಿ, ಜ್ವಾಲೆ, ವಿದ್ಯಾಧಿಪತಿ
 ಯೆಂಬ ಭುವನಂಗಳಿರುವಲ್ಲಿ ಕಾಮಿಕಾಧಿ ವಾತುಲಾಂತಮಾದಿಸ್ವತ್ತೆಂಬ
 ಆಗಮಂಗಳುಂ ಮನನ ತ್ರಾಣಧರ್ಮಮುಳ್ಳ ಜ್ಞಾನಶಕ್ತ್ಯಧಿಕಮಾದ ಕ್ರಿಯಾ
 ಶಕ್ತಿನೂನಮಾದ ಸಪ್ತಕೋಟಿ ಮಹಾ ಮಂತ್ರಂಗಳಿವ್ವವವರೋಕ್ತಿಗೆ ಮೂರು
 ವರೆಕೋಟಿ ಮಂತ್ರಂಗಳೆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ನಿರಧಿಕರಣ ದೀಕ್ಷೆಗೆ ಸಾಧನಂ
 ಗಾಗಿಹವು ಮಿಕ್ಕ ಮೂರುವರೆಕೋಟಿ ಮಂತ್ರಂಗಳೆ ಶ್ರೀಗುರು ಸ್ವರೂಪನಾ
 ದೀಶ್ವರನ ಸಾಧಿಕರಣದೀಕ್ಷೆಗೆ ಸಾಧನಂಗಳಾಗಿರುಂ. ಮತ್ತಮಾ ವಿದ್ಯಾತತ್ವ
 ದಲ್ಲಿಯೆ ಶ್ರೀಕಂಠ, ಅನಂತ, ಸೂಕ್ಷ್ಮ, ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ, ಅಮರೇಶ್ವರ, ಅರ್ಘ್ಯ
 ಭಾರಭೂತಿ, ತಿಥೀಶ, ಸ್ಥಾಣುಕ, ಹರ, ಝಂಟೀಶ, ಭೌತಿಕ, ಸದ್ಯೋಷಾತ
 ಅನುಗ್ರಹೇಶ್ವರ, ಅಕ್ರೂರ, ಮಹೇಶಾನ, ಕ್ರೋಧೀಶ, ಚಂಡೇಶ, ಪಂಚಾ-
 ತಕ, ಶಿಷ್ಯೋತ್ತಮ, ಏಕರುದ್ರ, ಕೂರ್ಮ, ಏಕನೇತ್ರ, ಚತುರಾನನ, ಅಜೇಶ,
 ಶರ್ಮಸೋಮೇಶ್ವರ, ಲಾಂಗುಲಿ, ದಾರುಕ, ಅರ್ಧನಾರೀಶ್ವರ, ಉಮಾಕಾಂತ,
 ಆಷಾಢಿ, ಡಿಂಡಿ, ಆತ್ರಿ, ಮೀನ, ಮೇಷ, ಲೋಹಿತ, ಶಿಖಿ, ಸ್ಥಗಲಂಡ,
 ವೃಲಂಡ, ಮಹಾಕಾಳ, ವಾಲಿ, ಭುಜಂಗೇಶ, ಪಿನಾಕೇಶ, ಖಡ್ಗೇಶ, ಬಕ,
 ಶ್ವೇತ, ಭೃಗು, ಲಕುಲಿ, ಶಿವ, ಸಂವತ್ಸಕರೆಂಬ ಅಕಾರಾದಿ ಕ್ಷಕಾರಾಂತ
 ಮಾದೈವತೊಂದು ಮಾತೃಕಾ ಮೂರ್ತಿಗಳಿವ್ವ ರುದ್ರರಾದೊಡೆ ಪೂರ್ವೋ
 ದರಿ, ವಿರಜೆ, ಶಾಲ್ಮಲಿ, ಲೋಲಾಕ್ಷಿ, ವರುಲಾಕ್ಷಿ, ದೀರ್ಘಮುಖಿ,
 ಗೋಮುಖಿ, ದೀರ್ಘಜಿಹ್ವೆ, ಕುಂಡೋದರಿ, ಅರ್ಧಕೇಶಿ, ವಿಕೃತಮುಖಿ, ಜ್ವಾಲಾ
 ಮುಖಿ, ಉಲ್ಕಾಮುಖಿ, ತ್ರೀಮುಖಿ, ವಿಷ್ಣುಮುಖಿ, ಮಹಾಕಾಳಿ, ಸರಸ್ವತಿ
 ಸರ್ವಸಿದ್ಧಿ, ಸಮನ್ವಿತೆ, ಗೌರಿ, ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ ವಿದ್ಯೆ, ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿ, ಆತ್ಮಶಕ್ತಿ,
 ಭೂತಮಾತೆ, ಲಂಬೋದರಿ, ದ್ರಾವಿಣಿ, ನಗರಿ, ಖೇಚರಿ, ಮಂಜರಿ, ರೂಪಿಣಿ,
 ವಿರಜೆ, ಕಲೋದರಿ, ಪೂತನಿ, ಭದ್ರಕಾಳಿ, ಯೋಗಿಣಿ, ಶಂಕಿಣಿ, ಗರ್ದನಿ

ಕಾಳರಾತ್ರಿ, ಮೂರ್ಧನೈ, ಕಪರ್ದಿನಿ, ವಾಜ್ಮಯೆ, ಜಯೆ, ಸುಮುಖೈಶ್ವರೈ,
 ರೇವತಿ, ಮಾಧವಿ, ವಾರುಣಿ, ರಕ್ಷೋವಧಾರಣಿ, ಸಹಜೆ, ಲಕ್ಷ್ಮೀ, ವ್ಯಾಪಿನಿ
 ಮಾಯಾನ್ವಿತೆಯರೆಂಬೈವತ್ತೊಂದು ಶಕ್ತಿಯರೊಡನೆ ಕ್ರಮದಿಂ ಕೂಡಿ
 ರಕ್ತಾಂಗಚ್ಛವಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿ ಶೂಲ ಕಪಾಲ ಪಾಣಿಗಳೆನಿಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ
 ಮೂರ್ತಿಧ್ಯಾನ ನಾನೋಚ್ಚರಣ ಮಾತ್ರದಿಂ ಸರ್ವಸಿದ್ಧಿ ಪ್ರದಾಯಕರಾ
 ಗಿರುಂ.

ಹೀಗೆ ರುದ್ರರು ಅಸಂಖ್ಯಾತರು; ಗಂಗೆವಾಲುಕ ಸಮುದ್ರರು. ವೀರ
 ಭದ್ರನ ವೀರಗಣರಿಗೂ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ
 ಅಯ್ಯತ್ತೊಂದು ಶಕ್ತಿಯರ ಹೆಸರುಗಳು ಮಾತ್ರ ನಿರೂಪಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ.
 ಇವರು ಮಾತೃಕಾ ಮೂರ್ತಿಗಳೆಂದು ಹೆಸರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ ಮೂಲ ಶಕ್ತಿ
 ಯರು ಮತ್ತು ಮಾದರಿ ಶಕ್ತಿಯರು ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಉಳಿದ ಶಕ್ತಿಯರಿಗೆ ಮಾತೃ
 ಸ್ವರೂಪರೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ವಿಶ್ವಮಾತೃಕೆಯರೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ.

— — —

೨೦. ರಸೋತ್ಪಾದಕರು ರುದ್ರ ವೀರ ಶಿವರು

೧) ರುದ್ರ, ವೀರೇಶ, ಶಿವರು ನವರಸೋತ್ಪಾದಕರು. ರುದ್ರನು ರೌದ್ರರಸ ಭಯಾನಕ ರಸಗಳ ಉತ್ಪಾದಕನು. ಈತನ ಕಾಳಿಕಾತಾಂಡವ, ತ್ರಿಪುಠ ತಾಂಡವ, ಸಂಹಾರ ತಾಂಡವಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಜನರನ್ನು ನಲಿಸಿ ಜಗತ್ತನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವನು. ಕಾಳಿಯೊಡನೆ ನರ್ತಿಸುವುದೇ ಕಾಳಿಕಾತಾಂಡವ ವೆನಿಸುವುದು. ಇದರಿಂದ ಸಭಿಕರನ್ನು ಸಹೃದಯರನ್ನು ಆನಂದಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ತ್ರಿಪುಠ ತಾಂಡವದಿಂದ ದುಷ್ಟರನ್ನು ದಂಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ದುಷ್ಟರ ದಾಳಿಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಶಿಷ್ಟರನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಸಂಹಾರ ತಾಂಡವದಿಂದ ಮುಷ್ಠಿನವರನ್ನು ಲಯ ಗೊಳಿಸುವನು. ಇದರಿಂದ ಜೀವರಿಗೆ ಹಳೆಯ ಜನ್ಮವನ್ನು ನೀಗಿ ಹೊಸ ಜನ್ಮ ತಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು. ಇವುಗಳಿಂದ ರೌದ್ರರಸ ಭಯಾನಕ ರಸಗಳು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿವೆ.

೨) ರುದ್ರ ತನಯ ವೀರೇಶ ಈತನು ಉದ್ಭವ ತಾಂಡವ ಉರ್ವ್ಯ ತಾಂಡವ, ಚಂಡತಾಂಡವ, ಸವ್ಯತಾಂಡವಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ನೈಪುಣ್ಯ ಪಡೆದಿದ್ದನು. ಉದ್ಭವ ತಾಂಡವಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಮುಖಗಳು ಅನೇಕ ಫಲಗಳು ಉದ್ಭವದ ತಾಂಡವವಿದು. ಧೈರ್ಯದ ಪ್ರತೀಕವಿದು ಇದು ಉದ್ಭವತನವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವುದಲ್ಲ; ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ತಂದೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಶಿವನಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಾಂಗನಮನಪೂರ್ವಕ ವಿನಯ ಪ್ರದರ್ಶನ ವಿಶಿಷ್ಟಕಲೆ. ಸಂದರ್ಭವೊಂದರಲ್ಲಿ ವೈರಿಗಳಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವತನವನ್ನೂ ತನ್ನದೆ ಆದವೀರ ಭಂಗಿಗಳಿಂದ ತೋರುತ್ತಿದ್ದನು. ಸ್ವಬಲದಿಂದ, ದೋಷಬಲದಿಂದ ನಟಿಸಿ ಭೀಕರತೆಯನ್ನು ತೀವ್ರತೆಯನ್ನು ತೋರುತ್ತಿದ್ದನು. ಉದ್ಭವ ನರ್ತನ ಬಿಸಿಯೇರಿ ಉಗ್ರತೆಯನ್ನು ತಳೆದಾಗ ಚಂಡ ತಾಂಡವವೆನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಉದ್ಭವನು ಉತ್ತೇಜಿತನೂ ಆಗಿರುತ್ತಿದ್ದನು. ಕ್ರೋಧಾವೇಶದಿಂದ ಮೈ ಕೊಡವಿ ತಲೆಕೆದರಿ ತೀವ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ತೀಕ್ಷ್ಣನೂ ಉಗ್ರನೂ ಕ್ರೂರನೂ ಆಗಿ ನಟಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಭಯಂಕರನಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ ಆ ನಟನೆ ಚಂಡತಾಂಡವವಾಗಿ ಭಯಾನಕರಸೋತ್ಪಾದಕವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತೆ ಇವಲ್ಲದೆ ಉರ್ವ್ಯರೇತಸ್ಕನಾಗಿ ಉರ್ವ್ಯಶ್ವಾಸವುಳ್ಳವನಾಗಿ ಉರ್ವ್ಯಗತಿಯಿಂದ ನರ್ತಿಸಿ ವಿಶ್ವದವರ ಮೇಲೆ ವೈರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕರುಣ ರಸವನ್ನು

ಬೀರುತ್ತಿದ್ದನು. ಹೀಗೆ ವೀರರಸ ಮತ್ತು ಕರುಣರಸಗಳೆರಡನ್ನೂ ಬೀರುವ
ತಾಂಡವಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮಿಷನಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಸವ್ಯತಾಂಡವ ನೃತ್ಯ ಶಿಲ್ಪಗಳು ವಿಶ್ವವಿ
ಖ್ಯಾತವಾಗಿವೆ. ಐಹೊಳೆ, ಬದಾಮಿ, ಶಿವಗಂಗಿ, ಅರಳಗುಪ್ಪ, ಕಾಳಹಸ್ತಿ,
ತಂಜಾವೂರು ಗೂಳೂರು ಮೊದಲಾದ ನೂರಾರು ಊರುಗಳಲ್ಲಿವೆ. ಸವ್ಯ
ತಾಂಡವ ಅಥವಾ ಸವ್ಯಸಾಚಿ ತಾಂಡವದಲ್ಲಿಯೂ ನಿಪುಣನೆನಿಸಿದನು. ಎರಡ
ರಲ್ಲಿ ನಿಪುಣನಾದರೆ ಸವ್ಯನೆನಿಸುತ್ತಾನೆ ಇದರಿಂದಾಗಿ ವೀರೇಶನ ವೀರರಸ,
ಕರುಣರಸ. ಅದ್ಭುತರಸಗಳನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸಿದನು. ಈ ರಸಗಳಿಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧ
ನಾದನು.

ಇನ್ನು ಶಿವನು ಉಮಾತಾಂಡವ, ಗೌರೀತಾಂಡವ, ಸಂಧ್ಯಾತಾಂಡವ,
ಆನಂದ ತಾಂಡವಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿ ನಟರಾಜನೆಂದು ಹೆಸರಾಗಿದ್ದಾನೆ.
ಈತನು ಶೃಂಗಾರರಸ, ಶಾಂತರಸ, ಮತ್ತು ಕರುಣರಸಗಳನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸು
ವನು. ಅರ್ದನಾರೀಶ್ವರನಾಗಿ ತಾಂಡವವಾಡಿದನು. ಉಮೆಯೊಡನೆ ನಟಿಸಿ
ಉತ್ತಮ ನಟನೆನಿಸಿದ್ದಾನೆ. ನಾಟ್ಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ನೆನಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಈತನು ತನ್ನ
ತಾಂಡವ ನೃತ್ಯದಿಂದ ಪಿಶಾಚಿಗಳನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡಾತನು. ಈತನು
ಪಿಶಾಚಿಯ ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆ ನಟಿಸುವ ಶಿಲ್ಪಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿವೆ. ನಟರಾಜ
ರಾಜನೂ ಎನಿಸಿದ್ದಾನೆ. ತನ್ನ ತಾಂಡವ ನೃತ್ಯದಿಂದ ಗೌರೀನಾಟ್ಯದಿಂದ
ಜಗತ್ತನ್ನು ಆನಂದಗೊಳಿಸಿದನು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಈತನ ತಾಂಡವಕ್ಕೆ ಆನಂದ
ತಾಂಡವ ಎಂದು ಹೆಸರು ಈತನು ಉದಯದಲ್ಲಿ ಸಂಜೆಯಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ ನಟಿಸುವುದ
ರಿಂದ 'ಸಂಧ್ಯಾತಾಂಡವ'ಕ್ಕೆ ಹೆಸರಾಗಿರುವನು;

ಹೀಗೆ ರುದ್ರ ವೀರೇಶ, ಶಿವ ಈ ಮೂವರಿಂದ ನಾಟ್ಯಕಲೆ ಉದಯವಾ
ಯಿತು. ನವರಸಗಳು ಉತ್ಪನ್ನವಾದವು. ನಾಟ್ಯಚಾರ್ಯರೆಂದು ಹೆಸರಾಂತರು.
ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಲಯ ಸ್ಥಿತಿ ಸೃಷ್ಟಿ ಕಾರಣರಾದರು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ದುದ್ರ-ವೀರ
ಶಿವರು ಪರಿವಿಡಿದು ರಾದ್ರರಸ-ವೀರರಸ-ಕಾಂತರಸಗಳಿಗೆ ಕಾರಣರಾಗಿ ಕೀರ್ತಿ
ಗಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಎಲ್ಲಗತಿಗಳಿಗೆ ಸ್ಥಿತಿಗಳಿಗೆ ಕಾರಣರಾದರು.
ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಕಲಾವಂತರೂ ರಸೋತ್ಪಾದಕರೂ ಆದರು. ಶಿವನು ಎಲ್ಲ
ಬಗೆಯ ಕಲೆಗಳ ಸುಂದರ ಸಮನ್ವಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣನಾಗಿರುವನು.

ವೀರೇಶನು ಕರಡೆಮ್ಮೇಳ ಸಮ್ಮೇಳ ಡೊಳ್ಳುವಾದ್ಯಗಳ ಉತ್ಪಾದಕನು.
ದುದ್ರನು ವೀಣೆಯ ಉತ್ಪಾದಕನು. ಶಿವನು ಡಮರುಗ ಕಿಂಡರಿ ಮೃದಂಗಾದಿ
ಗಳ ಉತ್ಪಾದಕನು.

ತೇಜ-ಬಲ-ಐಶ್ವರ್ಯ ಪ್ರತೀಕರುಃ ರುದ್ರ-ವೀರಭದ್ರ-ಶಿವರುಂ

ಇವು ಮೂರು ಮೂಲೋಕ ಐಸಿರಿ. ಇವಿಲ್ಲದೆ ಯಾವ ಲೋಕವೂ ಬಾಳುವಂತಿಲ್ಲ, ಬದುಕುವಂತಿಲ್ಲ; ಬೆಳಕಿಗೆ ಬರುವಂತಿಲ್ಲ. ಬೆಳಕಿಲ್ಲದೆ ಬಲವಿಲ್ಲ ಬಲವಿಲ್ಲದೆ ಬದುಕಿಲ್ಲ. ಬದುಕು (ಸಿರಿ) ಇಲ್ಲದೆ ಬಾಳಿಲ್ಲ. ಬಾಳಿನ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಗೆ ಈ ಮೂರೂ ಅನಿವಾರ್ಯ. ಇವುಗಳಿಂದ ಬಾಳಿಗೆ ಹೊಳಪು, ಮೆರುಗು, ಹದ, ಹದನ, ಹರಿತತೆ, ಗಂಭೀರತೆ, ಗೌರವತೆಗಳು ವಿಭೂತಿತ್ವವೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ತೇಜಸ್ವಿಯಾಗದೆ ತಿರೆಯಲ್ಲಿ ತಿರವಾಗಿ ಹೆಸರಾಗಿ ಬಾಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತೆಯೇ ಬಲಶಾಲಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಶಾರೀರಕ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಆತ್ಮಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಅಂತಃಕರಣ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿರಬೇಕು. ಆಗ ಬಲವಂತ ಮಹಂತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಬಲವಂತನಾಗಿದ್ದರೂ ಜೊತೆಗೆ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತನೂ ಆಗಿರಬೇಕು. ಸ್ಥೂಲವಾದ ಈ ಭೌತಿಕ ಸಿರಿಸಂಪತ್ತು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ; ತನ್ನನ್ನು ಆ ವಿಭೂತಿತ್ವಕ್ಕೊಯ್ಯುವ ಆ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಸಂಪತ್ತೂ ಇದ್ದಾಗಬೇಕು. ಆ ಬಲ ಆ ಐಸಿರಿ ಆ ತೇಜ ಅವು ಅತಿಮಾನುಷ ಶಕ್ತಿಗಳು; ಅತ್ಯಂತ ಶೇಷವಾದವುಗಳು.

ಪರಿವಿಡಿದು ಈ ಮೂರರ ಪ್ರತೀಕರೆ ರುದ್ರ-ವೀರೇಶ-ಶಿವರು ಇವರು ಬರೀ ಪ್ರತೀಕರಲ್ಲ, ಪರಮೋತ್ಕೃಷ್ಟ ಪ್ರತೀಕರು. ತೇಜಃ ಸ್ವರೂಪ ಶ್ರೀರುದ್ರ ಬಲಾಢ್ಯ ವೀರೇಶ, ವಿಶ್ವ ಪರಾಕ್ರಮಿಯೆಂದು ಹೆಸರಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯಗಳೆ ಅಷ್ಟ ತನುವಾಗಿರುವಾತ ಶಿವ. ಊರಿ ತ ತೇಜೋಮೂರ್ತಿ-ತೇಜೋವಿಭೂತಿ ಶ್ರೀರುದ್ರ ದೇವ. ಉನ್ನತ ಬಲವಂತ ವೀರಭದ್ರ. ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಶ್ರೀಮಂತ ಶಿವ. ಈ ಮೂವರು ಆಕಾಶ ದೇವರುಗಳಲ್ಲ; ಚಾರಿತ್ರಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯುಳ್ಳವರು ಯುಗ ಯುಗಾಂತರಗಳ ಹಿಂದೆ ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಂರಕ್ಷಣೆಕ್ಕಾಗಿ ದುಡಿದು ದೊಡ್ಡ ನರಾದವರು. ತತ್ತ್ವಕಲೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕಾಪಿಟ್ಟವರು. ಲೋಕ ಕಂಟಕವನ್ನು ಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಿದವರು. ಇವರ ಆ ಮಹಾ ಮಣಿಹಗಳನ್ನು ಪುರಾಣಾಗಮಾದಿಗಳು ಮುಕ್ತಕಂಠದಿಂದ ಪ್ರಶಂಸಿಸಿ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ನಿಗಮಗಳೂ ನಿರೂಪಿಸಿವೆ. ಆಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಅಗಸದ ನಾಡದಲ್ಲಿ

ಅಣುರಣಿಸುತ್ತಿವೆ; ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಸುಳಿದಾಡುತ್ತಿವೆ; ರವಿ ಶಶಿಗಳ ಜಿಳಗಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿವೆ. ಅದೋ ಆ ರುದ್ರತಾಂಡವ ಆ ಶಿವತಾಂಡವ ನಾಟ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಗೆಜ್ಜೆಗಳ ಉಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಉಜ್ಜಿವಿಸಿವೆ. ಅಷ್ಟೇಅಲ್ಲ ಅವರ ಆ ವೀರಗಾಸೆಯನ್ನು ಧರಿಸುವ ಪುರವಂತರ ಉದ್ವೇಷಣೆಗಳಲ್ಲಿ ವೀರನೃತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಇದೋ ಇಂದಿಗೂ ಉಜ್ಜಲಿಸಿವೆ-ಜೈತನ್ಯಶೀಲವಾಗಿ!

ಯಾವ ಆರೈವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದ ತೇಜ ರುದ್ರದೇವನಲ್ಲಿತ್ತು; ಯಾವ ಆರೈವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದ ಶಕ್ತಿ ವೀರಭದ್ರದೇವನಲ್ಲಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಯಾವ ಆರೈವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದ ಶಾಂತಿ ಸಂಕತ್ತು ಶಿವನಲ್ಲಿತ್ತು. ರುದ್ರದೇವನು ತನ್ನ ತೇಜೋಬಲದಿಂದ ಎಲ್ಲ ಜಾತಿಯ ಜನರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿದನು. ಸಾವಿರಲ್ಲ, ಲಕ್ಷವಲ್ಲ, ಕೋಟಿ ಅಬ್ಬವಲ್ಲ ಗಂಗೆವಾಲುಕಸಮರಾದ ಅಂದರೆ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಜನ ತೆಯನ್ನು ತನ್ನಂತೆ ರುದ್ರರನ್ನಾಗಿಸಿದ ವಿಶ್ವವಿಶಿಷ್ಟ ಶಕ್ತಿ ಆತನದು, ಜ್ಯೋತಿ ಆತನದು, ಕೀರ್ತಿ ಆತನದು, ಅಂತೆಯೇ ಆತನ ಔರಸಪುತ್ರನಾದ ವೀರೇಶನ ಶಕ್ತಿ ಅಂತಹದು. ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ಜನ ಭಕ್ತರನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದನು. ದೀನ ದಲಿತರ ಸೇವೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿ ಮನವೊಲಿಸಿದನು. ಇನ್ನು ಶಿವನ ಶಾಂತಿ ಕಲೆಯ ಪ್ರಿಯತೆಯ ಪ್ರಾಂಶುಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

— — —

೧ ವೀರಕ್ರಾಂತಿ

ಭಾರತದ ವಿಭೂತಿಪುರುಷರಲ್ಲಿ ವೀರಭದ್ರದೇವನು ಅದ್ಭುತ ಮತ್ತು ಅಗ್ರಗಣ್ಯನು. ಆತನು ಅವನಿಗೆ ಅವತರಿಸಿ ವೀರಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿ ಇಂದಿಗೆ ಎಂಟು ಸಾವಿರ ವರುಷಗಳು ಉರುಳಿವೆ. ಆದರೂ ಆ ವೀರ ಕ್ರಾಂತಿ ಇನ್ನೂ ನಂದಿಲ್ಲ. ವೀರಗಾಸಿ ಧರಿಸುವವರಲ್ಲಿ ಆ ಕ್ರಾಂತಿ ಮಿಣುಗುತ್ತಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಮಾಜಿಕರಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಆ ವೀರಕ್ರಾಂತಿಯ ಎಲ್ಲ ಮುಖಗಳು ಸ್ಫುಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ; ಸ್ಫುಟವಾಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಅಂದು ವೀರೇಶನು ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ಅವತರಿಸಿಲ್ಲ; ಒಂದು ಮಹಾ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿ, ಒಂದು ವೀರದೀಪ್ತಿಯಾಗಿ, ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಮಾಜ ವಾದಿಯಾಗಿ, ಮಾನವತಾವಾದಿಯಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದನು. ಅವತರಿಸಿ ಆಶ್ರಯವಾಗಿ ತನ್ನ ಮಣಿಹವನ್ನು ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದನು.

ಎಲ್ಲರಂತೆ ಶ್ರೀ ರುದ್ರದೇವನ ಒಡಲಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದ ವೀರೇಶನು ತನ್ನ ವೀರಶ್ರೀಯಿಂದ ಮತ್ತು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಜೀವ ಕಾರೂಣ್ಯದಿಂದ, ಲೋಕದ ಅದ್ವಿತೀಯ ಮಹಾಮಹಿಮನಾದನು. ಆದರೂ ಯುಗನಿರ್ಮಪಕನಾದನು. ಪಾವನದೃಷ್ಟಿಯಿಲ್ಲದ ಪೂರ್ವಾಪರ ವಿಚಾರವಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಪಾವನದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಹಿಂದು ಮುಂದಿನ ವಿಚಾರವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವನು. ಒಡಕು ಮನೋಭಾವವನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕಿ ಒಗ್ಗೂಡಿಸಿದನು. ದುರಾಚಾರದಲ್ಲಿ ದುಡುಕುತ್ತಿದ್ದವರನ್ನು ದುರ್ವಿಚಾರ ನಿರತರನ್ನು ದಂಡಿಸಿ ದಾರಿಗೆ ತರುತ್ತಿದ್ದನು. ಸಹಕಾರ ಸಹಯೋಗಗಳಿಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೆಣಗಿದನು. ವೀರೇಶನ ಸಂಗ್ರಾಮ ಸ್ವಾರ್ಥದ್ದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಶೋಷಣಕ್ಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಹಚಾಕೈಗಾಗಿ ಇತ್ತು. ಸದ್ಭಾವ ಸದುಣಗಳ ಸಂಪಾದನೆಗಾಗಿ ಇತ್ತು. ಸತ್ತ್ವಿಯೋ ಶೀಲರನ್ನಾಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಇತ್ತು. ಸದಾಚಾರಶೀಲರನ್ನಾಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಇತ್ತು.

ಯಾವರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಾಯ್ಬಿಟ್ಟವನಲ್ಲ. ಅಧಿಕಾರದಾಹ ಆತನಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಧಿಕಾರದ ದುರುಪಯೋಗವಾಗುವುದನ್ನು ಸಹಿಸದೆ ಆತನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ನಿರಂಕುಶಾಧಿಕಾರ ನಿಷಂಟಕವಾಗಿದೆಯೆ ಆತನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ

ಪ್ರಾಂತಿಯುತ ನಿಭಿೞತ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದೆ ಆತನ ಮುಣಿಹವಾಗಿತ್ತು. ಶೋಷಣೆ ನಿಂತು, ಅನ್ಯಾಯನಿಂತು, ಅನರ್ಥವಾಗದಂತೆ ಪಡಿಸಿದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಜನತೆಗಾಗಿಯೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದೇ ಆತನ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಆತನದು ಅಂದಿನ ಅಮೃತಮಯ ಅಂದೋಲನ; ಎಲ್ಲರೂ ಸಲ್ಲುವ ಅಂದೋಲನ. ನಮ್ಮ ಆ ಪರಂಪರಾಗತ ಸತ್ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಂದಿಗೂ ಜೀವಂತವಾಗಿರಲು ಆತನ ಆ ಶಕ್ತಿಯ ಕಾರಣ; ಆ ಪ್ರಾಂತಿಯ ಕಾರಣ

ರುದ್ರಗಣ, ವೀರಗಣ, ಶಿವಗಣ, ದೇವಗಣರನ್ನು ಒಗ್ಗೂಡಿಸಿ ಆ ಗಣರಿಗಿಲ್ಲ ಗಣಪತಿತ್ವವನ್ನು ಬೆನಕನಿಗಿತ್ತು ಗಣಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಸ್ಥಿರವಾದ ಅಡಿಗಲ್ಲಿನಿಟ್ಟಾತನು ವೀರಭದ್ರದೇವನು. ಗಣರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅದುವೆ ನಾಂದಿಯಾಯಿತೆಂದರೆ ಆತನ ಉದಾತ್ತದೃಷ್ಟಿಗೆ ಉಪಮೆಯಿಲ್ಲವೆಂದ ಹೇಳಬೇಕು. ಸಾಮಾಜಿಕ ಅರ್ಥಿಕ ಏರ್ಪಾಡಗಳು ಮಾನವೀಯ ವಿಶಾಲದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆತನಿಂದ ರಚಿತವಾದವು. ಎಲ್ಲ ಜೀವರ ಹಿತವೆ ಆತನ ಧ್ಯೇಯ. ಬಲ್ಲಿದರು ಬಡವರ ಶೋಷಣೆಯನ್ನು ಯಾವ ಬಗೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಆತನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಮಾನವರಿಂದ ಮಾನವೀಯತೆ ಮಣ್ಣು ಗೂಡಬಾರದು ದೇವಗಣರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ದೆವ್ವಗಳಂತೆ ಕುಡಿದು ಕೊಂಡುತಂದು ತೇಗಬಾರದು ಎಂಬುದೇ ಆತನ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ. ಅಂತೆಯೆ ಪರಿಪಾಲನೆ. ಮಾನವೀಯತೆ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ ಧಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ ದೃಢಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದೆ ವೀರೇಶನ ಉದ್ದೇಶ.

ವೀರೇಶ ಜಯಂತಿ

ವೀರೇಶ ಬರಿಯ ಯಜ್ಞ ಸಿರೋಧಕ್ರಾಂತಿಯೊಂದನ್ನೆ ಎಸಗಲಿಲ್ಲ. ಕಾಳಗಕ್ಕಾಗಿಯೆ ಶ್ರಮಿಸಲಿಲ್ಲ. ಮಾನವರಿಂದ ಮಾನವರಿಗೆ ಒದಗುವ ಉಪದ್ರವಗಳ ಉಪಶಮನಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸಿದನು. ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಭ್ಯತೆಗಾಗಿ ಸಮಾಜಭಾವಕ್ಕಾಗಿ ಹೊಸ ಬಾಳಿನ ಹುಟ್ಟಿಗಾಗಿ ಹೆಣಗಿದನು. ಅವನದು ಪ್ರಚಂಡ ಪರಾಕ್ರಮ; ಸೀಮಾತೀತ ಶಕ್ತಿ. ಕುಸಿಯದ ಕಲಿತನ ಸೋಲನ್ನ ಪ್ಪದ ಜೀತನ. ಗೆಲವಿನ ಸಿರಿಯಿಂದ ಮೆರೆದ ಜೀವನ ಎಲ್ಲರ ನೆಮ್ಮದಿಗಾಗಿ ಬಾಳಿದನು. ಉಳಿದವರಿಗೆ ಬಾಳಿನ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ತೋರಿದನು. ಮನ್ನಣೆಯ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಆತನ ಪ್ರತಿಮೆಗಳನ್ನು ಊರೂರಿಗೆ ಕ್ಷೇತ್ರ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದೆವು. ಒಡಪ್ಪುಗಳಿಂದ ಆತನ ಆ ವೀರಶ್ರೀಯನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದೆವು. ವೀರಗಾಸಿಯ ಧರಿಸಿದೆವು, ಬೀರರು ಡೊಳ್ಳು ಹೊಯ್ದರು; ಹೊಯ್ಯುತ್ತಿರುವರು. ಕರಡಿಯನ್ನು ಕಣಕಡಿಸಿದರು. ಕಹಳೆಯ ಕೂಗನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿರಲಾಗಿದೆ. ಆದರೇನು ಆತನ ಉದಾತ್ತ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನೆ ಉದಾಶೀನ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ವೀರತನದಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಆತನ ಸಾಮಾಜಿಕ ವೈಶಾಲ್ಯಗಳನ್ನು ಮರೆತಿದ್ದೇವೆ. ಆತನ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಂಧ್ಯೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಜೀವಂತವಾಗಿಲ್ಲ. ಇದೆಂತಹ ವಿಸ್ಮೃತಿ? ಇದಾವ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಸುಗತಿ? ಇದೇನು ಕಲಿತನ? ಇದೆಂತಹ ಕನ್ನಡತನ? ಕನ್ನಡ ನಾಡು ನುಡಿಗಳ ಮೇಲೆ ಇನ್ನಿತರರ ದಾಳಿ ಹೀಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರಬೇಕೆ? ನೋಡಿಕೊಂಡು ಆಡಿಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮನೆ ನಿರಬೇಕೆ?

ಕೆಚ್ಚು ಮೆಚ್ಚು ಮತ್ತೆ ಪೂಡಿ ಬರಬೇಡವೆ? ಕನ್ನಡಿಗರು ಕನ್ನಡಿಗರಾಗಿ ಬಾಳಬೇಡವೆ? ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಕಲೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡವೆ? ಹೊಚ್ಚ ಹೊಸ ಬೆಳಗಿನಲ್ಲಿ ಬಾಳಬೇಡವೆ? ಶಕ್ತಿ ಸಂಪತ್ತಿಗಳಿಂದ ಬದುಕಬೇಡವೆ? ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಒಡಕು; ಕೆಡಕು. ಯಾರಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಭಾಷಾದಾಸ್ಯ, ವೇಷದಾಸ್ಯ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಕ ದಾಸ್ಯ. ತಾಂಡವವಾಡುತ್ತಿವೆ.

ವಿಚಾರಿಸಿದರೆ ಇಂದು ರಾಜಕೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನಮ್ಮನ್ನು ದಾಸ್ಯದತ್ತ ಒಯ್ಯುತ್ತಿದೆ. ವಿಶಾಲಭಾವದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೇ ನಿಜವಾದ ಸಾತಂತ್ರ್ಯ.

ನಿಜವಾದ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಸಾಮಾಜಿಕದಾಸ್ಯ ಮತ್ತು ದ್ರೋಹಗಳನ್ನೆ ಸಗುವುದು
ಕ್ಷಮಾರ್ಹ ಅಪರಾಧವಲ್ಲ. ವೀರವ್ರತಿಯಾಗದೆ ಈ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಅಣಗಿ
ಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದು.

ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಸಾಮೂಹಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ವೀರೇಶ ಮತ್ತೆ ಮೈದಳೆದು
ತೋರಲಿದ್ದಾರೆ; ತೋರಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಬೆಳಕನ್ನು ಮೈಗೆ
ಬಲವನ್ನು, ಮನಕ್ಕೆ ಹುಮಸ್ಸನ್ನು ಕರುಣಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆತನ ಆ ಮಣ
ಹಗಳಿಗೆ ಮತ್ತೀಗ ಇಂದಿಗೆ ಒಗ್ಗು ವಂತೆ ಹೊಸರೂಪ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ; ಹೊಧಿ
ಚೇತನ ಮೂಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಂಘಟನ ಸೂತ್ರವನ್ನು ಹಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.
ಎಲ್ಲರ ಎದೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಮಾರಂಭ ಪ್ರಾರಂಭ ಪಾದಾರ್ಪಣ.
ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಪ್ರತಿವರ್ಷವು ಆತನ ಸ್ಮರಣೆಯ ಆತನ ಸಾಧನೆಯ ಸಾಸ
ಸುವ ಸಮಾರಂಭ ಭಾದ್ರಪದ ಮಾಸದ ನೊದಲ ಮಂಗಳವಾರ ಆಚರಣೆಗೆ
ಬರಬೇಕೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಅಂದು ಆತನ 'ಜಯಂತಿ'ಯಂತೆ ಆರಾಧಿಸಬೇಕೆಂದು
ಕೋರುತ್ತೇವೆ

ವೀರೇಶ ಜಯಂತಿ !

ಭಗವಾನ್ ವೀರಭದ್ರದೇವ ಭಾರತದ ಜೀವಂತ ಮಹಾಭಾಗ್ಯ. ಅಸೀ
ಮಸ್ತತಂತ್ರ ಹೋರಾಟಗಾರ. ಬಹು ಪುರಾತನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಸಮಾ
ಜವಾದಕ್ಕೆ ನಾಂದಿ ಹಾಕಿದಾತ! ಆರೈರ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ವಾರ್ಥ ಲಾಲಸೆಯಿಂದ ತತ್ತ್ವ
ರಿಸಿಹೋಗಿದ್ದ ದ್ರಾವಿಡರನ್ನು ನೆರವಿತ್ತು ಉದ್ಧರಿಸಿದಾತ! ಭಾರತದಲ್ಲಿ ನೊಟ್ಟ
ಮೊದಲಿಗೆ ಗಣತಂತ್ರವನ್ನು ರಚಿಸಿ ಬೆನಕನನ್ನು ಗಣಾಧಿಪತಿಯನ್ನಾಗಿ ಸು
ತ್ತಾನೆ. ಆರೈರ ದ್ರಾವಿಡರಲ್ಲಿ ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನಿಂದ ಒಂದು ಹೊಸತಿರವನ್ನು ತರುತ್ತಾನೆ.
ರುದ್ರಗಣ-ವೀರಗಣ-ಶಿವಗಣ-ದೇವಗಣ-ಮರುದ್ಗಣರಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯವುತ್ಪನ್ನವನ್ನು
ತರುತ್ತಾನೆ. ಪಂಚಗಣ ತಂತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಅಂದೆ ಒಂದು ಬೃಹದಾಯಾ
ಮವನ್ನು ತರುತ್ತಾನೆ. ವೀರೇಶ ನಿಸ್ವಾರ್ಥಿ, ಮಹಾತ್ಮಾಗಮಯಜೀವಿ.
ಆತನು ಅಪ್ರತಿಮ ವೀರಶ್ರೀಯ ಪ್ರತೀಕ. ಆರೈರ ಹಿಂಸಾತ್ಮಕ ನಷ್ಟಾತ್ಮಕ
ಯಜ್ಞಗಳನ್ನು ನಿರೋಧಿಸುವುದಷ್ಟೇ ಆತನ ಕಾರ್ಯವಲ್ಲ; ಜೊತೆಗೆ ಆತನ ತಂದೆ

ರಚಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ರುದ್ರಮತವನ್ನು ವೀರಶೈವ ಮತವನ್ನಾಗಿ ರೂಪಿಸುವುದೂ ಆತನ ಮಹಾಮಂಡಿಹವಾಗಿದ್ದಿತು; ಆತನ ಜೀವಿತೋದ್ದೇಶವಾಗಿದ್ದಿತು. ಆತನಿಂದ ರೂಪಿತವಾದುದೇ ಆದಿ ವೀರಶೈವ ಮತ.

ವೀರೇಶನು ಅಂದು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಎನೆಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಅನ್ಯಾಯ ಅನೀತಿ ಅನಾಚಾರಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡುವುದೇ ಆತನ ಜೀವನದ ಗುರಿಯಾಗಿದ್ದಿತು; ಕ್ರಾಂತಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದಿತು. ಆತನಿಂದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಜೀವನದ ಪುನರುತ್ಥಾನವಾಯಿತು; ಪುನಶ್ಚೇತನವೇರ್ಪಟ್ಟಿತು. ಶಿವಗಣ-ದೇವಗಣರಾಗಿರುವ ವಿರಸಭಾವವನ್ನು ವಿಸರ್ಜಿಸಿದ ಕೀರ್ತಿ ಆತನದಾಗಿದೆ. ಆತನ ಆ ಕರ್ತೃತ್ವಶಕ್ತಿ ಕಲ್ಪನಾತೀತವಾದುದು. ಆ ನಿಟ್ಟಿನ ಆತನ ನೀಳಾದ ಆ ಕ್ರಾಂತಿ ಜೀವನವನ್ನು ಕಲಿತನದ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಕಳಾಮಯ ಚಾರಿತ್ರ್ಯವನ್ನು ಆಳವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಬೇಕು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ಎಲ್ಲ ಏಳೈಯ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಅರಸಿ ಅರಿಸಿ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ತರುವಂತಾಗಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಅವನ್ನು ಅಂತಃಕರಣ ಪೂರ್ವಕ ಅನುಲಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ಉಳಿದವರಿಗೆ ಅನವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಅಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮಾಡಲಿಗಯ ಬೇಕು. ಆಗ ಆತನ ಆ ಉದಾತ್ತ ಅದರ್ಮದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರೈಸಾಧ್ಯ. ಆತನಂತೆ ಸ್ವಾರ್ಥ ಸಂಕುಚಿತ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ತೊರೆದು ವಿಧಾಯಿಕ ವೀಧಿಯಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆಯಲು ಅನುಕೂಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಇದು ಒಳ್ಳೆಯ ಸುವರ್ಣಾನುಕೂಲ. ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಮಹಾಮಹಿಮನ ಆ ಮಹಾವೀರನ ಅವ ಹಾಭದ್ರಜೀವಿಯ ಜಯಂತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಭಾದ್ರಪದ ಮಾಸದ ಮೊದಲ ಮಂಗಳವಾರದಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಮಾಡಿ ಕರ್ತವ್ಯಪರಾಗಬೇಕೆಂದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಅದೇ ಆನರ ಹುಟ್ಟು ದಿನ, ಮಂಗಳವಾರ ಆತನ ವಾರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿತವಾಗಿರಬೇಕು.

೨ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಣ ವೀರರಿಬ್ಬರು. ವೀರಭದ್ರ - ವಿರೂಪಾಕ್ಷರು.

ಶ್ರೀ ಕುದ್ರದೇವನ ವೀರಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ವ ಮುಂದುವರಿಸಿದವರಿಬ್ಬರು. ಒಬ್ಬ ವೀರೇಶ, ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವೀರೂಪಾಕ್ಷನೆನಿಸಿದ ಶಿವ. ವೀರೇಶ ಮದ್ರತನಯ, ಶಿವ ಕುದ್ರಾನುಯಾಯಿ. ಇವರಿಬ್ಬರು ಶ್ರೀಕುದ್ರದೇವನನ್ನು ಮೂಢರೂಢಿಯಲ್ಲಿ ಆರಾಧಿಸಿದವರಲ್ಲ; ಅನುಸರಿಸಿದವರಲ್ಲ. ಶ್ರೀಕುದ್ರದೇವನ ಗಣತಂತ್ರದ ಸಮಾಜವಾದವನ್ನು ವಿಚಾರದ ಮೂಷೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಿ ವೀರಶ್ರೀ ಮತ್ತು ವಿಶಿಷ್ಟಶಾಂತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಸಿದವರು. ಶ್ರೀಕುದ್ರನು ತನ್ನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದ್ರಾವಿಡರ ಮೇಲೆ ದಾಳಿಮಾಡಿದ ಆರ್ಯರನ್ನು ಸದೆಬಡಿದು ಅಣಗಿಸಿದ್ದರೆ. ವೀರಭದ್ರನು ಆರ್ಯದ್ರಾವಿಡರ ಸಮನ್ವಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೈದಾಗಿ ಯಜ್ಞ ಕ್ರಾಂತಿ ಯನ್ನೆ ಸಗುತ್ತಾನೆ.

ಶ್ರೀ ವೀರೇಶನು ಶಿವನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅಚ್ಚು ಮೆಚ್ಚಿನವನು. ಶಿವಕಾರು ಣ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಪ್ರಭೂತವಾಗಿ ಪ್ರಜ್ಞಲಿಸಿದಾತನು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಈತನನ್ನು ನೇತ್ರಸಂಜಾತನೆಂದು ತಾತ್ಪ್ರಿಕವಾಗಿ ಪರಿಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕವಿಗಳು ಹೇಳುವರು. ಶಿವನಿಗೆ ಅನಭಿಷಿಕ್ತಸೇನಾನಿಯಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದಾತನು. ಶಿವನಿಗೆ ಒದಗಿದ ಯುದ್ಧ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ಈತನೆ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತು ನಿತ್ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಜೀವವೂ ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ ಆಜೀಯನಾಗಿ ಜೀವಿಸಿದನು. ಸೋಲು ಅಂಜಕೆಗಳೇ ಇವನಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನೊಂದು ಡೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಚಾರಿಸಿದಲ್ಲಿ ವೀರಶೈವಕ್ಕೆ ನಾಂದಿಯನ್ನು ವೀರೇಶ ಈಶ ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದಾಗಿ ಹಾಕಿದಂತಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಇಬ್ಬರ ಹೆಸರೂ ಇದಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯಲ್ಲದೆ ಸಂಬಂಧವೂ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿದೆ. ವೀರ ಮತ್ತು ಶಿವರಿಂದ ಬಂದ ಮತ ವೀರಶೈವ ಮತವೆಂದು ಹೇಳುವಲ್ಲಿ ಔಚಿತ್ಯವಲ್ಲದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಇಬ್ಬರೂ ವೀರಶೈವಕ್ಕೆ ನಾಂದಿ ಹಾಡಿದರೂ ಇವರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ವೀರಶೈವವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮುಂದುವರಿಸಿದಾತನು ವೀರೇಶನು. ವೀರಶೈವನು ವೀರಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಜೊತೆಗೆ ಸರ್ವಸಮನ್ವಯ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ

ಗಳನ್ನು ಭಗ್ನಗೊಳಿಸುವುದನ್ನು ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಇಂದ್ರ-ಇಂದ್ರಾಣಿಯರನ್ನು
 ಶಿಕ್ಷಿಸಿ ದುರಾಚಾರಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗದಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದನ್ನು ಗಮನಾರ್ಹ
 ವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಸಿದಾತನು ವೀರೇಶನು. ವೀರೇಶನು ಕೇವಲ ದಕ್ಷ-ನರಸಿಂಹ
 ರನ್ನು ಮಾತ್ರ ದಂಡಿಸಲಿಲ್ಲ; ದೇವಗಣರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ದಾರಿತ-
 ಪ್ಪಿದ ಆರ್ಯವರ್ಮ ದವರನ್ನೆಲ್ಲ ದಂಡಿಸಿದನು. ನಷ್ಟಾತ್ಮಕ ಹಿಂಸಾತ್ಮಕ ಯಜ್ಞ
 ಗಳನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ನಿರೋಧಿಸಿದನು. ಸರ್ವರಲ್ಲಿ ಶೈವೀಭಾವವನ್ನು ಬಿತ್ತಿ
 ಬೆಳೆಯಲು ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನು. ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಆತನದು ಉದಾ-
 ತ್ತವೂ ಉಜ್ವಲವೂ ಆದ ಪಾತ್ರ. ದ್ರಾವಿಡರಿಗೊದಗಿದ ದಾಳಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಎದು-
 ರಿಸಿ ಜನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ನೆಮ್ಮದಿಯನ್ನು ತಂದಾತನು. ದಾಸ್ಯ ಜೀವನವನ್ನು
 ಬಿಡಿಸಿದಾತನು. ಸರ್ವಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ಕೈವಿಡಿದ ವೀರಪತ್ನಿಯೊಡನೆ
 ಹೋರಾಡಿದಾತನು. ತನ್ನ ವೀರಗಣರೊಡನೆ ವೀರಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ವೀರ
 ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ವೀರಯುಗವನ್ನು ಪ್ರಸ್ಥಾಪಿಸಿದಾತನು. ಆತನ
 ಕ್ರಾಂತಿ ಭಾರತೀಯ ಕ್ರಾಂತಿ. ಆದಕ್ಕೆ ಶಿವನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲವಿದ್ದಿತು. ಪರಿ-
 ವಿಡಿಡು ಸತ್ಯ-ಅಹಿಂಸೆಗಳ ಪ್ರತೀಕರು ವೀರಭದ್ರ-ವಿರೂಪಾಕ್ಷರು ವೀರಭದ್ರ
 ದೇವನು ತನ್ನ ಜೀವತಪನ್ನೆಲ್ಲ ಸತ್ಯವ ಬಗೆಗೆ ಸಮನ್ವಯದ ಬಗೆ ಹೋರಾ-
 ಟದ ಕಲಿತನದಲ್ಲಿ ಕಳೆಯುವನು. ವಿಶಿಷ್ಟ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಜೃಂಭಿಸುವನು.
 ಅನ್ಯಾಯದ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡುವನು. ಇವರಿಬ್ಬರು ಭಾರತದಾದ್ಯಂತ ಬೆಳ-
 ಗಿದರು. ಭಾರತೀಯರನ್ನು ಭದ್ರದತ್ತ ಶಿವದತ್ತ ನಡೆಸಿದರು.

ಪಾರ್ವತೀಪತಿ ಶಿವನ ಸಂಗೀತ ನೃತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿಪುಣನಾದಂತೆ ಒಕ್ಕಲುತ-
 ನದಲ್ಲಿಯೂ ಒಲವುಳ್ಳವನು. ಬೇಸಾಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಕಬ್ಬಿನ
 ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಮುಮ್ಮೊದಲು ಕಂಡು ಹಿಡಿದವನು. ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಬೇಸಾ-
 ಯ ಹೊಡೆಯಲು ಪಳಗಿಸಿದವನು. ಇದರಿಂದ ಈತನು 'ಪಶುಪತಿ'ಯೆನಿಸಿ-
 ದನು. ಈತನ ಕೈಲಾಸಾಧಿಪತಿತ್ವ ಮತ್ತು ಸ್ಥಾಣು, ಖಂಡಪರಶು, ವೃಷ-
 ಭೇತ್ಸರ, ವೃಷಭಾರೂಢ ಗಿರೀಶ ಎಂಬ ಹೆಸರುಗಳು ಇದನ್ನೆ ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ.
 ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ವೀರೇಶನಂತೆ 'ಉಗ್ರ' ಸ್ವಭಾವದವನೂ ಆಗಿರುತ್ತಿದ್ದನು. ಇದನ್ನು
 ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ 'ಫಾಲನೇತ್ರ'ನೆಂಬ ಹೆಸರು.

ಇವರಿಬ್ಬರು ಜನಹಿತಕಾಠ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ನಿರತರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಆರೈರ ಶೋಷಣ ದುರಾಕ್ರಮಣಗಳಿಂದ ಅತಿಯಾಗಿ ರೋಷಹೋದ ಜನ ಇವರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರಾಗುವರು. ಇವರು ಜನಪ್ರಿಯರಾಗಿ ಜನಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಗಳಿಸುವರು. ವೀರಗಣ-ಶಿವಗಣರು ಹೆಚ್ಚುವರು. ಆರೈರ ಮಿತಿಮೀರಿದ ಅಶ್ಯಾಚಾರಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು; ಆದರೆ ಖಂಡಿಸಿ ದಂಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಆ ಸ್ವೇಚ್ಛಾಹಾರ ವಿಹಾರಗಳನ್ನು ನಿರೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಪರಸ್ಪರ ಷರ್ಷಣೆಗಳು ಆಗಾಗ ಜರುಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಇವರ ಪ್ರಬಲ ಶಕ್ತಿಗೆ ಅಶ್ಯಾಚಾರದ ಆರೈರು ಮಣಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೂ ಅವರು ಅಭ್ಯಸಿಸಿದ್ದ ಅಶ್ಯಾಚಾರಗಳತ್ತ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ವಾಲುುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಗ್ನಿ ಕುಂಡದ ಆಚರಣೆಯ ಜ್ಞಾನದ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಆಹಾರದ್ರವ್ಯ-ಮಾಂಸಾದಿಗಳನ್ನು ಆಹುತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಅಗ್ನಿ ದೇವನನ್ನು ತೊತ್ತುಳಿದು ತಣ್ಣಗಾಗಿಸುವ (ದಂಡಿಸುವ) ಉಜ್ವಲಕ್ರಾಂತಿ; ಅಗ್ನಿ ಬಲ ದಮನಕಾಂಡ ಅದು ಇಂದಿಗೂ ನೆನಹಿಗಾಗಿನಡೆದು ಬರುತ್ತಿದೆ. ವೀರೇಶನ ವೀಶ ಪ್ರಭಾವದ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿ! ಮತ್ತು ವೀರಗಣರ ವಿಶುದ್ಧ ಜೀವನದ ಕುರುಹಾಗಿ!! ಇದೊಂದು ಅಗ್ನಿ ಪರೀಕ್ಷೆ. ವೀರೇಶನ ದಮನದಿಂದ ಅಗ್ನಿ ದೇವ ಬಲಹೀನವಾದುದರ ದಾಹಗುಣ ಅಣಗಿದುದರ ಸಂಕೇತ. ವೀರೇಶನ ಅದಮ್ಯ ಜೇತನಕ್ಕೆ ವಿಜಯ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿಯೂ ಆತನದು ದಿಗ್ವಿಜಯ. ಆತನವು ಜನರನ್ನು ಬಾಳಿಸಿ ಬದುಕಿಸುವ ಉದಾತ್ತ ಉದ್ದೇಶದ ಕ್ರಾಂತಿಗಳು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಅವು ಆತನಿಗೆ ಕೈಗೂಡದೆ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಜನತೆಯ ಬೆಂಬಲ ಸಿಕ್ಕದಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ವಿಜಯದ ವೀರಧ್ವಜವನ್ನು ಬಾನೆತ್ತರಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿ ಹಾರಿಸದಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಎಲ್ಲ ನವಕ್ರಾಂತಿಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಭದ್ರಕಾಳಿಯದೆ ಮುಂಚೂಣಿ. ಅವಳು ವೀರಗಣ ಮತ್ತು ಶಿವಗಣರನ್ನು ತನ್ನ ಪ್ರತಿಭೆಯಿಂದ ಸಂಘಟಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ವೀರಶ್ರೀಯನ್ನು ತುಂಬಿಹುರುಡುಬಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ವಿಜಯದತ್ತ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಚೀನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜನಾದವನ್ನು ಮಾನವತಾವಾದವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿ ಅನುಷ್ಠಿಸಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿದ ಪುಣ್ಯಪುರುಷರು. ತಂತಮ್ಮ

ನಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಇವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನವೀಯ ಧರ್ಮವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಪೂರೈಕೆಹಾಸದ ಈ ಸತ್ಯ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಇಂದಿನವರು ಅರಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ; ಅರಿತು ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆ ಆದರ್ಶದ ಹೆದ್ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬಗೆದುಂಬಿಕೊಂಡು ಬಾಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಅನ್ಯಾಯ ಆದೆಲ್ಲಿಯೆ ಇರಲಿ ಅದನ್ನು ಖಂಡಿಸಿ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಮಾನತೆಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವರ ಆದರ್ಶಜೀವನ ನಮ್ಮ ಹೊಸ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ನಿಲ್ಲಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಗಟು ಸಮಾನತೆ ಮೂಡಿ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಧರ್ಮ ನ್ಯಾಯಗಳ ಪ್ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚಿಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕೆಚ್ಚು ಉಂಟಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಉಂಟಾದರೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒಳ್ಳೆ ಲಸ ಬೇರಲ್ಲ.

ವೀರಭದ್ರದೇವ ಸರ್ವಸ್ವತಂತ್ರ; ಸ್ವಾರ್ಥರಹಿತ ಇನೊಬ್ಬರ ಹಂಗಿನಲ್ಲ ಬೇರೆ ಯಾರಿಂದಲೂ ರೂಪಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವಲ್ಲ; ವೀರತ್ವವಲ್ಲ. ನ್ಯಾಯಬದ್ಧವಾದ ನಡತೆ. ನಿಜವನ್ನು ಶಕ್ತಿಸಂಪನ್ನ ಕಥೆ. ಆತನ ಚಾರಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಆತನದೆ ಆದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವಿದೆ. ವೀರಗಾಸಿಯವರೂ ಇಂದಿಗೂ ಉದ್ಘೋಷಿಸುತ್ತಿರುವ “ಭಲರೇವೀರ, ನಿನಗಾರು ಸರಿಬರೆ?” ಎಂಬುದು ಆತನ ಬಗೆಗೆ ವಾಸ್ತವಕ್ಕೆ ವಾಸ್ತವ ಆತನದು ವೀರಕ್ರಾಂತಿ; ವೀರಕಾಂತಿ; ಭದ್ರ ಚರಿತೆ: ಭದ್ರ ಮಹಾನುಭಾವತೆ ಆತನ ಕ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ನೀತಿಸಂಹಿತೆ ನ್ಯಾಯ ಬದ್ಧತೆ ‘ವೀರಭದ್ರ’ ಈ ಚತುರಕ್ಷರ ನಾಡಿಗರಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಇಡೀ ಭಾರತೀಯರಿಗೆ ಅದೊಂದು ಅಪಾರ ಸ್ಫೂರ್ತಿಮಂತ್ರ, ದಿಕ್ಕುತೋಚದ ಜನ ಜೀವನಕ್ಕಂದು ಆಧಾರಸ್ತಂಭ.

ಆತನ ಆಯಜ್ಞ ಕ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ಆರೈದ್ರಾವಿಡ ಸಮನ್ವಯವುಂಟಾಯಿತು. ಆರೈರು ಮಾನವೀಯ ಜೀವನದ ದೃಶ್ಯಪಥಕ್ಕೆ ಬರುವರು. ನವೀನ ವಾತಾವರಣ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುವುದು; ಸಾಮ್ಯವಾದದ ನವ ಜೀವನ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುವುದು. ದೇವಗಣರ ಮುಗಿದು ಹೋದ ಬಾಳು ಮರಳಿ ಪ್ರಾಣದಾನದಿಂದ ವೀರೇಶನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಮೊದಲಾಗುವುದು. ತಾವು ಮೊದಲಿದ್ದ

ಮೇಲುಪ್ಪರಿಗೆಯಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಲಿಮ ಎಲ್ಲರೊಡಗೂಡಿ ಬಾಳಗಲಿತರು. ದಕ್ಷಾದಿಗಳು ಋಶಿರಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ವೀರೇಶನಿಂದ ಪುನರ್ಜೀವನ ಪಥಗಾಮಿಗಳಾದರು. ಮುಂಗಾಣದ ದೇವಸ್ಥಾನದಿಂದ ಅನುವರ ಪಡಿದಾನ ಮಾಡಿ ಮುನ್ನಡೆಯಿಸಿದ ಕೇರಿಯುತ ಕರುಣಾಕುತ್ಸವ ವೀರೇಶನದು. ಇದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಾದ ಶ್ರೀಭದ್ರಕಾಳಿಯ ಹೃದಯ ಶ್ರೀಪುಂತಿಕೆ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಸ್ತುತಾರ್ಹ; ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಗಮನಾರ್ಹ.

ವೀರೇಶ ಯಜ್ಞವೀರ, ಆತನದು ವೀರಯಜ್ಞ; ಆತನ ಆ ಲಿಂಗಪುಜೆಯೇ ಆತ್ಮಯಜ್ಞ; ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿನ ಧೂಪಾರ್ತಿಸೇವೆಯೇ ನಿತ್ಯಯಜ್ಞ. ಆತನು ಆತ್ಮವೀರ. ಭಾವಭದ್ರ; ಭದ್ರಾಚಾರಿ ವೀರ ವಿಚಾರಿ ಆಚಾರ-ವಿಚಾರ ನೀತಿ ನೀತಿ ಶಿವಭಾವಗಳಲ್ಲಿ ಆತನದು ಭದ್ರತೆ. ಧೃಷ್ಟಿ ಧೃತಿಯಲ್ಲಿ ದೃಢತೆ. ಸದ್ಗುಣ ಸುಸ್ವಭಾವ-ಶಿಲೆಗಾಗಿ ಸಹಿಷ್ಣು-ಸಹಕಾರಿ ಅದೇ ದುರುಣದುರಾಚಾರ ದುಸ್ವಭಾವಗಳಿಗೆ ಅಸಹಿಷ್ಣು, ಸುಹೃದಿಷ್ಣು. ದೀನ ದುಃಖಿತರ ಸೇವೆ ಸಹಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತ, ಆಶ್ರಯದಾತ ಸತ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಿವ(ದ)ಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ. ಸತ್ಯಶಿವ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಾಸಕ್ತಿ. ಆತನು ಶಿವಾಚಾರದಲ್ಲಿ ಶುದ್ಧ-ಸಂಸಿದ್ಧ; ಶೈವೀ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಭದ್ರ-ಶಬ್ದದ. ಅಂಜನೇಯಾದಿಗಳು ಆತನಿಂದ ಶಿವಾಚಾರ ನಿರತರಾದರು. ಅಂತೆಯೇ ದಕ್ಷಾದಿಗಳೂ ಆದರು. ಆತ ಕ್ರಾಂತಿಗೆ ನಾಂದಿ ಹಾಡಿದ. ಒಂದಾದಿಗಳು ಆತನ ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರು. ರಾವಣಾದಿಗಳೂ ಅನುಸರಿಸಿದರು; ಯಜ್ಞ ಕ್ರಾಂತಿ ಶಿವಾಚಾರ ಕ್ರಾಂತಿ ನಿರತರಾದರು. ವೀರೇಶನು ಶಕ್ತಿಯಿರುವಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅಶಿವವಿರುವಲ್ಲಿ ಶಿವನನ್ನು ಅಭದ್ರತೆಯನ್ನು ತುಂಬಿ ತಂದನು ಜ್ಞಾನಿತ, ಪರೀಕ್ಷಣವೇ ಆತನ ಆಚಾರ ಧ್ಯೇಯ; ಆತ್ಮನೀಕ್ಷಣವೇ ಆತನ ವಿಚಾರ ಗುರಿ. ಶಿವಾನುಶೀಲನವೇ ಆತನ ನಿತ್ಯಾನುಷ್ಠಾನ.

‘ವೀರ-ಭದ್ರ-ಶಿವ’ ಈ ಆರು ಪಡಕ್ಷರ. ಎಲ್ಲ ಪಟಾಕತ್ಯಸ್ತರೂಪ; ಪಟಾಪ್ತಲಾತ್ಮಕ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ವೀರ ಸತ್, ಭದ್ರಚಿತ್, ಶಿವ ಆನಂದವೆಂಬ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಲಕ್ಷಣ ಲಕ್ಷಿತಗಳು. ಅಂತೆಯೇ ಪರಿವಿಡಿದು ನಿತ್ಯ-ಪೂರ್ಣ-ಅಖಂಡ ಸ್ವರೂಪಗಳೂ ಆಗಿವೆ.

ರುದ್ರಾನುಯಾಯಿಯಾದ ಶಿವನು ನೃತ್ಯಪ್ರಿಯ, ಸಂಗೀತಾದಿ ಕಲಾಪ್ರಿಯ ನಟರಾಜರಾದನೆಂದು ಹೆಸರಾಂತಿರುವನು. ಆತನ ತಾಂಡವ ನೃತ್ಯ ನನ್ನಿಯದವರಿಲ್ಲ. ಆತ ಶಶಿಕಲಾಧರ, ಶಂಕರ, ಮಹೇಶ್ವರ, ಶ್ರೀಕಂಠ, ರೀಲಾವಿನೋದ ಮೂರ್ತಿ; ಪುಣವ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮೂರ್ತಿ. ಗಾರೀ-ಗಂಗೆಯರ ಪತಿ, ಪರುಪತಿ. ಆತನಿಂದ ಆಚಾರ್ಯರು ಶಿವಾಚಾರ್ಯರಾದರು. ಶರಣರು ಶಿವಶರಣರಾದರು. ಆತನಿಂದ ಗಜಾನನ ಪಡಾನನರು.

ವಚನಕಾರರ ರುದ್ರ - ಭದ್ರರು.

ಕ್ರಾಂತದ್ರೋಗಗಳ ಉದ್ಭವ ಉಜ್ವಲ ಪ್ರಭಾವ ತ್ರೈಕಾಲಿಕ ಸತ್ಯ. ಅದೆಂದಿಗೂ ಕಾಲಬಾಧಿತವಲ್ಲ; ದೇಶ ಸೀಮಿತವಲ್ಲ ವಸ್ತುಪರಿಚ್ಛಿನ್ನವಲ್ಲ, ತೇಜೋನ್ವಿತ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ವರ್ಚಸ್ಸುಳ್ಳ ಮಹಿಮೆ, ವೈಭವಾನ್ವಿತ ಘನತೆ, ವರ್ಚಸ್ವೀಯಶಸ್ಸು, ಘನ ಮಹಿಮಾನ್ವಿತ ಕೀರ್ತಿ ಇವು ಪ್ರಭಾವ ಗರ್ಭ ಕೋಶಗಳು. ಪ್ರಭಾವ ಸ್ವಭಾವಗಳು ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಾಶ ಪಡಿಸುವ ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಶಕ್ತಿ. ಅದಿಲ್ಲದೆ ಕ್ರಾಂತದರ್ಶಿತ್ವ ಬಾರದು. ಸಾರ್ವಕಾಲಿಕ ಸತ್ತ್ಯ ಯುಂಟಾಗದು.

ರುದ್ರ-ಭದ್ರರು ಪ್ರಭಾವಾನ್ವಿತ ಕ್ರಾಂತದ್ರೋಗಗಳು. ಅವರಲ್ಲಿ ತೇಜೋನ್ವಿತ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿತ್ತು; ವೈಭವಾನ್ವಿತ ಘನತೆಯಿತ್ತು. ಅವರು ವರ್ಚಸ್ಸುಳ್ಳ ಮಹಿಮರು; ಘನ ಮಹಿಮಾನ್ವಿತ ಕೀರ್ತಿವಂತರು. ಅಂತೆಯೇ ಅವರು ಅಂದಿಗೂ ಇಂದಿಗೂ ಹೆಸರಾಂತಿದ್ದಾರೆ. ಅಪರಿಚ್ಛಿನ್ನ ಶಕ್ತಿ ಸಂಪನ್ನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ವಿಭು ವಿಭವ ನಿಷ್ಪನ್ನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಮನು ಮುನಿಗಳು ಕವಿ ಕಲಾವಿದರು ಹೊಗಳಿರುವಂತೆ ವಚನಕಾರರೂ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಸಂಗಡಿಸಿದ್ದಾರೆ;

ರುದ್ರನೆಂಬಾತನೊಬ್ಬ ಗಣೇಶ್ವರನು,
ಭದ್ರನೆಂಬಾತನೊಬ್ಬ ಗಣೇಶ್ವರನು.
ಶಂಕರನೆಂಬಾತನೊಬ್ಬ ಗಣೇಶ್ವರನು
ಶಶಿಧರನೆಂಬಾತನೊಬ್ಬ ಗಣೇಶ್ವರನು.
ಪೃಥ್ವಿಯೇ ಪೀಠ, ಆಕಾಶವೇ ಲಿಂಗ. ಅಂತಹನೊಬ್ಬ ಗಣೇಶ್ವರನು.
ಬಲ್ಲಾಳನ ವಧುವ ಬೇಡಿದಾತನೊಬ್ಬ ಗಣೇಶ್ವರನು.
ಸಿರಿಯಾಳನ ಮಗನ ಭಿಕ್ಷುವ ಬೇಡಿದಾತನೊಬ್ಬ ಗಣೇಶ್ವರನು.
ಕಾಮದಹನನ ಮಾಡಿದಾತನೊಬ್ಬ ಗಣೇಶ್ವರನು
ಬ್ರಹ್ಮಕಪಾಲ-ವಿಷ್ಣು ಕಂಕಾಳವನಿಕ್ಕಿ ಆಡುವಲ್ಲಿ ನೀಲಕಂಠ
ನೆಂಬಾತನೊಬ್ಬ ಗಣೇಶ್ವರನು

ಇವರೆಲ್ಲರು ನಮ್ಮ ಗುಣೇಶ್ವರನ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿವರು
— ಪ್ರಭುದೇವನ ವಚನ, ಪು-೨೪೪, ವ-೨೦೨.

ರುದ್ರದೇವನ ಆದಿತ್ಯ ಇಲ್ಲಿ ಈ ಪರಿಗಣನೆಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಆತನ ಪರಿವಿಡಿದು ಭದ್ರ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಭದ್ರನೊಂದರೆ ವೀರಭದ್ರನು. ರುದ್ರ-ಭದ್ರರ ಬಳಿಕ ಶಂಕರ ಶಶಿಧರಾದಿ ಗಣೇಶ್ವರರ ಗಣನೆಯಿದೆ. ಈ ಕ್ರಮ ಗಮನಾರ್ಹವಾದುದು. 'ಇವರೆಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮ ಗುಹೇಶ್ವರ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಆಡಗಿಪ್ಪರು' ಎಂಬುದು ಮತ್ತೂ ಮನನೀಯ.

ಹೇಗೆ ರೇಣುಕಾದಿ ಆಚಾರ್ಯರು, ಬಸವಾದಿ ಶರಣರು ಗಣೇಶ್ವರರೋ ಹಾಗೆ ರುದ್ರ-ಭದ್ರಾದಿಗಳೂ ಗಣೇಶ್ವರರು; ಲಿಂಗೋಪಾಸಕರು.

ಗಣೇಶ್ವರತ್ವ ರುದ್ರದೇವನಿಂದಲೇ ಮೊದಲಾಗುತ್ತದೆ. 'ಗಣ'ವದ ಸಮೂಹ ವಾಚಿಯಾದಂತೆ ಧೃತ್ಯ-ಪಂಗಡ-ಪಂಥವಾಚಿಯೂ ಆಗಿದೆ. ಮಾತ್ರ ಗಳ ಎಣಿಕೆಗೂ ಗಣವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇವರೆದರೂ ಗಣೇಶ್ವರರು. ಇವರೆಲ್ಲ ಹೇಗೆ ಗಣರಿಗೆ ಈಶ್ವರರೋ ಹಾಗೆ ವೀರಶೈವ ಧೃತ್ಯಕ್ಕೂ ಈಶ್ವರರು.

ಕಾಮನ ಕಣ್ಣು ಮುಳ್ಳುಕಳೆದು,
(ಮನೋ) ಭೂಮಿಯ ತೈಲ (ಮೋಹ)ದ ಸೀಮೆಯ ಕೆಡಿಸಿ,
ಹೋಮವನುಸುಹಿ ದಕ್ಷನ ತಲೆಯ ಹರಿದ-

ನಿಸ್ಸೀಮ ತರಣನ ನಿಲವನರಿಯಬಹುದೆ?

ಅರಿವಿಂಗಸಾಧ್ಯ, ಉಪಮೆಗೆ ಕಡಿ ಮುಟ್ಟಿರು-

ಗುಹೇಶ್ವರನ ಶರಣರೆಂತೆಹರೆಂಬುದ ಕಂಡಾ ಬಸವಣ್ಣ! || ೪೧ ||

—ಶೂ. ಸಂ. ಮ. ಶಂ. ದೇವರ ಪ್ರಕರಣ

ಇದ್ದುದ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ, ಇದ್ದುದ ತೋರಲಿಲ್ಲ;

ಹೊದ್ದಿದಾಶ್ರಮವ ನಾನೇನೆಂಬೆನು ಶಿವನೆ?

ಭದ್ರಕಾಳಿಯ ಬಸಿರೊಳಗಿದ್ದ ಬಾವಿಯ ಸರಸು-

ಸಿದ್ಧರಸದ ಘಟಕೆಯ ನುಂಗಿ ಎದ್ದು ಆಡುತ್ತ ನೋಡಾ!

ಹದ್ದಿನ ಹೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಣಕವಿದ್ದಿಹುದು.

ಇಲ್ಲೆಂಬ ಎದ್ದು ಹೇಳುವ ಕನಸು ತಾನಲ್ಲ ಗುಹೇಶ್ವರಾ!

—ಪ್ರಭುದೇವರ ವಚನ.

ಅಲ್ಲಮಾಪ್ರಭುವಿನ ಈ ಎರಡು ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ-ಭದ್ರಕಾಳಿ
ಯರು ವಿಶಿಷ್ಟರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಕ್ತರಾಗಿವಾರೆ. ವಿವಿಧ ಭದ್ರದೇವತೆಗಳು 'ನಿಸ್ಸೀ-
ಮ ಶರಣ ಸಿಲವು' ಕಾಮ ಮೋಹಗಳ ಕಳೆದ ನಿಲವು. ಅಂತೆಯೇ ಅನಿಗ
ಉಪಮೆಗೆ ನಿಲುವದ ಸಿಲವು. ಅಂತೆಯೇ ಭದ್ರಕಾಳಿಯ ಒಸಿ ಕಸುವು ಕಡಿ
ಮೆಯದೇನಲ್ಲ. ಅವಳಿದ್ದಾ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೇಳುವಿಕೆ ಅದೊಂದು ಎಚ್ಚರದ
ಕನಸು.

ಕಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವ ಧರಿಸಿಕೊಂಡಾತನು ಬ್ರಹ್ಮನು
ಕರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವ ಧರಿಸಿಕೊಂಡಾತನು ವಿಷ್ಣುವು
ಉತ್ತಮಾಂಗದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವ ಧರಿಸಿಕೊಂಡಾತನು ರುದ್ರನು.
ಅಮಳೋಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವ ಧರಿಸಿಕೊಂಡಾತನು ಈಶ್ವರನು.
ಮುಖ ಸೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವ ಧರಿಸಿಕೊಂಡಾತನು ಸದಾಶಿವನು.
ಅಂಗ ಸೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವ ಧರಿಸಿಕೊಂಡಾತನು ಉಪಮಾ
ತಿತನು.

ಇವರೆಲ್ಲರು ಬಯಲನೆ ಪೂಜಿಸಿ, ವಿಘ್ನವನಳಿದ ಇವನಲ್ಲಿ

ಸುಖಿಯಾದೆನು ಗುಹೇಶ್ವರಾ!- ಐಕ್ಯಸ್ಥಲ

"....ಬಳಿಕ ಶೂನ್ಯ ವರ್ಮಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತ್ತೊಂದು ಕೆಲವು ಕಾಲ
ಅದು ತೊಡೆದು ಹೋಯಿತ್ತು.

ಬಳಿಕ ಕಾಳಾಂಧರ ವರ್ಮಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತ್ತೊಂದು ಕೆಲವು ಕಾಲ;
ಅದು ತೊಡೆದು ಹೋಯಿತ್ತು.

ಬಳಿಕ ಮಹಾ ಪ್ರಕಾಶದ ಮಹಾ ಬೆಳಗು.

ಇಂತಹ ಕಾಲಗಳು ಈ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ ಬರುತ್ತಿಹವು
ಕಾಣರೇ !....

ಗುಹೇಶ್ವರಲಿಂಗ ನಿರಂಜನ ನಿರಾಕ ನಿರಾಮಯ"

ಮೇಲಿನ ವಚನದಲ್ಲಿ ಆಗಿ ಹೋದ ಲಿಂಗಧಾರಿಗಳ ನಾಮ ನಿರೂಪಣೆ
ಯಿದೆ. ರುದ್ರ ಭದ್ರನ ತಂದೆ ರುದ್ರನು ಲಿಂಗವಂತನಾದ ಬಳಿಕ ಭದ್ರನೂ
ಲಿಂಗವಂತನೆಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಎರಡನೆಯ ವಚನದಲ್ಲಿ ಶೂನ್ಯದ ಬಳಕೆಕಾಳಾಂಧನ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಬರುವುದನ್ನು ಭಾವಿಸಬೇಕು. ನಿರಾಕಾರ ಶೂನ್ಯದ ಬಳಕೆ ಸಾಕಾರ ಪ್ರಪ್ರಥಮ ದೇವ ಶ್ರೀ ರುದ್ರನೆ ! ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣನವರ ವಚನಗಳು ಹೀಗಿವೆ.

ವಿಶ್ವಾಧಿಕೋ ರುದ್ರನ ಹೊಗಳುನ ಶ್ರುತಿಗಳು:

ವಿಶ್ವರೂಪಾಯ ವೈ ನಮಃ, ಪರಮಾಪಿಣೇನಮಃ,

ಪರತತ್ವಾತ್ಮಯ ನಮಃ, ಆದಿಯಾಕೂಢ ಭಯಂಕರಾಯನಮಃ
ಹರಿಯನ ಹರಿಸಿದನೆಂದು ಶ್ರುತಿ ಸಾರುತಿರಲು ಸಾಹಾರಕಾರ
ಣಾಯ ನಮಃ

ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವರ ಮಹಾ ಮಹದ್ವೈ ನಮಃ
ಶ್ರುತಿಗಗಮ್ಯ ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯನಪ್ರತಿಮ ಮಹಿಮಂಗೆ ಪ್ರತಿ
ಯುಂಟೆ?

‘ಸೋಮಃ ಪವತೇ’ ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯನರಿದು

‘ಶಿವ ಏಕೋ ದೇವ ರುದ್ರ ನದ್ವಿತೀಯ’ನೆಂದು ನಂಬುವುದು
ಕಾಣಂಣಾ!

ಕೂಡಲಸಂಗಮ ದೇವನೇ ದೇವನಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು

ಎತ್ತಿದೆ ಬಿರುದ ಜಗವೆಲ್ಲರಿಯಲು!

ನೀವು ಹಿರಿಯರೆಂಬಿರಿ; ಕರ್ಮಿಗಳು ನೀವು ಕೇಳಿರಿ:

ನಿಮ್ಮ ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳು ಆರ ಹೊಗಳುತ್ತಿಹವು ?

ಹಿಂ ದ್ಯಾವಾ ಭೂಮೀ ಜನಯನ್ ದೇವ ಏಕ ಏವ ರುದ್ರೋ

ನದ್ವಿತೀಯ’ನೆಂದು ಶ್ರುತಿ ಸ್ಮೃತಿಗಳು ಸಾಕುತ್ತಿದ್ದಾವೆ.

“....ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನು ದಕ್ಷನ ಯಜ್ಞವ

ಕೆಡಿಸಿದುದ ವರೆದಿರಲ್ಲಾ!”

ಇನ್ನು ವೀರಶೈವ ಅನಾದಿ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಚನ್ನ ಬಸವಣ್ಣನ ಈ ಚಿಂತೆಯ
ಪಾಠಗಳನ್ನು ಅಲಿಸಿ:

“ಆದಿಲಿಂಗ, ಅನಾದಿ ಶರಣ, ಇವರಿಂದಾಚೆಯವ ಗುರುದೇವ-
ಗುರು-ಲಿಂಗ-ಶರಣರು, ಮೀನಜ-ರೋವ-ಜ ಮುಷಿಗಳಿಗಿಂತ
ಮುನ್ನಿನವರು....”

"ಮೀನಜ ರೋಮಜ ಋಷಿಯರು ಮೊದಲಾದ
ಅನಂತಕೋಟಿ ಹರಿಬ್ರಹ್ಮರಿಲ್ಲದಂದು,
ಅಲ್ಲಿಂದತ್ತತ್ತ ನೀನೇಕೊ ಲಿಂಗ, ಒಬ್ಬನೇ ಶರಣ,
ಗುರುವೇ, ಪರಮಗುರುವೇ ನೀನೇ ಗತಿಯಯ್ಯಾ!
ಆದಿ ಕುಳಕ್ಕೆ ಮೂಲಿಗನಾಗಿ ಸುಳುಹುದೋರಿ
ಪಾವನವ ಮಾಡ ಬಂದಿರಿ...."

— ಜೆನ್ನ ಬಸವಣ್ಣ.

"ಭುವನಸ್ಯ ಪಿತರಂ ಗರ್ಭೇ ರಾಭೇ ರುದ್ರಃ
ದಿವಾದ್ಯಯಾ ರುದ್ರಮವ್ರಕ ಬೃಹಂತಮೃಷ್ಟಮಚರಃ
ಸುಷುಮ್ನಾ ದೃಗ್ ಭುವೇ ಮಕಮಕವಿನೇಷಿವಾಸಃ ...
ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯ ವಿಚಾರಿಸಲಿಯದೆ
ಒಲಿದಂತೆ ನುಡಿವುತ್ತಿಪ್ಪರು ನೋಡಯ್ಯ....
ಬಸವ ಪ್ರಿಯ ಕೂಡಲ ಜೆನ್ನ ಸಂಗಮದೇವೆ!"

ಈ ವಚನದಲ್ಲಿ ಸಂಗಮೇಶ್ವರ ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಗಳು ರುದ್ರದೇವನೇ ಲೋಕದ
ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳೆಂದು ತಿಳಿಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

"ರುದ್ರತತ್ತ್ವ ಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ,
ಈಶ್ವರತತ್ತ್ವ ಶರಣ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ,
ಸದಾಶಿವತತ್ತ್ವ ಐಕ್ಯಕೂಟಸ್ಥನಾಗಿ
ಪಾನುರೂಪು ಭಾವವಳಿದಲ್ಲಿ ಪರಶಿವಮೂರ್ತಿ ಪರಾಪರದೊಳಗಾ
ಯಿತ್ತು...."

ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ನೋಳಿಗೆ ಮಾರಯ್ಯ ಆ ಒಂದು ಮೂರ ಆರು
ಘೋರೊಂದು ಆದಾತ ರುದ್ರದೇವನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

"ಅತ್ತ ಪ್ರಾಣಾಭಿಮಾನದ ಮೇಲೆ ಬಂದಡೂ ಬರಲಿ,
ವ್ರತಹೀನನ ನೆರೆಯಲಾಗದು,
ನೋಡಲು ನುಡಿಸಲು ಎಂತೂ ಆಗದು.

ಹರಹರಾ, ಪಾಸವಶದಿಂದೆ ನೋಡಿದೆ

ರುದ್ರಜಪ-ಮಹೇಶ್ವರಾರಾಧನೆಯ ನಾಳುಡು.

ಇಂತಲ್ಲದವರ ಉರಿಲಿಂಗಪೆದ್ದಿಗಳಸ ನಕ್ಕು ಕಳೆವನವ್ವಾ !

ಎಂದು ಗುರುದೇವನಾದ ಉರಿಲಿಂಗಪೆದ್ದಿಗಳ ಪುಣ್ಯಸ್ತ್ರೀ ಗುರುದೇವಿ
ಗಳನ್ನೆ ನಿರೂಪಿಸಿ 'ರುದ್ರಜಪ'ಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನಿತ್ತಿದ್ದಾಳೆ.

“ಭಾವನೇಕೆ ಬಾರನೆನ್ನ ಮನೆಗೆ ?

ಹರಿಯ ಮಗನ ನುರುಹಿದ ಗರುವದ

ಭಾವನೇಕೆ ಬಾರನೆನ್ನ ಮನೆಗೆ ?

ಅಸುರರ ಪುರವ ಸುಟ್ಟ ವೀರಭಾವನೇಕೆ ಬಾರನೆನ್ನ ಮನೆಗೆ ?

ದಕ್ಷನ ಶಿರವನರಿದು, ಯಾಗವ ಕೆಡಿಸಿ,

ಕುಂದಲೆಯ ಹತ್ತಿಸಿ ಬಿನ್ನಣದ ಬಲುಹ ಮೆರೆವ

ಏಕೋಭಾವನೇಕೆ ಬಾರನೆನ್ನ ಮನೆಗೆ ?

ಹರಿಯ ನಯನದ ಪೂಜೆ ಚರಣದಲೊಪ್ಪಿತ್ತೆಂಬ

ದುರುಳತನವು ತನಗೆ ಬೇಡವ್ವಾ,

ಆತನ ಕರೆದು ತಾರವ್ವಾ,

ಶಂಭುಜಕ್ಕೇಶ್ವರನ ನೆರೆದು ನೋಡುವೆನು ”

ಎಂದು ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಶರಣೆ ಆ ವೀರೇಶ ಭಾವನ ಬರುವಿಕೆಗೆ ಭಾವಾವೇಶ
ಹಿದ ಬಗೆದು ಹಾಡಿದ್ದಾಳೆ. ಇದರಂತೆ ಮಹಾದೇವಿಯಕ್ಕಗಳೂ ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ:

“ಕೆಂಜಡೆಯವನ, ಕರ್ಮ ಮಣಕುಂಡಲದವನ, ರುಂಡ ಮಾಲೆ
ಯವಳ

ಕಂಡರೆ ಬರಹೇಳಿರವ್ವಾ! ಗೋವಿಂದನ ನಯನ ಉಂಗುಟದ

ಮೇಲಿಪ್ಪವನ ಕಂಡರೆ ಬರಹೇಳಿರವ್ವಾ !....”

“ಉಪಮಾತೀತರು ರುದ್ರಗಣಂಗಳು; ಅವರೆನ್ನ ಬಂದು ಬಳ
ಗಂಗಳು....”

ಲಿಂಗಮಂದಿಸಿ ಲಿಂಗವಿಡಿವು ಪುರಾತನರ

ಇಂಗಿತವನೇನೆಂದು ಬೆಸಗೊಂಬಿರಯ್ಯಾ ?

ಅವರ ನಡೆಯೇ ಆಗಮ, ಅವರ ಸುಡಿಯೇ ವೇದ,
ಅವರ ಲೋಕದ ಮಾನವರೆಂದೆನ್ನ ಬಹುದೇ ಆಯ್ಯಾ?

ಅದೆಂತೆಂದಡೆ ಸಾಕ್ಷಿ :

“ವೃಕ್ಷಾದ್ವವತಿ ಬೀಜಂ ಹಿತದ್ ವೃಕ್ಷೇ ಲೀಯತೇ ಪುನಃ |
ರುದ್ರಲೋಕಂ ಪರಿತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಶಿವಲೋಕೇ ಭವಿಷ್ಯತಿ||” ಎಂದ್ಯ
ದಾಗಿ !.....”

ಈ ಸಲ್ಲುಡಿಗಳನ್ನಾಡಿದ ಮಾದೇವಿಯಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಿ ರುದ್ರಕನಿ-
ಕೆ! ಇದಲ್ಲದೆ ನೀಲಮ್ಮ, ಅಕ್ಕಮ್ಮ, ಅಮುಗೇರಾಯಮ್ಮ, ಕದಿರೆ ರೆಮ್ಮವೈ
ಮೊದಲಾದ ಶಿವ ಶರಣೆಯವರೂ ರುದ್ರದೇವನನ್ನು ಗಂಗೆವಾಳುಕ ಸಮುದ್ರ,
ಗಣರನ್ನು ತಂತಮ್ಮ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಉಗ್ಗಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಿಸ್ತಾರ ಭಯದಿಂದ
ಆವನೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿ ಉದ್ಧರಿಸಿಲ್ಲ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಸರ್ವಜ್ಞನ ಈ ಸಲ್ಲುಡಿಗಳನ್ನು ಆಲಿಸಿ.

ಇದ್ದಿರಿಂ ಕರಿದಿಲ್ಲ, ಬುದ್ಧಿಯಿಂ ಹರಿದಿಲ್ಲ

ಸಿದ್ಧರಿಂದಧಿಕ ಬಲಿಲ್ಲ, ಪರದೈವ-

ರುದ್ರನಿಂದಿಲ್ಲ ಸತ್ವಜ್ಞ.

ರುದ್ರನಕ್ಷೆಯ ಮಣೆಯ ಹೊದ್ದಿ ಧರಿಸಿಪರಿಗೆ

ಹೊಡ್ಡುವು ಪಾಪಭವಮಾಲೆ, ಸಾಕ್ಷಾತು

ರುದ್ರನೆ ಆಕ್ಕು ಸರ್ವಜ್ಞ.

ವೀರೇಶನ ‘ವಡಬು’ಗಳು ಬಹಳ ಪುರಾತನದವು ಕೆಲವಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ
ವೀರೇಶನ ವೀರಶ್ರೀಯ ಪರಿಚಯವಾಗುತ್ತದೆ. ವೀರಕ್ರಾಂತಿಯ ಪರಿ-
ಚಯವಾಗುತ್ತದೆ. ವಚನಕಾರರ ವಚನ ರಚನೆಗೆ ಆ ವೀರೇಶನ ವಡಬುಗಳೆ
ಹಿನ್ನೆಲೆಯಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತೆಗೆದು ಹಾಕುವ ಮಾತೇನಾಗದು. ಈ
ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪರಿಶೋಧನೆ ಆಗಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ವೀರಭದ್ರೇಶ್ವರ ಅಷ್ಟಸಹಸ್ರೋತ್ಸವ ಸಮಾರಂಭವು
ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲಿ.

ಶ್ರೀ ಜಿಕ್ಕವೀರೇಶ್ವರ
ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಪ್ರೆಸ್,
ನರಗುಂದ.

ಪೊನ್ನಾಯಿಟರ. ಶ್ರೀ ವಿ. ಜಿ. ಹೊಸಕೇರಿ
ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಮುದ್ರಣಕ್ಕಾಗಿ ಸಂದರ್ಶಿಸಿರಿ.

ಶ್ರೀ ವೀರಭದ್ರೇಶ್ವರ ಅಷ್ಟಸಹಸ್ರೋತ್ಸವ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ
ನಮ್ಮ ಹಾರ್ದಿಕ ಶುಭಾಶಯಗಳು,

Phone 22

ಮೆ|| H. P. ಸಂಗೊಳ್ಳಿ &
S. B. ಮಹಾಂತಶೆಟ್ಟಿ

ಕಮೀಷನ್ ಎಜಂಟ್, ಬೈಲಹೊಂಗಲ.

ಶ್ರೀ ವೀರಭದ್ರೇಶ್ವರ ಅಷ್ಟ ಸಹಸ್ರೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ಅನಂತ
ಪ್ರಣಾಮಗಳು.

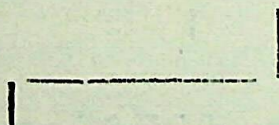

Phone 40

ಮೆಸರ್ಸ್. C. T. ಮೆಟಗುಡ್ಡ

ಕಮೀಷನ್ ಎಜಂಟ್, ಬೈಲಹೊಂಗಲ.

ಶ್ರೀ ವೀರಭದ್ರೇಶ್ವರ ಅಷ್ಟ ಸಹಸ್ರೋತ್ಸವವು ನಾಡಿಗೆ
ಅನಂತ ಸುಖ-ಶಾಂತಿಯ ಸಮೃದ್ಧಿ ತರಲಿ.

Phone 27

ಶಾರ- Basaveshwar

ಮೆಸರ್ಸ್. M. V. ಉಪ್ಪಿನ

ಕಮೀಷನ್ ಎಜಂಟ್, ಬೈಲಹೊಂಗಲ

ಶ್ರೀ ವೀರಭದ್ರೇಶ್ವರ ಅಷ್ಟ ಸಹಸ್ರೋತ್ಸವವು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ
ನೆರವೇರಿ ನಾಡಿಗೆ ಸೌಭಾಗ್ಯ ತರಲಿ.

ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರ

ಆಯಿಲ್ ಮಿಲ್ಲ

Phone

ಅಂಗಡಿ 2295
ಮನೆ 3840

ಪೂಜಾರಿ:ಟಿಪ್ಪಣಿ:- ಚಂದ್ರಶೇಖರಪ್ಪ ಮುಟ್ಟು
ಹಳೇಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ

ಶ್ರೀ ವೀರಭದ್ರೇಶ್ವರ ಅಷ್ಟ ಸಹಸ್ರೋತ್ಸವವು ನಾಡಿನ
ಮಂಗಳಕ್ಕೆ ನಾಂದಿ ಹಾಡಲಿ.

†
†
†

Phone 23

ಶ್ರೀ ಎ. ಬಿ. ಬಾಗಿ

ಲಾರಿ ಓನರ್ಸ್. ನವಲಗೂಡ,

ಶ್ರೀ ವೀರಭದ್ರೇಶ್ವರ ಅಪ್ಪ ಸಹಸ್ರೋತ್ಸವವು ಜನ-ಜೀವನಕ್ಕೆ
ಚೈತನ್ಯ ನೀಡಿ ಸುಖ-ಶಾಂತಿ ತರಲಿ.

Phone } ಆಫೀಸು 11
ಮನೆ 131

ಮೌ ಬಿ. ಎಸ್.

ಮುನವಳ್ಳಿ

ಕಾಟನ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಕಮೀಷನ್ ಎಜಂಟ್ಸ್
ಗೋ ಕಾ ಕೆ.

ಶ್ರೀ ವೀರಭದ್ರೇಶ್ವರ ವೀರಕ್ರಾಂತಿ ನಾಡಿನ ಶಕ್ತಿಗೆ
ಚೈತನ್ಯ ನೀಡಲಿ.

Phone } ಆಫೀಸು 20301
ಮನೆ 20701

ಶ್ರೀ ಎನ್. ವಿ. ಬೆಂಬಳಗಿ

ಬೆಳ್ಳಿ ಬಂಗಾರ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರು
ಶಹಾಪುರ ಬೆಳಗಾಂವ-೩

ಶ್ರೀ ವೀರಭದ್ರೇಶ್ವರ ಅಷ್ಟಸಹಸ್ರೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ಅನಂತ
ಪ್ರಣಾಮಗಳು.

Phone 7095
ತಾ:- Hoskerico

ಮೆಸರ್ಸ್. ಹೊಸಕೇರಿ &
ಪಾಟೀಲ ಕಂಪನಿ

ಕಮೀಶನ್ ಎಜಂಟಿ & ಜನರಲ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟ್
ಸ್ಕೂ, ಕಾಟನ್ ಮಾರ್ಕೆಟು ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ.

ಶ್ರೀ ವೀರಭದ್ರೇಶ್ವರ ಅಷ್ಟ ಸಹಸ್ರೋತ್ಸವವು ನಾಡಿಗೆ
ಅನಂತ ಸುಖ-ಶಾಂತಿಯ ಸಮೃದ್ಧಿ ತರಲಿ.

Phone } ಆಫೀಸ್ 20166
 } ಮನೆ 20677
 } ತಾಃ Uppin

ಮೆಸರ್ಸ್. M. M. ಉಪ್ಪಿನ

ಕಮೀಶನ್ ಎಜಂಟಿ, ರವಿವಾರ ಪೇಟೆ ಬೆಳಗಾವಿ.

ಶ್ರೀ ವೀರಭದ್ರೇಶ್ವರ ಅಷ್ಟಸಹಸ್ರೋತ್ಸವ ಸಮಾರಂಭವು
ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲಿ.

ಮೆ. ಬಿ. ಪಿ. ಹಿರೇಮಠ

ಕಾಗದ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು, ವಿಜಾಪುರ.

ಶ್ರೀ ವೀರಭದ್ರೇಶ್ವರ ಅಷ್ಟಸಹಸ್ರೋತ್ಸವ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ
ನಮ್ಮ ಹಾರ್ದಿಕ ಶುಭಾಶಯಗಳು.

ಶ್ರೀಶೈಲಪ್ಪ ಶಿವಲಿಂಗಪ್ಪ

ಕೋಲಾರ

ಕಾಟನ್ ಕಮೀಶನ್ ಎಜಂಟ್, ಗೋಕಾಕ.

ಶ್ರೀ ವೀರಭದ್ರೇಶ್ವರ ಅಷ್ಟ ಸಹಸ್ರೋತ್ಸವವು ಜನ-ಜೀವನಕ್ಕೆ
ಜೈತನ್ಯ ನೀಡಿ ಸುಖ-ಶಾಂತಿ ತರಲಿ.

ಮೆ|| ಎಸ್. ವಿ. ಬಾಗಿ

ಕಿರಾಣಿ ಮಾರ್ಕೆಟು, ರವಿವಾರ ಪೇಟೆ ಬೆಳಗಾಂವ

ಶ್ರೀ ವೀರಭದ್ರೇಶ್ವರ ವೀರಕ್ರಾಂತಿ ನಾಡಿನ ಶಕ್ತಿಗೆ
ಜೈತನ್ಯ ನೀಡಲಿ.

ತಾರ Bhagyoday

Phone | ಆಫೀಸು 20684
ಮನೆ 22605

ಮೆ|| ಅಶೋಕ ಅಡಿವೆಪ್ಪ ಉಪ್ಪಿನ

ಜನರಲ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟು & ಕಮೀಷನ್ ಎಜಂಟ್ಸ್
ರವಿವಾರ ಪೇಟೆ ಅಂಚೆ ಮಾರ್ಕೆಟು ಯಾರ್ಡ್ ಬೆಳಗಾಂವ

ಶ್ರೀ ವೀರಭದ್ರೇಶ್ವರ ಅಷ್ಟ ಸಹಸ್ರೋತ್ಸವವು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ
ನೆರವೇರಿ ನಾಡಿಗೆ ಸೌಭಾಗ್ಯ ತರಲಿ.

Phone } ಆಫೀಸು 351
 } ಗೋಡಾನು 521

ಶ್ರೀ ಚನ್ನಪ್ಪ ಚನಬಸಪ್ಪ ಅಥಣಿ
ಆಡತಿ ಅಂಗಡಿ, ಬಾಗಲಕೋಟೆ.

ಶ್ರೀ ವೀರಭದ್ರೇಶ್ವರ ಅಷ್ಟ ಸಹಸ್ರೋತ್ಸವವು ನಾಡಿನ
ಮಂಗಳಕ್ಕೆ ನಾಂದಿ ಹಾಡಲಿ.

Phone } ಆಫೀಸು 29
 } ಮನೆ 89

ಮೆ|| ಜಿ. ಜಿ. ಕೋರಿ

ಕಾಟನ್ ಮರ್ಚಂಟಿ & ಕಮೀಷನ್ ಎಜಂಟ್ಸ್
& ಜಿನ್ನಿಂಗ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಓನರ್ಸ್, ನರಗುಂದ.

ಶ್ರೀ ವೀರಭದ್ರೇಶ್ವರ ಅಷ್ಟ ಸಹಸ್ರೋತ್ಸವವು ಜನ-ಜೀವನಕ್ಕೆ
ಜೈತನ್ಯ ನೀಡಿ ಸುಖ-ಶಾಂತಿ ತರಲಿ.

Phone 22

ಮೆಸರ್ಸ್. ಎಫ್. ಎಮ್. ಹಸಬಿ

ಭಾರತ ಪೆಟ್ರೋಲಿಯಮ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್
ಡೀಲರ್, ನರಗುಂದ

ಪ್ರೌಢ್ಯಾಯಿಟರ್:- ಶ್ರೀ ಕೆ. ಬಿ ಹಸಬಿ &
ಎಮ್. ಕೆ ಜಂಬಗಿ.

ಶ್ರೀ ವೀರಭದ್ರೇಶ್ವರ ವೀರಕ್ರಾಂತಿ ನಾಡಿನ ಶಕ್ತಿಗೆ
ಜೈತನ್ಯ ನೀಡಲಿ.

ಮೆ|| ಬಿ. ಸಿ. ಹಿಡದಗಿ

ಕಮೀಷನ್ ಎಜಂಟ್ಸ್
ರವಿವಾರ ಪೇಟೆ ಬೆಳಗಾವಿ

ಶ್ರೀ ವೀರಭದ್ರೇಶ್ವರ ಅಷ್ಟಸಹಸ್ರೋತ್ಸವ ಸಮಾರಂಭವು
ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲಿ.

Phone 793

ಮು|| ಶ್ರೀ ಶಿವರಾಮೇಶ್ವರ
ಕಾಟನ ಟ್ರೇಡಿಂಗ್ ಕಂ.

ಕಾಟನ್ ಮಾರ್ಚಂಟ್ಸ್ & ಕಮೀಶನ್ ಎಜಂಟ್ಸ್
ಅಡತ ಬರ್ಮಾರ ವಿಜಾಪುರ.

ಶ್ರೀ ವೀರಭದ್ರೇಶ್ವರ ಅಷ್ಟಸಹಸ್ರೋತ್ಸವ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ
ನಮ್ಮ ಹಾರ್ದಿಕ ಶುಭಾಶಯಗಳು.

ದಿ ನಂದಿ ಹಸಬಿ ಟೆಕ್ಸಟೈಲ ಮಿಲ್ಸ್ ಲಿ., ನರಗುಂದ
ಜಿ. ಧಾರವಾಡ. ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ.

ಟೆಲ್ :- ಗುಡ್ ಲಕ್ | ಫೋನ್ | ಆಫೀಸ್ 33
ಅತಿಥಿ ಗೃಹ 22

ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಕದಿರುಗಳು : ೨೪೨೩೬ ಕದಿರುಗಳು
೨೪೦೦ ಡಬ್ಲಿಂಗ್ ಕದಿರುಗಳು

ನಂದಿ ಗುರ್ತಿನ ಅರಳಿಯ ನೂಲ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ.
ನೂಲಿನ ನಂಬರ:- ೨೦, ೪೦, ೬೦, ಮತ್ತು
೮೦ ನಂಬರನ ನೂಲು ಡಬ್ಲಿಂಗ್ ನೂಲು ೨/೨೦'s, ೨/೪೦
೨/೬೦ ಮತ್ತು ೨/೮೦ ಲಡಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ

ಕೋಸುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪೂರೈಸುತ್ತೇವೆ.

ಆರ್. ಜಿ. ಹೊಸಕೇರಿ ಎಫ್. ಎನ್. ಹಸಬಿ

Ex.M.L.A.

ಹೋಲಟಾಯಿನ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ

SRI JAGADGU U VISHWABADHYA
JNANA SIMHASAN JANGAMWADI
LIBRARY

Jangamwadi Math, VARANASI.

Acc. No. 1442

577

★ ಬಾಳ ಕೊಡಕಿನ ಸರಿಹಾಕಕ್ಕೆ -

★ ಮಲೆತ ಮಲಿನದ ತಿಳಿಗೆ -

★ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಜೀವನಕ್ಕೆ -

★ ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ಸಾಧನೆಗೆ -

★ ಜಗದ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೆ -

ಮಹಾತ್ಮರ

ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವೇ

ಮಾಧ್ಯಮ.

ಆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಚಿರಕಾಲದ ಬೆಳಕನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ.

● ಇಂದಿನ ನವಜಗದ ನಿರ್ಮಾಣದಲ್ಲಿ

ಮುದ್ರಣವೇ ಮಹತ್ವವು ಮಾಧ್ಯಮ

● ವ್ಯಾಪಾರದ ಯಶಸ್ಸಿಗೆ

ಖಾತೆ-ಕರ್ದಿಗಳೇ ಮುಖ್ಯ ಮಾಧ್ಯಮ.

ಸುಂದರ ಮುದ್ರಣ

ಉತ್ತಮ ಖಾತೆ-ಕರ್ದಿಗಳಿಗೆ

ನಮ್ಮ ಮುದ್ರಣಾಲಯವೇ

ಮಾಧ್ಯಮ.

ಒಮ್ಮೆ ಸಂದರ್ಶಿಸಿರಿ.

ಮಾಲಕರು.

ಎಮ್. ಕೆ. ನಾಗರಾಣ

ಶ್ರೀ ವೀರಭದ್ರೇಶ್ವರ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಪ್ರೆಸ್

ನರಗುಂದ. ಪೊಸ ನಂ. ೮೮

(ಜಿಲ್ಲಾ. ಹಾರನಾಡ)